SPIS ALFABETYCZNY PRZEDMIOTÓW

ZAMIESZCZONYCH

w Dzienniku Rozporządzeń dla stoł król. miasta Krakowa z roku 1883.

Nakładem Gminy miasta Krakowa. — W drukarni A. Koziańskiego.

L. 1. Rok 1883.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną zła. 1, składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują dziennik rozporządzeń bezpłatnie.

Rada miasta.

Posiedzenie z dnia 4 stycznia 1883 r.

Przyjęto do wiadomości wyjaśnienie sekretarza, że w miesiącu grudniu 1882 r. Sekcye i Komisye odbyły następującą ilość posiedzeń, a mianowicie: Sekcya Isza i IIga po trzy posiedzenia; Sekcya IIIcia, IVta, Vta i Komisya kanałowa po dwa, a Komisya sanitarna i plantacyjna po jednem posiedzeniu.

Do komisyi wyborczéj mającéj na celu wybór uzupełniający członków izby handlowo-przemysłowéj w Krakowie, wybrała Rada miasta członkiem r. m. p. Federowicza, a jego zastępcą r. m. p. Gwiazdomorskiego.

Przyjęto zatwierdzająco do wiadomości sprawozdania zamknięć rachunkowych funduszów: **Rudolfa z lat 1880 i 1881, Dietla z lat 1880 i 1881, laudemialnego za r: 1880 i 1881** i upoważniono p. Prezydenta miasta do wydania absolutoryum odpowiedzialnym urzędnikom kasy miejskiej.

Uchwalono przypomnieć Magistratowi uchwałę Rady m. z d. 2 marca 1881 względem ostatecznego załatwienia sprawy funduszu laudemialnego w przedmiocie zbilansowania, rozwiązania i nadania mu właściwego celu.

Do podpisania deklaracyi w celu wyekstabulowania czynszu ziemnego w kwocie 1 Zła. czyli 4 Złp. z realności Banku belgijskiego pod L. 324 na Kazimierzu rocznie do kasy miejskiej opłacanego, upoważniono obok p. Prezydenta, Radców miejskich p. p. Baranowskiego Teodora i Mendelsburga Alberta.

Przyjęto do wiadomości sprawozdanie szynkowe za czas od dnia 1go Lipca 1881 do dnia 30 Czerwca 1882. Ze sprawozdania tego wynika, co następuje:

Z końcem Czerwca 1881 było:

I.	Oberż i domów zajezdnych	20
II.	Traktyerń	89
III.	Wyszynków w handlach korzennych	30
IV.	Szynków trunków ordynaryjnych	69
V.	Cukierń	10
VI.	Winiarń	13
VII.	Szynków miodu	5
VIII.	Szynków piwa	13
IX.	Szynków piwa własnego wyrobu	9
X.	Kawiarń	62
	razem	320

W przedsiębiorstwach tych zaszły w czasie od 1 lipca 1881 do 30 czerwca 1882 następujące zmiany:

Ad I. Liczba oberż i domów zajezdnych zmniejszyła się w skutek skasowania konsensów Tobolskiej i Arona Steinberga, w miejsce którego wydano konsens Benjaminowi Steinbergowi. Pozostało więc konsensów 19 z których korzystało 14 właścicieli i 5 dzierżawców.

Ad II. Z 89 konsensów na traktyernie skasowano konsensa: Jaźwieckiéj, Landaua, Starczewskiéj Katarzyny, Szabo, Wyjaśniałowéj, Thornowéj Lai i Steinberga Benjamina (7) a wydano konsensa: Dembińskiemu, Fortunie, Starczewskiéj Annie, Steinbergowi Aronowi i Thornowi Abrahamowi (5) pozostało więc konsensów . . . . . 87 które wykonywało 25 właścicieli i 62 dzierżawców.

Ad III. Z 30 konsensów na wyszynk trunków w handlach korzennych nie skasowano żadnego; wydano nadto Suskiemu Antoniemu i Federowiczowi Janowi, którego konsens jednak z końcem półrocza skasowano. Pozostało więc konsensów . . . . . 31 z których korzystało 29 właścicieli i 2 dzierżawców.

Ad IV. Z 69 konsensów na wyszynk trunków ordynaryjnych skasowano konsens Dzierzbińskiego, Domagalskiéj, Suskiej Julii, Silberbergowéj Chewy (4); wydano natomiast konsens Edwardowi Urbanowi, pozostało więc konsensów . . . . . 66 które wykonywało 19 właścicieli i 47 dzierżawców.

Ad V. Cukierń pozostało jak było . . . . 10, skasowano wprawdzie konsens Jana Kantego Knowiakowskiego, udzielono takowy jednak Hermanowi Laberschek, który pod firma Jana Knowiakowskiego nadal cukiernię utrzymuje. Konsensa wykonują sami właściciele.

Ad VI. Wskutek skasowania konsensu Adeli Horowitz na winiarnię, a udzielenia natomiast konsensów Janidze i Barberowi liczba winiarń powiększyła się o jednę to jest pozostało ich . . . . . 14 konsensa wykonują sami właściciele.

Ad VII. Szynków miodu pozostało jak było. 5 z konsensów tych korzystali sami właściciele.

Ad VIII. Z 13 konsensów na wyszynk piwa, skasowano konsensa Folkarta i Federowicza, któremu jednak

po upływie półrocza ponownie konsens wydano. Nadto wydano konsens Gronerowi, w skutek czego pozostała konsensów taż sama ilość 13 a wykonywało je 7 właścicieli i 6 dzierżawców.

Ad IX. Liczba szynków piwa własnego wyrobu wzrosła o jeden, w skutek wydania konsensu drugiego Janowi Götzowi. Pozostało ich przeto. . . . . 10 Wykonywali je właściciele przez zastępców.

Ad X. Ilość kawiarń nie zmieniła się; skasowano wprawdzie konsensa: Guzikowskiéj, Kowalikowéj, Podhoréj, Starczewskiéj, Tomaszkowéj i Splittera (6); natomiast jednak wydano konsensa: Świątkowskiéj Wolfkramowéj, Dudkiewiczowéj, Suchеckiéj, Czarnieckiéj i Silbernsteinowéj (6) pozostało ich więc . . . 62 a korzystało z nich 32 właścicieli i 30 dzierżawców. Było więc ogółem w końcu Czerwca 1882 konsensów 317, to jest o 3 mniej niż w czerwcu 1881.

Opłata od wszystkich tych konsensów za cały rok wynosiła kwotę 18550 Zła. 50 centów, którą w całości do funduszu miejskiego uiszczono.

Nadmienia się, że c. k. Dyrekcya Policyi ukarała 101 szynkarzy za przekroczenie godzin policyjnych grzywnami w ogólnéj kwocie 534 Zła.; zaś Magistrat orzekł w 13 wypadkach kary za przekroczenia szynkowe.

Począwszy od 1 Stycznia 1883 ustanowiono:

a) płacę fizyka miejskiego w ilości . . .	1800	Zła.
b) dodatek służbowy	300	"
c) płacę dla każdego z 3 lekarzy obwodowych po	800	"
d) dodatek służbowy po	200	"
e) płacę weterynarza miejskiego	800	"
f) dodatek służbowy	200	"

Powyższe sumy wstawione będą w budżet miejski na rok 1883.

Rada miejska wezwała p. Prezydenta do dopilnowania, iżby lekarze obwodowi i komisarze obwodowi począwszy od 1 kwietnia r. b. mieszkali w okręgach im przydzielonych.

Posiedzenie tajne z dnia 8 stycznia r. b.

Rada miasta zamianowała adjunktów Magistratu Stanisława Mularskiego i Bolesława Trębowelskiego sekretarzami Magistratu; aplikantów zaś Jana Golińskiego i Tomasza Poledniaka adjunktami; wreszcie Tadeusza Kłobukowskiego asystentem rachunkowym.

Posiedzenie nadzwyczajne z dnia 9 stycznia r. b.

Uchwalono odpisać 100 zła. powzięte jako zaliczkę przez ś. p. Klemensiewicza oraz polecono Magistratowi, aby przedstawił Sekcyi III projekt, któryby z uwzględnieniem z jednéj strony koniecznej potzeby udzielania zaliczek na płace urzędników Magistratu, a z drugiej potrzeby zabezpieczenia od strat funduszu miejskiego, obejmował zasady udzielania tego rodzaju zaliczek a który to projekt Sekcya III o ile można najspiesznie Radzie miasta z wnioskami swymi przedstawić winna.

Uchwalono upraszać Pana Alfreda Milieskiego, o zatrzymanie nadal mandatu Radcy miejskiego.

Stefanowi Lipowskiemu, asystentowi kasy miejskiéj, udzielono trzechmiesięczną zaliczkę na płacę w kwocie 700 Zła. rocznie pobieraną w 20 ratach miesięcznych zwrotną. Z zaliczki tej ma być potrąconą kwota 65 Zła., którą z poprzedniéj zaliczki Stefan Lipowski do kasy miejskiéj jest dłużnym.

Za wybrane materyały do reparacyi bud jarmarcznych w r. 1881 przyznano, p. Szymonowi Lieblingowi 250 Zła. 99 centów; pp. Freylich & Karmel 139 Zła. 50 ctów, razem kwotę 390 Zła. 49 centów z rubryki wydatków nadzwyczajnych z roku 1882.

Zapewniono przyjęcie do gminy pod warunkiem uzyskania obywatelstwa austryackiego, następującym poddanym pruskim za opłatą taksy w kwocie 10 Zła:

a) Marcelinie Wincencyi Kirżwalter
b) Józefie Franciszce Matys
c) Bronisławie Gabrieli Biedermann
— Nowicyuszkom Zgromadzenia Panien Dominikanek na Gródku

d) Wawrzyńcowi Ławniczakowi kucharzowi i braciszkowi Zgromadzenia ks. Misyonarzy i

e) za opłatą taksy w kwocie 25 Zła., Bolesławowi Rembowskiemu, synowi właściciela dóbr ziemskich Skotniki w Poznańskiem.

Rada miasta uchyliła sprawę podwyższenia opłaty pokładnego na cmentarzu krakowskim o 25% przejściem do porządku dziennego.

Towarzystwu dobroczynności w Krakowie udzielono w zasadzie zasiłek w kwocie 5000 zła. zaś kwestyą oznaczenia sposobu udzielenia, odesłano do Sekcyi II celem obmyślenia tegoż sposobu.

Zważywszy, że postanowienie Rady miasta Krakowa z dnia 28go Czerwca 187) r. w przedmiocie uregulowania płac urzędników i sług Magistratu, oraz Wydziału rachunkowego miasta Krakowa, ze względu na uchwalony przez Radę miasta na posiedzeniach 3 i 10 lipca 1873 r. i 1 Kwietnia 1881 statut emerytalny, wymaga sprostowania co do warunków przywiązanych do dodatków osobistych, Rada miasta Krakowa uchwaliła, iż brzmienie Art. I. IV i IX powyższego postanowienia z dnia 28 Czerwca 1875 ma być następujące:

ART: I.

Urzędnicy i słudzy Magistratu tudzież Wydziału rachunkowego miasta Krakowa, oprócz stałych płac etatem oznaczonych, pobierać będą dodatki służbowe dla każdéj kategoryi służby etatem objęte.

Aplikanci Magistratu dopiero po złożeniu egzaminu praktycznego administracyjnego, mają prawo do dodatków służbowych.

Urzędnikom Magistratu i Wydziału rachunkowego miasta Krakowa, zapewnione nadto zostaje prawo dodatku do etatowéj płacy pod warunkami Art: IV. objętemi.

ART: IV.

Prezydent miasta Krakowa jedynie i wyłącznie upoważniony jest czynić Radzie miejskiéj wnioski w zględem przyznania dodatków do płacy etatowéj urzędnikom zdolnym, gorliwym, obowiązki swe należycie wypełniającym, nie z własnéj winy lecz z braku awansu jednę i tę samą posadę dłuższy czas zajmującym, a to pod następującemi zastrzeżeniami:

a) Urzędnik przodstawiony do dodatku do płacy etatowéj przynajmniéj przez lat pięć od dnia wydania postanowienia z dnia 22 Czerwca 1875 a w późniejszym czasie od ostatniego awansu posadę zajmować winien.

b) dodatek do płacy etatowéj na jednéj i téj saméj posadzie jedynie dwa razy udzielony być może.

c) suma łączna dodatków do płacy etatowéj 20% stałéj płacy etatem przyznanéj przewyższać nie może.

W razie posunięcia się urzędnika na wyższą posadę powyższe dodatki do płacy etatowéj ustają. Prośby urżędników o przyznanie dodatków do płacy etatowej bądź do Rady miasta, bądź do prezydenta wnoszone, pozostawione będą bez odpowiedzi.

Dodatek do płacy etatowej ulega opłacie procentu 2% i jednorazowej opłacie miesięcznéj przewyżki na fundusz emerytalny, tak jak sama płaca etatowa. —

Dodatek ten przy wymiarze emerytury liczony będzie. —

ART: IX.

Etat uregulowanych płac i dodatków służbowych został uchwalony na posiedzeniu Rady Miasta z dnia 15go Grudnia 1881 i zamieszczony w Nrze 12 Dziennika Rozporządzeń dla M. Krakowa z tegoż roku. —

Względem funduszu emerytalnego Rada miasta poleciła kasie miejskiej, aby odnośnie do postanowienia Rady miasta z d. 20 listopada 1876 l. 27321 złożyła komisyi emerytalnej wciągu jednego miesiąca zamknięcie rachunków funduszu emerytalnego, z wyjaśnieniem sposobu użycia tegoż funduszu — po złożeniu którego komisya emerytalna obowiązana będzie, w zastósowaniu się do przepisu art. 7. postanowienia z d. 3. lipca 1873. złożyć Radzie miasta wciągu następnego miesiąca sprawozdanie o obrocie funduszu emerytalnego.

Przedmioty znalezione.

W czasie od dnia 1 do 31 Grudnia r. 1882 złożono w Magistracie następujące przedmioty znalezione a mianowicie:

Artykuł 1659. krawatka, szkarpetki i 5 chustek.
„ 1662. pulares z kartą zastawniczą na zegarek.
„ 1663. 3 zła.
„ 1696. pierścionek z turkusem.
„ 1703. portmonetka z 20 ct.
„ 1704. portmonetka z Zła. 1 ct. 10.
„ 1720. cztery ogonki lisie.
„ 1733. portmonetka z 4 ctm.
„ 1734. klamerka srebrna.
„ 1814. stoczek.
„ 1820. pormonetka z Zła. 4 i cent. 1.
„ 1840. cztery zła.
„ 1841. karta zastawnicza na zegarek.
„ 1861. zegarek złoty.
„ 1859. książka do nabożeństwa.

Magistrat wzywa niniejszem właścicieli powyższych przedmiotów, aby celem ich odebrania, zgłosili się do Wydziału III. Magistratu i tam swe prawa własności do tychże przedmiotów udowodnili, w przeciwnym sazie po upływie jednego roku, nabędą znalazcy pewnych praw do tych przedmiotów, a po upływie dalwych trzech lat staną się właścicielami.

Kraków dnia 1 stycznia 1883.

W dniu 2 stycznia r. b. odbyło się 27 ciągnienie losów pożyczki premiowej w obecności komisyi złożonej z Vice-Prezydenta p. Muczkowskiego, radców miejskich pp. Birnbauma i Mendelsburga, oraz c. k. notaryuszów pp. Goebla i Gutowskiego.

Główna wygrana 25.000 zła. padła na L. 14716, L. 9379 wygrała 2000 zła. a LL. 7559, 9340, 41530, 45150, 54046 po 600 zła.

Po 30 zła. zaś wyciągniono następujące liczby losów:

45,	**10**259,	**19**545,	**29**281	**38**173	**47**526,	**60**022,
464,	764,	763,	913,	397,	542,	**61**634,
551,	**11**391,	863,	944,	881,	671,	**62**028,
593,	547,	**20**068	**30**110	**39**080	749,	513,
719,	796,	412,	252,	195,	883,	**63**066,
994,	962,	422,	418,	359,	**48**370	181,
1046,	983,	424,	665,	475,	480,	256,
1141,	**12**108,	**21**041,	670,	539,	554,	800,
1290,	274,	172,	812,	808,	567,	865,
1419,	334,	297,	**31**231,	888,	773,	973,
1983,	**13**381,	327,	268,	**40**023	**49**458	**64**133,
2137,	425,	622,	712,	115,	463,	505,
2514,	992,	688,	762,	340,	543,	780,
2519,	**14**410,	770,	899,	353,	913,	**65**215,
2608,	592,	**22**122	**32**055	398,	**50**531	785,
2901,	704,	**23**080	056,	427,	896,	**66**008,
3147,	979,	099,	807,	**41**224,	**51**982	685,
3293,	**15**066,	209,	827,	519,	**52**083	690,
3427,	101,	229,	903,	826,	423,	780,
3753,	153,	695,	**33**099	**42**355	788,	**67**616,
3857,	270,	891,	138,	685,	966,	**68**837,
3893,	610,	906,	308,	**43**187	**54**056	880,
4076,	611,	**24**308	667,	381,	283,	**69**064,
4466,	**16**325,	560,	787,	464,	568,	348,
5639,	434,	**25**107	992,	**44**293	718,	417,
5733,	459,	136,	**34**452	405,	**55**180	459,
6309,	601,	159,	549,	721,	205,	865,
6322,	692,	696,	851,	922,	468,	**70**612,
6348,	739,	917,	**35**130	962,	805,	**71**204,
6383,	783,	**26**372	512,	**45**152	999,	295,
6878,	885,	654,	562,	179,	**56**490	668,
7098,	**17**345,	717,	**36**342	411,	688,	764,
7174,	566,	987,	576,	449,	**57**427	**72**038,
7223,	**18**543,	**27**119	754,	592,	555,	344,
7544,	547,	225,	952,	673,	707,	837,
7712,	560,	688,	**37**246	**46**699	952,	**73**136,
7992,	761,	696,	339,	710,	995,	171,
8279,	827,	797,	526,	871,	**58**017	853,
8287,	**19**015,	**28**514	667,	931,	314,	**74**457,
8518,	158,	702,	720,	**47**032	587,	632,
8982,	450,	770,	946,	039,	**59**092	862
10008,	534,	951,	**38**010,	219,	952,	

Wypłata nastąpi w 6 miesięcy po ciągnieniu w kasie miejskiej krakowskiéj.

Następne ciągnienie odbędzie się dnia 2 stycznia 1884.

Za następujące wyciągnione losy niewypłacono wygranéj z powodu niezgłoszenia się właścicieli:
82, 605, 1042, 1071, 1435, 2032, 2142, 2526, 2540, 2726, 3088, 3245, 3304, 3428, 3760, 3777, 3834, 3941, 4019, 4037, 4312, 4395, 4510, 5092, 5281, 5595, 5769, 5786, 6195, 6426, 6558, 7402, 7738, 8054, 8757, 8784, 9761, 9995, 10079, 10458, 10928, 11182, 11272, 11429, 11465, 11496, 12232, 12446, 13167, 13741, 14064, 14536, 15039, 15250, 15294, 16019, 16021, 16202, 16464, 16838, 16910, 17901, 18032, 18391, 18906, 19012, 19164, 19686, 19886, 19893, 19971, 19998, 20115, 20950, 21412, 21522, 21946, 22049, 22056, 22203, 23066, 23191, 23943, 23976, 25120, 25464, 25529, 26022, 26090, 27328, 27669, 27837, 30640, 30728, 30869, 31763, 32286, 32322, 32329, 32897, 33234, 33416, 33964, 33973, 34614, 35195, 35551, 35960, 36201, 37608, 38163, 38373, 38781, 38376, 40452, 40626, 40842, 41454, 41499, 41857, 42345, 42641, 42935, 43319, 44238, 44714, 44505, 45296, 45583, 45758, 45840, 46044, 46090, 46436, 46709, 46922, 46994, 47369, 47577, 47714, 48397, 48566, 48595, 49179, 49365, 49622, 51736, 51829, 52497, 52931, 52996, 53018, 53096, 53218, 53949, 53970, 54617, 55613, 55668, 55906, 56050, 56702, 56826, 57169, 57451, 57616, 57857, 58173, 58940, 59153, 59606, 69824, 59861, 60240, 60547, 60840, 61813, 62233, 62521, 63089, 63243, 63265, 63387, 63588, 63607, 63812, 64472, 65924, 66021, 66573, 66847, 67003, 67372, 68250, 68284, 68475, 68699, 68977, 69407, 69616, 70124, 71023, 71096, 71622, 72006, 72054, 72862, 72341, 73016, 73032, 73048, 73704, 74446.

Do amortyzacyi zgłoszono:
5649, 6150, 6245, 6335, 23950, 44073, 44635, 49549, 53413, 57416, 58530, 59846, 62341, 64072, 64073, 66647, 73742.

Ceny mięsa na miesiąc styczeń 1883 r.

Podali ceny:

a) Rzeźnicy w jatkach poddominikańskich murowanych i drewnianych.

	Jeden kilogram ct.
Mięsa wołowego z części tylnych	52
„ „ przednich	48
Polędwicy wołowéj	90
Cielęciny z części tylnych	50
„ „ przednich	46
Baraniny „ tylnych	60
„ „ przednich	50
Wieprzowiny ze skórką	60
Wieprzowiny bez skórki	56

b) Rzeźnicy w sklepach sprzedający.

	Jeden kilogram ct.
Mięsa wołowego z części tylnych	54
„ „ „ przednich	50
Polędwicy wołowéj	90
Cielęciny z części tylnych	52
„ „ przednich	48
Baraniny „ tylnych	60
„ „ przednich	50
Wieprzowiny ze skórką	60
„ bez skórki	56

Na miesiąc Styczeń rb. złożyli piekarze następujące ceny pieczywa:

Właściciel piekarni	Rożki wiedeńskie	Bułki wiedeńskie	Bułki zwyczajne	Chleb stołowy doborowy	Chleb stołowy zwycz.
	Za jeden cent wypada gramów.				
Bartl Stanisław L. 3 ul. Sienna	21½	28	32	41	45
Bartl Józef L. 28 ul. Szewska	20	26⅔	30	30	32
Piek. Barucha Gustawa Podgórze	23½	30	35	L. I. 59	L. II 76
Bicz Piotr L. 29 ul. Starowiślna	26⅔	30	40	31	45
Chęcińska Julia L. 18 ul. Długa	22	28	35	40	48
Długoszewski Jan L. 22 ul. Szewska	16⅔	23⅓	35	40	48
Kaparski Teofil L. 6 ul. Stolarska	20	26⅔	30	35	50
Knoll Józef L. 5 Mały rynek	18	24	25	40	56
Łysakowski Walenty L. 1 ul. Długa	23⅓	33	40	40	50
Myszkowska Zofia L. 3 ul. Krótka	piecze tylko sam chleb			36⅔	60
Merkert Aleksander L. 5 ul. Szczepańska	20	30	38	58	65
Nowicki Ludwik L. 29 ul. św. Tomasza	16⅔	24	27	40	50
Opidowicz Maciéj L. 40 ul. Floryańska	20	26⅔	35	42½	44
Owsiak Józef L. 5 ul. Wiślna	23⅓	23⅓	25	42½	50
Troczyński Romuald L. 11 ul. Stolarska	piecze tyko sam chleb			55	85
Węgrzynowska Anna L. 30 ul. Sławkowska	23½	30	40	45	60
Wójcik Karol L. 7 plac Szczepański	23⅓	26 2/2	35	40	42
Wątorski Jan L. 3 ul. Mikołajska	24	30⅔	36	40	70

L. 37.262.

OGŁOSZENIE.

Magistrat potrzebuje na stałą kwaterę mieszkania składającego się z 4 pokoi, izby, kuchni, strychu, drewutni i stajni na 2 konie od 1 kwietnia 1883.

Bliższych wyjaśnień względem warunków najmu udzieli naczelnik Wydziału V. Magistratu.

W Krakowie 28 grud. 1882.

Ceny targowe.

Miara lub waga	Dnia 2. Stycznia 1883	I-go gatunku od zła.	c.	I-go gatunku do zła.	c.	2-go gatunku od zła.	c.	2-go gatunku do zła.	c.	3-go gatunku od zła.	c.	3-go gatunku do zła.	c.
100 Kilogram.	Pszenicy zimowej. . . .	8	60	9	—	7	—	8	25	5	—	6	50
" "	Pszenicy jaréj	7	50	8	—	7	—	7	25	—	—	—	—
" "	Żyta	6	40	6	60	6	25	6	30	6	—	6	15
" "	Jęczmienia	7	25	7	50	6	50	7	—	5	50	6	—
" "	Owsa	6	15	6	25	5	62½	5	87½	—	—	—	—
" "	Grochu	9	50	10	—	8	50	9	—	7	50	8	—
" "	Jagieł	11	75	12	—	11	—	11	50	—	—	—	—
" "	Fasoli	11	50	12	50	9	50	10	50	8	50	8	75
" "	Tatarki	7	50	7	75	—	—	7	25	—	—	—	—
" "	Prosa	7	25	7	35	—	—	7	—	—	—	—	—
" "	Rzepaku zimowego . . .	—	—	15	50	—	—	15	—	—	—	—	—
" "	Rzepaku letniego. . . .	nie	po	ja	wia	się	je	sz	cze	na	tar	gu	—
1 Hektolitr	Ziemniaków	2	10	2	20	—	—	2	—	—	—	—	—
100 Kilogram	Siana	2	80	3	—	2	50	2	60	—	—	2	30
" "	Słomy	—	—	2	20	—	—	2	—	—	—	1	80
1 Kilogram	Mięsa wołowego ze spaśnego bydła z dokładkiem	—	50	—	52	—	—	—	48	—	—	—	44
" "	Mięsa z drobniejsz. bydła. z dokładkiem	—	—	—	48	—	—	—	46	—	—	—	42
" "	Polędwicy wołowej . , .	—	—	—	90	—	76	—	80	—	—	—	—
1 Hektolitr	Spirytusu z opł. na 95° Tral.	—	—	58	—	—	—	—	—	—	—	—	—
" "	Okowity z opłatą na 75° .	—	—	50	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Garn. dawny	Masła 3 Kilogr. 66 Dgr. .	4	25	4	50	—	—	4	—	—	—	—	—
1 Kilogram	Słoniny	—	82	—	84	—	—	—	80	—	—	—	—
"	Soli	—	—	—	12	—	—	—	—	—	—	—	—
Kopa (60 sz.)	Jaj kurzych	1	80	1	90	—	—	1	75	—	—	—	—
10 Litrów	Kaszy jęczmiennéj zwycz.	—	75	—	80	—	—	—	70	—	—	—	—
"	„ tatarczanéj (częstochowskiéj) . . .	—	—	1	80	—	—	1	70	—	—	—	—
" "	„ pszenicznéj . . .	—	—	1	80	1	65	1	70	—	—	—	—
" "	„ perłowéj	1	80	2	—	1	50	1	60	1	20	1	40
" "	„ tatarczanéj całéj .	—	—	1	80	—	—	1	60	—	—	—	—
" "	„ tatarczanéj łupanéj	1	30	1	40	—	—	1	20	—	—	—	—
" "	Pęcaku	—	—	1	—	—	—	—	90	—	—	—	—
" "	Kaszy jaglanéj	1	20	1	3[illegible]	—	—	1	10	—	—	—	—
100 Kilogram.	Mąki pszenicznéj . . .	l. 19	0 80	l. 19	1 30	l. 18	2 80	l. 18	3 —	l. 17	4 —	l. 16	5 —

L. 29277

Do Pana Naczelnika straży pożarnéj. —

Sekcya ekonomiczna, któréj Rada miasta uchwałą z dnia 16. listopada br. czynności po zwiniętéj komisyi pożarnéj do załatwienia przekazała, na posiedzeniu dnia 6 bm. uchwaliła polecić P. Naczelnikowi straży pożarnéj, aby koni i zaprzęgów miejskich, stronom prywatnym pod żadnym pozorem nie wynajmował. —

O uchwale téj Sekcyi ekonomicznéj P. Naczelnik straży pożarnéj niniejszem zawiadomienie otrzymuje z poleceniem ścisłego się zastósowania. —

Kraków dnia 14. grudnia 1882.

L. 201

OGŁOSZENIE.

Przed tygodniem błąkał się na tutejszym dworcu kolei żelaznéj mały czarny piesek rasy mieszanéj (ratler), który następnie poszedł za oddziałem c. k. wojska i znajduje się w koszarach w gmachu XX. Bernardynów.

Właściciel może po odbiór tego pieska tamże się zgłosić.

Magistrat stoł. król. miasta

Kraków dnia 6 Stycznia 1883.

Nakładem Gminy miasta Krakowa. — W drukarni A. Koziańskiego.

L. 2. Rok 1883.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną zła. 1, składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują dziennik rozporządzeń bezpłatnie.

Rada miasta.

Posiedzenia z dnia 11, 13, 15, 18, 22, 23 i 25 stycznia 1883 r.

Na tych posiedzeniach uchwaliła Rada miasta budżet rozchodów i dochodów miejskich na rok 1883, który się poniżej zamieszcza. —

Nadto na posiedzeniu dnia 11 stycznia r b. zatwierdzono ofertę Mojżesza Landesdorfera na dostawę furażu dla straży pożarnej miejskiej, pociągów miejskich i słomy dla aresztów miejskich na r. 1883 złożoną na powtórnej w d. 27 grudnia 1882 odbytej licytacyi w cenie:

100 klgr. owsa po 6 zła. 44 cnt.
100 „ siana „ 2 zła. 54 cnt.
100 „ słomy „ 1 zła. 64 cnt.

Kaucyę w kwocie 400 zła. przez Mendla i Abrahama Silbigerów złożoną, uchwalono zatrzymać aż do stanowczego skonstatowania poniesionej szkody przez gminę m. Krakowa wskutek rozpisania powtórnej licytacyi. —

Na posiedzeniu zaś dnia 22 stycznia r. b. w sprawie obchodu uroczystości 200setletniej odsieczy Wiednia przez króla Jana III uchwalono co następuje:

Uroczysty obchód 200letniej rocznicy odsieczy wiedeńskiej — w mieście Krakowie polegać będzie:

W d. 11 września jako w wilią rocznicy:

1) na otwarciu wystawy zabytków z epoki Jana III.
2) na wieczornem przedstawieniu w teatrze sztuki patryotycznej konkursowej;

W d. 12. września jako w dniu rocznicy.

3) na uroczystej procesyi z kościoła na Piasku do kościoła katedralnego na Wawelu;
4) na uroczystem odsłonięciu płaskorzeźby pamiątkowej na kościele N. P. Maryi;
5) na iluminacyi miasta wieczorem:

W ciągu całej uroczystości.

6) na rozdaniu między młodzież szkolną, oraz między lud zwiedzający grób Sobieskiego książeczki pamiątkowej. —

Przeprowadzenie programu powyższego poruczyła Rada miasta P. Prezydentowi wraz z komisyą jubileuszową; w szczególności zaś:

ad 1) przychylając się do podania komitetu wystawy zabytków z epoki Jana III wniesionego na posiedzeniu Rady miasta w d. 9. listopada 1882 r.

a) zezwoliła Rada, aby komitet wystawy połączył się z komisyą miejską jubileuszuwą i uważany był za osobny jej wydział wydelegowany celem przeprowadzenia wystawy:

b) na koszta urządzenia wystawy udzielono z funduszów miejskich zaliczkę w kwocie 2000 zła. zastrzegając, aby dochody z wystawy na zwrot tej kwoty do funduszu miej. obrócone zostały.

ad 4.) P. Prezydent m. z komisyą jubileuszową dołożą starania:

a) ażeby przed d. 12 września b. r. na zewnątrz kościoła P. Maryi, a mianowicie na ścianie zachodniej nawy kościoła północnej umieszczona była płaskorzeźba uwieczniająca odsiecz Wiednia przez Jana Sobieskiego z odpowiednim napisem na pamiątkę obecnego obchodu.

b) płaskorzeźba sama i tablica z napisem wykonane będą w bronzie z zachowaniem charakteru sztuki odrodzenia, obramowanie zaś płaskorzeźby i tablicy w kamieniu wapiennym;

c) na koszta wykonania i wmurowania całego pomnika przeznacza się kwotę do 9000 zła;

d) upoważnia się p. Prezydenta m. z komisyą jubileuszową, aby wykonanie pomnika poruczył rzeźbiarzowi p. Welońskiemu. —

ad 5.) na pokrycie kosztów iluminacyi gmachów miejskich udzielono p. Prezydentowi miasta z komisyą jubileuszową kredyt z funduszów miej. do wysokości 3000 zł.

ad 6) a.) nakładem miasta wydaną będzie w 25000 egzemplarzach książeczka o dwóch arkuszach druku zawierająca portret Jana Sobieskiego oraz treściwy a popularny opis odsieczy wiedeńskiej. —

b) na pokrycie kosztów tego nakładu udzielono p. Prezydentowi miasta wraz komisyą jubileuszową kredyt z funduszów miejskich do wysokości 1000 zła.

BUDŻET ROZCHODÓW i DOCHODÓW

STOŁ. KRÓL.

MIASTA KRAKOWA

na rok 1883.

BUDŻET ROZCHODÓW.

DZIAŁ I.

Wydatki zwyczajne.

Zarząd główny.

Tytuł I. Płace i zasługi:	Pozycya zła.	tytuł zła.
1. Płaca Prezydenta miasta . .	6000	
2. Płaca 2go Vice-Prezydenta, urzędników konceptowych i manipulacyjnych:		
Vice-Prezydent . . . . Zła.	2600	
cztérech radców Magistratu .	7200	
naczelnika ekonomatu miejsk.	1500	
dwóch sekretarzy Magistratu	2600	
cztérech adjunktów	3500	
inspektora ekonomatu . . .	1200	
dyrektora ekspedytu. . . .	1000	
dyrektora archiwum . . .	900	
dyrektora dziennika . . .	800	
3ch kancelistów po Zła. 800 .	2400	
3ch kancelistów po Zła. 700 .	2100	
3ch kancelistów po Zła. 600 .	1800	
kancelisty nadetatowego . .	600	
2ch sekwestratorów po Zła. 700	1400	
3ch sekwestratorów po Zła. 600	1800	
3. Płaca budownictwa miejskiego:		
dyrektora budownictwa miejsk.	1800	
adjunkta	1400	
konduktora	1000	
asystenta	700	
4. Płaca urzędników kasy miejskiej:		
kontrolora	1400	
kasyera	1200	
3ch adjunktów po Zła. 1000, 900, 800	2700	
2ch asystentow po Zł. 700 i 600	1300	
5. Płaca pięciu aplikantów po Zła. 00	3000	
6. Płaca trzech komisarzy obwodowych po Zła. 1300 . .	3900	
7. Płaca urzędników zdrowia [1])		
fizyka miejskiego	1800	
3ch lekarzy obwodowych po Zła. 800	2400	
weterynarza	800	
8. Płaca komisarza targowego .	900	
9. Płaca wydziału rachunkowego [2])		
naczelnika	1800	
adjunkta technicznego . . .	1400	
„ rachunkowego . .	1300	
2ch asystentów po Zła. 700 i 600 . . , ...	1300	
10. Zasługa służby Magistratu:		
ogrodnika miejskiego . . .	500	
dozorcy cmentarza	400	
dozorcy aresztów	400	
akuszerki miejskiej	120	
odźwiernego Rady miejskiej .	400	
dziewięciu woźnych po Zła. 300	2700	

[1]) Odesłano do komisyi sanitarnéj wniosek, aby w §. 1. ustępie **a. instrukcyi dla lekarzy obwodowych miejskich**, wypuścić wyrazy **„leczyć tylko takich chorych, których do szpitala przenieść nie można“**; — zaś co do §. **22 tejże instrukcyi**, dotyczącego taks oględzin zmarłych, aby nie podwyższać tychże taks, lecz zostawić dotychczasową taksę 50 cnt., zaś oględziny biednych mają się odbywać darmo. —

[2]) a) Odesłano do Sekcyi III. wniosek: przeniesiony obecnie do wydziału ekonomicznego adjunkt techniczny wydziału rachunkowego pozostaje nadal w charakterze urzędnika tegoż wydziału. —

b) Poleca się Magistratowi, Budownictwu i Wydziałow i rachunkowemu, iżby wszelkie rachunki i kosztorysy wraz z planami robót kosztem skarbu gminnego dokonanych lub dokonać się mających, temuż do załatwienia i sprawdzenia merytorycznego przydzielane i tylko tak zweryfikowane rachunki jako kwalifikujące się do wypłaty do asygnacyi przez wydział rachunkowy przedstawiane były. —

	pozycya zła.	tytuł zła.
pietnastu pachołków po Zła. 250	3750	
klucznego aresztów	300	
dwóch konwojentów dla szupaśników po Zła. 250 . .	500	
sześciu dróżnych po Zła. 240 .	1440	
czterech dozorców plantacyjnych po Zła. 240 . . .	960	
cztérech gróbarzy po Zła. 180	720	
gajowego	50	
cztérech stróżów budynków po Zła. 200	800	
oprawcy	350	80890

Tyt. II Dodatki do płacy.

Dodatki służbowe:

	pozycya zła.	tytuł zła.
1. Do płac urzędników konceptowych i manipulacyjnych:		
Vice-Prezydenta [1])	400	
4ch radców Magistratu po Zła. 300	1200	
naczelnika ekonomatu . . .	300	
dwóch sekretarzy	400	
4ch adjunktów po Zła. 200 .	800	
inspektora ekonomatu . . .	200	
dyrektorów manipulacyi archiwum i dziennika po Zła. 200 .	600	
9ciu kancelistów po Zła. 120 .	1080	
kancelisty nadetatowego . .	120	
5ciu sekwestratorów po Zła. 150	750	
2. Budownictwa miejskiego:		
Dyrektora „ . .	300	
adjunkta	200	
konduktora	150	
asystenta	120	
3. Kasy miejskiej:		
kontrolora i kasyera . . .	400	
trzech adjunktów	350	
dwóch asystentów po Zła. 120	240	
4. Aplikantów pięciu po Zła. 150	750	
5. Komisarzy obwodowych trzech po Zła. 200	600	
6. Urzędników zdrowia:		
fizyka	300	
3ch lekarzy po Zła. 200 . .	600	
weterynarza	200	
7. Komisarza targowego . . .	200	
8. Wydziału rachunkowego:		
naczelnika	300	
2 adjunktów po Zła. 200 . .	400	
2 asystentów „ „ 120 . .	240	
9. Dodatki osobiste: [2])		
naczelnika ekonomatu . . .	300	
dyrektora archiwum . . .	200	
10. Opłata podatku dochodowego od płac urzędników pobierających płacę z dodatkiem służbowym do zła. 1000 . .	356	
11. Służby miejskiej:		
ogrodnika miejskiego . . .	100	
dozorcy cmentarza	80	
dozorcy aresztów	100	
akuszerki	80	
odźwiernego	200	
woźnych 9ciu po Zła. 80 . .	720	
pachołków 15 „ „ 70 . .	1050	
klucznika aresztów	80	
dwóch konwojentów aresztantów po Zła. 70	140	
sześciu dróżnikow po Zła. 36 .	216	
cztérech dozorców plantacyjnych	144	
cztérech gróbarzy po Zła. 50 .	200	
gajowego	10	
cztérech stóżów budynków po Zła. 24	96	15272

Tyt. III. Deputata:

	pozycya zła.	tytuł zła.
1. Na ubranie dla odźwiernego Rady miejskiej	60	
2. Ubranie dla 9 woźnych . .	247	
3. Ubranie dla 15 pachołków .	804	
4. Ubranie dla klucznika aresztów dwóch konwojentów szupaśników	177	
5. Ubranie dla 6 dróżników . .	304	
6. Ubranie dla 4 stróżów plantacyjnych	202	

[1]) Odesłano do Sekcyi III i odroczono do tajnego posiedzenia wniosek przyznania II vice-prezydentowi p. Dr. Michałowi Schmidtowi za sumienne, gorliwe, rzetelne i skuteczne pełnienie obowiązków urzędowych od 1. stycznia 1883 dodatku służbowego 1000 zła rocznie, w miejsce dotychczas pobieranego dodatku służbowego (w ilości 400 zła). —

[2]) Odesłano do Sekcyi III wniosek, aby istniejące jeszcze dwa dodatki osobiste, zamieszczone w tytule II poz. 9., jako nie mające racyi bytu w obec uchwały Rady z d. 9 stycznia 1883 dotyczącéj dodatków służbowych i dodatków do płacy etatowéj (dawniej osobistych), z tego tytułu wykreślić, a natomiast przenieść je do tytułu I we właściwe pozycye i przelać na płacę. —

	pozycya zła.	tytuł zła.
7. Ubranie dla grobarzy	60	1854
„ IV **Adjuta**	—	
„ V **Płace dzienne.**		
1. Dziewięciu diurnistów konceptowych i manipulacyjnych . .	4070	
2. Dwóch diurnistów w wydziale rachunkowym	894	
3. Jeden w budownictwie . .	365	
4. Dwóch w kasie	547	
5. Dwóch przy komisarzach obwodowych	1095	
6. Jeden w c. k. Radzie szkolnéj miejskiej	365	
7. Podatek dochodowy od płac pięciu dyetaryuszów . . .	59	7395
Tyt. **VI Koszta podróży**	—	700
„ VII **Wynagrodzenia:**		
1. Stałe syndykowi miejskiemu	600	
2. Zmienne urzędnikom i służbie .	600	
3. Wynagrodzenie aplikanta pełniącego obowiązki Sekretarza Rady miejskiej	500	1700
„ VIII. **Zapomogi dla urzędników i służby**	—	600
„ IX. **Koszta kancelaryjne:**		
1. Papier i potrzeby pisemne .	1000	
2. Oświetlenie	738	
3. Opał	1000	
4. Sprzęty kancelaryjne . . .	400	
5. Prenumerata dzienników i różnych dzieł	300	
6. Koszta druku	3000	
7. Wydatki introligatorskie . .	550	
8. Portorya	70	
9. Inseraty	180	
10. Materyały rysunkowe . . .	70	
11. Instrumenta techniczne . .	50	
12. Drobne wydatki	400	
13. Wynagrodzenie za prace autograficzne	100	
14. Zasługa dwóch palaczy przez zimę	180	8038
„ X. **Emerytury:**		
1. Urzędników	10628	
2. Wdów i sierót	8793	
3. Żonom i dzieciom byłych urzędników	1278	20699
„ XI. **Zaopatrzenia i dary z łaski.**		
1. Sług miejskich, wdów i sierót .	2960	
2. Dary z łaski	745	3705
„ XII. **Alimentacye**	—	262

	pozycya zła.	tytuł zła.
2. Zarząd nieruchomościami miejskiemi.		
XIII. Utrzymanie wikla w Dąbiu, Beszczu i Pasiece. *)		
1. Na utrzymanie wikla i dosadzanie drzew	200	
2. Na utrzymanie szkółki drzewek, roślin i krzewów w Dąbiu	100	300
„ XIV.A. **Budynki miejskie.**		
1. Opał dla stróża jatek rzeźniczych	7	
2. Utrzymanie budynków . .	2200	
3. Czyszczenie kominów . . .	392	
4. Zabezpieczenie budynków od ognia	700	3299
„ „ B. **Utrzymanie Sukiennic.** **)		
1. Zasługa trzech stróżów po Zła. 250	750	
2. Zasługa palacza kaloriferów .	300	
3. Umundurowanie stróżów i palacza	189	
4. Oświetlenie podcieni i hali gazem	1440	
5. Oświetlenie naftą 4 latarń i lampek dla stróżów . . .	73	
6. Opał	689	
7. Zabezpieczenie budynku od pożaru	219	
8. Czyszczenie kloak	203	
9. Czyszczenie kominów . . .	28	
10. Podatki zaległe i bieżące . .	6000	
11. Utrzymanie budynku i reperacye	2500	
12. Drobne wydatki	100	12491
„ XV. **Utrzymanie zegarów.**		
1. Za nakręcanie dwóch zegarów	258	
2. Na reperacye i czyszczenie .	50	308
„ XVI. **Studnie publiczne.**		
1. Za nadzór i naprawę studzień	60	
2. Na materyał	250	310

Tyt. XVII. *Zakłady miejskie.*

Komisaryaty dzielnic miejskich.

---

*) Wezwano Sekcyę I. aby względem podniesienia dochodów z wikla miejskiego w Dąbiu, Beszczu i Pasiece jeszcze w roku bieżącym wnioski swe Radzie przedłożyła. —

**) Uchwalono tytuł XIV B. utrzymanie Sukiennic z budżetu wydatków, zaś tytuł III B. dochód ze Sukiennic — z budżetu dochodów wypuścić i fundusz Sukiennic osobno prowadzić.

Wezwano P. Prezydenta miasta, aby polecił wydziałowi ekonomicznemu zbadanie, czy górne mury Sukiennic są w całej wartości ubezpieczone, a w przeciwnym razie zarządził podwyższenie wartości w téj pozycyi ubezpieczenia. —

	pozycya zła.	tytuł zła.
Tyt. XVIII. Areszta miejskie.		
1. Żywność aresztantów do Gminy przynależnych i nieprzynależnych	1900	
2. Słoma pościel i sprzęty . .	70	
3. Drobne wydatki	100	2070
„ XIX.A. **Urzędy zdrowia.** [1])		
1. Pomoc w razach nagłych i słoma do wozu sanitarnego . .	120	
2. Dla niesienia pomocy tonącym podczas kąpieli we Wiśle .	240	
3. Na zakupno krowianki dla szczepienia ospy	200	
4. Na środki desinfekcyjne . .	250	
5. Na wydatki rozbiorów chemicznych	200	
6. Ryczałt dla oprawcy na utrzymanie pomocnika, konia i dwóch wózków	300	1310
„ XIX.B. **Utrzymanie cmentarza.**		
1. Płaca kapelana i sługi kościelnego	600	
2. Na opał dla tychże po zła. 20.	80	
3. Na opał dla domu administracyjnego	28	
4. Na kupno i naprawę narzędzi dla gróbarzy	40	
5. Na utrzymanie cmentarza, robotników i szuter	300	
6. Na utrzymanie szkółki i dosadzenie drzew	100	1148
Tyt. XX. Komisaryat targowy.		
1. Sprawienie i naprawa straganów	30	
2. Drobne wydatki kancelaryjne.	10	40
Tyt. XXI. Waga miejska.		
1. Utrzymanie miar i wag . .	—	10
„ XXII. Łazienki na Wiśle . . .	—	—
„ XXIII.[2]) Utrzymanie biura statystycznego. [3])		
1. Na utrzymanie biura statystycznego	1800	
2. Na wydatki statystyki sanitarnej	400	2200
Tyt. XXIV. Straż pożarna, pociągi miejskie, czyszczenie miasta i stróże nocni.		
Straż pożarna.		
1. Płaca naczelnika straży pożarn.	1500	
2. Dodatek służbowy dla tegoż .	300	
3. Płaca pompierów:		
a) jeden brandmistrz . . .	550	
b) trzech brandmistrzów po zła. 440	1320	
c) sześciu sierżantów po zła. 330	1980	
d) 10ciu nadpompier. po zła. 264	2640	
e) 17tu pompier. po zła. 220 .	3740	
f) trzech pompierów zawodu murarskiego i ciesielskiego po zła. 260 [4])	780	
g) trzech trębaczy wieży alarmowej po zła. 220 . . .	660	
4. Na ubrania dla 43 pompierów po zła. 41 ct. 60	1789	
5. Słoma do siennikow dla pompierów i służby pogotowia .	147	
6. Na koszta leczenia pompierów, fornali, pomocników i stróżów nocnych	400	
7. Opał kancelaryi koszar, strażnic i wieży	535	

---

[1]) Polecono komisyi sanitarnéj, uregulowanie ratunku w nagłych a dla zdrowia i życia niebezpiecznych przypadkach w sposób dzisiejszym wymaganiom odpowiedni i przedstawienie pełnéj Radzie w razie potrzeby stósownych wniosków. —

[2]) I. Rada miasta wzywa Pana Prezydenta, aby z powodu poczynionych przez gminę miasta Podgórza kroków o ustanowienie tamże jarmarków na konie, przypadających w terminach, w których przywilejami królewskimi a ostatecznie postanowieniem b. Rządu krajowego z d. 29 marca 1855 L. 4130, Kraków ma sobie zastrzeżonem prawo odbywania jarmarków na towary i produkta oraz na bydło i konie, gdzie należy poczynił kroki o odwrócenie grożącego stąd dla gminy m. Krakowa niebezpieczeństwa. —

II. Rada miasta oczekuje w jak najkrótszym czasie od pana Prezydenta miasta w myśl uchwały téj z d. 1. lutego 1882 zawiązania ankiety w porozumieniu z Izbą handlową i Towarzystwem rolniczem i przedłożenia wyniku jéj obrad względem środków podniesienia jarmarków na towary i produkta, oraz na bydło i konie. —

[3]) Rada miasta w uznaniu ważnych usług, jakie biuro statystyczne oddać może administracyi miasta, wyraziła życzenie aby biuro statystyczne w moc uchwały z d. 9 lutego 1882 r. jak najrychlej w życie w prowadzone zostało. —

[4]) Odesłano do Sekcyi I wnioski:

I. dwóch murarzy i jednego cieślę, którzy w myśl uchwały Rady miasta z d. 29 Kwietnia 1873 pozostawieni zostali pod zarządem naczelnika miejskiej straży pożarnej, przydziela się do Ekonomatu miejskiego i pod tegoż zarząd; —

II. 1) wykreślić z tyt. XXIV pozycyą 3. f.

2) zamieścić w tyt. I poz. 10: zasługa 2 murarzy i 1 cieśli 780 zła;

3) zmniejszyć poz. 4 tyt. XXIV do kwoty 1664 zła;. —

	pozycya zła.	tytuł zła.
8. Utrzymanie 12tu sikawek, beczkowozów i wszelkich narzędzi ogniowych	400	
9. Nagrody za ratunek w czasie pożaru i za dowóz wody . .	50	
10. Utrzymanie telegrafu [1] . .	200	
11. Na potrzeby staży ogniowej ochotniczej	500	
12. Sprawienie nowych narzędzi pożarnych	600	
13. Czynsz za pomieszkanie filii straży pożarnej na Kazimierzu	250	18341
Pociągi miejskie.		
14. Zasługa 12 fornali po Zła. 240	2880	
15. Ubranie dla nich po zła. 41 cnt. 60	99	
16. Obrok i pasza dla 25 koni i 6 źróbków	5682	
17. Kucie 25 koni	250	
18. Naprawa rymarska, stelmachska, ślusarska, kowalska, wozów roboczych, sprawienie gnojnic, spodniarek, oraz smarowidło do wozów i kropielników	400	
19. Drobne wydatki zgrzebła, grzebienie, szczotki, putnie, widły, i t. d.	50	
20. Lekarstwa i sól dla koni . .	100	9861
Czyszczenie miasta. [2]		
21. Zasługa 50ciu pomocników po zła. 200	10000	
22. Umundurowanie tychże po zła. 41 ct. 60	2080	
23. Sprawienie narzędzi roboczych mioteł, łopat, stylisk, kilofów, kosturów, taczek, wózków ręcznych itd. . . .	800	

	pozycya zła.	zła.
24. Przynajęcie furmanek na doraźne uprzątnienie lodów i śniegu	500	13380
Stróże nocni.		
25. Zasługa 36 stróżów nocnych po zła. 180	6480	
26. Ubranie dla tychże po zła. 34 cnt. 60	1246	
27. Na zastępstwo chorych stróżów . , ...	1·0	7906
Tyt. XXV. 4. *Utrzymanie kanałów istniejących.* [3]		
1. Naprawa i utrzymanie kanałów i szluz	3500	
2. Czyszczenie kanałów miejskich	2000	
3. Czyszczenie kloak w budynkach miejskich i szkolnych .	700	6200
Tyt. XXVI 5. *Budowa i utrzymanie dróg, mostów bruków i chodników.*		
A. Drogi.		
1 Kamień porfirowy na utrzymanie dróg	9000	
2 Narzędzia dla dróżników . .	50	
3 Roboty przy utrzymywaniu dróg	1000	
4 Na nowe poręcze i naprawę starych przy drogach . . .	600	10650
B. Mosty.		
1 Naprawa mostów i utrzymanie tychże	500	
2 Na utrzymanie brzegów nowéj Wisły	100	600
C. Bruki i chodniki. [4] [5]		
Utrzymanie bruków i chodników		

[1]) Polecono Sekcyi ekonomicznéj, by przeprowadziwszy rokowania z właścicielami budynków większych i zbiorów naukowych i artystycznych, wypracowała projekt urządzenia w mieście Krakowie sieci telegraficznéj dla przyśpieszenia ratunku w razie pożaru i odpowiednie wnioski pełnéj Radzie przed układaniem budżetu na r. 1884 przedłożyła. —

[2]) Wezwano Sekcyę ekonomiczną do zastanowienia się, czy ze względu na lepsze czyszczenie miasta i oszczędność nie lepiejby było oddać czyszczenie miasta w entrepryzę. —

Wezwano Magistrat o wydanie jak najrychléj rozporządzenia, iż węgle, rumowisko i ziemię z fundamentów jedynie w wozach od dołu i boków szczelnie zamkniętych wolno przewozić

Wezwano Sekcyę ekonomiczną do zastanowienia się, jakichby środków użyć należało celem utrzymania należytej czystości ulic i placów a następnie do przedłożenia odpowiednich wniosków pełnéj Radzie przed układaniem budżetu na r. 1884.

[3]) Wezwano Budownictwo miejskie do przedłożenia wniosków co do sposobu i środków hermetycznego zamknięcia otworów kanałowych. —

Wezwano Magistrat o zarządzenie, aby doły kloaczne w budynkach miejskich i szkolnych wymierzone, rachunki co do kubicznéj objętości tychże sprawdzone i potwierdzone zostały przez Inspektora Ekonomatu. —

[4]) Polecono Magistratowi:

I. przyspieszyć rokowania z Wydziałem krajowym względem uchwalonego już przed kilku laty rozszerzenia ul. Kopernika na przestrzeni szpitala Sw. Łazarza;

II. w budżecie na rok 1884 przedstawić wnioski względem założenia chodnika po prawéj stronie ul. Kopernika od ul. Mikołajskiéj, aż do szpitala Sw. Łazarza.

Polecono Budownictwu, by celem sprowadzenia uzdolnionego brukarza, przedstawiło odpowiednie wnioski w jak najkrótszym czasie.

[5]) uchwalono przypomnieć Magistratowi uchwałę przy obradach nad budżetem na r. 1882, według któréj Budownictwo miejskie miało obrachować koszta rozmaitego rodzaju bruków i chodników z uwzględnieniem zarazem ich trwałości.

	pozycya zła.	tytuł zła
a) Wybrukowanie ul. Smoleńsk	2300	
b) Brukowanie placu Szczepańskiego	1250	
c) Wybrukowanie ulicy Pijarskiéj pieńkami . . .	700	
d) Ułożenie chodnika w ulicy Strzeleckiej . . , . .	1200	
e) w ulicy św. Krzyża . .	650	
f) Drobne naprawy w różnych ulicach	2500	
g) Utrzymanie chodników asfaltowych	500	9100

Tyt. XXVII.A. 6. *Oświetlenie miasta.*

	pozycya zła.	tytuł zła
1. Oświetlenie miasta gazem 159 latarniami całonocnemi i 344 północnemi	17220	
2. Oświetlenie ratusza i sali radnéj	450	
3. Przestawienie latarń gazowych	150	
4. Wynagrodzenie za nadzór nad oświetleniem . : . .	200	18020

„ XXVII.B. Oświetlenie przedmieść naftą.

	pozycya zła.	tytuł zła
5. Na naftę dla 250 latarń całonocnych i 197 północnych . .	7005	
6. Na knoty, szkła, zapałki . .	350	
7. Na naprawę latarń, naczyń i oszklenie	450	
8. Wynagrodzenie 18 stróżów nocnych, którzy pełnić będą obowiązki lampiarzy po 40 zła. rocznie	720	
9. Pokostowanie słupów, numerowanie i sprawienie nowych	100	8625

„ XXVIII. 7. *Upiększenie miasta.*

Utrzymanie plantacyj.

	pozycya zła.	tytuł zła.
1. Opał dla ogrodnika i cieplarni	90	
A. Utrzymanie plantacyj.		
1. Najem robotnika do pomocy ogrodnikowi dziennie 75 cnt.	274	
2. Najem fornala miesięcznie Zła. 20	240	
3. Najem 2 dozorców prowizorycznych przez cały rok po 70 ct. dziennie	511	
4. Najem 2 dozorców prowizorycznych przez 7 miesięcy po 70 ct. dziennie	299	
5. Na zakupno 40 sążni kub. żwiru na chodniki po zła. 14	560	
6. Na zakupno 24 kóp żerdzi na pale do drzew po zła. 4 .	96	
7. Na zakupno narzędzi ogrodniczych i naprawę starych .	200	
8. Na utrzymanie szkółki . .	150	
9. Na najem robotników do uprawy pod klomby krzakowe, na przekopanie trawników i zasadzenie krzewów . . .	400	
10. Na zbiór trawy i zakupno nasienia traw	200	
11. Na najem robotnika do uprawy pod klomby dywanowe .	200	
12. Na utrzymanie gazonów, klombów i krzewów około pomnika Straszewskiego . .	150	
13. Na sprawienie brakujących poręczy, baryer, ogrodzeń i utrzymanie starych	800	
14. Na zakupno brakujących nowych i reperacye starych ławek wraz z pokostawaniem .	300	
15. Na zakupno krzaków leśnych do założenia nowych i przerobienia starych klombów krzakowych	100	
16. Na pomalowanie pokostem pali, poręczy i t. d. . . .	80	
17. Na zakupno krzewów ozdobnych na brzegi klombów . .	100	
18. Na założenie żywopłotów na około plantacyi od drogi . .	300	
19. Furaż dla pary koni . . .	250	
20. Na zakupno wozu z beczką do kropienia	125	
21. Na dalsze uporządkowanie plantacyi od zamku do biskupiego pałacu	600	
22. Na zakupno wozu zwykłego.	45	
23. Na zakupno nawozu . . .	50	
24. Na upiększenie placów pod względem ogrodniczych robót.	250	
25. Procent od zapisu śp. Dra. Kremera na sadzenie róż na plantacyach	25	6395

		pozycya zła.	tytuł zła.
Tyt. XXIX. 8.	*Dodatek konkurencyi na utrzymanie kościołów i budynków parafialnych* . .	100	
„ XXX. 9.	*Szkoły.* [1] [2]		

A. Utrzymanie szkół będących na funduszu miejskim.

1. Szkoła wydziałowa żeńska.

Dział I.

	pozycya zła.
a) Płaca dyrektora	1100
b) „ trzech nauczycielek po zła. 900	2700
c) Płaca pięciu nauczycielek po zła. 700	3500
d) Płaca nauczycielki języka francuskiego	420
e) Na drobne sprzęty . . .	50

Dział II.

	pozycya zła.
a) Na pomieszkanie dla kierującego	400
b) Sprzęty, oświetlenie i zarząd gospodarczy	170
c) płaca dwóch sług . . .	400
d) Opał	639

2. Szkoła I. posp. przy placu Śgo Ducha.

Dział I.

	pozycya zła.
a) Płaca kierującego nauczyciela	80)
b. Płaca trzech nauczycieli po Zła. 700	2100
c) Drobne potrzeby . . .	30

DZIAŁ II.

	pozycya zła.
a) Na pomieszkanie kierownikowi	300
b) Płaca sługi	200
c) Opał	283
d) Sprzęty, oświetlenie i zarząd gospodarczy . . .	60

3. Szkoła II. pospolita przy kościele św. Barbary.

Dział I.

	pozycya zła.
a) Płaca kierującego nauczyciela	800
b) Płaca trzech nauczycieli po zła. 700	2100
c) Drobne potrzeby . . .	30

Dział II.

	pozycya zła.
a) Na pomieszkanie kierownikowi . . - . . .	300
b) Płaca sługi	200
c) Opał	136
d) Sprzęty, oświetlenie i zarząd gospodarczy . . .	50

4. Szkoła pospolita III. u św. Krzyża.

Dział I.

	pozycya zła.
a) Płaca nauczyciela kierującego	800
b) Płaca trzech nauczycieli po zła. 700	2100
c) Drobne potrzeby . . .	30

Dział II.

	pozycya zła.
a) Na pomieszkanie kierownikowi	300
b) Płaca sługi	200
c) Opał	200
d) Sprzęty, oświetlenie, i zarząd gospodarczy. . . .	50

---

[1]) Uchwalono upraszać posła Dra Maksymiliana Zatorskiego, aby uznaną już przez władze rządowe potrzebę, a najwyższem postanowieniem z sierpnia 1880 r. polecone organom otwarcie trzeciego wyższego gimnazyum w Krakowie, Kołu polskiemu w Radzie Państwa przedłożył i w tym względzie przychylną dla gminy m. Krakowa i potrzeb kraju całego akcyę tegoż koła wyjednał w tym kierunku, aby z najbliższym rokiem szkolnym trzecie wyższe gimnazyum w Krakowie stanowczo otwarte zostało.

[2]) Odesłano do Sekcyi IV wnioski:

I. polecić dyrekcyi szkoły wydziałowéj żeńskiej, aby począwszy od roku przyszłego nie przyjmowała do klas I, II, III i IV więcej nad 70 uczennic i w tych klasach nie tworzyła oddziałów równorzędnych.

Wybór w przyjęciu zostawia się dyrekcyi z zastrzeżeniem pierwszeństwa dla miejscowych i bliżej mieszkających.

II. Zbadać sprawę nauki gimnastyki w szkołach żeńskich, tudzież system ławek i odpowiednie w téj mierze przedstawić wnioski.

III. Przeprowadzić pertraktacye z radą szkolną, aby uregulować sprawę kompetencyi w zarządzie budynkami miejskiemi.

Polecono Sekcyi i komisyi sanitarnéj, by sprawy przepełnienia i niedostatki higieniczne szkół w Krakowie zbadały, i odpowiednie wnioski jak najrychlej pełnéj Radzie przedłożyły.

Wezwano Prezydenta do poczynienia potrzebnych starań iżby jeszcze w roku bieżącym urządzona została w Krakowie szkoła pływania.

Wezwano Sekcyę IV, aby wypracowała i przedstawiła Radzie petycyę do Wysokiego Sejmu w sprawie reformy ustawy o radach szkolnych okręgowych, a mianowicie w tym kierunku, aby ustawa lepiéj i wszechstronniéj uwzględniała odmienne warunki miast jak Kraków, rządzących się własnym statutem.

Wezwano Magistrat, aby wypracował i przedłożył sposoby kontroli nad zużyciem opału w szkołach i budynkach miejskich.

Odesłano do Sekcyi IV wniosek względem wykreślenia kwoty 300 fl. za naukę języka francuskiego w szkole na Kazimierzu z przyszłego budżetu.

	pozycya zła.	tytuł zła.
5. **Szkoła IV. pospolita na Smoleńsku.**		
Dział I.		
a) Płaca nauczyciela kierującego . , ...	800	
b) Płaca trzech nauczycieli po zła. 700	2100	
c) Drobne potrzeby . . .	30	
Dział II.		
a) Płaca sługi	200	
b) Opał	243	
c) Sprzęty, oświetlenie, i zarząd gospodarczy . . .	60	
6. **Szkoła V. na Kazimierzu.**		
Dział I.		
a) Płaca nauczyciela kierującego	800	
b) Płaca trzech nauczycieli po zła. 700	2100	
c) Potrzeby szkolne . . .	30	
Dział II.		
a) Na pomieszkanie kierownikowi za 2 półr.	150	
b) Czynsz za lokal	390	
c) Płaca sługi	200	
d) Opał	302	
e) Sprzęty, oświetlenie, i zarząd gospodarczy . . .	130	
7. **Szkoła pospolita VI. na Kazimierzu.**		
Dział I.		
a) Płaca nauczycielki kierującej '.	800	
b) Płaca sześciu nauczycielek po zła. 700	4200	
c) Płaca nauczycielki języka francuskiego	300	
d) Drobne potrzeby . . .	40	
Dział II.		
a) Pomieszkanie kierowniczce	300	
b) Czynsz za lokal wynajęty .	1300	
c) płaca dwóch sług po zła. 200	400	
d) Opał	475	
e) Sprzęty oświetlenie, i zarząd gospodarczy . . .	160	
8. **Szkoła pospolita VI. na Kleparzu.**		
Dział I.		
a) Płaca nauczyciela kierującego	800	
b) Płaca dwóch nauczycieli po zła. 700	1400	

	pozycya zła.	tytu zła
c) Drobne potrzeby	25	
Dział II.		
a) Płaca sługi	200	
b) Sprzęty, oświetlenie, i zarząd gospodarczy . . .	100	
c) Opał	290	
9. **Szkoła pospolita VIII. na Piasku.**		
Dział I.		
a) Płaca nauczyciela kierującego	800	
b) Płaca dwóch nauczycieli po zła. 700	1400	
c) Drobne potrzeby	25	
Dział II.		
a) Płaca sługi	100	
b) Opał	147	
c) Sprzęty, oświetlenie, i zarząd gospodarczy	40	
10. **Szkoła pospolita IX. na Stradomiu.**		
Dział I.		
a) Płaca nauczycielki kierującej	800	
b) Płaca trzech nauczycielek po zła. 700	2100	
c) Drobne potrzeby	30	
Dział II.		
a) Płaca sługi.	200	
b) Opał	325	
c) Sprzęty, oświetlenie, i zarząd gospodarczy	100	
11. **Szkoła pospolita X. na Podwalu.**		
Dział I.		
a) Płaca nauczycielki kierującej	800	
b) Płaca trzech nauczycielek po zła. 700	2100	
c) Drobne potrzeby	30	
Dział II.		
Czynsz za lokal wynajęty .	1500	
a) Pomieszkanie kierowniczce	300	
b) Płaca sługi	200	
c) Opał	164	
d) Sprzęty, oświetlenie i zarząd gospodarczy	70	
12. Na nieprzewidziane wydatki powyższych szkół (w dziale 2gim)	600	
13. Na premia dla uczniow powyższych szkół	250	
14. Na reperacye budynków szkolnych własnych i wynajętych .	2500	

	pozycya złr.	tytuł złr.
15. Na przybory naukowe . . .	400	
16. Na bibliotekę okręgową . .	150	
17. Rozmaite wydatki, których wymaga wspólne dobro szkół	191	
18. **Utrzymanie Rady szkolnej miejskiej**		
a) Relutum na pomieszczenie bióra i potrzeby kancelaryjne	350	
b) Wynagrodzenie woźnego .	15	
c) Opał	50	
„ „ **B. Dodatki z funduszu miejskiego na utrzymanie szkół.**		
1. Zasiłek dla szkoły żeńskiej przy klasztorze św. Tomasza .	800	
2. Zasiłek dla szkoły żeńskiej przy klasztorze PP. Augustyanek	600	
3. Zasiłek na utrzymanie szkoły wyższej realnej	4525	
4. Zasiłek dla szkoły polskiej w Paryżu	250	
5. Na potrzeby Akademii umiejętności w Krakowie . . .	500	
6. Na fundacye imienia „Kopernika“	100	
7. Zasiłek dla Towarzystwa muzycznego krakowskiego . .	400	
8. Zasiłek dla szkoły muzycznej	1600	
9. Dodatek osobisty przyznany kierującemu nauczycielowi szkoły na Kleparzu	100	
10. Emerytura dla jednego nauczyciela	300	
11. Utrzymanie szkoły sztuk pięknych.		
a) Opał	600	
b) Na światło	120	
c) Zabezpieczenie budyku od ognia	80	
12. Utrzymanie kursu praktycznego robót kobiecych i kursu handlowego:		
a) kurs praktycznych robót kobiecych:		
Płaca nauczycielki	700	
„ pomocnicy . . . , .	420	
koszta kancelaryjne i drobne wydatki	55	
b) kurs handlowy:		
wynagrodzenie nauczycieli .	855	
koszta kancelaryjne i drobne wydatki	30	
Wydatki wspólne:		
Opał	60	
Nieprzewidziane wydatki . .	50	
13. Utrzymanie szkoły rzemieślniczej:		
a) Wynagrodzenie nauczycieli	2467	
b) Wynagrodzenie stróżów .	98	
c) Na potrzeby szkolne i modelarni	264	
d) Na opał	50	
e) Na bibliotekę szkolną . .	25	
14. Utrzymanie szkoły handlowej.		
Wynagrodzenie stróża . . .	28	
Opał	87	
15. Utrzymanie Muzeum techniczno-przemysłowego:		
a) Najem pomieszkania wraz ze składem	1350	
b) Wynagrodzenie dwóch pomocników	765	
c) Wynagrodzenie stróża . .	200	
d) Na mieszkanie temuż . .	80	
e) Oświetlenie	15	
f) Opał	248	
g) Koszta kancelaryjne . .	85	
h) Na szafy i sprzęty . . .	100	
i) Na powiększenie zbiorów .	200	
k) Za roboty rysunków i chemiczne preparata	168	
l) Na drobne wydatki . . .	100	
m) Na nadzwyczajne wydatki .	50	
Na utrzymanie narodowego Muzeum	3000	
Subwencya płacona przez Wydział krajowy na powiększenie zbiorów	2000	78055

Tyt. XXXI. *10. Dobroczynność.*

	pozycya złr.	tytuł złr.
1. Na utrzymanie szpitala nieuleczalnych i domu rekonwalescentów [1])		
a) Na żywność, opał, pranie bielizny, oświetlenie i drobne wydatki kuchenne i gospodarskie dla 60 chorych	5000	
b) Na przykupienie i reperacye łóżek, bielizny i pościeli	100	

1) Wezwano p. Prezydenta miasta. aby poczynił starania iżby do tego czasu. w którym stanie nowy zakład nieuleczalnych chorych, z fundacyi ś. p. Helclowéj pozyskane być mogły roczne datki dla wspierania obecnie istniejącego tutaj domu nieuleczalnych chorych. —

	pozycya zła.	tytuł zła.
c) Na lekarstwa	50	
d) Zasługa gospodyni . . .	200	
e) Zapłata służby	60	
f) Dorożki dla lekarza . . ,	50	
g) Drobne wydatki	100	
h) Reperacye budynków . .	100	
2. Zapomogi ochronom dla dzieci		
a) Komitetowi ochron dzieci małych	500	
b) Stowarzyszeniu utrzymania sierót izraelickich . . .	200	
3. Zasiłek zakładowi osieroconych chłopców na opał . .	200	
4. Zasiłek zakładowi zaniedbanych chłopców izraelickich .	200	
5. Opłata od 10 chłopców umieszczonych w zakładzie zaniedbanych chłopców po zła 75 rocznie	750	
6. Prywatnym osobom za umieszczone u nich sieroty . . .	1700	
7. Na utrzymanie podrzutków .	750	
8. Wynagrodzenie roczne Towarzystwu Dobroczynności za utrzymanie kalek i dzieci przez Magistrat nadsełanych . . .	200	
9. Jednorazowe wsparcia dla ubogich miejscowych	1200	
10. Jednorazowe wsparcie, dla ubogich zamiejscowych	300	
11. Urządzenie ogrzewalni i rozdawanie zupy rumfurdzkiej . .	600	
12. Towarzystwu wzajemnej pomocy rękodzielników i przemysłowców	400	
13. Zwrot zaległych kosztów różnym szpitalom, z powodu leczenia do Gminy krakowskiej przynależnych	3100	
14. Zasiłek dla szpitala dzieci „św. Ludwika".	50	
15. Zasiłek dla Stowarzyszenia rozdającego opał ubogim izraelitom (Kipe Zeduka)	150	
16. Stałe wsparcia dla starców i kalek nieuleczalnych	300	
17. Zasiłek dla Stowarzyszenia utrzymującego dom schronienia dla biednych starców (Asyfas Skenim)	400	
18. Zasiłek dla Stowarzyszenia ubogich uczni szkół ludowych krakowskich	200	
19. Zasiłek dla Stowarzyszenia zaopatrującego ubogich w odzież (Malbusz Arymim)	200	
20. Zasiłek Stowarzyszeniu dla wsparcia ubogich uczni izraelitów . . . . , . .	200	
21. Jednorazowy zasiłek dla Stowarzyszenia opiekującego się choremi (Bikur Cholim) . .	200	
22. Jednorazowy zasiłek Matkom milosierdzia . : , ...	100	
23. Jednorazowy zasiłek męzkiemu stowarzyszeniu św. Wincentego a Paulo . . . . . . , . . .	150	
24. Zakładowi św. Zofii . . .	300	
25. Zakładowi św. Kazimierza w Paryżu dającemu przytułek polskim weteranom oraz obejmującemu szkołę początkową dla dzieci polskich	500	18510

	pozycya zła.	Tytu zła.
Tyt. XXXII. *11. Czynsze z najętych domów.*		
1. Wynagrodzenie za lokal na pomieszczenie Izby handlowo przemysłowej	500	500
Tyt. XXXIII. *12. Odsetki od kapitałów obciążających nieruchomości miejskie*		
1. Odsetki od kapitałów zabezpieczonych na nieruchomościach miejskich	266	
2. Czynsz ziemny należny OO. Franciszkanom . . . . , .	6	272
Tyt. XXXIV. *Podatki i opłaty skarbowe.*		
1. Podatek gruntowy i czynszowo domowy	3600	
2. Podatek od dochodów . . .	500	
3. Ekwiwalent od majątku miejskiego	684	
4. Stemple i należytości . . .	500	5284
„ XXXV. **Dodatek na utrzymanie c. k. straży policyjnej**		
1. Na utrzymanie c. k. straży policyjnej	13025	
2. Dodatek do emerytur c. k. straży policyjnej	726	
3. Czynsz za lokal c. k. straży popolicyjnej na Kazimierzu . .	350	
4. Utrzymanie strażnicy w ratuszu miejskim . . , ...	27	
5. Utrzymanie strażnicy w domu l. 407 Dz. I, ...	45	14173
„ XXXVI. **Spis ludności.**		
1. Wydatki z powodu poboru wojskowego	200	

	pozycya zła.	tytuł zła.
2. Na oprawę spisów ludności z r. 1870.	150	350
Tyt. XXXVII. **Wynagrodzenie dla egzekwentów** . , ...	150	150
„ XXXVIII. **Wydatki na kwaterunek wojska.**		
1. Czynsze na stałe kwatery oficerskie	28000	
2. Należytość za kwatery oficerów w przechodzie	3500	
3. Najem mebli i pościeli . .	600	
4. Naprawy w kwaterach oficerskich	300	
5. Drobne wydatki	200	32600
„ XXXIX. **Wydatki przygodne.**		
1. Na nabożeństwa	100	
2. Koszta prawne w interesach Gminy	700	
3. Inne przygodne wydatki . .	800	
4. Wybory posłów do Sejmu .	300	1900
„ XL. **Zwroty dochodów mylnie pobranych** . . . , ...	—	
„ XLI. **Zwyżki przelane na majątek zakładowy**	—	
„ XLII. **Wydatki nieprzewidziane** .	—	589
Suma wydatków zwyczajnych	—	426162

DZIAŁ II.

„ XLIII. **Wydatki nadzwyczajne.** [1])

	pozycya zła.	tytuł zła.
1. Spłata długów zaciągniętych:		
a) Na umorzenie pożyczki 1.500.000 zaciągniętej w r. 1872 dla uporządkowania miasta	65600	
b) funduszowi amortyzacyjnemu ratę 2gą celem zwrotu powziętej pożyczki na budowę szkoły na Smoleńsku .	2500	
c) funduszowi krajowemu ratę 2gą na pokrycie powziętej zaliczki w r. 1875 w kwocie	1143	
2. Funduszowi pożyczkowemu i amortyzacyjnemu nadwyżkę przychodów z budynku Sukiennic na pokrycie długu 136000	14612	
3. Uporządkowanie dawnych akt miejskich	650	
4. Towarzystwu Dobroczynności za grunta odstąpione pod ulicę Koletek	1800	
5. Wykopanie rowu wzdłuż gościńca do rzeźni	300	
6. Postawienie pieców i ułożenie posadzki w sali rzeźby w szkole sztuk pięknych	1080	
7. Sprawienie dwóch zegarów transparentowych na Sukiennicach	—	
8. Wybudowanie kanału w ulicy Augustyańskiej od ulicy św. Katarzyny	1100	
9. Dokończenie kanału głównego do ujścia staréj Wisły długości 42 metrów	2520	
10. Zmiana pisoarów i zabezpieczenie tychże płaszczami . .	1500	
11. Umocnienie wału ubezpieczającego koryto staréj Wisły .	5600	
12. Uporządkowanie Wolnicy .	1500	
13. Zakupno dwóch pomp pneumatycznych z wszelkiemi przyrządami, z wozem pod rekwizyta i beczkami	—	
14. Chodnik pieńkowy w części ulicy Straszewskiego od ulicy Wolskiej do Zwierzynieckiej.	800	
15. Chodnik pieńkowy w części ulicy Dietla.	900	
16. Chodnik w ulicy Lubicz do ulicy Strzeleckiej	1300	
17. Wybrukowanie placu Maryackiego wraz z chodnikiem pieńkowym	2000	
18. Chodnik w ulicy Szpitalnéj do placu św. Ducha	1700	
19. Wybrukowanie ulicy Siennéj	—	
20. Przerobienie ścieżek na nowym cmentarzu	1000	
21. Wykonanie nowego belkowania żelaznego pomiędzy parterem a piętrem w domu adminitracyjnym na cmentarzu .	2740	
22. Pokrycie cynkiem kaplicy cmentarnéj	800	

[1]) Polecono połączonym Sekcyom ekonomicznéj i skarbowéj tudzież komisyi sanitarnéj, by sprawę czyszczenia dołów kloacznych jak najprędzéj zbadały i odpowiednie wnioski pełnéj Radzie przed układaniem budżetu na r. 1881 przedłożyły. —

Polecono sekcyi skarbowéj, aby przy układaniu budżetu trzymała się powziętej uchwały Rady miejskiej: że tylko te wydatki nadzwyczajne mają być w rozchód wstawiane, które po przedłożeniu planów i kosztorysów przez Radę uchwalone zostały. —

	pozycya zła	tytuł zła.
23. Na przeistoczenie w budynku straży pożarnéj:		
dach na dziedzińcu	468	
przebrukowanie części dziedzińca	432	
na rury zlewne	228	
przełożenie cynkowego dachu na stajniach	300	
zasufitowanie remiz	600	
na podłogę dębową w remizach	1400	
24. Na obchód 200 letnéj rocznicy zwycięztwa pod Wiedniem króla Jana III.	13000	
25. Subwencya dla towarzystwa strzeleckiego [1]	500	
26. Na sprawienie orła w bramie floryańskiej [2]	260	128333
Ogólna suma wydatków zwyczajnych: nadzwyczajnych	—	554,495

BUDŻET DOCHODÓW.

DZIAŁ I.

Dochody zwyczajne.

1. Dochody z nieruchomości.

	pozycya zła.	tytuł zła
Tytuł. I. Dochód z gruntów miejskich za obrębem rogatek.		
1. Czynsze dzierżawne z gruntów	92	
2. Dochód z propinacyi na Grzegórzkach	461	
3. Dochód z wikla miejskiego .	400	953
„ II. Dochód z gruntów miejskich w obrębie rogatek.		
1. Czynsze dzierżawne z gruntów	810	
2. Czynsze dzierżawne z pastwisk:		
a) z dzierżawy paszy na błoniach	1600	
b) z dzierżawy części błonia na ćwiczenia wojskowe .	1500	
3. Dochód z plantacyj: zbiór trawy	311	
4. „ kary za szkody .	10	
5. „ sprzedaż drzewek .	120	
6. Dochód z sprzed. kasztanów owoców	100	4451
„ III. A. Czynsze z domów i pomniejszych miejskich nieruchomości	—	6828
„ B. Dochód z Sukiennic [1]:		
a) Czynsz za lokal wynajęty na 1szym piętrze . . .	2000	
b) Czynsz ze sklepów wynajętych i wzrot wydatków opału i oświetlenia . . .	17190	
c) Czynsz z kramów w hali Sukiennic i wzrot wydatków oświetlenia . . .	7813	
d) Z opłat za stałe ogłoszenia	100	27103
Tyt. IV. **Czynsze z jatek rzeźniczych murowanych i drewnianych**		
1 Z 42 jatek rzeźniczych . . .	4200	
2 Z 23 jatek kramarskich . .	1510	
3. Z 10 kramów i 3 placów otwartych	372	6082
„ V. **Czynsze ziemne**	—	550
„ VI **Czynsze z kramów i placów publicznych**	2414	
2. Dochody z praw wyłącznych i zakładów miejskich		
Tyt. VII. **Dochód z rzeźni**	—	15500
„ VIII. **Dochód z myta rogatkowego**	—	65000
„ IX. **Dochód z wagi miejskiéj.**	—	
1. Opłata od ważenia towarów i od wypożyczenia miar i wag .	—	170
„ X. **Opłata od wyrobu miodu** . .	—	2500
„ XI. **Dochód od obligacyi domu przytułku**	—	27
„ XII. **Dochod z bud jarmacznych** .	—	—
„ XIII. **Dochód z zarobku straży pożarnej**	—	20
Tyt. XIV. **Dochód z zarobku pociągów miejskich**		
1. Dochód z zarobku pociągów .	10	
2. Za nawóz ze stajen miejskich i placów	— 600	610
3. Opłaty prawne		
„ XV. **Taksy Za przyjęcie do gminy.** .	—	500
„ XVI. **Opłaty za konsensa.**		
1. Opłaty za konsensa na szynki kawiarnie, piwiarnie i t. d. .	18000	
2. Placowe od doróżkarzy . . .	600	
3. Opłata targowego od przekupniów i za stragany	3600	22200

[1] Uchwalono udzielić Towarzystwu strzeleckiemu w Krakowie na utrzymanie i upiększenie ogrodu strzeleckiego jednorazową subwencyę 500 zła z obowiązkiem złożenia Radzie miejskiej z końcem roku sprawozdanie o z użytkowaniu tego funduszu. —

[2] Wyznaczono 260 zła. na zrobienie orła polskiego z kamienia wapiennego i wstawienie go w bramę floryańską w miejsce teraźniejszego gipsowego z warunkiem wykonania roboty z 4 miesiącach. —

[1] Odesłano do Sekcyi III wniosek wyłączenia tyt. XI z budżetu dochodów i prowadzenia osobnego funduszu. —

	pozycya zła.	tytuł zła.
Tyt. XVII, Opłaty za odpisy dawnych aktów stanu cywilnego . . .	—	2
„ XVIII. Opłata za pozwolenie tańców przy muzyce w lokalach publicznych	—	1000
„ XIX. Dochód z cmentarza		
1. Dochód dla Kapelana i sługi kaplicznego z zapisu ś. p. Helclowej	400	
2. Opłata pokładnego	400	
3. Opłata za kopanie grobów na cmentarzu . . . , . . . ,	850	
4. Opłata od nagrobków wieczystych na utrzymanie ścieżek .	120	1770
„ XX Zasiłki szkolne.		
1. Zasiłek z funduszu krajowego wyznaczony przez Wydział krajowy dla szkóły wydziałowéj żeńskiej . . . . . . , ...	2500	
2. Subwenca Wydziału krajowego dla muzeum techniczno-przemysłowego	2000	
3. Procent od kapitału przez Gminę złożonego na utrzymanie szkoły rzemieślniczej, wraz z kapitałem przez cech biało skórników złożonym	266	
4. Procent od kapitału Dra Dietla na utrzymanie szkoły rzemieślniczej, ... , . . .	45	
5. Wpisowe i opłaty szkolne z kursów praktycznych szkoły wydziałowej . , ...	200	
6. Gmina Czarnawieś z przysiołkiem Kawiory za wcielenie tamtejszéj szkoły do okręgu szkolnego miasta Krakowa .	200	5211
Tyt. XXI. Egzekutne. :	—	800
„ XXII Dochody funduszu ubogich		
1. Kary administracyjne	3000	
2. Opłaty za dozwolenie otwarcia szynków po godzinie policyjnej	300	
3. Z opłat od sprzedaży przez dobrowolne licytacye i ze składek . . . , ...	100	3400
Tyt. XXIII. *odsetki od kapisałów.*		
1. Od kapitałów w papierach rządowych	250	
2. Od kapitałów w obligacyach indemnizacyjnych krajowach	2861	
3. Od kapitałów w listach zastawnych Towarzystwa kredyt. galicyjskiego . . . . , . .	78	
4. Od kapitałów w listach zastawnych Banku hipotecznego	1230	
5. Od kapitałów majątku zakładowego w Kasie Oszczędności umieszczonego . . , . . .	1800	
6. Od kapitału hipotecznie ubezpieczonego na realności L. 84 Dz. VIII	6	6225
Tyt. XXIV. *Częściowe wynagrodzenie za kwatery dla wojska*		
1. Czynsze za stałe kwatery oficerskie . . . . , .	20000	
2. Należytość taryfowa za kwatery od oficerów w przechodzie	850	20850
„ XXV. Dochody na utrzymanie plantacyi z legatów.		
1. Procent od kapitału ś. p. Straszewskiego na utrzymanie plantacyi . . . . : . .	825	
2. Procent od kapitału z zapisu ś. p. Kremera na sadzenie róż na plantacyach	25	850
„ XXVI. Zwroty rachunkowe . ,	—	
„ XXVII. 6. *Dochody przygodne.*		
1. Sprzedaż efektów niewiadomych właścicieli	50	
2. Subwencya wypłacona przez Towarzystwo wzajemnych ubezpieczeń od gnia na straż pożarną ochotniczą . , . . .	500	
3. Ze sprzedaży starego materyału budowlanego	50	
4. Wydział krajowy zwrot na utrzymanie aresztantów do gminy nie przynależnych . . .	1000	
5. Zarobek aresztantów . . .	100	
6. Procent od kapitałów funduszu emerytalnego	3437	
7. Procent od kapitału funduszu utrzymania kanałów prywatnych	564	5701
„ XXVIII. 7. *Dochody nieprzewidziane.*		
1. Remanent z rachunków roku 1881	—	18178
Ogólna suma dochodów zwyczajnych	218895	

DZIAŁ II.

Dochody zasiłkowe.

1. Dochody konsumcyjne miejskie.

	pozycya zła.	tytuł zła.
Tytuł XXIX. Część przypadająca na dochód miasta z opłat konsumcyjnych	—	250000
„ XXX. Część przypadająca na dochód miasta od wyrobu piwa	—	26000
2. Dochody z opodatkowania gminy.		
„ Dodat 2% od czynszów z mieszkań	—	30000
„ Dodatek 1/2 % od czynszów z mieszkań na pokrycie wydatków kwater przechodowych . . .	—	7600
„ XXXIII. Dochód 6% do podatków stałych	—	20000
„ XXXIV. Dochód z opłaty od psów	—	2000
Ogólna suma dochodów zasiłkowych		335600

DZIAŁ III.

	pozycya zła.	tytuł zła.
Dochody nadzwyczajne . .	—	—

ZESTAWIENIE:

Dochody zwyczajne	—	218895
Dochody zasiłkowe	—	335600
Dochody nadzwyczajne . .	—	—
Ogólna suma dochodów . .	—	554495

BILANS.

Rozchody zwyczajne i nadzwyczajne	554495
Dochody zwyczajne, zasiłkowe i nadzwyczajne	554495
Przewyżka lub niedobór	—

Przedmioty znalezione.

W czasie od dnia 1 do 31 Stycznia r. 1883 złożono w Magistracie następujące przedmioty znalezione a mianowicie:

Artykuł 46. poduszkę skórzaną.
„ 47. portmonetkę z kwotą cent. 60 1/2.
„ 50. pulares z receptami.
„ 51. 5 kluczy.
„ 52. parasol.
„ 85. trzy kupony
„ 86. zarękawek czarny.
„ 91. torbę skórzaną z książką do nabożeństwa.
„ 92. parasol.
„ 93. Obłąk żelazny od maszyny do szycia.
„ 94. zarękawek, dwie chustki i rękawiczki.
„ 113. książkę (block), 3 klucze, dwa arkusze papieru, czapkę, dwa mufki i trzewik — zostawione w tramwayu.
„ 116. portmonetkę z receptami i 17 pół cnt.
„ 117. kawałek sukna i podszewki, — klucz.

Magistrat wzywa niniejszem właścicieli powyższych przedmiotów, aby celem ich odebrania, zgłosili się do Wydziału III. Magistratu i tam swe prawa własności do tychże przedmiotów udowodnili; w przeciwnym razie po upływie jednego roku, nabędą znalazcy pewnych praw do tych przedmiotów, a po upływie dalszych trzech lat staną się właścicielami.

Kraków, dnia 1 stycznia 1883.

L. 3053.

OBWIESZCZENIE.

I. W myśl parag. 21. instrukcyi do ustawy wojskowej podaje się do wiadomości, że wykaz popisowych urodzonych w latach 1863. 1862. 1861 i 1860. do poboru wojskowego w r. 1883. obowiązanych, będzie można przejrzeć w Wydziale V. Magistratu w godzinach urzędowych od 9. do 1. z południa w czasie od 6. do 12. lutego 1883.

Ktoby w wykazie tym był opuszczony lub sądził, że niewłaściwie zamieszczony został, obowiązany jest donieść o tem niezwłocznie Naczelnikowi Wydziału V. Magistratu i doniesienie swe uzasadnić.

II. Mający prawo do czasowego uwolnienia od służby wojskowej powinni najpóźniej do **dnia 15 lutego b. r.** wnieść na ręce Komisarza właściwego obwodu reklamacye poparte dowodami w paragr. 39. instrukcyi do ustawy wojskowej wskazanymi. Informacyj a względnie druków w tym celu potrzebnych udzielą komisarze obwodowi.

Reklamacye i ich załączniki wolne są od marki stęplowej.

III. Zwraca się uwagę tak samych popisowych jakoteż ich rodziców, krewnych i opiekunów, że popisowi do poboru na rok 1883. obowiązani a w wystawionym do przejrzenia wykazie niezamieszczeni, jeżeli do wpisania dodatkowego bądź osobiście bądź przez zastępców się nie zgłoszą, będą w razie wykrycia ich na karę pieniężną lub karę aresztu a względnie na dłuższą służbę w wojsku od jednego do dwu lat skazani.

IV. Wzywa się nadto popisowych z pierwszéj klasy wieku popisowego, to jest w roku 1863. urodzonych, a do Krakowa przynależnych, ażeby stosująo się do paragr. 25 instrukcyi do ustawy o poborze zgłosili się w Wydziale V. Magistratu **dnia 12 lutego r. b.** o go-

dzinie 10 rano w celu wyciągnięcia liczby losu, według której w listach stawienniczych będą zapisani.

V. Aspiranci do służby jednorocznej, którzy przez c. k. Komisye pułkowe tudzież przez c. k. komisyę rozpoznawczą za niezdatnych uznani zostali, obowiązani są w myśl rozporządzenia wysokiego c. k. Ministerstwa obrony krajowéj z dnia 1. listopada 1882. r. l. 154. D. u. p. przedłożyć najpóźniej **do końca lutego b. r.** Magistratowi rezolucye właściwej komendy wojskowej wraz z dowodami, jakie już raz do podania o przyjęcie do służby jednorocznej załączyli; a to dla zastrzeżenia sobie prawa do jednorocznej służby, na wypadek gdyby przy głównym poborze zostali asenterowani.

VI. Nadto zawiadamia się wszystkich popisowych w roku 1860. urodzonych, którzy w roku 1882. jako należący do klasy III. stawali a nie zostali zupełnie uwolnieni, że wskutek rozporządzenia Wysokiego c. k. Namiestnictwa z dnia 22 stycznia 1853. r. l. 3064. będą w tym roku obowiązani stawać a względnie reklamować w klasie IV.

Z Magistratu stoł. król. m. Krakowa,

dnia 31 Stycznia 1883 r.

L. 277.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył przyjąć najmiłościwiej do najwyższej wiadomości gratulacye złożone przez korporacye, stowarzyszenia i osoby prywatne z powodu 600 letniego jubileuszu panowania Najwyższej Dynastyi, a oraz zarządzić, ażeby dotyczącym korporacyom, stowarzyszeniom i osobom prywatnym wyrażoném zostało Najwyższe podziękowanie.

O tem zawiadamiam uprzejmie W. Pana Prezydenta w myśl reskryptu Jego Excelencyi pana Ministra spraw wewnętrznych z dnia 18. b. m. L. 18 M. J.

We Lwowie dnia 24 stycznia 1883.

Potocki. w. r.

L. 303.

OBWIESZCZENIE.

C. K. Ministerstwo obrony krajowéj w porozumieniu z państwowem Ministerstwem wojny, wyznaczyło w myśl §. 51. ustawy z dnia 11 czerwca 1879 L. 93 Dz. u—p. wynagrodzenie, które skarb wojskowy od 1. **stycznia po koniec grudnia 1883** uiszczać będzie, za obiad należący się żołnieżom od zastępcy oficera począwszy aż do zwykłego szeregowca podczas przemarszu od ponoszącego kwaterunek dla miasta Krakowa, w ilości 21 centów w. a.

Co się niniejszem do publicznej wiadomości podaje.

Magistrat stoł. król. miasta

Krakowa dnia 19 stycznia 1883.

OGŁOSZENIE.

Z powodu uwolnień od powinszowań Nowego Roku 18°3 złożono następujące datki dla ubogich miejskich a mianowicie:

W Komisaryacie Obwodu I złożono 105 zła. 50c. i 3 ruble; w komisarjacie obwodu II 61 zła.; w komisaryacie obwodu III 4? zła. 30 cnt. Filia banku hipotecznego 15 zła. Zakład optyczny Biasiona 14 zła. 25 c. C. K. Dyrekcya Policyi 9 zła. Dyrekcya szpitala Śgo Łazarza 8 zła. Drukarnia uniwersytecka 1 z. Gimnazyum Śej Anny 2 zła. Gimnazyum Śgo Jacka 5 z. Konsystorz jeneralny dyecezyi krak: 5 zła. Kasyno powszechne 10 zła. Księgarnia Friedleina 8 zła. Drukarnia Korneckiego 1 zła. Księgarnia Krzyżanowskiego 18 zła. Księgarnia J. M. Himmelblaua 2 zła. Nadprokuratorya Państwa 1 zła. Prokuratorya Państwa 5 zła. Prezydium Sądu kraj. wyższego 9 zła. Resursa dawna krakowska 10 zła. Towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych 10 zła. Towarzystwo muzyczne 6 zła. Stacya koleji Karola Ludwika 1 zła. Uniwersytet 6 zła. Urząd cłowy 4 zła. C. K. Żandarmerya 1 zła 50 c. Zarząd gazowy 10 zła. Zarząd magazynu wojskowego 1 zła. 50 c. Dyrekcya teatru 1 zła. C. K. Starostwo w Krakowie 19 zła. Towarzystwo strzeleckie 8 zła. Zarząd kolei 1 zł. Towarzystwo kredytowe włościańskie 2 zła. C. K. Ekspozytura Prokuratoryi 6 zła. C. K. Komenda placu 2 zła. Fabryka cygar 2 zła. 20 c. C. K. Starostwo Kraków 1 zła. 50 c. Prezydent sądu krajowego 6 zła. Rada szkolna okręgowa 1 zła. Stacya telegraficzna 2 zła. Kasa Oszczędności 10 zła. Urząd probierczy 3 zła. Bank galicyjski 10 zła. Redakcya czasu 1 zła. Kasyno mieszczańskie 3 zła.

Ogółem wpłynęło 448 zła. 75 c. i 3 ruble z ktorej to kwoty P. Prezydent Miasta 140 zła. 50 c.rozdał między ubogich; resztę rozdzieliła pomiędzy ubogich komisya wydelegowana przez Sekcyę IV rady miasta złożona z pp. Rektora Dra. Zolla i X. kanonika Midowicza, a mianowicie: obdzielono 145 osób kwotami po 2 zła: zaś izralickiemu stowarzyszéniu położnic przyznano18 zła. 25 ctw. i 3 ruble.

L. 459.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa podaje do publicznéj wiadomości, iż w celu dostarczenia dla gminy miasta Krakowa **200. łopat i 200. szufli** żelaznych odbędzie się **w dniu 20. Lutego br.** o godzinie 12tej w południe w Magistracie w biurze ekonomatu publiczna licytacya za pomocą ofert opieczętowanych.

Wadyum wynosi 40 zła.

Na ofercie przylepiona marka stemplowa na 50 ct. winna być przepisaną, zaś na kopercie tej oferty, winno być zamieszczone poświadczenie Kasy miejskiej iż. wadyum bądź w gotówce bądź też w papierach wartościowych, wtejże kasie złożone zostało.

Bliższe warunki licytacyi przejrzane być mogą codziennie wyjąwszy świąt w biurze ekonomatu Magistratu (IIgie piętro od kościoła O. O. Franciszkanow)

Kraków, dnia 20 Stycznia 1883 r.

L. 429.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa podaje do publicznéj wiadomości iż w celu sprzedaży starego żelaza odbędzie się **dnia 15 Lutego b. r.** o godzinie 11ej przed południem w Magistracie w biurze ekonomatu miejskiego głośna licytacya.

Wadyum wynosi 10 Zła.

Na pierwsze wywołanie ustanawia się cena za 50 kilogra. lanego żelaza 2 zła. za 50 kilogra. kutego żelaza 3 zła.

Kraków d. 20. Stycznia 1883 r.

Nakładem gminy miasta Krakowa. — W drukarni A. Koziańskiego w Krakowie.

L. 3. Rok 1883.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną zła. 1, składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują dziennik rozporządzeń bezpłatnie.

Rada miasta.

Posiedzenie z dnia 1 lutego 1883.

Przyjęto do wiadomości:

1) reskrypt Wydziału krajowego zawiadamiający, że ś. p. Stefania Hołyńska, poddana rosyjska, zmarła w Krakowie w d. 25. marca 1879, zapisała $^{1}/_{3}$ część spadku, jaki jéj po ojcu przypadał, na rzecz nowo założyć się mającego szpitala dla nieuleczalnych chorych w Krakowie. Spadek ten składa się z $^{1}/_{14}$ części dóbr Krzyczów i Kadisz w powiecie Mścisławskim, w gubernii Mohylewskiéj położonych. Pertraktacya spadkowa toczy się w izbie cywilnéj w Mohylewie, jako właściwéj instancyi spadkowéj; —

2) pismo Dra Maksymiliana Zatorskiego, posła do Rady państwa i Radcy miej. zawiadamiające, że p. Minister wyznań i oświaty, oświadczył w komisyi budżetowej Rady państwa, że już ma upoważnienie cesarskie do żądania kredytów dodatkowych dla trzeciego gimnazyum w Krakowie, i że poseł Dr. Zatorski sprawę trzeciego gimnazyum w Krakowie odnośnie do uchwały Rady z d. 18. stycznia 1883 wniósł na posiedzeniu Koła polskiego w Wiedniu w d. 24 stycznia r. b.:

3) pismo Towarzystwa lekarskiego krakowskiego zawiadamiające o wyborze p. Dra Stanisława Paszkowskiego, prymaryusza szpitala św. Łazarza, na delegata do Komisyi sanitarnéj w Krakowie.

1) Zezwolono p. bar. Horochowi na położenie na bruku płyty kamiennéj z napisem: „Na tem miejscu **Tadeusz Kościuszko** przysięgał narodowi w dniu 24 Marca 1794“ — w rynku głównym w miejscu, gdzie się obecnie małoznaczny kamień z datą znajduje;

2) Przyjęto deklaracyę p.bar. Horocha z dnia 10. Stycznia 1883, mocą której tenże zobowiązał się płytę powyższą wprawić w bruk swoim kosztem;

3) Przyjęto imieniem gminy zobowiązanie, że płyta ta w przyszłości w razie przebrukowania z miejsca usuniętą nie zostanie.

1) Zatwierdzono linię regulacyjną dla realności L. 80. Dz. I. (Zbor ewangielicki) od ulicy Grodzkiej lit. m. p; zaś od strony plantacyj lit. i. h. oznaczoną na planie sytuacyjnym przez Budownictwo miejskie dnia 9. Stycznia b. r. sporządzonym;

2) Odstąpiono Zborowi grunt miejski na plantacyach obok pomienionej realności, na wspomnionym planie lit. a, b, c, d, e, f, g, h, i, k oznaczony, a wynoszący powierzchni 144⁰ 2'☐ pod następującymi warunkami:

a) Gmina ewangielicka zburzy facyatę domu piątrowego L. 80 Dz. I. przy ulicy grodzkiej i grunt zpod tejże, na planie lit. m. n. o. p. wykazany, powierzchni 4⁰ 3'☐ obejmujący, odstąpi miastu na własność

b) zapłaci gminie miasta kwotę Zła. 300, ctn. 83;

c) wystawi w roku bieżącym od ulicy grodzkiej nową fasadę; zaś od strony plantacyj dom z ozdobną fasadą bez żadnego wyjścia na plantacye.

d) wybuduje na reszcie pozostałej linii i. h. mur otynkowany, nakryty cegłą (rollszychtą;)

3) Do podpisania kontraktu upoważniono p. Prezydenta m. i Radców m. pp. Friedleina Józefa i Rzewuskiego Walerego. —

Polecono ekonomatowi miejskiemu zakupno w własnej administracyi pościeli dla straży miejskiej pożarnéj i pociągów miejskich kosztem 1500 Zła. pod zarządem i kontrolą Sekcyi ekonomicznej.

Przyjęto do wiadomości:

1) Sprawozdanie komisyi archiwalnej o dalszym postępie czynności uporządkowania dawnego Archiwum miejskiego;

2) Sprawozdanie Magistratu, według którego liczba przekupniów w sieniach w ostatnim kwartale 1882 r. obniżyła się z 68 na 66.

1) Rada miasta upoważniła ze względu, że komisya plantacyjna zamierza otoczenie Wawelu (plac i miejsca na około zamku) oczyścić, uporządkować i przyozdobić, też komisyę do uporządkowania i przyozdobienia placu pod zamkiem od strony ul. Stradom.

Zapewniono przyjęcie do gminy pod warunkiem uzyskania obywatelstwa austryackiego następującym osobom:

a) Oskarowi L. Kreutzbergowi, poddanemu rosyjskiemu, buchalterowi za opłatą taksy 10 Zła.

b) Bonawenturze Błeszyńskiemu, poddanemu rosyjskiemu właścicielowi dóbr ziemskich Kołdów w Królestwie pols. za opłatą taksy 50 Zła.

c) Barbarze Chmurzyńskiej i Anieli Jasińskiej poddankom rosyjskim, nowicyuszkom zgromadzenia PP. Felicyanek za opłatą taksy po 10 Zła.

Posiedzenie nadzwyczajne z dnia 8 lutego r. b.

Na wezwanie p. Prezydenta miasta Rada uczciła pamięć ś. p. Józefa Szujskiego przez powstanie z miejsc i uchwaliła następujące wnioski p. Prezydenta:

1) złożyć na trumnie ś. p. Józefa Szujskiego wieniec ze wstęgami z napisem: **„Rada m. Krakowa Józefowi Szujskiemu“** i wyrazić wdowie współczucie przez deputacyę złożoną z pp. Prezydenta m. I viceprezydenta i 2ch radców;

2) towarzyszyć w komplecie orszakowi pogrzebowemu;

3) oświecić gazem ulice i place, któremi przechodzić będzie orszak żałobny;

4) zaprosić cechy i stowarzyszenia do udziału z insygniami i chorągwiami;

5) utrzymać porządek przez straż pożarną miej. i ochotniczą;

6) ofiarować bezpłatnie grunt na cmentarzu pod grób dla ś. p. Józefa Szujskiego, zastrzegając sobie prawo uczczenia pamięci zmarłego na miejscu spoczynku na cmentarzu tablicą pamiątkową na wypadek, gdyby zwłoki przeniesiono do grobów zasłużonych na Skałkę; w końcu polecono Sekcyi III na wniosek p. Dra Straszewskiego obmyślenie trwałego sposobu uczczenia nieśmiertelnéj pamięci Józefa Szujskiego.

CENNIK

robót i materyałów budowlanych dla miasta Krakowa na rok 1883, zatwierdzony przez Sekcyę ekonomiczną Rady miasta na posiedzeniu dnia 31 Stycznia r. b.

I. Koszta 1go metr. □ zabudowanej powierzchni zwyczajnych domów czynszowych.

pozycya	Przedmiot	cena zła.	ct.
1.	Jeden metr kwadratowy domu murowanego parterowego z pokryciem ogniotrwałem i piwnicami od zła. 25. — do	30	—
2.	Jeden metr kwadratowy domu murowanego jedno piętrowego z pokryciem ogniotrwałem dto j. w. od zła. 45. do	50	—
3.	Jeden metr kwadratowy domu murowanego dwupiętrowego z pokryciem ogniotrwałem dto j. w. od zła. 60 do	65	—

II. Robota grabarska.

pozycya	Przedmiot	cena zła.	ct.
4.	1 metr sześcienny ziemi do głębokości 2.50 metr. wykopać z rozparciem brzegów (szperowaniem)	0	30
5.	1 metr sześcienny ziemi do głękości 5.00 metr. wykopać z rozparciem brzegów	0	50
6.	1 metr sześcienny ziemi nasypać z ubiciem od 15 cnt. —	—	25

III. Odwóz ziemi.

pozycya	Przedmiot	cena zła.	ct.
7.	1 metr sześcienny ziemi odwieść do odległości około 2500 metrów	—	45

IV. Robota murarska z rusztowaniem.

pozycya	Przedmiot	cena zła.	ct.
8.	1 metr sześcienny muru w fundamencie z kamieni łamanych na zaprawie wapiennéj	5	—
9.	1 metr sześcienny muru w fundamencie z kamieni łamanych na zaprawie wapienno-cementowej w stosunku 1 część cementu, 2 części wapna, 6 części piasku	6	90
10.	1 metr sześcienny muru w ścianach piwnicznych z cegły zwyczajnej na zaprawie wapiennej	7	—
11.	1 metr sześcienny muru w cokóle i parterze z cegły zwyczajnej na zaprawie wapiennej	8	—
12.	1 metr sześcienny muru na pierwszem piętrze z cegły zwyczajnej na zaprawie wapiennéj	8	20
13.	1 metr sześcienny muru na drugiem piętrze z cegły zwyczajnej na zaprawie wapiennéj	8	50
14.	1 metr sześcienny muru w ścianach strychowych i kominach, z cegły zwyczajnej na zaprawie wapiennej, przy budynku dwupiętrowym	8	80
15.	1 metr sześcienny muru w skle-		

pozycya Przedmiot cena zła. ct.

pieniach, bez różnicy wysokości z cegły zwyczajnej na zaprawie wapiennej 9 —

Uwaga. Przy powyższych cenach cegła przyjęta jest **w zupełnie dobrym gatunku.**

16. 1 metr sześcienny muru z cegły prasowanej, dobrze wypalonej, na zaprawie cementowej 11 70
17. 1 metr sześcienny betonu wapienno-cementowego 7 37
18. 1 metr kwadratowy posadzki ceglanej płazem kładzionéj, na powale strychowej, na glinie z zalaniem zaprawą wapienną . . — 80
19. 1 metr kwadratowy posadzki z cegły prasowanej rębem (na kant) kładzionej na zaprawie wapiennej z zalaniem spojeń(fug) i należytemwytarciem 1 40
20. 1 metr kwadratowy wyprawy ścian bez zatarcia (rapowanie) zaprawą wapienną . . . . . — 16
21. 1 metr kwadratowy wyprawy ścian wewnętrznych zaprawą wapienną, z gładkiem zatarciem i pobieleniem . . . . . . — 21
21.a) 1 metr kwadratowy wyprawy ścian zewnętrznych zaprawą wapienną, z gładkiem zatarciem i pobieleniem . . . . . . — 25
22. 1 metr kwadratowy gładkiej wyprawy ścian zaprawą cementową — 60
23. 1 metr kwadratowy sufitu z dodaniem łat $^2/_3$cm. grubych, z czystem zatarciem i pobieleniem . — 90
23.a.) 1 metr kwadr. sufitu z otrzcinowaniem na podsiębitce (szalówce) — 75
24. 1 metr kwadratowy fugowania (testowania) ścian ceglanych, z dodaniem zaprawy i kwasu solnego . . . . — 50
25. 1 metr sześcienny osadzenia kamieni ciosowych . . . . . 9 —
26. 1 kilogram belek (tregerów) żelaznych wyciągnąć i ułożyć . . . — 1
27. 1 drzwiczki do wycieru kominowego osadzić . . . . — 20
28. 1 krosno (blindram) pojedyncze w oknie osadzić . . . . — 50
29. 1 metr bieżący kanału betonowego jajowatego, wymiaru $\frac{0.60}{1.10}$ mtr. z zaprawy 1 część cementu, 3 części gruzu, 3 części piasku, z średnim wykopem i zasypaniem ziemią z ubiciem . . . 9 —
30. 1 metr bieżący kanału z masy betonowej jak pod poz. 29, wymiaru $\frac{0.60}{0.90}$ metr. 7 80

Płaca dzienna.

31. 1 dzień (12 godzin) podmajstrzego murarskiego . . . . . . 2 50 do 3 —

pozycya Przedmiot cena zła. ct.

32. 1 dzień (12 godzin) czeladnika murarskiego . . . . 1 30 „ 1 70
33. 1 dzień (12 godzin) gracarza lub pomocnika do ciężkich robót . — 75 „ — 80
34. 1 dzień (12 godzin) pomocnika do noszenia wapna . . . . — 50

Uwaga. Do cen za robotę na dniówkę dolicza się 10% na dozór majstra i narzędzia. —

V. Materyały murarskie z dostawą.

Cegła fortyfikacyjna (Schoenowska)

35. 1000 cegły prasowanej I klasy 22 —
36. 1000 cegły prasowanej II klasy 19 50

Cegła wymiarów normalnych t. j. 29 centm. długości, 14 centm. szerok. $6^1/_2$ centm. grub.

37. 1000 cegły podwójnie prasowanej 26 —
38. 1000 „ maszynowéj . . . 22 —
39. 1000 „ ręcznéj prasowanéj . 15 — „ 20 —
40. 1000 „ zwyczajnej . . . . 11 — „ 14 —
41. 1000 „ ogniotrwałej . . . 60 —
42. 1000 „ klinowej studziennej . 24 —
43. 1000 „ pustej . . . . . . 22 —
44. 1000 „ piecówki zwykłej . . 17 —
45. 1000 „ „ podwójnie prasowanej . . . . 21 —
46. 1000 dachówki zwykłej czerwonej 24 —
47. 1000 „ szklonej na zielono 120 —
48. 1000 „ „ na brunatno . . . . 120 —
49. 1 sztuka dachówki gąsiora nieszklonego (nieglazurowanego) . — 15

Rury drenowe.

50. 1000 rur drenowych L. II . . 11 —
51. 1000 „ „ L. III . . 13 —
52. 1000 „ „ „ IV . . 14 —
53. 1000 „ „ „ V . . 16 —
54. 1000 „ „ „ VI . . 18 —
55. 1000 „ „ „ VII . . 23 —
56. 1000 „ „ „ VIII . 40 —
57. 1000 „ „ „ IX . . 45 —
58. 1000 „ „ „ X . . 52 —
59. 1000 „ „ „ XI . . 64 —
60. 1000 „ „ „ XII . . 74 —

Kamień łamany wapienny.

61. 1 metr sześcienny kamieni grubych wymiarów bez ułożenia . 2 05
62. 1 metr sześcienny kamieni ułożyć — $7^1/_2$

Wapno.

63. 1 metr sześcienny wapna gaszonego z dostawą . . . . . . 4 50 do 4 95
64. 1 metr sześcienny wapna na miejscu budowy gaszonego . . . 3 60

Cement.

65. 1. Beczka cementu grodzieckiego wagi 163 kilo. 6 25

pozycya Przedmiot cena zła. ct.

66. Beczka cementu Opolskiego z fabryki F. W. Grundmana. wagi 200 kilo 5 25
67. 1 Beczka wapna hydraulicznego kufstejnskiego z fabryki Angelo Saulich, wagi 270. kilo . . . 7 50 [Beczka waży od 270 [320 kilo.
67 a) 100. kilo wapna hydraulicznego Dębnickiego 1 95

Gips.

68. 100. kilogr. gipsu murarskiego 1 20
69. 100. kilogr. gipsu sztukatorskiego 2 60

Glina.

70. 1 metr sześćś. gliny . . . . 2 —

Piasek.

71. 1 metr sześćś. piasku przesianego 1 —

Trzcina.

72. 1 Wiązka trzciny sufitowej 25 cm. średnicy . . . . — 35

VI. Robota kamieniarska i materyały.

73. 1 metr sześćsc. cokółu z piaskowca twardego drobno ziarnistego z prostą fazą od góry . . . . 36 —
74. 1 metr sześćsc. stopni schodowych z piaskowca twardego nieprofilowanych do osadzenia na podmurowaniu . . . . 38 —
75. 1 metr sześćsc. stopni schodowych z piaskowca twardego profilowanych do osadzenia na podmurowaniu . . . . 42. —
76. 1 metr kwadr. płyt jasienickich surowych (nieszlifowanych) . . 1 50
77. 1 metr kwadr. płyt jasienickich gładzonych (szlifowanych) . . . 2 —
78. Donica kamienna 1 50
79. 1 metr. kwadr. wyrównania (pasérowania) kamieni . . . . . — 8
80. 1metr kwadr. wyrównania (lagrowania) groszkowania (sztokhamrowania) . . . . — 12 do — 15
81. 1 metr kwadr. dto. z obrobieniem na czysto (z szulaizowaniem) i wytarciem gładkiem . . . . . — 18 „ — 20
82. 1 metr sześćś. kamienia pinczowskiego w sztukach około 0. 5 metr. kub. wielkości . . . . 64 —
83. 1 metr sześćsc. kamienia piaskowca twardego drobno ziarnistego w sztukach około 0. 5 metr. kub. wielkości . . . . 25 —
84. 1 metr. sześćsc. marmuru krajowego w sztukach okoł o 1. 50 metr. kub. wielkości . . . . . . 130 —
85. 1 metr sześćsc. piaskowca szydłowieckiego w sztukach około 1.50 metr. kub. wielkości . . . . 110 —
85a. 1 metr. kwadr. płyt granitowych do 16 cm. grub. obrabianych 45 —

pozycya Przedmiot cena złr. ct

85b. 1 metr sześćsc. granitu w stanie surowym . . . . 160 —
86. 1 Dzień czeladnika kamieniarskiego z własnemi narzędziami [12 godzin] . . . . . . od 1 80 do 2 —

VII. Robota ciesielska.

87. 1 metr bieżący drzewa grubej miary od 26 centm. wysok. w robocie z drzewa obrabianego — 11
88. 1 metr bieżący drzewa cienkiej i średniej miary do 26 centm. wysok. w robocie, z drzewa obrabianego. . . . . — 15 do — 18
89. 1 metr kwadr. podłogi z desek jodłowych 4 cm. grub. czysto heblowanych na wpust kładzionych z przybiciem gwoździami, bez podkładów (legarów) . . . 1 25 do 1 50
90. 1 metr kwadr. powały na zakład z desek jodłowych 3 cm. grub. obrobionych (szperowanych) . . — 88 do — 95
91. 1 metr. kwadr. ślepej powały wsuwanki z desek jodłowych ostrokrawężnych 3. cm. grub. z ołaceniem boków belek . . . . . — 75 do — 85
92. 1. metr. kwadr. (szalowania) pokrycia dachu deskami jodłowemi $2^1/_2$ cm. grubemi ostrokrawężnemi — 60 do — 75
93. 1 metr. kwadr. opierzenia ścian przedziałowych z desek jodłowych 4 cm. grub. otrokrawężnych podwójnie zbitych (zatem 8 cm. grube, ściany). . . . . 1 50 „ 1 55
94. 1 metr. kwadr. podsiębitek z desek jodłowych do 2 cm. gr. ostrokr. — 44
95. 1 metr kwadr. ołacenia spodów belek do osufitowania łatami rzniętemi $^2/_3$ cm. grubemi . . . — 55 „ — 60
96. 1 metr kwadr. opierzenia ścian deskami jodłowemi $2^1/_2$ do 3 centm. grub. fugowanemi . . — 70
97. 1 metr kwadr. listwowania ścian, listwami kielowanemi $2^1/_2$—4 cent. grubemi . . . . — 35 „ — 40
98. 1 metr kwadr. ułożenia ślepej podłogi pod parkiety z desek ostrokrawężnych bez podkładów, bez materyału . . . . — 15
99. 1 metr kwadr. ułożenia podłogi jak pod poz. 89 bez materyału — 35
100. 1 metr. kwadr. ułożenia podłogi jak pod poz. 89 z podkładami bez materyału . . . . — 45
101. 1 metr kwadr. odwiązania ściany drzewianej heblowanej na węgieł i słupy bez materyału . . . 1 50
102. 1 metr kwadr. heblowania drzewa — 10
103. 1 metr bież. listwy podłogowej (fusgzymsu) kielowanej $^3/_5$ cm. grub. . . . . — 13
104. 1 metr bież. stopnia schodowego $^{16}/_{31}$ centm. z progiem (blatem)

pozycya Przedmiot. cena Zła· ct.

dębowym 5 centm. grub. oprofilowanym, z podstawką z drzewa miękiego, z wangami sosnowemi 8 centm. grub. co 1 metr odległości do obmurowania, z przytwierdzeniem progów śrubami, z dodaniem poręczy bez balasek, okrągłych z drzewa miękiego 5 cm. średnicy 2 — „ 2 50

105. 1metr bież. stopni schodów kręconych na trzonie (szpindlu,) progi sosnowe 5 centm. grub. oprofilowane, podstawki jodłowe, policzki (wangi) sosnowe 8 centm. grube, z poręczami bez balasek . . . 3 — „ 3 50

106. 1 metr bież. schodów do piwnicy, progi sosnowe nieheblowane 5 centm. grub. wpuszczone w policzki (wangi) sosnowe 8 centm. grub. nieheblowane, bez podstawek, z poręczami bez balasek . . . 1 50

107. Stolec (Sedes) do komórki kloacznej z forsztów sosnowych 5 cm. grub. czysto heblowany z pokrywą . 3 —

Płaca dzienna.

108. 1 Dzień (12 godzin) podmajstrze go ciesielskiego . . . . . . 2 50 „ 3 —

109. 1 Dzień (12 godzin) czeladnika ciesielskiego 1 30

Uwaga. Do cen za roboty na dniówkę dolicza się 10% na dozór majstra i narzędzia.

VIII. Materyały ciesielskie.

Dębina.

110. 1 metr sześćsc. dębiny do $^{15}/_{15}$ cm. grub . . . . 38 —

111. 1 metr sześćsc. dęb. od $^{15}/_{15}$ do $^{25}/_{25}$ cent. grub . . . . . . 40 —

112. 1 metr sześćsc. dęb. $^{25}/_{25}$ cm. wyżej . . . . 42 —

113. 1 metr sześćsc. dębiny deski 8 centm. grub. 46 50

114. 1 metr sześćsc dębiny deski do 5 centm. grub. . . . . . . 45 —

Jodlina.

115 1 metr sześćsc. drzewa do $^{15}/_{15}$ cm. grubości . . . . 11 — do 11 50

116. 1 metr sześćsc. drzewa od $^{15}/_{15}$ do $^{25}/_{25}$ cm. grub. . . , . . . 12 — „ 12 50

117. 1 metr sześćsc. od $^{25}/_{25}$ wyżej . . 14 50 „ 15 00

118. 1 metr sześć. deski na podsiębitki do dwóch cm. grub. . . . . 12 —

I. gatunku:

119. 1 metr. sześ. deski do 5 cm. grub. 14 — „ 15 —

120. 1 metr sześ. forsztu nad 5 cm. wyżej 14 — „ 15 —

II. gatunku:

121. 1 m. sześ. deski. 5 cm. grub. . . 12 — „ 14 —

122. 1 m. sześ. forsztu nad 5 cm. wyżej 12 — „ 14 —

pozycya Przedmiot cena zła. ct.

Sośnina

123. Do cen drzewa jodłowego dolicza się 25.%

Łaty.

124. 1 metr bieżący łaty rzniętej . — 5

125. 1 metr bież. łaty łupanej . . — 4

Gonty.

126. 100 sztuk gontów góralskich 43 ctm. dł. 6·5 cm. szer. . . . — 58

Rury do studni.

127. 1 metr bież. rury studziennej sosnowej 30 cm. średnicy z otworem 10 ctm. średnicy 1 75

Dowóz materyału.

128. 1 m. kub. drzewa ze składu dowieść na miejsce budowy . . — 50

IX. Drobne roboty ciesielskie.

A.) Poręcze.

129. 1 metr bież. poręczy starej rozebrać i na boku ułożyć . . . po — 1

130. 1 słupek poręczowy wkopać, otwór, w którym stał, ziemią zasypać i ubić lub taki sam słupek wkopać i ziemię koło niego ubić . . . . po — 12

131. 1 m. bież. poręczy starej założyć wraz z zaczopowaniem i dodaniem w miarę potrzeby przy czopowaniu podkładek i gwoździ po — 6

132. 1 m. b. poręczy sosnowej $^{13}/_{13}$ ctm. ostrokrawężnej heblowanej dostawić, zaczopować i osadzić po — 35

133. 1 m. bież. poręczy sosnowej okrągłej 13 ctm. śred. heblowanej dostawić, zaczopować i osadzić po — 30

134. 1 słupek sosnowy $^{16}/_{16}$ ctm. 2 m. długi, heblowany, dostawić, na końcu opalić i osadzić . po 1 12

135. 1 słupek dębowy zresztą jak poz. 134 . . . . po 2 —

136. 1 słupek dębowy $^{10}/_{10}$ ctm., 1.30 m. długi, heblowany zresztą jak poz. 134. . . . . . . po — 80

137. 1 m. b. poręczy sosnowej $^{5}/_{10}$ ctm. ostrokrawężnej, heblowanej, dostawić, przybić do słupków z dodaniem gwoździ . . . . po — 18

B.) Mosty i kasztyny.

138. 1 pal sosnowy okrągły 25 ctm. śred. 3.50 m. długi dostawić wraz z wbiciem do ziemi na 1.50 m. i ustawieniem rusztowania po 2 80

139. 1 pal sosnowy okrągły 20 ctm. śred. jak poz. 138. . . . po 2 10

140. 1 m. kw. okasztynowania pali forsztami sosnowymi, ostrokrawęż-

Pozycya	Przedmiot	Cena Zła. ct.
	nemi, 5 ctm. grb., dostawić, przystosować, osadzić i przybić wraz z dodaniem gwoździ i odpowiednią robotą ziemną . . . po	1 46
141.	1 m. b. belki lub ocapu sosnowego $^{25}/_{30}$ ctm., dać, dostawić, przyciąć, odwiązać (zakamować) i osadzić . . . . po	1 26
142.	1 m. b. belki lub ocapu sosnowego $^{18}/_{21}$ ctm., dać jak pozycya 141 . . . . po	— 74
143.	1 m. kw. pokładu mostowego z drzewa sosnowego $^{16}/_{16}$ ctm. gr. dostawić, przyciąć i przybić wraz z dodaniem gwoździ . . . po	2 70
144.	1 m. kw. pokładu na moście lub chodników z forsztów sosnowych 5 ctm. gr. dostawić, przypasować i przybić z dodaniem szpernali kutych 25 ctm. dł. . . . po	1 45
145.	1 m. kw. pokładu na moście lub chodnikach z forsztów sosnowych 8 ctm. gr. jak poz: 144. . po	1 92
146.	1 pal 25 ctm. śred. ca. 3.00 m. długi wyjąć i na boku ułożyć po	— 18
147.	1 m. kw. okasztynowania rozebrać i materyał ułożyć na boku po	— 7
148.	1 m. kw. pokładu mostowego z forsztów rozebrać i materyał ułożyć na boku . . . . po	— 6
149.	1 m. kw. okasztynowania pali starym materyałem wykonać (bez materyału) z dodaniem gwoździ po	— 44
150.	1 m. bież. belki lub ocapu ociosać, przyrznąć i ułożyć (bez materyału) . . . . po	— 22
151.	1 m. kw. pokładu na moście lub chodniku ze starych forsztów przypasować, przybić wraz z dodaniem gwoździ (bez materyału) po	— 45

C.) Kanały i roboty różne.

Pozycya	Przedmiot	Cena Zła. ct.
152.	1 m. kw. klapy kanałowéj z forsztów dębowych 5 ctm. gr. ze szpągami dostawić i osadzić po	2 45
153.	1 m. kw. klapy kanałowéj z forsztów sosnowych 5 ctm. gr. jak pod poz. 152	1 46
154.	1 m. bież. ramy dębowéj do okienek kanałowych z drzewa $^{16}/_{16}$ ctm. z wycięciem falcu dostawić i osadzić . . . . . . po	1 12
155.	1 m. bież. ramy sosnowéj zresztą jak poz. 154 . . . po	— 50
156.	1 m. b. rury z forsztów sosnowych 5 ctm. gr. w świetle 25 ctm. wielkiej, dostawić i osadzić wraz z osmołowaniem wewnątrz i zewnątrz . . . . po	1 80
157.	1 m. kw. forszta sosnowego 5 ctm. gr. na ścieki (rynsztoki) z domów wychodzące dostawić i osadzić po	1 22
158.	1 m. kw. forszta dębowego jak poz. 157 . . . . po	2 35
159.	1 słup latarniowy dębowy według istniejących już słupów $^{20}/_{20}$ ctm., długości ca 3.0 m. heblowany dostawić, koniec opalić i wkopać . . . . po	6 90
160.	1 m. kw. pojedyńczego pokrycia dachu gątem wykonać z dodaniem gwoździ i wszelkich materyałów . . . . po	— 43
161.	1 m. kw. podwójnego pokrycia dachu gątem jak poz. 160 . po	— 68
162.	1 m. b. łaty pod gąty $^{5}/_{5}$ ctm. gr. dostawić i przybić wraz z dodaniem gwoździ . . . . po	— 6
163.	1 kopę (60) gątów wbić przy pomamczeniu dachu z dodaniem gwoździ i wszelkich materyałów po	— 60
164.	1 m. kw. parkanu opierzanego deskami jodłowemi 2.5 ctm. gr. poziomo, na słupach co 2.0 m. od siebie odległych $^{13}/_{16}$ ctm. gr. 1.0 m. do ziemi zakopanych, dać, wkopać, przybić, wraz z dodaniem gwoździ . . . . po	— 85
165.	1 m. kw. parkanu jak poz. 164. przyciąć, wkopać wraz z dodaniem gwoździ jednak bez materyału drzewianego . . . po	— 20
166.	100 sztuk palików do wytyczania $^{5}/_{5}$ cmt. gr. 50 ctm. długich łupanych z jednej strony ostro zaciosanych, z drugiej gładko uciętych dostawić . . . po	2 —

D.) Roboty dniowe.

Uwaga. Za nadzór, narzędzia i rekwizyta rozparcia i rusztowania przy robotach dniowych, dodaje się do robocizny 5%. Przy robotach dniowych prowadzonych od 1go października do 1go kwietnia strąca się z cen dniowych 20%.

Pozycya	Przedmiot	Cena Zła. ct.
167.	1 dzień cieśli . . . po	1 15
168.	1 dzień chłopa pomocnika . po	— 85

X. Materyały brukarskie i roboty.

Drogi.

Materyały.

Pozycya	Przedmiot	Cena Zła. ct.
169.	1 metr sześcienny konserwy porfir. na miejscu użycia . . .	4 50
170.	1 m. sześ. konserwy wapiennej przetłuczonej (z Podgórza j. w.)	2 05
171.	1 m. sześ. kamienia średniego na podkład szosowy (wapień z Podg.)	1 98
172.	1 m. sześ. gruzu kamiennego na nasypkę	1 70
173.	1 m. sześ. piasku gruntowego mulistego do posypywania dróg .	— 60

Pozycya	Przedmiot	Cena Zła	ct.
	Robocizna.		
174.	1 metr kwadr. szosy (podkład i pojedyńcza nasypka) wykonać	—	14
175.	1 m. kw. szosy z podwójną nasypką konserwy (szabru) wykon.	—	17
176.	1 m. kw. nasypki (szabrowania) 6 do 8 cm. grub. wykonać	—	03
177.	1 m. kw. wyłamania starej szosy, względnie do grubości od 0. 07 do	—	14
178.	1 m. sześ. wyłamania szosy wapiennej	—	50
179.	1 m. sześ. wyłamania szosy z nasypką porfirową	—	60
180.	1 m. sześ. konserwy porfirowej wytłuc	—	90
181.	1 m. sześ. konserwy wapiennej wytłuc	—	45
182.	1 m. sześ. gruzu kamiennego (jak pod poz. 172) wytłuc	—	35
183.	1 m. sześ. miału z odpadku bruk. odrzucić przy tłuczeniu	—	20
184.	1 m. bieżący rowu przydrożnego podebrać i wyczyścić.	—	06
185.	1 m. kw. bruku lub ścieku z trawy wyplewić od 0. 01 do	—	02
186.	1 para koni przy ugniataniu (walcowaniu) dróg z obsługą, dzień.	3	70
187.	1 dzienne ugniatanie drogi w 3 pary koni	11	—
188.	1 metr sześ. dowiezionego piasku gruntowego rozsypać	—	25
	Bruki.		
	Materyał.		
189.	1 metr kwadr. kostek, w bruku mierzony, (kontr. z d. 18 lutego 1879 r. na lat 6)	8	50
190.	1 m. kw. płyt, w bruku mierz.	3	60
191.	1 m. kw. pieńków większych „	2	50
192.	1 m. kw. pieńków mniejszych „	2	25
193.	1 m. kw, pieńków drobnych tak zwanych pruskich	1	50
194.	1 m. kw. porfiru łamanego w bruku mierząc	—	84
195.	1 m. bież, burtu porfirowego	1	65
196.	1 m. sześ. kamienia brukowego wapiennego	1	98
197.	1 m. sześ. kamienia porfirowego łamanego (dzikiego)	4	20
198.	1 m. sześ. piasku brukowego rzecznego	1	—
199.	1 m. sześ. żwiru rzecznego raz przesianego	1	40
	Robocizna.		
200.	1 metr kwadr. bruku jakiegokolwiek wyłamać	—	03
201.	1 m. sześ. zbiórki ziemi w gruncie miękim	—	25
	1 m. sześ. zbiórki ziemi w gruncie kamienistym	—	30
	1 m. sześ. zbiórki rumowiska w gruncie twardym	—	35
202.	1 metr kwadr. plantowania skopu lub nasypu	—	02

Pozycya	Przedmiot	Cena zła.	ct.	
203.	1 m. kw. żwirowania (5 do 8 cm. grubo)	—	03	
204.	1 m. kw. brukowania kostkami lub pieńkami pod sznur i dobieranym (przy pieńkach) kamieniem	—	24	
	1 m. kw. bruku dzikiego, lub w chodnikach wykonać	—	20	
	Uwaga. Ceny w tej pozycyi obejmują już rozsypanie warstwy piasku lub żwiru pod bruk i wyłamanie bruku przy przeróbkach tym samym materyałem.			
205.	1 m. bieżący burtu porfirowego postawić (dodatek)	—	07	
	Dniówki.			
206.	1 dzień brukarza przy robotach dniowych przeciętnie	1	20	
	1 dzień ubijacza przy robotach dniowych przeciętnie	—	95	
	1 dzień pomocnika ubijacza tak zwanego chłopa	—	70	
	Furmanki. Objętość fury = 0.84^{m} sześ. przeciętnie.			
207.	Pobliżenie kamienia lub innego materyału do 200^{m}, 1 fura	—	25	Za metr sześ.
	Przewóz 1 fury materyału na odległość od 200 do 500^{m} od	—	30	do — 36.
	Przewóz 1 fury materyału na odległ. od 500 do 1000^{m} . od	—	35	„ — 41.
	Przewóz 1 fury materyału na odległ. od 1000 do 1750^{m} od	—	40	„ — 47.
	Przewóz 1 fury materyału na odległ. od 1750 do 2500^{m} od	—	45	„ — 53.
	Przewóz 1 fury materyału na odległ. nad 2500^{m} . . . od	—	50	„ — 59.
208.	1 dzień furmanki parokonnej z obsługą . . . . od	3	50	„ 4 —
	Asfaltowanie.			
209.	1 metr kw. asfaltowania 1½ cm. grubo na przygotowanym poprzednio fundamencie betonowym	2	50	
	1 m. kw. asfaltowania 2 cm. grub. zresztą j. w.	3	20	
	1 m. kw. asfaltowania 3 cm. grub. zresztą j. w.	4	80	
	1 m. kw. asfaltowania 4 cm. grub. j. w.	6	40	
210.	1 m. kw. naprawy asfaltu w drobnych powierzchniach (mniejszych od 1^{m} kw.) z wyrąbaniem zepsutego asfaltu i naprawą fundamentu, przy grubości 1½ cm.	4	—	
	przy grubości 2 cm.	5	—	
211.	1 metr kwadr. fundamentu betonowego pod asfalt z okruchów kamien. lub cegl. na zaprawie wapna-cement. (w stosunku cem. wap.: piasku jak 1: 5: 12:) przy grubości 0,13^{m}	—	92	
212.	1 m. kw. fundamentu j. w. lecz na zaprawie wapiennej	—	65	

Pozycya	Przedmiot	cena zła. ct.
	Dniówki.	
	1 dzień podmajstrzego (t. zwan. streichera)	2 —

Pozycya	Przedmiot	cena zła. ct.
	1 dzień zacieracza (t. zw. reibera)	1 50
	1 dzień pomocnika (t. zw. kotłowego)	1 —

XI. Roboty kaflarskie.

poz. 213.

L. bieżąca	Piece zwykłe kaflowe białe: wysokość (na kafle)	szerokość (na kafle)	głębokość (na kafle)	wysokość (na centimetry)	szerokość (na centimetry)	głębokość (na centimetry)	Cena w Krakowie Zła.	ct.
1	8	3	2	221	66	44	39	—
2	8	3½	2	221	77	44	43	—
3	9	3	2	244	66	44	44	—
4	9	3½	2	244	77	55	48	—
5	9	3½	2½	244	77	55	51	—
6	9	4	2	244	88	44	52	—
7	9	4	2½	244	88	55	56	—
8	10	4	2	275	88	44	58	—
9	10	4	2½	275	88	55	63	—
10	10	4	3	275	88	66	68	—
11	10	4½	2½	275	99	55	68	—
12	10	4½	3	275	99	66	72	—
13	10	5	2½	275	110	55	72	—
14	10	5	3	275	110	66	77	—
15	11	4	3	295	88	66	73	—
16	11	4½	3	295	99	66	79	—
17	11	5	3	295	110	66	84	—
18	12	4½	3	320	99	66	87	—
19	12	5	3	320	110	66	94	—
20	12	6	3	320	132	66	102	—
21	piec z kominkiem						125	—
22	„ ośmiogranny duży						40	—
23	„ formowy L. I.						90	—
24	„ „ L. II.						75	—

L. bieżąca	Piece patentowe kaflowe białe: wysokość (na kafle)	szerokość (na kafle)	głębokość (na kafle)	przestrzeń ogrzewać się mogąca	Cena Zła.	ct.
1	8½	3	2½	70	70	—
2	8½	3½	2½	85	75	—
3	9½	3	2½	120	78	—
4	9½	3½	2½	140	92	—
5	9½	4	2½	160	99	—
6	10½	4	2½	205	109	—
7	10½	4	3	245	117	—
8	10½	4½	2½	245	117	—
9	10½	4½	3	260	124	—
10	10½	5	2½	275	132	—
11	10½	5	3	285	140	—
12	11½	4	3	350	127	—
13	11½	4½	3	400	136	—
14	11½	5	3	440	144	—
15	12½	4½	3	465	148	—
16	12½	5	3	550	157	—
17	12½	6	3	600	176	—
18	piec ośmiogranny			70	70	—
19	„ formowy Nr. I.			350	125	—
20	„ „ „ II.			300	110	—

Uwaga.

Do pieców patentowych mogą być lane rury lub blaszane styryjskie bez zmiany cen dodane

Pozycya	Przedmiot	Cena: Złr. ct.
	Roboty drobne	
	a) Piec kaflowy wyczyścić z sadzy, wylepić i okitować i żelaziwa osadzić	2 50
	b) Jedna kafla z osadzeniem . .	— 30
	c) Piec kaflowy przestawić z dodaniem gliny drutu i cegły . .	15 —
	d) Piec żelazny wraz z rurami wyczyścić, wykitować i oczernić .	1 —
	e) Piec żelazny przestawić wraz z wymurowaniem postumentu .	1 25

XII. Przybory żelazne do pieców i kuchni.

Pozycya	Przedmiot	cena zła ct.
214.	100 kilogramów blach do kuchni	10 —
215.	100 kilogramów blach do kuchni z dziurami środkowemi . . .	10 50
216.	100 kilogramów podkładów pod blachy	10 50
217.	100 kilogramów zrósztów . .	10 50
218.	100 „ zrósztów pojedynczych . . . . ,	12 —
219.	100 kilogramów opas (ram) lanych do kuchni	12 —
220.	100 kilogramów rur blaszanych z kolanami	28 —
221.	szabaśniki massiw sztuka od .	6 — do 12 —
222.	kociołki emailowe 1/3 zła. 2/10 zła. 3/12 zła. 4/14 zła. 5/15 zła.	
223.	sztuka drzwiczek lanych do kuchni od . . . . , .	— 85 „ 1 50
224.	sztuka drzwiczek lanych bez ram	— 70 „ 1 25
225.	drzwiczki hermetyczne 1. a. 4 zła. 35, 1. b. 4 zła. 35, 2. a. 4 zła. 35, 2. b. 4 zła. 35, 3. a. 4 zła. 50, 3. b. 4 zła. 50, 4. a. 4 zła. 45, 4. b. 4 zła. 30, 5. a. 4. zła 50, 5. b. 4 zła. 50, 6. a. 3 zła. 50, 6. b 3 zła. 30.	

Powyższe żelaziwo jest Cieszyńskie Igo gatunku; żelaziwo IIgo gatunku znacznie tańsze.

XIII. Robota blacharska z materyałem.

Krycie dachu blachą cynkową.

226. 1. metr kwadr. pokrycia dachu blachą cynkową Nr. 12 w zwoje (na

L. 4. Rok 1883.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną złа. 1, składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują dziennik rozporządzeń bezpłatnie.

Rada miasta.

Posiedzenie z dnia 1 marca 1883.

Przyjęto do wiadomości zawiadomienie Prezydyum Rady szkolnéj krajowej we Lwowie o najwyższém postanowieniu Jego ces. i król. Mości z d. 9. listopada 1882 zezwalającem, by z zastrzeżeniem przyzwolenia funduszów w drodze ustawodawczéj, od początku roku szkolnego 1883/4 zostało utworzone w Krakowie trzecie państwowe Gimnazyum. Gimnazyum to będzie już z początkiem wspomnianego roku szkolnego 1883/4 obejmowało wszystkie ośm klas głównych i niezbędną liczbę oddziałów równorzędnych.

Na prośbę p. Heleny Darowskiéj, prezesowej Towarzystwa Św. Salomei, o użyczenie sal w Sukiennicach na urządzenie kilku niedzielnych koncertów spacerowych na dochód ubogich pod opieką Towarzystwa zostających, upoważniono Pana Prezydenta miasta do wydania zezwolenia na użycie sal, wyjątkowo na kilka niedziel.

Na pismo Zarządu tutejszego zakładu gazowego zawierające zapytanie, czy wzmocnione oświetlenie bezpłatnie na rynku urządzone, a z końcem lutego r. b. ustać mające, odpowiada życzeniom gminy i czy gmina to oświetlenie nadal zatrzymać lub ewentualnie rozszerzyć zechce, uchwalono z uwagi na zamierzone obmyślenie innych sposobów oświetlenia miasta niezależnie od Towarzystwa gazowego dessausskiego, tudzież na niedoszłe do skutku układy z temże Towarzystwem co do dalszego oświetlenia Krakowa, podziękować Towarzystwu dessauskiemu za wzmocnione próbne oświetlenie rynku, a zarazem zapytać, pod jakimi warunkam zechciałoby Towarzystwo oświecać nadal takiem wzmocnionem światłem rynek a względnie i niektóre ulice.

Na żądanie R. m. p. Deichesa przyrzekł p. Prezydent miasta zesłać wkrótce na miejsce komisyę, która by zbadała, o ile uzasadnioną jest obawa, że ruch ożywiony w ul. Grodzkiej naprzeciw kościoła Św. Idziego w miejscu nader ciasnem, może wywołać niebezpieczeństwem grożące wypadkiem ze względu, że w tem miejscu gmina ewangielicka na mocy uchwały Rady przystąpi do burzenia starej a wzniesienia nowej fasady swego domu; że przeto miejsce w ul. Grodzkiej naprzeciw kościoła Św. Idziego i tak bardzo ciasne, ścieśnione zostanie jeszcze rusztowaniem i materyałem budowlanym.

Odesłano jednomyślnie do Sekcyi IV. wniosek:

1) w szkole robót kobiecych przy szkole Św. Scholastyki ma być utworzonym oddział robót sztucznych kwiatów;

2) wybrana zostanie komisya, której, zadaniem będzie czuwać nad rozwojem Szkoły robót kobiecych.

Posiedzenie tajne z dnia 5 marca b. r.

Na tem posiedzeniu wybrano delegatem do Rady szkolnej krajowej dotychczasowego delegata, Radcę i dyrektora p. Marcelego Studzińskiego.

Jednocześnie Rada uchwaliła wyrazić życzenie, aby na przyszłość wybór delegata do Rady szkolnej krajowej odbywał się najpóźniej na dwa miesiące przed kończącą się kadencyą każdego delegata.

Posiedzenie z dnia 8. Marca r. b.

Przyjęto i odesłano do połączonych sekcyj II i III następujący wniosek Radcy miejskiego Stanisława Feintucha:

Rada miasta przedłoży na najbliższej kadencyi sejmowéj projekt do ustawy krajowej z prośbą o uchwaleniu prawa pobierania na rzecz gmin w Galicyi od wszystkich towarzystw ubezpieczeń od ognia, podatku od dochodu z premij assekuracyjnych, tytułem udziału w kosztach utrzymania straży pożarnych.

Na przedstawienie P. Prezydenta wybrano do komisyi statystycznej na członków radców miejskich pp. Dra Mieczysława Bochenka, Emanuela Mirtenbauma i Dr. Jonatana Warschauera.

Odesłano do sekcyi III wniosek względem obmyślenia środków zapobiedz mogących niepełnieniu przez niektórych Radców miejskich przyjętych na siebie obowiązków, którzy przybywają za późno na posiedzenie Rady, a tem samem swą niedelikatnością narażają przybywających we właściwym czasie na długie czekanie i stratę czasu. Sekcya III ma ułożyć pragmatykę wskazującą obowiązki Radcow miejskich i środki przeciw niepełnieniu tychże. Nadto uchwalono, aby

Radców miejskich nieobecnych na posiedzeniach Rady, którzy swej nieobecności nie usprawiedlili tymczasowo wyszczególniać w „Dzienniku Rozporządzeń dla miasta Krakowa", aż Sekcya III przedłoży pragmatykę wykazującą obowiązki Radców i środki na niepełnienie tychże.

Również dokonano wyboru trzech Radców miejskich na delegatów do komitetu Muzeum narodowego w myśl ustępu 10 § 11 statutu. — Wybrani zostali Radcy miejscy: hr. Artur Potocki, Dr. Faustyn Jakubowski i Dr. Henryk Jordan.

Uchwalony na posiedzeniach dnia 1 i 8 Marca r. b. projekt statutu Muzeum narodowego w Krakowie, opiewa, jak następuje:

§. 1.

Gmina miasta Krakowa zakłada na wieczne czasy w Krakowie Muzeum Narodowe sztuki.

§. 2.

Celem Muzeum będzie przedstawić na zebranych okazach sztukę w Polsce w całym jéj historycznym i bieżącym rozwoju.

§. 3.

Dla osiągnięcia tego celu, starać się będzie Muzeum o nabycie dzieł sztuki oryginalnych, wykazujących koleje jej rozwoju w Polsce; o ile zaś nabycie oryginałów okaże się rzeczą niemożebną, zastąpi je Muzeum za pomocą kopij, odlewów, modelów i rysunków.

§. 4.

Wyłączone są z Muzeum wykopaliska przedmiotów przedhistorycznych, oraz pamiątki nie mające charakteru sztuki.

§. 5.

Muzeum może nabywać znakomite okazy sztuki obcej oraz publikacye pomnikowej wagi z dziedziny sztuki.

§. 6.

Gmina miasta Krakowa pozostaje wyłączną właścicielką Muzeum Narodowego.

Wolno jednak czyniącym dary lub zapisy na rzecz Muzeum Narodowego poczynić zastrzeżenia względem praw własności przedmiotów przez siebie darowanych lub zapisanych, jednak tylko na przypadek rozwiązania Muzeum.

§. 7.

Muzeum otwarte będzie stale dla publiczności.

§. 8.

Fundusze utrzymania i powiększania Muzeum Narodowego składają się:

a) z sumy corocznie na ten cel przez gminę miasta Krakowa przeznaczyć się mającej;
b) z zapomogi krajowej i państwowej;
c) z darów i zapisów;
d) z dochodów z opłat za wstęp do Muzeum.

§. 9.

Fundusze Muzeum Narodowego administrowane będą przez gminę miasta Krakowa odrębnie od innych funduszów.

§. 10.

Zarząd Muzeum Narodowego sprawuje Komitet i Dyrektor.

§. 11.

Do Komitetu wchodzą:

1) Prezydent miasta jako przewodniczący i pierwszy Viceprezydent jako jego zastępca;
2) Prezes Akademii Umiejętności w Krakowie;
3) Dyrektor szkoły sztuk pięknych w Krakowie;
4) Konserwator zabytków pomnikowych w Krakowie;
5) Przewodniczący Komisyi historyi sztuki w Akad. umiejętności;
6) Profesor archeologii w Uniwersytecie Jagiellońskim.
7) Profesor historyi sztuki w Uniwersytecie Jagiellońskim.
8) Prezes lub delegat Towarzystwa sztuk pięknych w Krakowie.
9) Prezes lub delegat Towarzystwa sztuk pięknych we Lwowie.
10) Trzej radcy miejscy delegowani przez Radę m.
11) Trzej malarze, dwaj rzeźbiarze i dwaj architekci.

§. 12.

Członków Komitetu w ostatnim ustępie poprzedniego artykułu wymienionych przed ukonstytuowaniem się Zarządu wybiorą inni Członkowie do Komitetu powołani. Następny wybór Członków w §. 11 ust. 11 wymienionych ponawia komitet z wyłączeniem członków w ustępie 11 §. 11 powołanych co lat trzy w terminach, w których uzupełnienie Rady miejskiej na mocy statutu dla m. Krakowa dokonanem zostanie.

Komitetowi służy prawo przybrania do swego grona mężów znanych ze swego zamiłowania do sztuki.

§. 13.

Komitet mianuje i usuwa dyrektora Muzeum a na jego przedstawienie mianuje i usuwa urzędników i sługi, i stanowi dla nich władzę dyscyplinarną.

Dyrektor, urzędnicy i słudzy Muzeum pobierać będą wynagrodzenie bez prawa do emerytury. Wysokość wynagrodzenia oznaczy etat przez Radę miasta na wniosek komitetu ustanowiony.

§. 14.

Komitet układa przed końcem każdego roku kalendarzowego budżet dochodów i rozchodów.

Jeżeliby zaprojektowane rozchody przewyższały sumę przez Radę miejską na Muzeum rocznie wyznaczoną i dochody od stałych funduszów Muzeum, projekt budżetu winien być radzie miejskiej do zatwierdzenia przedłożony.

§. 15.

Komitet może zarządzić wydatki stałe lub nadzwyczajne tylko w granicach uchwalonego, a względnie tylko w granicach budżetu zatwierdzonego przez Radę miejską.

Wszelkie wydatki przechodzące granice budżetu może komitet czynić tylko za poprzedniem zezwoleniem Rady miejskiej. Również tylko Rada miejska może przyjąć zobowiązania, któreby w jednym roku z dochodów budżetem objętych zaspokojonemi być nie mogły jak nie mniej dary dane z zastrzeżeniem i fundacye połączone ze zobowiązaniem.

Komitetowi służy wszakże prawo do zakupywania dzieł sztuki, jeśli fundusze albo natura zapisu na to pozwolą bez odnoszenia się w tym względzie do Rady miejskiej.

§. 16.

Komitet uchwala regulamin Muzeum, określając w nim wszelkie szczegóły statutem tym nieobjęte, instrukcye służbowe mające obowiązywać Dyrektora, urzędników i sługi oraz program zakupna przedmiotów muzealnych.

§. 17.

Dyrektor zdaje sprawę ze swych czynności Komitetowi na każdem jego posiedzeniu; Komitet zdaje sprawę z całego rozwoju Muzeum corocznie na posiedzeniu publicznem, a z obrotu funduszów zdaje sprawę Radzie miejskiej.

Przedmioty znalezione.

W czasie od dnia 1 do 28 lutego r. 1883 złożono w Magistracie następujące przedmioty znalezione a mianowicie:

Artykuł 190 koc.
„ 191 perukę kobiecą.
„ 200 koc

Magistrat wzywa niniejszem właścicieli powyższych przedmiotów, aby celem ich odebrania, zgłosili się do Wydziału III. Magistratu i tam swe prawa własności do tychże przedmiotów udowodnili; w przeciwnym razie po upływie jednego roku, nabędą znalazcy pewnych praw do tych przedmiotów, a po upływie dalszych trzech lat staną się właścicielami.

Kraków, dnia 1 Marca 1883.

Pobór rekruta.

Tegoroczny pobór do wojska w Krakowie odbył się w dniach 1. 2. 3. 5. 6. 7. i 8. Marca 1883.

Komisya poborowa składała się z następujących członków: p. Prezydenta Miasta Dr. Weigla, c. k. majora Rübenbauera, kapitana obrony krajowéj Zawistowskiego, radców miejskich Wójcikiewicza, Mirtenbauma i Wątorskiego, radcy Magistratu Szymkiewicza i fizyka Dr. Buszka, nadporucznika Wojakowskiego i lekarzy wojskowych Dr. Hampla i Dr. Padelewskiego.

Wynik poboru jest następujący:

Ogólna liczba popisowych urodzonych w latach 1863. 1862. 1861 i 1860. wynosiła 1.376.

Z téj przypada na I. klasę 629
„ II. „ 359
„ III. „ 209
„ IV. „ 179

W ogólnéj liczbie popisowych było chrześcian 695.
izraelitów 681.

O uwolnienie czasowe od obowiązku stawania do wojska na mocy §. 17. u. w. wniesiono podań 74. z ktorych przypadło na chrześcian 37. na izraelitow 37. Komisya uwzględniła podań 69., odrzuciła 5. Pomiędzy uwzględnionemi było chrześcian 33. izraelitów 36.

Do poboru stawiło się z I. klasy poborowej 315.
„ II. „ „ 259.
„ III. „ „ 145.
„ IV. „ „ 101.

Pomiędzy stawającymi było chrześcian 417. izraelitów 403.

Z téj liczby oddano do wojska:
z I. klasy 29.
„ II. „ 35.
„ III. „ 24.
„ IV. „ 13.
Razem 101.; między nimi chrześcian 73. izraelitów 38.

Do komisyi rozpoznawczéj przeznaczono 18. z tych 12. chrześcian, 6. izraelitów.

Na ten rok miasto Kraków miało dostarczyć:

a. do linii 120; jako uzupełnienia i niedobór z r. 1882. 18. razem 138.
b. do rezerwy zapasowéj 12. jako uzupełnienie z r. 1882. 56. razem 68.
c. do obrony krajowéj 23.

Na rachunek tych cyfer wzięto ad *a.* 101 (a wliczając zaasenterowanych ochotników od 1 Stycznia 1883) — 117.

Niedobór czyni 17. do linii, 68. do rezerwy zapasowéj, 23 do obrony krajowéj i ma być pokryty z odstawy dodatkowéj, która poczynając od 4. Maja 1883, odbywać się będzie **co czwartek w wydziale V. Magistratu aż po koniec lutego 1884.**

Nie stawiło się z klasy I. 314.
„ II. 100.
„ III. 64.
„ IV. 78.
Razem 556. popisowych, z tych 242. chrześcian, 314. izraelitów.

Popisowi, którzy się niestawili podpadają rygorowi §. 46. ustawy wojsk. z d. 5. grudnia 1868. L. 151. Dz. u. p.

Z obcych stawiło się popisowych 70. z tych wzięto do wojska 4.

Ceny targowe.

Miara lub waga	Dnia 13. marca 1883	I-go gatunku				2-go gatunku				3-go gatunku			
		od		do		od		do		od		do	
		zła.	c.	zła.	c.	zła.	c.	zła.	c.	zła.	c.	zła.	c.
100 Kilogram.	Pszenicy zimowej. . . .	9	—	9	50	8	—	8	75	6	50	7	—
„ „	Pszenicy jaréj	8	75	9	25	8	—	8	50	—	—	—	—
„ „	Żyta	6	80	7	—	6	50	6	70	—	—	6	40
„ „	Jęczmienia	7	50	7	75	6	50	7	—	5	75	6	—
„ „	Owsa	7	45	7	58	7	15	7	25	—	—	6	80
„ „	Grochu	9	75	10	—	9	—	9	25	8	—	8	50
„ „	Jagieł	13	—	13	25	12	—	12	50	—	—	11	75
„ „	Fasoli	11	50	12	—	10	50	11	—	9	25	9	75
„ „	Tatarki	7	75	8	—	7	25	7	50	—	—	—	—
„ „	Prosa	7	50	7	65	—	—	7	40	—	—	7	25
„ „	koniczyny czerwonej. . .	90	—	95	—	75	—	80	—	—	—	70	—
„ „	koniczyny białej	75	—	80	—	65	—	70	—	—	—	60	—
1 Hektolitr	Ziemniaków	2	50	2	60	—	—	2	40	—	—	—	—
100 Kilogram	Siana	3	—	3	20	2	60	2	80	—	—	—	—
„ „	Słomy	—	—	2	10	1	80	1	90	—	—	—	—
1 Kilogram	Mięsa wołowego ze spaśnego bydła z dokładkiem	—	50	—	52	—	—	—	48	—	—	—	44
„ „	Mięsa z drobniejsz. bydła. z dokładkiem	—	—	—	48	—	—	—	44	—	—	—	42
„ „	Polędwicy wołowej . , .	—	85	—	90	—	75	—	80	—	—	—	—
1 Hektolitr	Spirytusu z opł. na 95° Tral.	—	—	57	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „	Okowity z opłatą na 75° .	—	—	47	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Garn. dawny	Masła 3 Kilogr. 66 Dgr. .	4	25	4	50	—	—	4	—	—	—	—	—
1 Kilogram	Słoniny	—	—	—	84	—	—	—	80	—	—	—	—
„	Soli	—	—	—	12	—	—	—	—	—	—	—	—
Kopa (60 sz.)	Jaj kurzych	—	—	1	40	—	—	1	30	—	—	—	—
10 Litrów	Kaszy jęczmiennéj zwycz.	—	75	—	80	—	65	—	70	—	—	—	—
„	„ tatarczanéj (częstochowskiéj) . . .	1	90	2	—	—	—	1	80	—	—	—	—
„ „	„ pszenicznéj . . .	—	—	1	90		—	1	80	—	—	—	—
„ „	„ perłowéj	1	60	1	80	1	40	1	50	—	—	1	30
„ „	„ tatarczanéj całéj .	1	80	2	—	—	—	1	60	—	—	—	—
„ „	„ tatarczanéj łupanéj	1	20	1	30	—	—	1	10	—	—	—	—
„ „	Pęcaku	—	—	—	90	—	—	—	85	—	—	—	—
„ „	Kaszy jaglanéj	1	30	1	4)	—	—	1	20	—	—	—	—
100 Kilogram.	Mąki pszenicznéj . . .	l. 20	0 80	l. 20	1 30	l. 19	80	l. 19	3 —	l. 17	4 20	l. 16	5 —

L. 6223.

OBWIESZCZENIE.

W skutek rozporządzenia Wysokiego Prezydyum c. k. krajowej Dyrekcyi Skarbu we Lwowie z dnia 18. Stycznia 1883 L. 31. pr. zwraca się uwagę wszystkich kontrybuentów podatku zarobkowego, że według dekretu rządowego z dnia 25 Października 1831 L. 27084. opartego na postanowieniach zawartych w paragr. 15 Cesarskiego patentu z dnia 31 Grudnia 1812. i w paragr. 23. najwyższego patentu z dnia 22. Stycznia 1824. mają obowiązek starannego przechowywania arkuszy służących do kwitowania podatku zarobkowego, a w razie zagubienia tychże, powinni postarać się niezwłocznie w c. k. Komisyi podatkowej o duplikaty zaronionych arkuszy, w przeciwnym razie sami sobie przypisać będą musieli przykre następstwa, jakieby dla nich wynikły w skutek niezastósowania się do powołanych wyżej rozporządzeń.

Jednocześnie z powodu nadzwyczajnych zaległości podatków stałych to jest: gruntowego, domowego, zarobkowego i dochodowego, wzywa się wszystkich kontrybuentów u których podatki te zalegają, aby je co spiesznie w c. k. głównym urzędzie podatkowym zapłacili, gdyż w razie ociągania się z dopełnieniem tego obowiązku, narażą się **na egzekucyę wojskową**, którą Wysokie c. k. Prezydyum krajowéj Dyrekcyi Skarbu we-

dług rozporządzenia z dnia 21 Stycznia 1883. L. 95. pr. zaprowadzić zamierza.

Ponieważ egzekucya wojskowa dla niepłacących podatków kontrybuentów jest dotkliwą w skutkach, albowiem żołnierzowi do egzekucyi użytemu, należy się od egzekwowanego kontrybuenta bezpłatna kwatera, obiad tudzież dla każdego żołnierza po 5 centów dziennie: zaś za każde zaległe 50 zła. wstawia się jednego, za 100 zła. dwóch żołnierzy i t. d.; przeto Magistrat uważa za swój obowiązek ostrzedz niniejszem PP. Kontrybuentów, **o grożącej ekzekucyi wojskowej**, zaś PP. Kontrybuentów rzeczą jest jak najspieszniejszém zapłaceniem dłużnych podatków, oszczędzić sobie nadzwyczajnych kosztów, trudów i przykrości.

Nadmienia się wreszcie, że do tej chwili uiścić należało podatki: gruntowy, domowy i dochodowy po koniec roku 1882, zaś zarobkowy po koniec Czerwca 1883 r.

Kraków dnia 3 Marca 1883.

Nakładem Gminy miasta Krakowa. — W drukarni A. Koziańskiego.

L. 5. Rok 1883.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną zła. 1, składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują dziennik rozporządzeń bezpłatnie.

Rada miasta.

Posiedzenie nadzwyczajne z dnia 15 marca 1883.

Przewodniczący pan Prezydent miasta podniósł w przemówieniu zasługi dla Kraju świeżo zmarłego Józefa Bar. Bauma, męża wielkiego patryotyzmu i wielkich cnót obywatelskich, pełnego wytrwałości i poświęcenia się aż do ostatniego tchu życia, najgorliwiej oddanego sprawom publicznym, charakteru nie zawisłego i nieskazitelnego prawdziwej ozdoby społeczeństwa, Vice — prezesa Koła polskiego w Wiedniu, Prezesa Rady powiatowej i Posła ziemi wadowickiej, prezesa Tow. wzajemnych ubezp. od ognia w Krakowie i wezwał Radę miasta do uczczenia pamięci ś. p. Józefa bar. Bauma przez powstanie z miejsc.

Przyjęto do wiadomości, że r. m. p. Dr. Retinger przeszedł ze sekcyi I do sekcyi II; zaś r. m. p. Grosse ze s. I. do IIej.

R. m. p. Zaremba, wyjaśniwszy, że w operze frankfurckiej zaprowadzono przed rokiem system nasycania (impregnowania) dekoracyj na sposób Paffena, który okazał się bardzo praktyczny i trwały, że nie dawno z odbytej tamże próby, czy dekoracye nasycone nieprzestały być zapalnemi — okazało się, że dekoracye z próby wyszły zwycięzko, uczynił wniosek, aby Magistrat wezwał Dyrekcyę naszego teatru do zaprowadzenia tego środka zabezpieczającego od pożaru. Na co p. Prezydent oświadczył, że zarządzi co potrzeba.

Przyznano Elodyi Skołyszewskiej, w dowie po kanceliście Magistratu śp. Feliksie Skołyszewskim w drodze łaski 50 Zła. jako jednorazowy datek na wychowanie dwóch małoletnich synów.

Upoważniono Pana Prezydenta miasta oraz Radców miejskich X. kan. Midowicza i Dra Zolla do zeznania i podpisania aktu fundacyjnego fundacyi Ignacego Matyasika, przeznaczonej do wspierania sierót urodzonych na Pędzichowie.

Uchwalono wprowadzić do planu nauk kursu handlowego przy szkole Wydziałowej żeńskiej naukę kaligrafii (jedną godzinę tygodniowo) i wyjednać u Rady szkolnej krajowej zatwierdzenie zmiany odnośnego paragrafu statutu tegoż kursu.

Uchwalono odpisać kwotę 193 Zła. pochodzącą z większej 210 Zła. przypadającą funduszowi miejskiemu od p. Edwarda Rottera, właściciela domu l. 135 Dz. I, za czyszczenie kanaliku w tymże domu.

Udzielono kredyt dodatkowy w wysokości 260 Zła. z funduszu miejskiego obrotowego tyt. XXX poz. 14 na r. 1882 na wypłacenie rachunku p. Ignacego Miarczyńskiego, za wykonane w r. 1881 przebudowanie wychodków wraz z urządzeniem nowego dołu kloacznego w szkole na Piasku, oraz polecono Sekcyi skarbowej obmyślenie potrzebnego na ten cel funduszu.

Zapewniono przyjęcie do gminy tutejszej pod warunkiem uzyskania obywatelstwa austryackiego.

a) Zofii hr. Potulickiej, poddance pruskiej, właścicielce dwóch realności w Krakowie, za opłatą taksy 50 Zła.

b) Feliksowi Sobkowiczowi poddanemu rosyjskiemu kierownikowi pracowni stolarskiej, za opłatą taksy. 10.

c) Przyjęto do tutejszej gminy Antoniego Górnisiewicza urzędnika towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie, za opłatą taksy 10 Zła.

Zamianowano członkami komisyi wymiaru taks wojskowych za rok 1882 PP. Radców miejskich Teodora Baranowskiego i Juliusza Augusta Johna, zaś zastępcą p. Abrahama Goldgartha.

Udzielono p. Maciejowi Spałkowi, kontrolorowi kasy miejskiej trzechmiesięczną zaliczkę na pensyę, w kwocie 350 Zła. w 20 ratach miesięcznych spłacić się mającą.

Uchwalono podwyższyć od 1 kwietnia 1883 płacę etatową Naczelnika Wydziału ekonomicznego w kwocie 1500 pobieraną do kwoty 1800 Zła. a natomiast zamieszczony w Dziale rozchodów budżetu na r. 1883 w tytule II. poz. 9. dodatek osobisty tegoż Naczelnika w kwocie 300 Zła. z dniem 1 Kwietnia 1883 znieść, a z tego tytułu niewyczerpaną kwotę przenieść do tytułu I. „płace urzędników miejskich;“ zaś nad wnioskiem Pana Dra Zolla, aby dodatek osobisty w tytule II. poz. 9, przez Dyrektora Archiwum Popiela w kwocie 200 Zła. pobierany z płacą etatową połączonym został, Rada miasta przeszła do porządku dziennego.

Nad wnioskiem Magistratu co do nabycia od p. Jana Schneidra realności L. $^{3}/_{4}$ Dz. III. przy ulicy Podzamcze położonej, na własność gminy m. Krakowa za sumę 8000 Zła., Rada miejska przeszła do porządku dziennego.

Przyznano p. Bolesławowi Maleckiemu ogrodnikowi miejskiemu, roczną płacę 600 Zła. i dodatek służbowy 150 Zła od 1 kwietnia 1883 począwszy, oraz charakter urzędnika etatowego. —

Posiedzenie z dnia 5 kwietnia r. b.

Uchwalono mimo już prawomocnej uchwały sekcyi ekonomicznej, pozostawić jeszcze Michała Lipschütza trafikanta i kollektora przez 3 miesiące t. j. do Sgo. Jana r. b. w budzie drewnianej na placu bernardyńskim, gdyż Lipschütz ze względu na smutny stan majątkowy — a w obec licznej rodziny nie jest w stanie już obecnie poddać się wydanej przez Sekcyę ekonomiczną uchwale.

Odczytano następujące pismo Wydziału Krajowego w sprawie fundacyi ś. p. Helclowej, wystósowane do pana Prezydenta miasta:

„W odpowiedzi na pismo z dnia 26 lutego 1883, w którém JWny Pan prosisz o asygnowanie rocznych datków z fundacyi ś. p. Ludwika i Anny Helclów dla domu nieuleczalnych chorych w Krakowie — Wydział krajowy ma zaszczyt oświadczyć, iż do tej prośby przychylić się niemoże dla tego, że gdy akt fundacyjny fundacyi téj nie jest jeszcze wygotowany — a tem mniej przez najwyższą władzę fundacyjną w kraju zatwierdzony, Wydziałowi krajowemu nie przysłuża prawo rozrządzania dochodami téj fundacyi. Niemożemy także spuścić z uwagi i téj okoliczności, iż, gdy o ile nam wiadomo byt rzeczonego domu nieuleczalnych zabezpieczony jest kontraktem zawartym między p. Bystrzonowską a gminą miasta Krakowa, gmina nie może się uciekać do dobroczynności innych instytucyi. We Lwowie dnia 6 marca 1883."

Na to pismo uchwaliła Rada miasta na wniosek r. m. Dra Kopfa i przekazała Sekcyi III następującą rezolucyę:

„Nie poprzestać na odpowiedzi Wydziału krajowego, lecz udać się do wyższej właściwej władzy o rozstrzygnięcie. Ś. p. Helclowej nie rozchodziło się wcale o istnienie gmachu, ale pragnęła, aby nieuleczalnie chorzy i rekonwalescenci mieli opiekę z jéj fundacyi już w rok po jéj śmierci. Ponieważ jednak do dziś dnia woli testatorki zadość się nie stało, słusznem więc jest, aby część procentu od funduszu używaną była na cel jaki zakreśliła ś. p. Helclowa. A temu celowi właśnie stać się może zadość, jeżeliby wspomagano niemi krakowski zakład kalek, w którym gmina zmuszoną jest umieszczać rekonwalescentów i nieuleczalnych, usuwanych ze szpitali i ponosi też z tąd ciężary i koszta, dla tego, że wykonanie fundacyi ś. p. Helclowej do dziś dnia nie przyszło do skutku."

P. Józefie Rudnickiej, wdowie po ś. p. Tomaszu Rudnickim, kierującym nauczycielu szkoły ludowej na Kleparzu, przyznano w drodze łaski datek na wychowanie czworga małoletnich dzieci w kwocie 100. zła. dopóki najmłodsze z nich, obecnie sześć lat liczące, nie osięgnie wieku normalnego.

W sprawie przeniesienia rogatki warszawskiej i zamiany gruntów miejskich z gruntami skarbu wojskowego, uchwalono co następuje:

1.) gmina m. Krakowa odstępuje od żądania uwolnienia jej od wystawienia rewersu demolizacyjnego co do nowego za rogatką warszawską wystawionego budynku.

2.) gmina m. Krakowa uwalnia skarb wojskowy od wystawienia muru w miejsce dawnego wału akcyzowego między drogą warszawską a bastyonem L. 3. w wysokości 10′ i zgadza się, aby mur ten pozostał tylko 8′ wysoki.

3.) gmina m. Krakowa upoważnia p. Prezydenta oraz radców m. p. p. Friedleina Józefa i Dra. Hajdukiewicza Jana, aby przystąpili do zawarcia stanowczego kontraktu ze skarbem wojskowym co do zamiany gruntów rzeczonych pod warunkami, objętemi następującemi reskryptami, a mianowicie reskryptem ministerstwa wojny z d. 2. stycznia 1873. l. 6505 pierwotne warunki układu zatwierdzającym, reskryptem z d. 15. maja 1878. l. 2306. trzy warunki projektu umowy na korzyść gminy m. Krakowa zmieniającym i reskryptem z d. 25. marca 1881. l. 824. zmianę co do zapłacić się mającej ceny za nabyty grunt na korzyść gminy m. Krakowa dozwalającym.

4.) gmina m. Krakowa upoważniając p. Prezydenta i wyż wymienionych dwóch członków Rady miasta do podpisania kontraktu, upoważnia zarazem tychże do stanowczego ustanowienia wypłacić się majacej ceny za nabyte grunta według zrozumienia reskryptu ministerstwa wojny z dnia 25. marca 1881. l. 824. z tym dodatkiem, aby dołożyli starania, iżby za 120. sążni i za 227. sążni po 1. zła. 10. c. zaś za 186. sążni 11. cali w razie potrzeby większa, lecz 5. zła. za jeden kwadratowy sążeń nie przenosząca cena kupna, przez gminę miasta Krakowa skarbowi wojskowemu wypłacona, a względnie ze sumy 3000. zła. za dom i 500. zła. za chodnik przez skarb wojskowy gminie miasta wypłacić się mającej, potrącona została.

Celem uregulowania ulicy Dietla uchwalono sprzedać spadkobiercom Hermana Griffla, właściciela realności l. 101. dz. VIII. na Podbrzeziu, grunt miejski obok tej realności od strony ulicy Dietla położony, na planie sytuacyjnym przez Budownictwo miejskie d. 26. kwietnia 1881 sporządzonym lit. c, d, e, f, kolorem zielonem oznaczony, obejmujący powierzni 692 metr. kwadr. (192. □°,) licząc za 1. □° (3·569. metra kwadr.) po 5. zła.

Do podpisania kontraktu Rada miasta upoważniła p. Prezydenta miasta miasta oraz Radców miejskich p. p. Friedleina Józefa i Pszorna Juliana.

Zezwolono małżonkom Józefowi i Rebece Zweigom właścicielom nowo wybudowanego domu dwupiętrowego przy ulicy St. Gertrudy na wpuszczenie szluzy z tejże realności do kanała miejskiego przechodzącego w zdłuż ulicy śtej Gertrudy z zastrzeżeniem:

a.) że szluza nowo wybudować się mająca służyć może jedynie do odprowadzenia wód meteorycznych i kuchennych;

b.) że dotyczące roboty wykonane zostaną pod nadzorem Urzędu Budownictwa miejskiego.

1.) Zatwierdzono ofertę p. Miarczyńskiego budowniczege konc. z dnia 15. marca r. b. na budowę kanału betonowego w ulicy Augustyańskiej w sumie ogólnej zła. 1.157. ct. 20. oraz

2.) zezwolono na użycie na ten cel przeznaczonego funduszu, w budżecie na rok bieżący w tyt. XLIII. wydatki nadzwyczajne poz. 8. przewidzianego.

3.) Do podpisania dotyczącego kontraktu upoważnia się p. Prezydenta miasta oraz pp. Radców m. Friedleina i Pszorna.

1.) Zapewnino przyjęcie do tutejszej gminy pod warunkiem otrzymania obywatelstwą austryackiego:

a.) Drowi Władysławowi Junosza Sulerzyskiemu, poddanemu pruskiemu, praktykantowi sądowemu za opłatą taksy 50. zła.

b.) Stanisławowi Kilińskiemu, poddanemu rosyjskiemu, urzędnikowi Tow. wzaj. ubezpieczeń w Krakowie za opłatą taksy 10. zła.

2.) Zapewniono ponownie przyjęcie do tutejszéj gminy ks. Teofilowi Bojarskiemu, poddanemu rosyjskiemu, bez opłaty taksy,

3.) Przyjęto do tutejszej gminy Hermana Fritscha, kupca i właściciela realności za opłatą taksy 50. zła.

Rada miasta zaprosiła Dra Karola Olszewskiego Profesora Chemii w Uniwersytecie Jagielońskim, do udziału w pracach komisyi sanitarnej.

Projekt statutu komisyi miejskiéj sanitarnej krakowskiej, Rada miasta uchyliła przejściem do porządku dziennego.

Posiedzenie nadzwyczajne z dnia 26. kwietnia r. b.

Przed rozpoczęciem porządku dziennego, wykazał r. m. p. Dr. Kopf niewłaściwość zbudowanych szop obok gmachu uniwersyteckiego, przezco plantacye, miejsce przechadzek publicznych, narażone są na zeszpecenie — i uczynił wniosek, by Magistrat tę sprawe rozpoznał, zwłaszcza że szopy te służą jedynie dla dogodności dostawców materyałów. Pan Prezydent wyjaśnił, że zwiedziwszy niedawno z Dyrektorem Budownictwa owe szopy, zabronił dalszego wprowadzania tam kamieni do obrabiania, a dozwolił jedynie dokończenia już tam znajdujących się, w skutek czego usunięcie tych szop prędzej nastąpić będzie mogło.

Na wniosek Sekcyi skarbowéj, Rada miasta wzięła udział w subskrypcyi na obligacye pożyczki krajowéj w ilości 50,000. Zła. —

W sprawie założenia w Krakowie targowicy na bydło i trzodę, uchwaliła Rada miasta:

1) oświadczyć na piśmie c. k. Ministerstwu spraw wewn. gotowość założenia w mieście Krakowie stałych targów tygodniowych na bydło, trzodę chlewną, oraz owce, z Galicyi i Bukowiny kolejami żelaznemi wywożone, — z prośbą, aby do Komisyi wyznaczyć się mającéj celem obmyślenia innego targowiska w kraju, zamiast zamkniętego dla wywozu do Niemiec miasta Oświęcima — reprezentanci miasta Krakowa wezwani zostali.

2) O postanowieniu tém zawiadomić c. k. Namiestnictwo, oraz jeneralną Dyrekcyę galicyjskiej kolei żelaznej Arcyksięcia Karola Ludwika;

3) zawiadomić również Wydział krajowy i upraszać, aby w obec tego, że sprawa ta obchodzi cały kraj i znaczny zastęp handlujących, uchwałę Rady miasta poparł swoją powagę i wtym względzie postępować zechciał w porozumieniu z reprezentacyą miasta Krakowa;

4) Sprawę tę przekazać Sekcyi III z poleceniem, aby nad nią szczególniej czuwała i poczyniła w tym względzie w imieniu Rady miasta zarządzenia, jakie i kiedy uzna za stosowne, a wrazie dojścia do skutku pomyślnego podjętych rokowań z rządem, ostateczne swe wnioski Radzie miasta przedłożyła.

Upoważniono pana Prezydenta miasta, aby pozostały fundusz Muzeum narodowego z roku ubiegłego, przelano do Kasy prezydyalnej a to celem pokrycia wydatków odnoszących sią do zeszłego roku, a jeżeliby jeszcze jaka kwota pozostała, złączona zostanie z funduszem na rok bieżący dla Muzeum narodowego wyzaczonym.

Przyjęto do wiadomości sprawozdanie komisyi archiwalnej o postępie prac około uporządkowania dawnych akt miejskich w 4tym ćwierćroczu roku zeszłego, oraz polecono Budownictwu miejskiemu, iżby przy nastąpić mającém przebudowaniu i rozszerzeniu ratusza, zamieściło w projekcie odpowiedni lokal sklepiony na parterze, składający się z dwóch obszernych pokoi dla pomieszczenia Archiwum; wreszcie upoważniono Prezydyum miasta, aby wyjednało u Rządu pozwolenie przeniesienia do Archiwum miejskiego wszystkich dyaryuszów sejmowych byłej Rzpltéj krakowskiej, w dawném Archiwum znajdujących się.

Uchwalono:

1. a. asfalt ma być na teraz jedynie w Rynku zatrzymany.

b. Zatwierdzono kosztorys sporządzony przez budownictwo miejskie na konieczne naprawy asfaltów w ogolnej kwocie 5.500 Zła.

c. Zatwierdzono ofertę p. Wasilkoskiego z d: 16. kwietnia b. r. na roboty wykonać się mające przy naprawie i utrzymaniu chodników asfaltowych.

d. Sekcya skarbowa obmyśli potrzebny na ten cel fundusz.

e. Polecono Budownictwu m., aby obmyśliło i przedłożyło Radzie m. w przeciągu dwóch miesięcy sposób czyszczenia chodników asfaltowych.

Zatwierdzono ofertę p. Salomona Lieblinga na roboty przy wale ochronnym, zamykającym koryto starej Wisły wykonać się mające, w ogólnej kwocie 5653 Zła. 50 ct.

2. Zezwolono na użycie na ten cel summy w budżecie tegorocznym pod poz. 11 w Tyt. XLIII przewidzianej.

Udzielono kredytu dodatkowego napokrycie rachunków za roboty wykonane z tyt. XIV A. poz. 5 t. j. „utrzymanie budynków miejskich“ w r. 1882, w kwocie Zła 650. z funduszu bieżącego budżetu za r. 1882 pokryć się mającego.

Z powodu wyczerpania kredytów budżetem r. 1882 na poniżej wymienione tytuły wydatków dozwolonych — Rada miasta udzieliła następujących dodatkowych kredytów:

a, dla tytułu IX poz. 1 potrzeby piśmienne	zła 19	c 20
poz. 3 Opał biur	„ 236	„ —
poz. 4 Sprzęty kancelaryjne . .	„ 10	„ —
poz. 9 inseraty.	„ 143	„ 36
poz 10 materyły rysunkowe . .	„ 80	„ 2
Razem do tyt. IX	zła 488	c 58
b. dla tyt XIV A. poz 5. utrzym budyn. miejs.	„ 23	c 40
c. dla tyt. XVIII poz. 10. opał aresz. miej.	„ 29	„ 50
d. dla tyt. XXIV. poz. 7. opał straży poż.	„ 48	„ 67
e. dla tyt. XXX. B. 10 utrzym szk. szt. pię.	„ 25	„ 80
Dla obu tytułów. Razem	zła 615	c 95

Celem zaspokojenia rachunków aptekarskich za lekarstwa pobrane w r. 1882 na koszt gminy, wstawia się w tyt. XXXI poz. 9. dodatkowy kredyt w łącznej kwocie 350. zła.

1. P. Feliksa Łąckiego dozorcę aresztów miejskich przeniesiono w stały stan spoczynku; wliczono mu w lata służby czas od 2 marca 1868. do 31 grudnia 1870 r. i wyznaczono płacę emerytalną w ilości 166 Zła 65 c. w ratach miesięcznych, począwszy od 1 maja 1883. r. z zachowaniem zwykłych formalności wypłacać się mającą.

Posiedzenie z dnia 2 maja r. b.

Przyjęto do wiadomości oznajmienie pana Prezydenta, że Magistrat jako władza policyjno-budownicza zabronił umieszczenia w Kościele katedralnym pomni-

ka Piusa IX., opierając się na prawomocném rozporządzenia poprzedniego Prezydenta — a obecnie Marszałka krejowego i że o tém zawiadomiono także i konserwatora zabytków starożytności i sztuki.

Rada miasta wyraziła panu Janowi Matejce swoje ubolewanie z powodu formy listu pana Janusza Niedziałkowskiego, Dyrektora Budownictwa miejskiego, zamieszczonego „w Czasie“ z dnia 1 Maja r. b. — a dotyczącego osoby pana Jana Matejki.

Rada wybrała 4ch członków do strutynowania reklamacyji od list wyborczych, ułożonych z powodu wyboru posłów na sejm, a mianowicie: r. m. pp. Baranowskiego, Dra Wechslera, Dra Faustyna Jakubowskiego i Dra Machalskiego.

Uchwalono:

1.) dodać w pierwszym oddziale kursu robót kobiecych (szycie bielizny), przy szkole ośmioklasowej żeńskiej, dwie godziny tygodniowo dla nauki wyrobu koronek i przeznaczyć na ten cel 150. zła.

2.) Otworzyć przy tutejszym kursie robót kobiecych w myśl §fu 3. statutu Od. III. tj. oddział kroju sukien damskich i dziecinnych:

3.) Wysłać p. Helenę Jaworską na cztery miesiące do Paryża z poleceniem wydoskonalenia się w nauce kroju sukien damskich i dziecinnych — oraz wyrobu kwiatów i wyznaczono na ten cel zasiłek 400 złą.

Zatwierdzono linię regulacyjną nowo proponowanej ulicy łączącej ulicę Gancarską ze Zwierzyniecką; linię regulacyjną przedłużenia ulicy Wolskiej ku mogile Kościuszki; linię regulacyjną przedłużenia ulicy Smoleńsk ku Wałom.

Celem otwarcia nowej ulicy w przedłużeniu ulicy Gancarskiej i połączenia tejże z ulicą Zwierzyniecką, przedłużenia ulicy Wolskiej, ku mogile Kościuszki, oraz przedłużenia ulicy Smoleńsk w kierunku równoległym do tejże, Rada miasta uchwaliła nabyć od p. Leona Zieleniewskiego grunt na planie sytuacyjnym przez Budownictwo miejskie d. 28 kwietnia br. sporządzonym, literami A i B i kolorem zielonym i żółtym oznaczony, obejmujący powierzchni 6338 metrów kwadr. dając w zamian grunt miejski lit. C. kolorem zielonym (zakreskowanym) na tymże planie zaznaczony, powierzchni 3064 metr. kwadr. mierzący, z dopłatą 1048, zła.

Na pokrycie tego wydatku przeznaczono fundusz zakładowy miejski. Do podpisania kontraktu Rada miasta upoważniła p. Prezydenta miasta, oraz Radców miejskich: pp. Józefa Friedleina i Walerego Rzewuskiego.

Przedmioty znalezione.

W czasie od dnia 1 Marca do końca Maja r. 1883 złożone zostały w Magistracie następujące przedmioty znalezione a mianowicie:

Artykuł 279 zegarek.
„ 289 paka bibuły nieużywanej.
„ 290 czapka.
„ 291 poduszka skórzana i kluczyk.
„ 292 koszyk z drobiazgami płóciennemi.
„ 315 parasol.
„ 316 klucz.
„ 332 czapka damska.
„ 408 książka do nabożeństwa.
„ 409 parasol.
„ 410 4. klucze.
„ 411 chustka.
„ 412 bransoletka srebrna.
„ 413 weksel na Zła. 2000.
„ 421 dwie osełki masła.
„ 458 pierścionek brązowy.
„ 459 woreczek z kwotą cent. 7.
„ 469 laska.
„ 470 czapka.
„ 471 siedm kluczy.
„ 475 trzy kluczyki.
„ 504 kulczyk złoty.
„ 505 9. sztuk prospektów na losy czerwonego krzyża.
„ 560 klucz od kasy.
„ 561 klucz od bramy.
„ 562 mały kluczyk.
„ 563 chustka do nosa.
„ 564 bransoletka brązowa.
„ 565 Porte epée od pałasza.
„ 566 portmonetka z kwotą Zła. 3. kluczykiem i notatkami.
„ 567 portmonetka, z dwoma losami tryesteńskimi i kwotą Zła. 5.
„ 583 cztery klucze.
„ 584 chustka.
„ 549 koraliki.
„ 606 1 złoty austryacki.
„ 624 dwa małe okrycia dla chłopców.
„ 625 portmonetka z kwotą cent. 25.
„ 626 parasol jedwabny.
„ 627 portmonetka z kwotą cent 7.
„ 637 karta zastawnicza na medalion.
„ 638 worek z owsem.
„ 654 dwa klucze.
„ 655 pieczątka.
„ 656 kapelusz.
„ 657 klucz.
„ 658 parasolka i szpilka do włosów.
„ 659 broszka kościana, haczyk do spinania, medalionik, sznurówka, stanik do sukni.
„ 700 znaczek blaszany z lit. W.
„ 701 obróżka z psią marką.
„ 709 książka do nabożeństwa.
„ 710 9. kluczy.
„ 711 kapelusz słomiany.

Magistrat wzywa niniejszem właścicieli powyższych przedmiotów, aby celem ich odebrania, zgłosili się do Wydziału III. Magistratu i tam swe prawa własności do tychże przedmiotów udowodnili; w przeciwnym razie po upływie jednego roku, nabędą znalazcy pewnych praw do tych przedmiotów, a po upływie dalszych trzech lat staną się właścicielami.

Kraków, dnia 1 Czerwca 1883.

Ceny mięsa na miesiąc czerwiec r. b.

Podali ceny:

a) Rzeźnicy w jatkach pod dominikańskich murowanych i drewnianych.

	Jeden kilogram ct.
Mięsa wołowego z części tylnych	52.
„ „ „ przednich . , . . .	48.
olędwicy wołowej	90.
Cielęciny z części tylnych	52,

Cielęciny „ przednich . . . . 48.
Baraniny „ tylnych . . . . 70.
„ „ przednich . . . . 60.
Wieprzowiny ze skórką . . . . 64.
„ bez skórki . . . . 60.

b) Rzeźniny w sklepach sprzedający.

Jeden kilogram ct.

Mięsa wołowego z części tylnych 56
„ „ „ przednich 48

Polędwioy wołowej . . . . 100.
Cielęciny z części tylnych . . . . 56.
„ „ przednich , ... 48.
Baraniny „ tylnych . , ... 70.
„ „ przednich . . . . 60.
Wieprzowiny ze skórką . . . . 64.
„ bez skórki . . . . 60.

Ceny targowe.

Miara lub waga	Dnia 12. czerwca 1883	I-go gatunku				2-go gatunku				3-go gatunku			
		od		do		od		do		od		do	
		zła.	c.	zła.	c.	zła.	c.	zła.	c.	zła.	c.	zła.	c.
100 Kilogram.	Pszenicy zimowej. . . .	10	25	11	—	8	50	10	—	7	75	8	—
„ „	Pszenicy jaréj	9	—	9	50	8	50	8	75	—	—	—	—
„ „	Żyta	7	90	8	10	7	65	7	80	—	—	7	50
„ „	Jęczmienia	8	—	8	25	7	50	7	75	—	—	7	—
„ „	Owsa	8	76	8	90	—	—	8	58	—	—	—	—
„ „	Grochu	10	25	10	75	9	50	9	75	—	—	9	25
„ „	Jagieł	14	50	15	—	—	—	14	—	—	—	—	—
„ „	Fasoli	14	50	15	—	13	50	14	—	13	—	13	25
„ „	Tatarki	10	50	11	—	9	50	10	—	—	—	—	—
„ „	Prosa	10	—	10	25	9	50	9	75	—	—	9	—
„ „	koniczyny czerwonej. . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „	koniczyny białej	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
1 Hektolitr	Ziemniaków	3	50	3	60	—	—	3	40	—	—	—	—
100 Kilogram.	Siana	—	—	5	—	—	—	4	50	—	—	4	—
„ „	Słomy	—	—	2	40	—	—	2	20	—	—	2	—
1 Kilogram	Mięsa wołowego ze spaśnego bydła z dokładkiem	—	50	—	52	—	—	—	48	—	—	—	46
„ „	Mięsa z drobniejsz. bydła.	—	48	—	50	—	—	—	46	—	—	—	44
„ „	Polędwicy wołowej . , .	—	90	1	—	—	76	—	80	—	—	—	—
1 Hektolitr	Spirytusu z opł. na 95° Tral.	—	—	58	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „	Okowity z opłatą na 75° .	—	—	49	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Garn. dawny	Masła 3 Kilogr. 66 Dgr. .	—	—	3	25	—	—	3	—	—	—	—	—
1 Kilogram	Słoniny	—	—	—	88	—	—	—	84	—	—	—	—
„ „	Soli	—	—	—	12	—	—	—	—	—	—	—	—
Kopa (60 sz.)	Jaj kurzych	—	—	1	20	—	—	1	10	—	—	—	—
10 Litrów	Kaszy jęczmiennéj zwycz.	—	85	—	90	—	—	—	80	—	—	—	—
„ „	„ tatarczanéj (częstochowskiéj) . . .	2	20	2	40	—	—	2	—	—	—	—	—
„ „	„ pszenicznéj . . .	—	—	2	—	—	—	1	80	—	—	—	—
„ „	„ perłowéj	1	80	2	—	—	—	1	60	—	—	1	40
„ „	„ tatarczanéj całéj .	—	—	2	20	—	—	2	—	—	—	—	—
„ „	„ tatarczanéj łupanéj	1	30	1	40	—	—	1	20	—	—	—	—
„ „	Pęcaku	—	—	1	—	—	—	—	90	—	—	—	—
„ „	Kaszy jaglanéj	1	40	1	50	—	—	1	30	—	—	—	—
100 Kilogram.	Mąki pszenicznéj . . .	l. 21	0 —	l. 20	1 50	l. 20	2 —	l. 19	3 20	l. 17	4 20	l. 16	5 20

Na miesiąc Czerwiec rb. złożyli piekarze następujące ceny pieczywa:

Właściciel piekarni	Rożki wiedeńskie	Bułki wiedeńskie	Bułki zwyczajne	Chleb stołowy doborowy	Chleb stołowy zwycz
	Za jeden cent wypada gramów.				
Bart Stanisław L. 3. ul. Sienna.	$21^1/_3$	28	32	45	41
Bartl Józef L. 28 ul- Szewska.	20	$26^2/_3$	30	25	45
Piek. Gust. Barucha Podgórze.	$23^1/_3$	30	35	L.I.$57^1/_2$	L.III. 68
Bicz Potr L. 29 ul Starowiślna	$26^2/_3$	30	35	34	40
Chęcińska. Julia L. 18 ul. Długa	23	30	35	40	50
Długoszewski Jan L. 22 ul. Szewska	$16^2/_3$	$23^1/_3$	35	40	48
Kaparski Teofil L. 6 ul. Stolarska	20	$26^2/_3$	30	35	60
Knoll Józef 5 Mały rynek	18	24	25	$40^1/_2$	53
Łysakowski Walenty L. 1 ul. Długa	$23^1/_3$	$33^1/_3$	40	45	58
Myszkowska Zofia L. 3 ul. Krótka	piecze tylko sam chleb			$31^2/_3$	$50^3/_7$
Merkert Aleksander L. 5 ul. Szczepańska	20	35	38	58	65
Nowicki Ludwik L. 29 ul. św. Tomasza	$16^2/_3$	24	27	40	50
Opidowicz Maciej L. 40 ul. Floryańska	20	$26^2/_3$	35	$42^1/_2$	44
Owsiak Józef L. 5 ul. Wiślna	$23^1/_3$	$23^1/_3$	25	$42^1/_2$	45
Troczyński Romuald L. 11 ul. Stolarska	piecze tyko sam chleb			55	75
Węgrzynowska Anna L. 30 ul. Sławkowska	$23^1/_3$	30	40	45	63
Wójcik Karol L. 7 plac Szczepański	$23^1/_3$	$26^2/_3$	35	40	42
Wątorski Jan L. 3 ul. Mikołajska	$22^2/_3$	$2[illegible]^1/_3$	34	45	68

L. 10169.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa w myśl uchwały swej zapadłej na posiedzeniu w dniu 3. kwietnia r. b. zawiadamia niniejszem P. P. właścicieli cegielni, p. p. właścicieli budujących, oraz p. p. przedsiębiorców, że do budowli wykonywanych używane być mają jedynie cegły dobrze wyrobione i wypalone, koloru czerwonego, wydające dźwięk za uderzeniem i posiadające wymiary przepisane.

Równocześnie zawiadamia się, że cegły nieodpowiednie przepisom, przy rewizyach w cegielniach lub na miejscu budowy znalezione, będą na mocy patentu ces. z dnia 13. kwietnia 1804 r. L. 13700. bezwarunkowo konfiskowane i na koszt dostawcy niszczone, dostawiający zaś złe materyały karani będą grzywnami.

Kraków dnia 10. maja 1883. r.

L. 10250.

OGŁOSZENIE.

Celem jednolitego postępowania w wypadkach zaniedbanych doniesień o zmianie w stanie bydła w okręgach rewizyjnych, oznajmia się w skutek wysokiego reskryptu c. k. ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 13. marca 18 3. l. 28 8. jak następuje:

Wedle §. 38. ust. 2. ustawy z dnia 24. maja 1882. r. l. 51. Dz. u.p. tylko te zaniedbania doniesień poczytane są za występki podpadające pod jurysdykcyę sądów, które utratę (Verfall) bydła za sobą pociągnąć mogą; zaś według ustępu 4. tego samego §fu pociągnąć może za sobą utratę bydła zaniedbanie tylko tych doniesień, które wpisanie bydła do katastru, i zaopatrzenie go przepisanem piętnem na celu mają. Z wyraźnego brzmienia §fu 38. ustęp 2. i 4. powyższej ustawy wynika zatem bez wątpienia, że nie każde zaniedbanie doniesienia, jakie posiadacze bydła w okręgu pogranicznym, wedle istniejących przepisów rewizorom czynić winni, zagrożone jest karą utraty bydła, lecz że owa wyższa ustawowa opieka, tylko do tych doniesień się odnosi, które wpisanie bydła do katastru i równoczesne zaopatrzenie go piętnem na celu mają, a zatem tylko do tych wypadków się ogranicza, w których bydlę piętnem dotyczącego powiatu rewizyjnego jeszcze wcale nie zostało zaopatrzonem, mianowicie: albo z innych części kraju do okręgu pogranicznego albo z jednego powiatu rewizyjnego do innego wprowadzone zostało.

Do tej samej kategoryi należy także wypadek, jeżeli ktoś sam sobie przychowa bydlę a potem w terminie przepisanym, nie uczyni doniesienia celem w pisania go do katastru i opiętnowania.

Bydlę zaś zaopatrzone przepisanem piętnem, które w tym samym powiecie rewizyjnym, swe stanowisko względnie swego właściciela zmienia, nie potrzebuje z tego powodu być piętnowane. Kara utraty bydlęcia nie ma także zastosowania w wypadkach zaniedbania takich doniesień, do których z powodu ubytku w bydłostanie a w szczególności z powodu odsprzedaży dotychczasowi posiadacze względnie sprzedający bydło są obowiązani, gdyż doniesienia te, jedynie sprostowanie katastru, przez uwidocznienie ubytku mają na celu nie zaś wpisanie do katastru i opiętnowanie bydła. Doniesień w tym ustępie umówionych nie należy zatem identyfikować z doniesieniami, do których sami nabywcy lub kupujący są obowiązani, bo za takowe tylko ci ostatni i tylko pod warunkiem w ustępach 2. i 4. §fu 38. nowej ustawy przewidzianymi, w drodze sądowej mogą być pociągnięci do odpowiedzialności. Zaniedbanie przeto wszelkich innych doniesień, nie podpadających pod te ostatnie przepisy a nałożonych ustawą księgosuszową lub rozporządzeniami władz politycznych, nie stanowią występku, i należą według ustępu 1. §fu 38. 39. powołanej ustawy do kompetencyi władz politycznych.

O czem Magistrat posiadaczy bydła w mieście Krakowie w skutek reskryptu Wys. c. k. Namiestnictwa z dnia 24. marca r. b. l. 18782. zawiadamia.

Kraków 21. kwietnia 1883.

L. 13474

Do P. Adama Borzęckiego, rewizora bydła w Krakowie.

Według okólnika c. k. ministerstwa z dnia 2 i marca 18 31 L. 18782. winno być bydło rogate, jeżel

ono z jednego okręgu rewizyjnego do drugiego wprowadzone zostało, w rejestrze bydła tego ostatniego okręgu zapisane, piętnem zaopatrzone. Ponieważ takie bydło posiada już piętno okręgu rewizyjnego, z którego pochodzi a przeto po zapiętnowaniu ponownem miałoby albo dwa piętna jeden obok drugiego, albo jeden na drugim, a przeto niewyraźne, w obu razach byłoby niewłaściwem, więc dla jednostajności postępowania, przy wpisie takiego bydła do katastru, oznajmia się Panu, że jeżeli dawniejszy znak (piętno) jest jeszcze wyraźnym, należy go uwidocznić w katastrze w odnośnej rubryce a dopiero gdy piętno stanie się niewyraźném, bądź przez zarośnięcie bądź też w inny sposób należy to bydlę ponownie zapiętnować cechą dotyczącego okręgu rewizyjnego. Oczem się pana w skutek rozporządzenia Wysokiego c. k. Namiestnictwa z dnia 10. kwietnia 1883. L. 21685. celem zastósowania się zawiadamia.

Magistrat stoł. król. miasta

Kraków dnia 20. maja 1883. r.

L. 13534.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa podaje do powszechnej wiadomości, że z dniem 6. Czerwca b. r. rozpoczną P. P. Lekarze obwodowi miejscy

bezpłatne szczepienie ospy ochronnéj

i wykonywać będą tę czynność w każdą środę i sobotę od 4éj do 6éj godziny popołudniu aż po koniec Sierpnia b. r.

Szczepienie odbywać się będzie:

W I Obwodzie: w Seminaryum nauczycielskiém męzkiém w domu po. L. 12. w ulicy Brackiéj.

W II Obwodzie: w szkole miejskiéj na Kleparzu,

W III Obwodzie: w szkole miejskiéj na Kazimierzu.

Ponieważ u nas wiele dzieci umiera z ospy jedynie skutkiem zaniedbanego szczepienia, przeto Magistrat wzywa rodziców i opiekunów, aby dzieci do szczepienia w miejsca powyż wskazane i w terminach oznaczonych jak najliczniej doprowadzili a tém samém ochronili je od śmierci a względnie od oszpecenia.

Zarazem nadmienia się, że lekarze prywatni mogą także szczepić ospę ochronną, lecz w takim razie są rodzice obowiązani przedłożyć świadectwo ze skutecznego szczepienia lekarzowi miejskiemu właściwego obwodu.

Kraków dnia 13. maja 1883. r.

L. 10953.

OGŁOSZENIE.

Wysokie c. k. Namiestnictwo we Lwowie rozpo rządzeniem z dnia 30. marca 1883. do L. 4443, zarządziło co następuje: W wykonaniu §. 8. lit. c. ustawy powszechnej o zaraźliwych chorobach zwierzęcych z d. 29. lutego 1880. L. 35. Dz. u.p. według którego także w obrocie wewnętrznym bydła należy legitymować paszportami stada przeżuwaczów i świń pędzonych przez większe przestrzenie kraju i dla jednostajności w postępowaniu rozporządza się, że jako stado uważać należy ilość przeżuwaczów (owiec, kóz) i świń 10. sztuk przenoszącą, a jako większą przestrzeń kraju, odległość trzeciego powiatu politycznego. Jeżeli zatem transport tych zwierząt, nad 10. sztuk liczący wychodzi z miejscowości jednego powiatu, przechodzić ma przez powiat sąsiedni i wstępuje w trzeci powiat polityczny, w takim razie ma być zaopatrzony w paszport powołanym §fem przepisany, jeżeli ze względów weterynarno-policyjnych w czasie panujących chorób tych zwierząt, dalej idące środki ostrożności nie zostaną zarządzone.

O czem się strony interesowane zawiadamia.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa

dnia 22. kwietnia 1883. r.

L. 6415.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa podaje do publicznej wiadomości, iż wypuszcza w dzierżawę na pasanie bydła w r. b.

a) brzeg Wisły pomiędzy piecem wapiennym Schönberga a mostem kolejowym.

b) koryto i lewy brzeg starej Wisły od mostu kolejowego do ujścia, za poprzedniem uiszczeniem poniżej oznaczonego czynszu.

Ostrzega się zarazem że pasanie bydła bezprawnie lub bez uiszczenia czynszu, albo też na miejscu innem niż powyżej wskazanem, spowoduje zajęcie bydła i dalsze następstwa stosownie do istniejących przepisów ustawy polowej. Pobór czynszu za pokwitowaniem, poruczony jest Inspektorowi ekonomatu miejskiego p. Kułakowskiemu, do którego w tym celu, jako też o wszelkie wyjaśnienia zgłaszać się należy do biura ekonomicznego Magistratu na 2giem piętrze w godzinach od 11ej do 1ej zpołudnia.

Czynsz dzierżawny wynosi: Od konia krowy lub wołu 2 Zła. 2) Od jałówki, osła od każdej w ogóle sztuki drobnego bydła po 1 Zła. 3) Od barana owcy, kozy i cielęcia najwyżej rocznego po 50 ct. w. a.

W końcu nadmienia się że pasanie trzody chlewnej na brzegach Wisły jest zupełnie wzbronionem, zaś na lewym brzegu starej Wisły, na przestrzeni powyżej oznaczonej, wolno paść trzodę której ryjaki będą zaopatrzone drucianem pierścieniem, za opłatą czynszu po 1 Zła. od sztuki.

w Krakowie dnia 11. kwietnia 1883 r.

Wydawca: Dr. M. Schmidt V. P. m. — Nakładem Gminy miasta Krakowa. — W drukarni A. Koziańskiego.

L. 6. Rok 1883.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną złа. 1, składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują dziennik rozporządzeń bezpłatnie.

Rada miasta.

Posiedzenie nadzwyczajne z dnia 17 Maja 1883.

Udzielono trzechmiesięcznego urlopu Radcy m. Exc. Dr Kopffowi.

Rada miasta uczyniła zadość wnioskowi p. Prezydenta miasta względem wyrażenia straży pożarnéj uznania za stłumienie dwu pożarów na Zwierzyńcu.

Uchwalono odroczyć założenie skwerów w Rynku głównym aż do wykonania wodociągów.

Przyjęto do gminy p. Kotscha Romualda c. k. podpułkownika obrony krajowej, bez taksy.

Zapewniono zaś przyjęcie do gminy pod warunkiem uzyskania obywatelstwa austryackiego, poddanym rosyjskim:

a) Brodeckiemu Piotrowi za opłatą taksy 50 zła.
b) Zaleskiemu Ign. Fran. „ „ „ 10 „
c) hr. Lubienieckiej Jadw. „ „ „ 25 „
d) Chodylskiej Gabryeli „ „ „ 10 „

Rada miasta zatwierdziła deklaracyę p. Fibicha Władysława, którą zobowiązał się dostawić dla gminy miejskiej od 1 Maja r. b. do końca Kwietnia 1884 r. naftę po cenie 20 zła. 75 ct. loco Kraków.

Rada miasta zniosła §. 8 regulaminu obrad Rady miasta Krakowa z d. 4 Października 1866 co do prowadzenia protokółu obrad Rady miasta w dotychczasowem brzmieniu a natomiast uchwaliła §. 8 w następującej osnowie:

Urzędnik Magistratu przez Prezydenta wyznaczony prowadzi protokół obrad. Protokół każdego posiedzenia najdalej w dni ośm w każdym jednak razie przed najbliższém posiedzeniem złożony być winien w Sektetaryacie do przejrzenia przez członków Rady. Po otwarciu następnego posiedzenia, jeżeli co do protokułu nikt głosu nie zażąda, takowy przez przewodniczącego i dwóch Radców do tego na poprzedniém posiedzeniu wyznaczonych, tudzież Sekretarza prowadzącego protokół, podpisanym zostanie.

O zakwestyonowanych ustępach protokółu Rada decyduje i sprostowanie lub pozostawienie redakcyi orzeka,

§. 9 (początkowy ustęp) brzmieć ma:

Po przyjęciu protokółu i t. d.

Na tajnem posiedzeniu tego samego dnia, zamianowała Rada miasta kanc. Wdowiszewskiego Wincentego Dyrektorem Archiwum.

Posiedzenie z dnia 7 czerwca r. b.

Upoważniono p. Prezydenta miasta do wniesienia do Ministerstwa spraw wewnętrznych petycyi o zbudowanie pod Zamkiem królewskim w Krakowie mostu kosztem skarbu państwa.

Przyjęto do wiadomości wyjaśnienie p. Prezydenta m. że Ministerstwo oświaty przyznało krakowskiej szkole handlowéj zasiłek roczny 1500 zła. z zastrzeżeniem, aby mu przedłożono budżet téj szkoły do kwietnia 1884 r., i że jest nadzieja, iż zasiłek ten podwyższony będzie.

Udzielono komisyi wodociągowéj kredytu w ilości 3000 zła.

Rada m. zezwoliła na wydanie p. Annie Chromy siostrze i spadkobierczyni ś. p. Dyzmy Chromego z depozytów miejskich pryorytetów kolei węg. półn. wschod. złożonych dla zabezpieczenia fundacyi na cele oświaty ludowéj, jeżeli w dniach 30 po zatwierdzeniu téj uchwały przez kuratora fundacyi i Namiestnictwo, złoży w myśl aktu fundacyjnego 20·000 zła. w gotówce do kasy miejskiej.

Upoważniono p. Prezydenta miasta oraz Radców m. pp. Dra Lisowskiego i Dra Warschauera do zeznania deklaracyi ekstabulacyjnéj przez p. Syndyka m. sporządzić się mającéj, mocą któréj gmina m. Krakowa zezwala na ekstabulacyę prawa zastawu dla sumy 5000 zła. za p. Tomasza Prylińskiego tytułem kaucyi za ścisłą dokładność budowy pod każdym względem i celem zabezpieczenia gminy miasta od możliwych szkód z powodu wykonania podjętych robót około Sukiennic zapisanéj — ze stanu biernego realności L. 122 Dz. IV (dawniéj L. 54 gm. VII Piasek), w Krakowie położonéj a będącéj własnością spadkobierców ś. p. Stanisława Janikowskiego.

Sprzedano radcy dworu p. Engliszowi, właścicielowi gruntu l. 2. na Czarnej wsi 720 mtr. □ czyli 200° □ miejskiego z parceli I. sąsiedniej realności Maslakówka, od ulicy Łobzowskiej wydzielić się mającego, a który to grunt na planie sytuacyjnym przez bu-

downictwo miejskie d. 16 maja br. sporządzonym, literami a. b. c. d. i kolorem zielonym jest oznaczony, po cenie pięć zła. za jeden sążeń kwadr. czyli za 3.569 mtr.□

Do podpisania kontraktu upoważniono p. Prezydenta miasta, oraz radców miejskich pp. Józefa Friedleina i Pszorna Juliana.

a) Zatwierdzono linię regulacyjną dla ulicy Zacisze na planie sytuacyjnym przez budownictwo miejskie dnia 29 kwietnia b. r. sporządzonym, literami m. s. n. o. r. p. oznaczoną;
b) Przyjęto darowiznę gruntu 494·50 mtr.□ czyli 137·50°□ wynoszącego, na tymże planie lit. b. c. d. k. e. f. r. o. u. s. oznaczonego, przez p. Juliusza Przeworskiego właściciela realności l. 159 dz. V. na Kleparzu gminie miasta Krakowa, na rozszerzenie pomienionej ulicy Zacisze uczynioną, pod warunkami w protokolarnej umowie z dnia 30 kwietnia b. r. zastrzeżonymi;
c) Zezwolono p. Przeworskiemu na budowę kanału w ulicy Zacisze, oraz na wpuszczenie tegóż kanału do kanału miejskiego w ulicy Basztowej z zastrzeżeniem, że kanał ten służyć ma jedynie do odprowadzenia ścieków wód meteorycznych i kuchennych.
d) Do podpisania kontraktu upoważniono p. Prezydenta miasta, oraz radców miejskich pp. Friedleina Józefa, i Rzewuskiego Walerego.

A. W celu uregulowania ulicy Warszawskiej i ulicy Kurniki na Kleparzu w Krakowie obok kościoła Sw. Floryana, nabyła gmina miasta Krakowa na własność dom piętrowy l. 129 dz. V. „szkołą zwany“ z przybudynkami, do probostwa Sw. Floryana należący, który zburzony być ma, za cenę 3.345 zła. oraz
B. grunt na planie przez budownictwo miejs. dnia 19 lutego 1883 sporządzonym, literami c. d. e. f. g. h. i. z. k. l. kolorem zielonym oznaczony, plac z pod budynku i część cmentarza przy kościele stanowiący, w przestrzeni 212 sążni, za który odda na własność probostwa Śgo Floryana grunt na planie tym literami a, b, c, kolorem czarnym oznaczony i wypłaci kwotę 1000 zła.
C. Wypłacić się mająca łączna suma 4.345 zła. uiszczoną zostanie z funduszu miejskiego zakładowego;
D. Zawrzeć się mający kontrakt, do podpisania którego p. Prezydent miasta i pp. radcy miejscy Friedlein Józef i Pszorn Julian upoważnionymi zostają, spisany będzie na warunkach przez Sekcyę I. na posiedzeniu dnia 4 kwietnia 1883. do L. prot. 170 przyjętych, a mianowicie:

1. Dom pod l. 129. dz. V. obejmie gmina miasta Krakowa pierwszego dnia najbliższego miesiąca po tym dniu, w którym cena za dom ten spłaconą zostanie.
2. Mur okalający cmentarz obecnie, rozbierze gmina miasta Krakowa własnym kosztem i wystawi następnie własnym kosztem nowy, obecnie istniejącemu podobny mur w linii regulacyjnej c. l. k. z. i. x. do czego materyał z rozebranego muru i budynku użyć może a wszelkie pozostałości własnym kosztem uprzątnie. —
3. przestrzeń od narożnika kościoła po lewej stronie głównego wchodu do kościoła, do nowego muru w linii regulacyjnej w najwęższem miejscu z. ź. dwa sążnie wynosić i tyleż wolnego światła mieć ma. —
4. Budynek L. 129 dz. V. i przybudowania rozbierze gmina miasta Krakowa własnym kosztem a wszelki materyał do Gminy należeć będzie.
5. W nowym murze zostawi gmina miasta Krakowa otwory na dwie bramy i furtkę wchodową z odpowiednionemi filarami w miejscach jak obecnie istnieją, urządzenie zaś samych bram należy do probostwa Śgo Floryana.
6. Nagrobkową murowaną tablicę umieszczoną w obecnym murze umieści gmiua miasta Krakowa w nowym murze w miejscu dzisiejszem odpowiedniém.
7. Drzewa obecnie rosnące, któreby budowie przeszkadzały, Gmina miasta Krakowa ściąć może, lecz w miejsce ściętych inne w odpowiedniem miejscu zasadzi. Ścięte drzewa należą do probostwa Śgo Floryana.
8. W razie wybrukowania cmentarza około kościoła Śgo Floryana, Gmina miasta Krakowa zezwala na spuszczenie wody deszczowej z cmentarza tego, kosztem probostwa Św. Floryana urządzić się mającymi ściekami, do kanału miejskiego.
9. W czasie kiedy dom L. 133 dz. V, na mieszkanie X. Wikarego przeznaczony a przy ulicy Warszawskiej położony, będzie odrestaurowanym, obowiązaném będzie, probostwo Sgo Floryana bok tegoż domu w kierunku x. h. zmienić i zastosować do linii regulacyjnej h. i. w którym to razie gmina miasta Krakowa za uzyskany sążeń gruntu kwotę 5 zła. zapłaci.
10. Możliwe koszta spisania kontraktu i opłaty wszelkie poniesie gmina miasta Krakowa.
11. Wszelkie potrzebne kroki w celu uzyskania zatwierdzenia umowy przez władze nad funduszami kościelnemi czuwające, przedsięweźmie gmina miasta Krakowa.

Przedmioty znalezione.

W czasie od dnia 1 Czerwca do 31 Lipca r. 1883 złożone zostały w Magistracie następujące przedmioty znalezione a mianowicie:

Artykuł 755 cztery klucze.
„ 756 dwa klucze.
„ 763 korale i kulczyk złoty.
„ 764 pierścionek złoty.
„ 765 kulczyk złoty.
„ 766 portmonetka z kwotą cent. 85.
„ 768 tytonierka.
„ 769 tytonierka z cygarami.
„ 770 cygarnica.
„ 771 libella.
„ 772 chustka.
„ 773 koszula kobieca.
„ 803 klucz.
„ 804 trzy klucze.

„ 805 chustka do nosa.
„ 807 książka do nabożeństwa
„ 857 szpinka złota z dyamentem
„ 858 portmonetka z kwotą cent. $22^{1}/_{2}$ pierścionek srebrny i kluczyk.
„ 859 portmonetka z kwotą zła. 1 c. 16.
„ 860 okulary z pudełkiem.
„ 861 dwa klucze.
„ 862 mankiet.
„ 877 podkowa.
„ 878 hak.
„ 879 woreczek z kwotą ct. 75.
„ 880 karta zastawnicza na zegarek.
„ 881 cygarnica.
„ 882 książka do nabożeństwa.
„ 883 „ „ „
„ 884 parasoł.
„ 885 wachlarz i laska.
„ 886 „
„ 936 4 worki.
„ 937 złoty austry. cent. 27.
„ 938 młotek.
„ 944 pormonetka z kwotą zła. 4 cent. 30.
„ 956 trzy klucze.
„ 966 rożaniec.
„ 967 karta zastawnicza na korale.
„ 1002 medal pamiątkowy z r. 1830.
„ 1022 branzoletka srebrna.
„ 1023 kulczyk złoty.
„ 1026 książka do nabożeństwa.
„ 1027 książka do nabożeństwa.
„ 1028 trzy różańce.
„ 1029 parasolka.
„ 1030 okulary.
„ 1031 portmonetka.
„ 1032 książka do nabożeństwa.
„ 1033 klucz i rękawiczka.
„ 1034 klucz.

Magistrat wzywa niniejszem właścicieli powyższych przedmiotów, aby celem ich odebrania, zgłosili się do Wydziału III. Magistratu i tam swe prawa własności do tychże przedmiotów udowodnili; w przeciwnym razie po upływie jednego roku, nabędą znalazcy pewnych praw do tych przedmiotów, a po upływie dalszych trzech lat staną się właścicielami.

Kraków, dnia 1 Sierpnia 1883.

Ceny mięsa na miesiąc sierpień r. b.

Podali ceny:

a) Rzeźnicy w jatkach poddominikańskich murowanych. i drewnianych.

	Jeden kilogram ct.
Mięsa wołowego z części tylnych	56.
„ „ „ przednich	50.
Polędwicy wołowej	90.
Cielęciny z części tylnych	52.
Cielęciny „ przednich	48.
Baraniny „ tylnych	60.
Baraniny z części przednich	56.
Wieprzowiny ze skórką	64.
„ bez skórki	60.

b) Rzeźniny w sklepach sprzedający.

	Jeden kilogram ct.
Mięsa wołowego z części tylnych	58.
„ „ „ przednich	52.
Polędwicy wołowej	100.
Cielęciny z części tylnych	56.
„ „ przednich	50.
Baraniny „ tylnych	60.
„ „ przednich	56.
Wieprzowiny ze skórką	64.
„ bez skórki	60.

Na miesiąc Sierpień rb. złożyli piekarze następujące ceny pieczywa:

Właściciel piekarni	Rożki wiedeńskie	Bułki wiedeńskie	Bułki zwyczajne	Chleb stołowy doborowy	Chleb stołowy zwycz.
	Za jeden cent wypada gramów.				
Bartl Stanisław L. 3. ul. Sienna.	20	28	32	45	50
Bartl Józef L. 28 ul- Szewska.	20	$26^{2}/_{3}$	30	25	40
Piek. Gust. Barucha Podgórze.	$23^{1}/_{3}$	30	35	L.I.$57^{1}/_{7}$	L.II.$63^{1}/_{3}$
Bicz Potr L. 29 ul Starowiślna	$26^{2}/_{3}$	$26^{2}/_{3}$	30	40	35
Chęcińska. Julia L. 18 ul. Długa	23	30	35	40	50
Długoszewski Jan L. 22 ul. Szewska	$16^{2}/_{3}$	$23^{1}/_{3}$	35	40	40
Kaparski Teofil L. 6 ul. Stolarska	20	$26^{2}/_{3}$	30	35	60
Knoll Józef 5 Mały rynek	$16^{2}/_{3}$	$2^{1}/_{3}$	25	40	40
Łysakowski Walenty L. 1 ul. Długa	$23^{1}/_{3}$	$33^{1}/_{3}$	40	45	58
Myszkowska Zofia L. 3 ul. Krótka	piecze tylko sam chleb			$31^{2}/_{3}$	$54^{2}/_{7}$
Merkert Aleksander L. 5 ul. Szczepańska	20	30	38	58	65
Nowicki Ludwik L. 29 ul. św. Tomasza	$16^{2}/_{3}$	24	27	40	50
Opidowicz Maciéj L. 40 ul. Floryańska	20	$26^{2}/_{3}$	35	$42^{1}/_{2}$	38
Owsiak Józef L. 5 ul. Wiślna	$23^{1}/_{3}$	$23^{1}/_{3}$	25	$42^{1}/_{2}$	45
Troczyński Romuald L. 11 ul. Stolarska	piecze tyko sam chleb			55	75
Węgrzynowska Anna L. 30 ul. Sławkowska	$23^{1}/_{3}$	30	40	45	64
Wójcik Karol L. 7 plac Szczepański	$23^{1}/_{3}$	$26^{2}/_{3}$	35	40	42
Wątorski Jan L. 3 ul. Mikołajska	$22^{2}/_{3}$	2[illegible]$^{1}/_{3}$	34	45	68

Ceny targowe.

Miara lub waga	Dnia 12. Sierpnia 1883	I-go gatunku				2-go gatunku				3-go gatunku			
		od		do		od		do		od		do	
		zła.	c.	zła.	c.	zła.	c.	zła.	c.	zła.	c.	zła.	c.
100 Kilogram.	Pszenicy zimowej. . . .	10	75	11	50	9	—	10	25	8	25	8	50
" "	Pszenicy jaréj		nie	było		zu	peł	nie	na	tar	gu	—	—
" "	Żyta	8	—	8	50	7	75	7	90	—	—	7	65
" "	Jęczmienia	7	50	7	75	—	—	7	15	—	—	7	—
" "	Owsa	7	35	7	60	—	—	7	22	—	—	—	—
" "	Grochu	10	50	11	—	9	50	10	—	—	—	9	—
" "	Jagieł	14	50	15	—	13	—	13	50	—	—	—	—
" "	Fasoli	12	50	13	50	11	—	11	50	10	—	10	50
" "	Tatarki	—	—	9	25	—	—	9	—	—	—	—	—
" "	Prosa	8	50	8	75	—	—	8	—	—	—	—	—
" "	koniczyny czerwonej. . .	—	—	16	50	—	—	16	—	—	—	—	—
" "	koniczyny białej		nie	przy	wo	żą	je	szcze	na	targ	—	—	—
1 Hektolitr	Ziemniaków	2	30	2	40	2	10	2	20	—	—	—	—
100 Kilogram	Siana	3	75	4	—	3	15	3	30	—	—	2	90
" "	Słomy	—	—	2	30	—	—	2	20	—	—	2	—
1 Kilogram	Mięsa wołowego ze spaśnego bydła z dokładkiem	—	56	—	58	—	52	—	54	—	—	—	—
" "	Mięsa z drobniejsz. bydła.	—	—	—	50	—	—	—	48	—	—	—	—
" "	Polędwicy wołowej . , .	—	90	1	—	—	—	—	80	—	—	—	—
1 Hektolitr	Spirytusu z opł. na 95° Tral.	—	—	59	—	—	—	—	—	—	—	—	—
" "	Okowity z opłatą na 75° .	—	—	52	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Garn.(4 litr.)	Masła 3 Kilogr. 66 Dgr. 4 l.	3	25	3	50	—	—	3	—	—	—	—	—
1 Kilogram	Słoniny	—	—	—	88	—	—	—	84	—	—	—	—
" "	Soli	—	—	—	12	—	—	—	—	—	—	—	—
Kopa (60 sz.)	Jaj kurzych	—	—	1	30	—	—	1	25	—	—	—	—
10 Litrów	Kaszy jęczmiennéj zwycz.	—	75	—	80	—	—	—	70	—	—	—	—
" "	" tatarczanéj (częstochowskiéj) . . .	—	—	2	20	—	—	—	—	—	—	—	—
" "	" pszenicznéj . . .	—	—	2	—		—	1	80	—	—	—	—
" "	" perłowéj	1	80	2	—	1	40	1	60	—	—	—	—
" "	" tatarczanéj całéj .	2	30	2	40	—	—	2	20	—	—	—	—
" "	" tatarczanéj łupanéj	—	—	1	30	—	—	1	20	—	—	—	—
" "	Pęcaku	—	—	1	—	—	—	—	90	—	—	—	—
" "	Kaszy jaglanéj	1	40	1	50	—	—	1	30	—	—	—	—
100 Kilogram.	Mąki pszenicznéj . . .	l. 20	0 60	l. 20	1 10	l. 19.	2 60	l. 18	3 70	l. 16	4 70	l. 15	5 70

OBWIESZCZENIE.

W myśl uchwały Rady m. z dn. 23. grudnia 1875 r. wykonał inżynier Wojciech Konarzewski plany miasta Krakowa wraz z niwelacyą ulic i placów. Repery czyli znaki niwelacyjne są wmurowane w ściany domów według wykazu poniżej zamieszczonego. Repery te mają na sobie mosiężną tabliczkę z cyfrą oznaczającą wzniesienie wierzchniej krawędzi tarczy znaku nad poziom morza adryatyckiego. Liczba zaś umieszczona na spodzie tarczy żelaznej oznacza liczbę porządkową znaku. Znaków tych nie wolno bez zezwolenia Magistratu wyjmować, ani na inne miejsce przenosić; a za uszkodzenie ich będą winni pociągnieni do odpowiedzialności.

Repery niwelacyjne są umieszczone:

Liczba porządkowa reperów	ULICA	DZIELNICA		Liczba domu oryentacyjna	Liczba domu hipoteczna	Wzniesienie nad poziom morza adryatyckiego metrów.	Właściciel domu.
1	Bernardyńska . . .	VII.	Stradom	7	61	207·149	Szkoła miejska.
2	„	„	„	13	56	208·094	Hosztasz Karolina
3	Nad Wisłą	III.	Nowy Świat . . .	1. 2.	29	204·840	Leiter Floryan
4	Straszewskiego . . .	I.	Sródmieście . . .	1	515	205·954	Straszewski Maurycy.
5	„ . . .	III.	Nowy Swiat . . .	13	7	205·450	Hr. Potocki Artur,
6	Zwierzyniecka . . .	„	„ „ . . .	43	81	204·377	Skarb wojskowy.
7	Wygoda	„	„ „ . . .	(5)	92	203·893	Herteux Dawid,
8	Zwierzyniecka . . .	„	„ „ . . .	29	45	204·250	Walczakiewiez Antoni
9	„ . . .	„	„ „ . . .	20	35	204·510	Krzyżanowska.
10	Zwierzyn. Straszewsk.	„	„ „ . . .	3	9	205·870	Felicyanki.
11	Nad Rudawą . . .	„	„ „ . . .	5	52	204·811	Orłowski Walenty.
12	Wolska	„	„ „ . . .	20	71	203·786	Baranowski Teodor.
13	Wolska Straszewsk. .	„	„ „ . . .	8	67	205·997	Hr. Potulicka Marya.
14	Kapucyńska	IV.	Piasek	11	1	206·699	Kościół Kapucynów.
15	Garncarska . . .	„	„	8	21	205·456	Galli Walerya.
16	Rajska	„	„	24	32 A.	205·893	Boznański Adam.
17	Krupnicza	„	„	2	5	208·986	Götz Albina.
18	Karmelicka	„	„	19	61,62	208·873	Kościół Karmelitów.
19	„	„	„	37	63	20[illegible]·523	Joanna Gebhardt.
20	„	„	„	57	143	207·233	Götz Jan.
21	Podwale	„	„	16	87	209·999	Hotel Krakowski.
22	Łobzowska: Batorego .	„	„	1	92,93	210·781	Armatowicz Eeliks.
23	Łobzowska	„	„	38	97	211·306	Zgrom. Karmelit.
24	„	„	„	—	3	210 634	Gmina: Nowa Wieś.
25	Basztowa	V..	Kleparz	11	1	215·504	Rutkowski.
26	Krowoderska	IV	Piasek	16	127	214·931	Konwent PP. Wizyt.
27	„	„	„	30	127	215·286	Brodecki Piotr.
28	„	V.	Kleparz	65	167	213·214	Zieleniewski Ludwik.
29	Długa	„	„ . . , .	34	17	216·305	P[illegible]terseim Marcin.
30	„	„	„	52	26	215·108	Pszorn Julian i Julia.
31	„	„	„	82	33	215 738	Schön.
32	Szlak	„	„	29	176	216·554	Kornblum.
33	Warszawska	„	„	23	140	216·344	Bank Galicyjski.
34	Plac Matejki . . .		„ - . . .	11	114	216·714	Szkoła miejska.
35	Pawia	„	„	30	177	215·540	Frenkel Mendel.
36	Lubicz i Kolejowa . .	VI.	Wesoła	2	22	213·323	Stehlik.
37	Lubicz	„	„	8	17.18,19	214·354	Tow. kolei północn.
38	„	„	„	16	2,3	212 757	Tow. strzeleckie.
39	Topolowa i Aryańska .	„	„	15	115	211·681	Nitsch Maksymiilan.
40	Kopernika	„	„	25	52	209·827	Obserwatoryum.
41	„	„	„	36	40	211·682	Rehman Stanisław
42	„	„	„	—	—	209·186	Most kolejowy.
43	Wielopole	„	„	—	—	203·936	Most kolejowy.
44	Grzegórzki	„	„	—	6	204·662	Gmina Grzcgórzki.
45	„	„	„	—	—	203·520	Rzeźnia miejska.
46	Kopernika i Kolejowa	„	„	15	43	211·490	Dattner Henryk.
47	Starowiślna	„	„	1	85	206·758	Bank Galicyjski.
48	Sw. Gertrudy . . .	„	„	6	93	205·39[illegible]	Klein Wiktor.
49	Stradomska	VII.	Stradom	8	7	206·891	Zgrom. XX. Missyon.
50	Św. Agnieszki . . .	„	„	11	65	204·917	Bertrant Szamroth·
51	Dietla	„	„	5	12	205 508	Gmina m. Krakowa.
52	„	„	„	15	52	204·480	Dom sierót izrael.
53	Starowiślna	VIII.	Kazimierz	29	107	204·684	Rabinowicz.
54	Dajwor	„	„	—	—	203·388	Mostkol. na Dajworze.
55	Most kolejowy . . .	„	„	—	—	203·209	Most kolej. na Wiśle.
56	Dajwor	„	„	37	359	204·378	Spałek Maciej
57	Mostowa	„	„	10	330	206·410	Judkiewicz Juda.
58	Krakowska	„	„	56	23	205·370	Knoblauch Ignacy.
59	Skawińska	„	„	5	40	206·468	Rendl Bernard

Liczba porządkowa reperów	ULICA	DZIELNICA		Liczba domu oryentacyjna	Liczba domu hipoteczna	Wzniesienie nad poziom morza adryatyckiego metrów	Właściciel domu.
60	Skawińska	VIII.	Kazimierz	13	42,43	205·243	Schönberg.
61	Skałeczna	„	„	9	64	204·110	Konwent X.X. Paulin.
62	Piekarska	„	„	11	51	205·060	Feintuch Izrael.
63	Krakow. i Pl. Wolnica	„	„	38	1	206·728	Szkoła.
64	Św. Wawrzeńca . .	„	„	2	317	205·880	Zgrom. XX Kan. lat.
65	Krakowska i Józefa .	„	„	22	259	206·120	Freilich Abraham.
66	Augustyańska . . .	„	„	7	58	206·170	Kościół ś. Katarzyny.
67	Józefa	„	„	(52)	244	205·101	Gmina m. Krakowa,
68	Miodowa-Jakóba .	„	„	23	131 B	204·268	Friedrich Chaja.
69	Plac Nowy	„	„	3	257	206·092	Bauminger Jakób
70	Podbrzezie	„	„	1	112	204·567	Bóżnica nowa.
71	Grodzka	I.	Śródmieście . . .	60	511	209·569	Poczta.
72	Grodzka i Senacka .	„	„	43	101	211·952	Dzieduszycka hr .Paul.
73	Franciszkańska . . .	„	„	2	165	209·817	Zgrom. XX. Franc.
74	Plac dominikański . .	„	„	1	483	211·281	Stockmar Ernest,
75	Jagiellońska i Gołębia	„	„	11	190	209·496	Collegium min.
76	Rynek św. Anny . .	„	„	27	21	210·748	hr. Potocki Artur.
77	Sukiennice	„	„	3	5	212·086	Gmina m. Krakowa.
78	Kościół św. Anny . .	„	„	13	202	209·815	Kościół
79	Plac Szczepański . .	„	„	6	242	212·172	Szancer Leon.
80	Rynek	„	„	35	29	212·679	Walter
81	Sławkowska	„	„	17	282	214·239	Akademia Umiejętn.
82	Św. Jana	„	„	6	291	213·580	Hotel Saski.
83	Floryańska	„	„	26	333	214·539	Lasocki Józef.
84	Kościół P. Maryi . .	„	„	—	—	212·653	Kościół
85	Szpitalna	„	„	12	383	213·577	Konwent PP. Duch.
86	„	„	„	40	395	214·437	Woźniakowski.
87	Św. Marka	„	„	32	409	213.162	Szkoła.
88	Mikołajska	„	„	18	441	213·006	Zgr. PP. Felicyanek.

L. 13781/82.

OBWIESZCZENIE.

Wysokie c. k. Namiestnictwo reskryptem z d. 5 Kwietnia 1882, L. 19351, nadesłało opinię komisyi bezpieczeństwa, ustanowionej dla teatrów wiedeńskich, zawierającą wskazówki, jak należy postąpić w razie wybuchu pożaru w budynkach, które są zaopatrzone w rury gazowe.

Sekcya ekonomiczna Rady miasta postanowiła zamieścić w Dzienniku rozporządzeń dla miasta Krakowa wspomnioną opinię, której osnowa jest następująca:

Aby rozwiązać pytanie, czy w budynku zaopatrzonym w przewody a względnie oświetlenie gazowe, należy w razie pożaru zamykać dopływ gazu, czy też nie? — trzeba rozważyć następujące okoliczności:

1) Czy przypływ gazu t. j. przewody gazowe mają być dlatego zamknięte, aby uniknąć skutków wybuchu lub:

2) Czy zamknięcie rur gazowycb ma mieć na celu położenie tamy dalszemu rozszerzaniu się pożaru.

ad. I. Obawa wybuchu gazu podczas pożaru wtedy jest uzasadnioną i wybuch taki tylko wtenczas nastąpić może, jeżeli się zapali w zamkniętej przestrzeni **mieszanina** złożona z gazu świetlnego i powietrza, w stosunku 40:60. Jeżeli zaś **czysty gaz**, t. j. gaz wypływający z palnika gazowego, z rury lub zbiornika się zapali przez płomień lub odpowiednie rozgrzanie, to tenże gaz będzie się tak długo palić, jak długo gaz dopływać będzie, wybuch jednak w tym razie nie nastąpi.

Gdy więc gaz świetlny przeprowadzany bywa za pomocą rur lub zbiorników metalowych, które dopiero z nader silnem rozgrzaniem, lub pod wpływem płomieni zniszczeniu uledz mogą i wskutek czego gaz uchodzący zapalić się może, to i w tym wypadku wykluczoną jest możebność utworzenia się gazu wybuchajacego, bo gaz w miejscach zniszczonych uchodzący, będzie się wprawdzie palić, ale wybuchu nie sprowadzi. Okazuje się z powyższego, że zamykanie rur gazowych w budynkach podczas pożaru jest zupełnie w pierwszej chwili zbyteczne.

Inaczej się rzecz przedstawi, jeżeli wskutek pożaru, następuje zapadnięcie się stropu lub innych części budynku i t. p. W tym wypadku bowiem jest możebne, że rury gazowe mogą uledz zniszczeniu w pewnej przestrzeni, przez nagłe rozerwanie, a jeżeli w tejże przestrzeni wydobywający się gaz jeszcze się nie zapalił, to w takim wypadku **przed zapaleniem się ga-**

zu, może się utworzyć **wybuchowa mieszanina** i wybuch nastąpić może.

Gdy jednak w wypadkach podobnych zawaleń, otwiera się przestrzeń na zewnatrz, i wskutek tego gatunkowo lżejszy gaz świetlny łatwo uchodzić może w powietrze, to przynajmiej w pierwszej chwili pożaru, wybuch gazu jest **nieprawdopodobny**.

ad. 2. Co do zamknięcia rur gazowych, celem zapobieżenia dalszego rozszerzania się pożaru, to zamykanie tych przewodów niema celu dlatego, że zapalenie się gazu przy wypływie (jak to już wyżej wspomniano), powstać może jedynie przez bezpośrednie zetknięcie się z płomieniem, albo też przy takiem rozgrzaniu się, któro samo sprowadzićby musiało zajęcie się wszystkich palnych materyałów jak drzewa i t p. i dlatego też w takim wypadku płomienie gazowe tylko **bardzo nieznacznie** przyczyniłyby się do zwiększenia pożaru.

Z powyższych uwag wynika przeto, że w razie pożaru jakiegokolwiekbądź budynku, zamknięcie dopływu gazowego nie jest potrzebnem i że zamknięcie rur gazowych dopiero wtedy zarządzić należy, kiedy już oświetlenie wnętrza budynku stało się zupełnie zbytecznem.

Wiedeń dnia 3 Lipca 1883.

L,

ROZPORZĄDZENIE.

Wysokie c. k. Namiestnictwo reskryptem z dnia 16 Kwietnia 1883 L. 14532 zarządziło w celu unormowania czynności cyrulików, a względnie golarzy co następuje:

„Okólnikiem c. k. Namiestnictwa z dnia 10 maja 1867 r. L. 5504 zwrócono już uwagę na nadużycia, jakich się dopuszczają tak chirurdzy utrzymujący oficyny, jako też i cyrulicy, i polecono z tego powodu, czynności w oficynach chirurgicznych i golarniach dozorować, spostrzeżone nadużycia usuwać, a winnych do odpowiedzialności pociągać. —

Według obowiązujących dotychczas jeszcze przepisów a w szczególności instrukcyi dla chirurgów wydanej rozporządzeniem gubern. z dnia 5 stycznia 1810 L. $17965/_{309}$, rozp. gubern. z dnia 7 grudnia 1810 L. 42819 i rozp. gub. z d. 30 sierpnia 1822 L. 36822 (Zb. ust. prow. L. 110) o gremiach chirurgicznych, tudzież rozp. gub. z dnia 29 maja 1827 L. 32382 (Zb. ust. prow. L. 101) obowiązani są chirurdzy oficyny utrzymujący w oficynie stale przebywać, czynności swe wykonywać i wykonywanie tychże przez swych pomocników nadzorować.

Przepisy te od dłuższego czasu, albo wcale nie bywają przestrzegane, albo tylko nader pobieżnie. — chirurdzy bowiem uważając oficyny jako warunek niezbędny do osiedlenia się w pewnem miejscu i jako środek dochodu, otwierali takowe, a później nie troszcząc się o nie, wydzierżawiali je subjektom, którzy pod firmą właścicieli oficyn gospodarowali jak umieli, mając li korzyść materyalną na względzie. Skutkiem tego obecnie tylko wyjątkowo istnieją uprawnione oficyny chirurgiczne a wszelkie prawa tychże przywłaszczyły sobie golarnie. — Oficyny chirurgiczne kształciły pomocników, którzy dzisiaj pod nazwą cyrulików lub pomocników lekarskich, trudnią się partactwem lekarskiém na wielką skalę. Niektórzy z nich mogący się wykazać świadectwem na subjektów, uzurpują sobie prawa wykonywania pomniejszych rękoczynów cyrulicznych, inni zaś, których liczba jest przeważną, są albo autodydakci, którzy się sami tej sztuki nauczyli, bo przebywali w golarniach, lub oficynach i nie uzyskali t. z. usamowolnienia. (Lehrbrief).

Według obowiązujących dotychczas a wyżej powołanych przepisów, tak zwani e g z a m i n o w a n i c y r u l i c y, niemają prawa wykonywania rękoczynów chirurgicznych samodzielnie, lecz tylko w oficynach chirurgicznych tj. pod dozorem i odpowiedzialnością lekarza i li tylko z ordynacyi lekarskiej, c y r u l i c y zaś n i e e g z a m i n o w a n i — nie mają żadnych praw.

Na zasadzie przeto §. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 1870. D. u. p. L. 68 i na wniosek c. k. krajowej Rady zdrowia, przypomina się Magistratowi, że lekarze chirurdzy utrzymujący oficyny, winni przestrzegać powyższe przepisy odnoszące się do oficyn chirurgicznych, a w szczególności w oficynach stale przebywać, i czynności owe wykonywać, tudzież wykonywanie tychże przez swych pomocników dozorować.

W celu unormowania zaś prawa cyrulików, postanawia się jak następuje:

a) W miejscowościach, w których się znajdują oficyny chirurgiczne, wolno tylko w tychże wykonywać wszelkie czynności cyrulicze,

b) tylko w takich miejscowościach, w których nie ma oficyn, wolno jest i golarzom wykonywać czynności cyrulicze poniżej wymienione, jeżeli się wykażą egzaminem na pomocników. (Lehrbrief).

c) golarzom, nie posiadającym warunków pod b) wzbronionem jest bezwarunkowo wykonanie czynności cyruliczych,

d) cyrulikom wymienionym pod b) niewolno atoli żadnej czynności wykonywać bez ordynacyi lekarza samodzielnie, w ogóle należą tylko następujące czynności do zakresu ich działania:
udzielenie pierwszej pomocy w nagłych wypadkach chorobowych, aż do przybycia lekarza; stawianie pijawek, baniek siekanych i suchych, stawianie gorczyczników, podawanie lewatyw, a wreszcie czyszczenie ran pod nadzorem lekarskim. —
Puszczanie krwi, rwanie zębów oraz szczepienie ospy — niemniej każde leczenie nie należą do zakresu działania cyrulika i podejmowanie przeto tych czynności — uważać należy za partactwo.

e) **utrzymywanie wreszcie własnych oficyn i wywieszanie talerzyków (Barbierbäcken) nie jest cyrulikom dozwolone.**

Przekroczenia powyższych przepisów — o ile takowe nie podpadają pod postanowienia ustawy karnej karane będą według rozp. minister. z d. 30 września 1857 D. u. p. L. 198.

Magistrat miasta Krakowa,

dnia 18 czerwca 1883.

L. 8173.

OGŁOSZENIE.

Sprawdzono, iż po wyczyszczeniu przez kominiarzy kominów nagromadzone w domach sadze na dnie kominów, niebywają ztamtąd usuwane i wskutku czego, też sadze przyczyniają się do wzmocnienia pożaru, wynikłego przy zapaleniu się sadzy w kominach lub rurach kominowych.

Magistrat ze względu, iż do kominiarzy należy jedynie obowiązek czyszczenia kominów, wzywa PP. właścicieli domów, o zarządzenie, iżby po każdem wyczyszczeniu kominów, osadzone sadze na dnie kominów, bywały natychmiast uprzątane i wynoszone, a to pod rygorem kar przepisami obowiązującemi, wskazanych.

Z Magistratu stoł. król. miasta

Kraków, dnia 27 marca 1883.

L. 8642.

ROZPORZĄDZENIE.

Odpis okólnika wysokiego c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 6 Marca 1883 L. 14160 do wszystkich Panów Starostów i Wnych Panów Prezydentów miast Lwowa i Krakowa. —

Wysokie c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych oświadczyło reskryptem z dnia 23 lutego b. m. l. 2034 na zapytanie, czy w ogóle powinno się używać zwykłych białych flaszek do ekspedycyi leków co następuje. Flaszki z podwójnego szkła, białe flaszki na proszki, flaszki hyalitowe lub czernione, mogą być używane wyjątkowo tylko wówczas, jeżeli właściwość leku ekspedyowanego, wymaga mocniejszego szkła, szczelniejszego przymknięcia, pewnej barwy szkła, lub jeżeli lekarz użycia takich flaszek zażąda.

Policzenie zatem należytości na recepcie za flaszki ze szkła podwójnego, jeżeli nie zachodzi wyżej wspomniony wyjątek, ma być uważane jako przekroczenie taksy obowiązującej, a to bez względu czy na recepcie znajduje się przypisek „fiat expeditio simplex“ czy nie.

Paragrafem 7 cennika leków ma być przedewszystkiem w receptach mających przypisek: „fiat expeditio simplex“ wykluczonem użycie słojów porcelanowych, ozdobnych pudełek z przykrywką lub z zasuwką, w których lekinie są więcej zabezpieczone jak w naczyniach pośledniejszych. —

Kraków, dnia 24 marca 1883.

L. 5855

ROZPORZĄDZENIE.

Do Panów Komisarzy obwodowych w Krakowie.

Sekcya V. Rady miasta Krakowa, na posiedzeniu dnia 24 lutego 1883 r. uchwaliła wezwać Magistrat, aby w ulicach przez które prowadzi tor kolei konnej, właściciele realności, którzy węgle, lód itp. na przeciwną stronę ulicy składają, tę część ulicy przez składanie tych przedmiotów zanieczyszczoną, sami czyścić kazali; a nie było to obowiązkiem właściciela realności, po tej części ulicy położonej.

Wzywa się przeto p. Komisarzy, aby opowyższej uchwale właścicieli domów okólnikiem zawiadomili i czuwali, iżby niniejszej uchwale zadosyć się stało, i ją ściśle wykonano. — Gdyby zaś upomnienia ustne nie odniosły pożądanego skutku mają P. Komisarze przedstawić winnych do ukarania.

Magistrat stoł. król. miasta

W Krakowie, dnia 16 Marca 1883.

L. 25223.

ROZPORZĄDZENIE.

Do Pana Naczelnika straży pożarnej miejskiej.

Na podstawie uchwały sekcyi ekonomicznej Rady miasta z dnia 1-go b. m. wzywam Pana, o wydanie polecenia stróżom wieży maryackiej, aby uważali na znaki dawane z obserwatoryum, i niezwłocznie po ich otrzymaniu uderzali godzinę południową.

Prezydent miasta Krakowa

dnia 6-go sierpnia 1883.

L. 25213.

ROZPORZĄDZENIE.

Do p. Naczelnika straży pożarnej miejskiej.

Na podstawie uchwały sekcyi ekonomicznej Rady miasta z dnia 1-go sierpnia br. wzywam Pana o wydanie polecenia straży pożarnej, aby tak wozy rekwizytowe, jako też beczki i sikawki podczas jazdy do ognia w nocy, zawsze oświetlane były.

Prezydent miasta Krakowa

dnia 6-go sierpnia 1883.

L. 25225.

ROZPORZĄDZENIE.

Do p. Naczelnika Straży pożarnej miejskiej.

Na podstawie uchwały Sekcyi ekonomicznej Rady Miasta z dnia 1go Sierpnia r. b. wzywam Pana, aby straż pożarna nie jeździła do ognia drogą około Teatru i aby w okolicy Teatru nie używała trąbki sygnałowej, a zwłaszcza podczas odbywania się przedstawień. Jedynie uwzględnione mogą być wypadki, gdyby się

wszczął pożar w jednym z budynków około Teatru położonych, lecz i w tym wypadku nie należy używać trąbki sygnałowej.

Magistrat stoł. król. Miasta Krakowa.

dnia 7 Sierpnia 1883 r.

L. 6002.

ROZPORZĄDZENIE.

Do Szanownego Gremium aptekarzy na ręce Wgo Seniora Fortunata Gralewskiego w Krakowie.

Przy sposobności roztrzygnięcia specyalnego rekursu, zauważyło c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych, reskryptem z dnia 29 stycznia 1883 L. 19988, że w różnych miejscowościach Galicyi, sprzedawany bywa wyskok zmieszany z eterem np. krople Hoffmanna, krople żołądkowe, krople maciczne itd. jako napój — i poleciło, aby w drodze rozporządzenia temu zapobiedz. Stosownie do tego wysokiego reskryptu, postanawia się, że wszelkie mieszaniny eteru z wyskokiem, w jakimkolwiekbądź stosunku uważać należy jako złożone środki lecznicze, których sprzedaż jedynie dozwoloną jest aptekarzom.

Ponieważ jednakże składniki tych mieszanin nader silnie wpływają na narząd trawienia i narząd nerwowy, winni są aptekarze przy wydawaniu wyż wspomnianych mieszanin przestrzegać tych samych przepisów, które co do wydawania leków, ostro działających w ustawie aptekarskiej i w instrukcyi dla aptekarzy są wymienione.

O czem się w skutek reskryptu wysokiego c. k. Namiestnictwa z dnia 9 lutego 1883 L. 8111 zawiadamia szanowne gremium z uprzejmem wezwaniem, aby Panowie aptekarze ściśle się stósowali do niniejszego przepisu. —

Z Magistratu stół. król. miasta

Kraków, dnia 4 marca 1883.

L. 23121.

OBWIESZCZENIE.

Gmina Miasta Krakowa potrzebować będzie na rok 1883 dla szkół, zakładów miejskich i akcyzowych **około 781.100 kilgr. węgla kamiennego** w dobrym gatunku i **około 756¼ metrów drzewa sosnowego,** smolnego, suchego w grubych szczapach. Tak drzewo jak i węgle obowiązani będą przedsiębiorcy odwieść na miejsce przeznaczenia, ustawić tamże a do odbiorze znieść do piwnicy lub komory.

Magistrat przeto wzywa przedsiębiorców aby na powyższe dostawy złożyli opieczętowane deklaracye **w dniu 20 Sierpnia r. b. o godzinie 12 w południe w Wydziale ekonomicznym,** Magistratu, ostrzegając iż po tym terminie deklaracye przyjmowane nie będą.

Deklaracye winny być znaczkiem stemplowym 50 ct. zaopatrzone i znaczek ten winien być pierwszym wierszem przepisany.

Ceny w deklaracyach mają być wyraźnie słowami i liczbami napisane.

Aby zaś zapobiédz składaniu deklaracyj co do osnowy nieodpowiednich, przysposobione zostały stósowne druki, które zgłaszającym się w Wydziale ekonomicznem wydawane będą.

Wadyum na dostawę węgla kamiennego 500 Zła. zaś na dostawę drzewa 300 Zła. złożyć należy w kasie miejskiéj, która odbiór na okładce deklaracyi poświadczy.

Bliższe warunki dostawy przejrzeć można w Wydziale ekonom. Magistratu codziennie w godzinach urzędowych.

Magistrat stoł. król. miasta

Krakowa, dnia 2 sierpnia 1883.

Wydawca: Dr. M. Schmidt V. P. m. — Nakładem Gminy miasta Krakowa. — W drukarni A. Koziańskiego.

towych około 781,100 Kilog. węgla kamiennego w dobrym gatunku i około 700 ... metrów drzewa ... [illegible]

[illegible]

... w dniu 20 Stycznia ... 12 w południe w Wydziale ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

ROZPORZĄDZENIE

[illegible]

[illegible]

OBWIESZCZENIE

[illegible]

L. 7. Rok 1883.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną zła. 1, składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują dziennik rozporządzeń bezpłatnie.

Rada miasta.

Posiedzenie nadzwyczajne z dnia 14 Czerwca 1883.

Rada miasta, na wniosek radcy m. Dra Jakubowskiego Faustyna, uchwaliła jednomyślnie wyrazić p. Marszałkowi krajowemu Dr. Mikołajowi Zyblikiewiczowi, szczerą swą radość i serdeczne życzenie z powodu Jego powtórnéj nominacyi.

Podwyższono przyznane p. Helenie Jaworskiej stypendyum 400 zła. o 250 zła., czyli do kwoty 650 zła.

Przyjęto do wiadomości odpowiedź p. Prezydenta miasta na interpelacyę radcy m. Chrzanowskiego w sprawie szynków. Odpowiedź ta opiewa stosownie do uczynionych w interpelacyi wniosków, jak następuje:

1.) W ostatnich trzech latach usunął Magistrat trzech dzierżawców konsensów od wykonywania przemysłu wyszynku, konsensa jednak nieutraciły mocy prawnej, wróciły bowiem do właścicieli.

2.) Poszukując w protokółach Rady. m. uchwały, którą powziąść miano, jeszcze za prezydentury ś. p. Dra Dietla, a która ograniczać miała, pewne maximum szynków, znaleziono tylko wzmiankę z r. 1869 w tej sprawie mianowicie, że ówczesny Radca m. Dr Koczyński uczynił wniosek, aby nie wydawano nowych konsensów, dopóki liczba szynków nie zmniejszy się tak, iżby na 500 mieszkańców wypadał jeden konsens. Wniosek ten jednak upadł, a jedyna przez Radę m. wydana norma w sprawach szynkowych z r. 1869, żadnych co do liczby szynków, niezawiera ograniczeń.

3.) Co zaś do wykonywania prawa konsensów, to wykonywa je 152 właścicieli a 165 dzierżawców na 317 konsensów. Z zestawienia wreszcie statystycznego wynika, że rok rocznie od r. 1876 zmniejsza się liczba szynków. W r. 1876 było w Krakowie 347 szynków a dziś jest ich 317.

Rada m. uchwaliła, że:

1. Czyszczenie dołów kloacznych, śluz i kanałów, o ile to w tych dwóch ostatnich przypadkach jest możliwe, odbywać się będzie sposobem pneumatycznym.—

2. Doły kloaczne w przyszłości czyszczone będą kosztem miasta.

3. Postanowienia te wchodzą w życie najdalej z d. 1 Stycznia 1884 r.

4. Wezwano Magistrat, aby wypracował i przedstawił wciągu dwoch mięsięcy projekt wywozu śmieci i popiołu z miasta.

Przyjęto do wiadomości sprawozdanie sekcyi skarbowej o stanie funduszu laudemialnego, jaki się okazał dnia 31 grudnia 1882 r. i o przyłączeniu go równocześnie w myśl uchwały R. m. z dnia 9 marca 1882 do zakładowego funduszu miejskiego.

Celem sprawienia dla aresztów miejskich 30 koszul męzkich, 30 koszul żeńskich, 20 spodnic, 30 spodni płóciennych, 50 sienników, zezwolono na kredyt w kwocie 268 Zła. 87 ct.

Na wniosek radcy m. p. Chrzanowskiego Rada m. uchwaliła:

I. wnieść petycyę do wys. Sejmu;

1). aby dyrekcya główna dróg żelaznych państwowych galicyjskich znajdowała się w kraju naszym.

2). aby pomiędzy tą dyrekcyą kolei państwowych galicyjskich a centralnym zarządem dróg żelaznych w Ministerstwie handlu nie było żadnej władzy pośredniej;

3). aby językiem urzędowym w wewnętrznej służbie dróg żelaznych galicyjskich był język polski, a język niemiecki używany jedynie w korespondencyi z Ministerstwem handlu i innemi drogami żelaznemi zakrajowemi;

II. wnieść petycyę do wys. Sejmu, iżby środkami, które uzna za odpowiednie, starał się znaglić Towarzystwa prywatne dróg żelaznych galicyjskich do ustanowienia w kraju naszym Dyrekcyj głównych.

Przyznano E. Fałdzińskiemu roczne zaopatrzenie w kwocie, 100 Zła., które tak długo pobierać będzie, aż Magistrat obmyśli dla niego rodzaj spokojniejszego i stanowi jego zdrowia odpowiedniejszego zatrudnienia w służbie miejskiej.

Postanowiono zburzyć dom pod L. 112 dz. V. na Kleparzu, niegdyś od Wierciszewskiej przez gminę nabyty, jako walącą się pustkę i w tym celu rozpisać licytacyę pod warunkami przez Sekcyę ekonomiczną dnia 4 kwietnia r. b. uchwalonemi.

W sprawie fundacyi ś. p. Anny Helclowej uchwaliła Rada m. co następuje:

1) upraszać c. k. Namiestnictwo, aby raczyło dozwolić na udzielenie z dochodów bieżących od kapitałów fundacyi ś. p. Anny Helclowéj rocznych zasiłków, dla dzisiejszego zakładu gminnego nieuleczalnych chorych i rekonwalescentów a to aż do czasu otwarcia domu ubogich fundacyi imienia Ludwika i Anny Helclów;

2) upraszać W. Ludwika Szumańczowskiego, jako kuratora fundacyi ś. p. Anny Helclowéj przy dołączeniu odpisu podania do Wys. c. k. Namiestnictwa o poparcie tegoż podania odnośnie do oświadczonego zapatrywiania swego, jakie w piśmie do p. prezydenta miasta z dna 25 stycznia r. b. objawił;

3) jednocześnie ze względu na już przeprowadzoną pertraktacyę spadku i ze względu, że ostatniej woli rozporządzeniem z dnia 8 stycznia 1878 r. zakład z odkzaanych funduszów jest wyłącznie dla *ubogich katolików miasta Krakowa* przeznaczony a tymczasem dekretem dziedzictwa c. k. Sądu krajowego krakowskiego z dnia 25 czerwca 1881 r. L. 13937 „*cały po ś. p. Annie Helclowéj pozostały spadek z mocy testamentu i z utrzymaniem kodycylarnych rozporządzeń, erygować się mającemu zakładowi ubogich kalek i rekonwalescentów religii chrześciańskiej katolickiej, pod nazwą domu ubogich, fundacyi imienia Ludwika i Anny Helclów w Krakowie,*“ przyznany został; ze względu więc, że w dekrecie wypuszczono rozporządzenie objęte §fie 5tym „*że tylko ubodzy katolicy miasta Krakowa,*“ umieszczeni być mają w erygować się mającym zakładzie, postanowiono:

a) upraszać kuratora fundacyi ś. p. Anny Helclowéj, aby sprostowanie wspomnionego dekretu dziedzictwa, stosównie do ustępu 5 rozporzadzenia testatorki wyjednać raczył;

b) wezwać obrońcę spraw gminnych, aby tego sprostowania dopilnował i Radzie m. o skutku doniósł.

c). przedstawić również wys. c. k. Namiectnictwu powyższą okoliczność z prośbą, aby w akcie fundacyjnym, ograniczenie ubogich nieuleczalnych i rekonwalescentów li do gminy miasta Krakowa, pominięte nie było.

Gdy zaś założyć się mający dom ubogich, wyłącznie dla ubogich miasta Krakowa przeznaczony, jest niejako zakładem dla użytku gminy tego miasta pod opieką i zarządem sióstr miłosierdzia i ustanowionego kuratora a następnie wys. Wydziału krajowego zostającym, a według ustępu 15, §. 64 statutu miasta Krakowa zaprowadzenie nowych zakładów gminnych, rozpoznaniu i decyzyi Rady m. ulega, przeto uznano też za rzecz właściwą, aby przy erygowaniu aktu fundacyi, równie reprezentant Rady miasta Krakowa attentował i w tym celu odwołując się do wniosku Expozytury c. k. Prokuratoryi skarbowej, już poprzednio wys. c. k. Namiectnictwu złożonego, Rada miasta postanowiła upraszać o zarządzenie, aby w myśl obowiązujących ustaw jej reprezentant przy układaniu aktu fundacyjnego brał udział.

Rada miasta przyjęła do wiadomości sprawozdanie Magistratu, według którego w pierwszem ćwierćroczu r. b. liczba przekupniów w sieniach obniżyła się z 66 na 64.

Posiedzenie tajne z dnia 18 czerwca r. b.

Rada miasta udzieliła prezentę na posadę kierownika szkoły VII na Kleparzu p. **Aleksanrdowi Pająkowi**; zaś na posady nauczycieli pp. **Franciszkowi Drebszakowi** i **Karolowi Drozdowskiemu**, pierwszemu z nich dla szkoły IV. na Smoleńsku, drugiemu dla szkoły V. na Kazimierzu.

Przeniesiono w stały stan spoczynku Macieja Stokłosińskiego i przyznano mu płacę emerytalną 400 zła rocznie, nadto w drodze łaski dodatek służbowy w ilości 200, zła, atoli bez prawa wliczenia tego dodatku na wypadek wymierzenia płacy wdowiej.

Posiedzenie nadzwyczajne z dnia 21 czerwca r. b.

Uchwalono upraszać p. Prezydenta miasta, aby po porozumieniu się z komitetem uroczystości Sobieskiego, poczynił odpowiednie starania, iżby w myśl wniosku Dra Jana Lenieka, uczynionego w pismach publicznych, gimnazyum III w Krakowie, otrzymało nazwę „Sobieskiego.“

Udzielono urlopów r. m. pp. Stokmarowi, Zieleniewskiemu i J. A. Johnowi na 2 miesiące; Drowi. Straszewskiemu zaś na 3 miesiące.

I. a) Zatwierdzono kosztorys w kwocie 1700 Zła. na wybrukowanie chodnika posadzkowego w ulicy szpitalnej od małego rynku począwszy, do placu Sgo Ducha.

b) Zezwolono na użycie na ten cel kwoty przewidzianej budżetem tyt. XLIII. poz. 18.

II. a) Zatwierdzono ofertę p. Miarczyńskiego w kwocie ogólnej 2936 Zła. na dokończenie budowy kanału głównego u ujścia tegoż do starej Wisły;

b) udzielono na ten cel kredytu dodatkowego w kwocie 450 Zła. z oszczędności budżetu Tyt. XLIII. pokryć się mającego.

c Zezwolono na użycie na ten cel przeznaczonej kwoty w budżecie Tyt. VLIII. poz. 9. w ogólnej w r. b. kwocie 2520 Zła.

d) Do podpisania kontraktu upoważniono p. Prezydenta m. oraz r. m. pp. Friedleina i Zarembę.

Postanowiono nabyć na publicznej licytacyi grunt z pod zburzonego domu l. 287 Dz. VIII przy ulicy Wysokiej na Kazimierzu (parcela 860), obejmujący powierzchni 149·89 m. kw. (42 o. kw), którego część potrzebną jest na uregulowanie placu Bawół i ulicy Wysokiej za kwotę Zła. 303.

1) Rada miejska przychyliła się do wniosku Rady szkolnej okręgowéj miejskiej z dnia 12 grudnia 1881 L. 770 względem przeistoczenia szkół 3 klasowych pospolitych na Kleparzu i Piasku na szkoły 4ro klasowe.

2) Do wniosku Rady szkolnej okręgowej z dnia 2 maja 1883 L. 436 co do przeistoczenia wszystkich szkół 4ro klasowych żeńskich, na 5cio klasowe, Rada nateraz się nie przychyliła z powodu nie wykazania dostatecznych przyczyn potrzeby takiego przeistoczenia.

I. Nad wnioskiem byłego prezydenta miasta z dnia 7 lutego 1881, L. 4126 opiewającym: „poleca się komitetowi odbudowy Sukiennic, aby przedstawił Radzie miasta wnioski względem wynagrodzenia inżyniera p. Prylińskiego za czwarty rok poświęcony restauracyi Sukiennic,“ przeszła Rada miasta do porządku dziennego.

II. Żądaniu p. Inżyniera Tomasza Prylińskiego uczynionemu w punkcie 1ym podania de pres. 8go marca 1882 L. 6909 o przyznanie i zaasygnowanie za czwarty rok budowy Sukiennic kwoty obliczonej w stosunku

20 Zła. dziennie do dnia 1go stycznia 1880. Rada miasta jako nieuzasadnionemu w zupełności odmówiła.

III. W częściowem przychyleniu się do żądania p. inżyniera Prylińskiego uczynionego, w punkcie drugim podania de praes 8 marca 1882 L. 6909, Rada miasta przyznała i asygnowała panu inżynierowi Prylińskiemu w całości kwotę 505 Zła. biorąc za podstawę stopę $3^{8}/_{10}$ % od ogólnej sumy kosztów jako wynagrodzenie za projekt i budowę kramów w dolnej hali Sukiennic.

IV. Rada miasta udzieliła panu inżynierowi Prylińskiemu na tegoż żądanie absolutoryum z odbudowy Sukiennic i zezwoliła na wydanie kaucyi w kwocie Zła. 5000 dotychczas w przechowaniu kasy miejskiej się znajdującej.

Posiedzenie tajne z dnia 25 czerwca r. b.

Przyjęto do wiadomości pismo p. marszałka krajowego, którem dziękuje Radzie m. za życzenia z powodu jego ponownej nominacyi.

Również przyjęto do wiadomości oznajmienie p. Prezydenta miasta, że profesor Dr. Teichman złożył na rzecz ubogich m. Krakowa, kwotę 200 Zła.

Rada miasta zamianowała nadetatowego kancelistę p. **Marcelego Krausego**, etatowym kancelistą: w miejsce zaś jego zamianowany został p. **Tomasz Pawik** kancelistą nadetatowym.

Posiedzenie z dnia 5 lipca r. b.

Udzielono urlopów r. m. pp. Feintuchowi, Grossemu, Dr. Hoszowskiemu, Kieszkowskiemu, Machalskiemu i Milieskiemu.

Uchwalono wypłacić przedsiębiorcy budowy szkół p. Redykowi kwotę 4000 Zła. jako część należeć mu się mającej jeszcze sumy około 8000 Zła.

Rada zezwoliła na spłatę 1000 Zła. jako legatu ś. p. Rydzowskiego a to wskutek żądania c. k. Prokuratoryi Skarbu, działającej imieniem miasta i Parafii Gorlic.

Do załatwienia sporu polubownego z p. Prylińskim inżynierem z powodu budowy Sukiennic, Rada miasta postanowiła ze swej strony zaprosić na arbitrów W. PP. prof. Uniw. Dra. Fiericha i Dra. Kasparka, a w razie gdyby ci nieprzyjęli obowiązku sędziów polubownych, Dra. Stycznia, Dra. Faust., Jakubowskiego, Wiktora Brzeskiego notaryusza, Antoniego Ziembińskiego przemysłowo-technicznej. dyrektora akademii.

Do podpisania deklaracyj w celu wyextabulowania czynszów ziemnych, a mianowicie:

a) z realności pod L. 92. dz. V. w kwotach 6 Złp. 3 gr. i 3 Złp. 2 gr.

b) z realności pod L, 105 dz. VIII. w kwocie 4 Złp.

c) z realności pod L. 27 dz. III w kwocie 24 gr. rocznie do kasy miejskiej spłacanych, upoważniono p. Prezydenta m. oraz radców m. pp. Teodora Baranowskiego i Alberta Mendelsburga.

Rada miasta nieprzychyliła się do prośby p. Jana Kantego Krzesza o uwolnienie go od obowiązku zwrócenia kasie miejskiej reszty deficytu, wykrytego w roku 1878 w kwocie 13313 Zła. $60^{1}/_{2}$ ct.

Przyjęto do gminy:

1. Hilarego Glinkiewicza, publicystę, poddanego pruskiego.

2. Bronisława Władysława Podkowa Obfidowicza słuchacza Medycyny za opłatą taksy w kwocie 10 Zła.

3. Wincentego Rychlinga organistę i dyrektora muzyki na Wawelu za opłatą taksy 10 Zła.

4. Zaś nad prośbą Jana Kluby czeladnika piekarskiego o przyjęcie do gminy, przeszła Rada m. do porządku dziennego.

Rada m. zezwoliła:

a) na użycie kwoty zła. 800 na wybrukowanie chodnika pieńkowego w ulicy Straszewskiego między ulicą Wolską a Zwierzyniecką, budżetem w tyt. XLIII. pos. 14. na rok bieżący przewidzianej.

b) na użycie kwoty 2300 Zła. przeznaczonej na wybrukowanie ulicy Smoleńsk przewidzianej budżetem roku bieżącego w Tyt. XXVI C. poz. 10 a.

c) na użycie kwoty 1200 Zła. na wybudowanie chodnika pieńkowego w ulicy Strzeleckiej przewidzianej budżetem na rok bieżący w tytule XXVI C. pos. 10 d.

d) na użycie kwoty 1250 Zła. na wybrukowanie i uporządkowanie placu Szczepańskiego przewidzianej budżetem roku bieżącego w tytule XXVI. C. poz. 10 l.

Przyjęto do wiadomości sprawozdanie z zamknięć rachunkowych funduszu emerytalnego urzędników i sług Magistratu od Lipca 1873 do końca roku 1882. i uchwalono udzielić urzędnikom kasy, absolutoryum, o ile za poprzednie, lata, udzielone niezostało.

Ze sprawozdania tego okazało się, że fundusz emerytalny z końcem roku 1882 wynosił:

a) w gotówce . .		7 zła.	74 ct.
b) w listach zastaw. kred. ziemsk.		71.000 „	— „
c) w książecz. kas. oszczędności:	L. 59.837	1.319 „	— „
razem		72.326 zła.	74 ct.

oprócz tego zaległość wynosi . . . . 756 zła. $8^{1}/_{2}$ ct.

Wzrost funduszu emerytalnego, od czasu założenia go, przedstawia się jak następuje:

	w gotówce		w papierach	
	zła.	ct.	zła.	ct.
Z końcem roku 1873	177	$92^{1}/_{2}$	830	—
„ „ 1874	—	$^{1}/_{2}$	6.232	1 [illegible]
„ „ 1875	354	70	14.181	8
„ „ 1876	345	$68^{1}/_{2}$	22.290	39
„ „ 1877	744	27	33.991	43
„ „ 1878	802	$64^{1}/_{2}$	43.905	99
„ „ 1879	—	$^{1}/_{2}$	52.740	27
„ „ 1880	—	90	55.552	—
„ „ 1881	20	—	67.685	—
„ „ 1882	7	74	72.319	—

Do wytworzenia się tego funduszu przyczyniają się urzędnicy i słudzy miejscy ciągłemi wkładkami równającemi się 2% od ich płac, i taksami od płac po raz pierwszy otrzymanych i w następstwie podwyższanych; nadto wpływają do tego funduszu interkalaria po potrąceniu wydatków na zastępców i grzywny w drodze dyscyplinarnej nałożone na sługi i urzędników miejskich.

Odsetki od funduszu emerytalnego: wpływają do funduszu miejskiego i bywają użyte na częściowe opłacenie płac emerytalnych.

L. 16873

OBWIESZCZENIE.

W myśl uchwały Magistratu z dnia 26. czerwca b r. wzywa się Panów właścicieli realności w mieście Krakowie, aby do rąk pp. Komisarzy obwodowych złożyli należytości w ilości po 1 Zła. 78 ct. za dostarczenie nowych tabliczek z liczbami oryentacyjnemi i za ich przybicie, jak równie za odjęcie starych tabliczek ze ściany domu i przymocowanie ich w sieni domów.

Równocześnie PP. właściciele, których domy dotąd liczbami oryentacyjnemi zaopatrzone nie zostały, zechcą się w tym celu zgłosić do PP. Komisarzy obwodowych, poczém Magistrat przypadające liczby oryentacyjne wyznaczy i przybicie tabliczek na domach zarządzi.

Nadmienia się przytem, że Komisarze obwodowi zaopatrzeni w odnośne wykazy, ściągnąć mają powyższe należytości najdalej do dnia 1 listopada b. r.

Należytości w powyższym terminie nie uiszczone, będą przez Sekwestratorów miejskich w drodze egzekucyi ściągnięte.

Magistrat w Krakowie d. 26 lipca 1883.

L. 20892.

ROZPORZĄDZENIE

Do p. Naczelnika straży pożarnej miejskiej.

Sekcya ekonomiczna Rady miasta na posiedzeniu dnia 27 Czerwca b. r. uchwaliła, ażeby od 1 Lipca r. b. począwszy, wymiar paszy dla koni należących do Gminy był następujacy:

a) Dla jednego konia z pociągów straży pożarnej miejskiej, na dobę: owsa 5·25 kilogr.; siana 7·50 klgr.; słomy na sieczkę 0·85 klgr.; słomy na pościółkę 3·50 klgr.;

b) Dla jednego konia z pociągów zakładu czyszczenia kanałów i kloak na dobę: owsa 6 klgr.; siana 7·50 klgr.; słomy na sieczkę 0·85 klgr.; słomy na pościółkę 3·50 klgr.

Prezydent m. Krakowa dnia 3 Lipca 1883.

L. 21334.

OBWIESZCZENIE.

Sprawdzono z urzędu, że przy odnawianiu lub bieleniu domów w mieście Krakowie, po największej części używane są drabiny zamiast rusztowań, w skutek czego bardzo łatwo wypadki wydarzyć się mogą.

Magistrat przeto w myśl uchwały swej z dnia 17 Lipca b. r. zabrania używania drabin zamiast rusztowań przy jakichkolwiekbądź robotach budowlanych.

Nie stosujący się do niniejszego rozporządzenia, narażą się na odpowiedzialność.

Z Magistratu stół. król. miasta Krakowa.
dnia 23 Lipca 1883.

L. 20424.

OGŁOSZENIE

Wysokie c. k. Namiestnictwo we Lwowie rozporządzeniem z dnia 15 Czerwca 1883 do L. 3710 zarządziło co następuje:

„W wyjaśnieniu ust. 5. rozporządzenia z dnia 15 Maja b. r. l. 25818, według którego trzoda chlewna przyprowadzana na targi, jarmarki i wystawy, oraz pędzona przez większe przestrzenie kraju, lub transportowana kolejami żelaznemi, ma być opatrzona paszportem bydlęcym, oznajmia się, że również poszczególne sztuki trzody chlewnej (świń), mają być opatrżone w pomieniony paszport.“

Nadto do ust. 6. powołanego na wstępie rozporządzenia dodatkowo przytacza się tut. rozporządzenie z dnia 30 Marca b. r. L. 4443, którem zarządzone zostało, że jako „stado“ uważać należy ilość świń 10 sztuk przenoszącą, a jako większą przestrzeń kraju „odległość trzeciego powiatu politycznego“.

O czem się osoby interesowane zawiadamia.

Magistrat m. Krakowa dnia 13 Lipca 1883.

Wydawca: Dr. M. Schmidt V. P. m. — Nakładem Gminy miasta Krakowa. — W drukarni A. Koziańskiego.

L. 8. Rok 1883.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną zła. 1, składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują dziennik rozporządzeń bezpłatnie.

Rada miasta.

Posiedzenie nadzwyczajne z d. 12 lipca 1883.

Przed rozpoczęciem obrad zawiadomił p. Prezydent m. Radę, że rzeźbiarz hr. Oskar Sosnowski nadesłał na jego ręce z Rzymu, rzeźbę ważącą 2,000 kilogr. a przedstawiającą grupę „Jadwiga i Jagiełło" z marmuru kararyjskiego. Rzeźbę tę przeznacza artysta do Muzeum narodowego lub dla przyszłego gmachu uniwersyteckiego, zostawiając ostateczną decyzyę pod tym względem Prezydentowi miasta. Ponieważ jednak koszta przesyłki wynoszą przeszło 760 Zła., przeto p. Prezydent uprasza o upoważnienie do wypłacenia tej sumy tymczasowo z kasy miejskiej i zażądania jej zwrotu od Rządu gdyby rzeźba pomieniona miała zdobić przyszłą aulę uniwersytecką.

Rada po krótkiej dyskusyi upoważniła p. Prezydenta do zapłacenia tymczasowo kosztów przesyłki z funduszu miejskiego a zarazem przyjęła wniosek R. m. p. Rzewuskiego, ażeby komisya muzealna orzekła, czyli to dzieło kwalifikuje się do Muzeum narodowego.

Rada m. udzieliła I. Viceprezydentowi m. J. W. Muczkowskiemu trzechtygodniowego urlopu.

Na wniosek Prezydenta uchwalono zgodnie z poprawką Rm. Friedleina pozostawić budkę, względnie stragan Dawida Lipschütza na Stradomiu do 1 Maja 1884 roku.

Na interpelacyę radcy m. p. Dr. Bochenka, jaka była przyczyna pożaru w Katedrze na Wawelu, z czyjej on wybuchł winy i czy zapobieżono na przyszłość powtórzeniu się podobnego wypadku? — P. Prezydent m. oświadczył, że w składzie przy wieży zegarowej w katedrze na Wawelu zapaliły się zbutwiałe rupiecie. Ogień był niebezpieczny, bo rodzaj komina prowadził z tego składu do kapitularza. Dzięki straży pożarnej i pomocy wojska, ogień został przytłumiony, nim się zdołał rozszerzyć. Powodem pożaru było pozostawienie palącej się świecy w owym składzie przez jednego z kościelnych. — Sprawa ta oddaną została do sądu. — Wreszcie nadmienił p. Prezydent miasta, że ks. Polkowski mając sobie zwróconą uwagę na niebezpieczeństwo, przyrzekł skład pomieniony odpowiednio przesklepić, według wskazówek Budownictwa miejskiego.

Rada miasta uchwaliła trzy wnioski Sekcyi ekonomicznej w sprawie kolei konnej, przedstawione przez Radcę m. p. Dra Hajdukiewicza, a mianowicie:

I. nad podaniem Towarzystwa kolei konnej, zowiącej się Tramwajem krakowskim, de pres. 11 Kwietnia 1883 L. 10937 o pozwolenie założenia drugiego toru kolejowego obok istniejącego już toru wzdłuż obecnej trasy, przeszła Rada m. do porządku dziennego.

Jako pobudki do uchwalenia tego wniosku, były następujące okoliczności i tak, że ul. Krakowska, Grodzka i Floryańska są zbyt wązkie, dlatego też w razie założenia drugiego toru tramwajowego, nie mogłoby być mowy o łatwej kommunikacyi wozami i powozami, jak również o możności składania materyałów opałowych, budowlanych i t. p., a nadto łatwo zdarzyćby się mogły wypadki nieszczęśliwe;

II. Wezwano Magistrat, aby dopilnował, iżby warunki kontraktu z daty Kraków 25 Listopada 1881 między Gminą m. Krakowa a Towarzystwem kolei konnej zawartego przez toż Towarzystwo bezwarunkowo ściśle wykonywane były, a w szczególności, aby Towarzystwo bruki pod nadzorem organów gminy do należytego stanu do końca Lipca 1883 doprowadziło; w razie zaś gdyby art. XII. kontraktu zmianie uledz miał, aby co do wynagrodzenia art. Vem przewidzianego — przy współudziale Sekcyi I. dodatkowy układ przeprowadził.

Przyczyny do uchwalenia tego II wniosku były następujące, i tak, że Towarzystwo kolei konnej w myśl art. V kontraktu z powodu zakładania szyn, zniszczone bruki do należytego stanu doprowadzić jest obowiązane, a tego dotychczas nie uczyniło; że w myśl art. XIII kontraktu służba tramwajowa ma nosić mundur i ma się z publicznością grzecznie obchodzić, a tego Towarzystwo kolei konnej nie przestrzega; że w myśl art. XV kontraktu ruch tramwajowy ma się ściśle odbywać według zatwierdzonego przez Gminę rozkładu jazdy, a Towarzystwo kolei konnej często rozkład jazdy bez otrzymanego na to zezwolenia zmienia, tak, iż często kilka wozów jeden za drugim prowadzi; że w myśl art. V. kontraktu Towarzystwo kolei konnej tytułem odszkodowania za zniszczenie bruków dla tego tylko

po 15 cent. rocznie od metra pojedynczego toru, zaś po 30 cent. od metra podwójnego toru Gminie opłacać ma, że w myśl art. XII kontraktu wagony jednym koniem ciągnione być winny, a skoro obecnie wagony dwoma końmi są ciągnione i przez to uszkodzenie bruków daleko jest większe niż podwójne, bo koń drugi droższy bruk niszczy, przeto Towarzystwo kolei konnej albo wagony jednym koniem ciągnąć albo stosunkowo do wyrządzonego uszkodzenia bruków większą opłatę w myśl art. IX tytułem wynagrodzenia szkody uiszczać jest obowiązane;

III. Wezwano Magistrat, aby z przyczyny przelania koncesyi przez pierwotne Towarzystwo kolei konnej na inne Towarzystwo, wszelkich praw Gminy dopilnował i je wyraźnie zastrzegł, a to z przyczyny, że w myśl art. XVIII kontraktu przelanie koncesyi na trzecią osobę lub Towarzystwo bez zezwolenia Gminy nastąpić nie może, a pierwotne Towarzystwo kolei konnej uzyskaną koncesyę przelało na inne Towarzystwo „Tramwajem krakowskim“ zwane.

Zapewniono p. Bolesławowi Romanowi Celińskiemu nauczycielowi w szkole handlowej miejskiej, przyjęcie do Gminy w razie uzyskania obywatelstwa austr. bez opłaty taksy.

Upoważniono p. Prezydenta miasta do zarządzenia wspólnie z sekcyą gospodarczą i skarbową tego wszystkiego, coby ze względu na zagrażającą epidemię, za konieczne uznał.

Przedmioty znalezione.

W czasie od dnia 1 do 31 Sierpnia 1833 r. złożone zostały w Magistracie następujące przedmioty znalezione a mianowicie:

Artyk. 1053 dwa zła.
„ 1064 parasol.
„ 1065 trzy klucze.
„ 1066 różaniec.
„ 1067 klucz.
„ 1068 kapelusz męzki.
„ 1113 parasol.
„ 1114 obróżka dla psa ze znaczkiem.
„ 1115 dwie chustki, wahadło do zegara, dwa kluczyki, dwie pary rękawiczek, parasol i książka do nabożeństwa.
„ 1116 okulary.
„ 1119 klucz.
„ 1125 kluczyk, woreczek i paciorek kościany.
„ 1126 mały obrns.
„ 1145 pulares z 41 ct.
„ 1146 klucz.
„ 1147 szczoteczka do czyszczenia lampy.
„ 1148 porzucone przez podejrzanego chłopca nakrycie kościelne.
„ 1162 woreczek z $15\frac{1}{2}$ ct. i drugi z 26 ct.
„ 1166 klucz.

Magistrat wzywa niniejszem właścicieli powyższych przedmiotów, aby celem ich odebrania, zgłosili się do Wydziału III. Magistratu i tam swe prawa własności do tychże przedmiotów udowodnili; w przeciwnym razie po upływie jednego roku, nabędą znalazcy pewnych praw do tych przedmiotów, a po upływie dalszych trzech lat staną się właścicielami.

Magistrat stoł. król. miasta

Krakowa dnia 1 Września 1883.

Nowa ustawa przemysłowa.

Nowa ustawa przemysłowa z dnia 15 Marca 1883 L. 39 D. u. p. wchodzi w wykonanie **z dniem 29-go Września b. r.**

Z tego też powodu J. Exc. p. Minister handlu w porozumieniu z c. k. ministerstwem spraw wewn. podał reskryptem z dnia 18 Lipca b. r. L. 22037, niektóre wskazówki odnoszące się do tej nowej ustawy przemysłowej.

Nowa ustawa wprowadza zmiany w miejsce **pierwszego, drugiego, trzeciego, czwartego, i siódmego, rozdziału** (§§. 1 do 61 i 106 do 130) ustawy przemysłowej z dnia 20-go Grudnia 1859 r. l. 227 D. u. p.

Ustawa przemysłowa z r. 1859 dzieliła zatrudnienia przemysłowe na dwie grupy a) na wolne b) na koncessyonowane. Nowa ustawa dzieli je na trzy grupy, a) na wolne, b) na rzemieślnicze, c) na koncessyonowane

P. Minister handlu zastrzegł sobie zająć się we właściwym czasie bliżej osnową pierwszego, drugiego, trzeciego i czwartego rozdziału ustawy przemysłowej i wydać odnośne przepisy objaśniające w stósownej ku temu chwili, obecnie zaś zastanawiał się tylko nad osnową **siódmego** rozdziału traktującego o stowarzyszeniach przemysłowych.

Pomyślne wprowadzenie nowej ustawy wymaga koniecznie, aby w rozpatrywaniu się w przepisach stowarzyszeń dotyczących mieć na oku dwie okoliczności, a mianowicie, raz, jaki wpływ ma władza administracyjna wywierać na tworzenie się stowarzyszeń i jak je ma dozorować, a powtóre, jaki samorząd ustawa sama przyznaje tymże stowarzyszeniom. —

Co do pierwszego pytania, jakiem powinno być działanie władz przemysłowych w pierwszej i drugiej instancyi, zwraca się najpierw uwagę na następujące postanowienia ustawy:

W myśl pierwszego ustępu §. 106 nowej ustawy, utworzenie stowarzyszeń należy do zakresu urzędowego władzy przemysłowej, a w mieście Krakowie do Magistratu, który w wypadkach zamierzonego zawiązania się nowych Stowarzyszeń porozumieć się ma z izbą handlowo-przemysłową, a ta znowu z osobami mającemi brać udział w stowarzyszeniu. W tym względzie należy dążyć przedewszystkiem do zjednoczenia w stowarzyszeniu jednakich lub pokrewnych sobie zawodów przemysłowych z tejże samej gminy lub z kilku gmin sąsiednich. Jeśli w stósownym obrębie miejscowym nie znajduje się dość takich przemysłowców, którzyby należeli do jednego i tego samego lub przynajmniej do pokrewnych zawodów, należy zmierzać do utworzenia stowarzyszeń w ogólności lub też tylko względem niektórych gałęzi przemysłowych na większych obszarach n. p. na całym obrębie Sądu powiatowego lub też nawet Starostwa powiatowego. — W takim

razie może w ślad trzeciego ustępu §. 106. stowarzyszenie obejmować przemysłowców i pomocniczych robotników z kilku nawet gmin i różnych zatrudnień.

Nie trzeba też spuszczać z uwagi przepisów w §. 108 zawartych, że wprawdzie do właścicieli fabrycznego przedsiębiorstwa przemysłowego nie odnosi się obowiązek należenia do stowarzyszeń, jednakowoż nie broni się im przystępu do stowarzyszenia, zwłaszcza wtedy, gdy jest trudno wytknąć granicę częstokroć dość zmienną pomiędzy fabrycznym a nie fabrycznym przemysłem, jak to się i dotąd już wydarzało n. p. co do kapeluszników, siodlarzy, tapicerów itd.

Nowa ustawa przemysłowa nie podająca żadnego ścisłego określenia, czem jest właściwie przemysł fabryczny, przekazała decyzyę w każdym danym poszczególnym wypadku krajowej władzy administracyjnej, która w tej mierze orzeknie po wysłuchaniu izby handlowo-przemysłowej i odnośnego stowarzyszenia przemysłowego, a w razie odwołania się, orzecze o tem p. Minister spraw wewnętrznych, porozumiawszy się z Ministrem handlu (§. 1 ust. now. przemysł.)

W tem orzeczeniu winna przewodzić zasada, że fabrycznym jest wtedy przemysł, gdy chodzi o zrobienie lub przerobienie towaru w warsztatach zamkniętych za współ udziałem liczniejszego bo zazwyczaj liczbę dwudziestu przechodzącego zastępu robotników (pomocniczych pracowników przemysłowych) po za mieszkaniem swoim pracujących, zwłaszcza gdy się do przemysłu tego używa maszyn z zastósowaniem podziału pracy a przedsiębiorca w odróżnieniu się od rękodzielniczych prze-mysłowców, kieruje tylko robotami, ale w nich sam nie bierze udziału bezpośrednio. — Nakoniec wypada w tym względzie baczyć na wyższe opodatkowanie i na zaprotokołowaną firmę itd. jak to bywa u fabrykantów.

Również zwrócić trzeba uwagę na przepisy w §. 109 do 112 nowej ustawy przemysłowej zamieszczone, które na krajową władzę administracyjną i na przemysłowe władze pierwszej instancyi wkładają różne obowiązki, mianowicie pod względem kwestyi, do jakich stowarzyszeń należałoby przyłączyć poszczególne rodzaje przemysłu, a jakie zawody przemysłowe jednoczyć wypadnie w stowarzyszeniach.

W tej rzeczy trzeba oglądać się ile możności na to, czego sobie sami przemysłowcy życzą, ponieważ notorycznie wiadomo — że nader często dotychczasowa bierność przemysłowców w obec instytucyi stowarzyszeń pochodziła przeważnie ztąd, iż wcale nie stósownie w nich skojarzone zostały różnolite zawody przemysłowe. —

Jeszcze i na tę okoliczność trzeba baczyć, że nowa ustawa o stowarzyszeniach przem. nie ma zastósowania do całej industryi domowej, którą nowa ustawa w §. 1 w ogóle od zamieszczenia w rzędzie zarobków przemysłowych wyłącza.

Inaczej rzecz się ma z przemysłem, który lubo w ślad §. 1. nowej ust. przem. nie poczytuje się za rzemieślniczy, przecież podlega obowiązkowi łączenia się w stowarzyszeniach.

Pośrednictwo władzy przemysłowej wynika także z pzzepisów w §. 119 a, 119 d i 119 e w §. 120 w ustępie drugim, trzecim i czwartym, potem w §. 121 podanych. Tak samo i krajowa władza administracyjna w myśl §. 126 czuwać winna nad zachowaniem przepisu tamże zamieszczonego w ostatnim ustępie pod względem oddzielnych statutów a w myśl §. 127, ażeby władze przemysłowe pierwszej instancyi wykonywały dozór nad stowarzyszeniami.

Paragraf 114 mówiący o celu stowarzyszeń przemysłowych, który to cel daleko wieksza ma obecnie doniosłość, niż to przedtem wynikało z ustawy przemysłowej z r. 1859, podaje zarazem myśli przewodnie do kierowania się niemi przy załatwianiu spraw dotyczących stowarzyszeń i zadań stowarzyszeniom wytkniętych. —

W obec prawidła mieszczącego się w pierwszym ustępie §. 114 trzeba mieć szczególniejszy wzgląd na to, co przepisuje ustęp drugi §. 115.

Pod względem koniecznych celów dla stowarzyszeń wytkniętych wyróżniać należy to, co dopiętem być winno wspólnie przez obydwie klasy w stowarzyszenie wchodzące, to jest przez samoistnych przemysłowców i pomocniczych robotników przemysłowych — od tego wszystkiego, co poszczególnie przez jednych lub drugich powinno być dopełnione.

W tej mierze nadmienia się, że jest pewna ilość takich zadań, którym sprostać powinni wspólnie przedsiębiorcy przemysłowi i ich pomocnicy, są jednak i tego rodzaju zadania, które przypadają albo samym tylko przedsiębiorcom przemysłowym, lub też samym tylko pomocnikom.

Do wspólnych zadań zalicza się:

1) te, które wymienia §. 114 pod lit. a,
2) „ „ „ §. 114 „ „ c, d, e,
3) „ „ „ §. 121 do 121 pod lit. h.
tudzież §§. 122—124.

Co do zadań zakreślonych samym przedsiębiorcom przemysłowym, te mieszczą się w §. 114 pod lit. b, c, (w drugiej części) d, f. następnie w §. 114 pod lit. g, tudzież w §§. 115, 116, 117 lit. a, c. pod lit. a do f, wreszcie w §§. 125 i 126.

Prawa, jakie li pomocnikom służą, określone są w drugim ustępie §. 119. potem w §. 120 i w §. 120 a.

Postępując po myśli przewodniej zwyż wyrażonej zarządził J. Exc. p. Minister handlu w porozumieniu z p. Ministrem spr. wew. opracowanie wzoru statutu stowarzyszeń, oraz wzoru statutu pomocników i statutu przeznaczonego dla kasy stowarzyszenia wspierającej chorych w stowarzyszeniu.

Jego Excellencya p. Minister przesyłając pomienione wzory statutów i zarazem zastrzegając sobie, iż niebawem nadeśle także wzór statutu dla wydziału sędziów polubownych, zwrócił jeszcze uwagę, że rzeczone wzory li na to są przeznaczone, by jako pomoc w granicach ustawy obmyślona, ułatwiały stowarzyszeniom i władzom administracyjnym czynności w tym względzie im przekazane.

Wzory statutów, mogą być przejrzane w Wydziale III Magistratu.

Magistrat stoł. król. miasta

Krakowa dnia 24 Września 1883.

L. 21903.

OBWIESZCZENIE.

C. k. Komenda uzupełniająca 13 pułku piechoty w Krakowie odezwą z dnia 4 Lipca b. r. L. 2961 oznajmiła, że dla wszystkich żołnierzy stale urlopowanych, jednorocznych ochotników i rezerwistów w mieście Krakowie przebywających, tak tutejszych jakoteż obcych, którzy w r. 1883 w czynnej służbie się nieznajdowali lub ćwiczeń nie odbywali, zostały wyznaczone do kontroli dni 18, 19, 20 i 21 Października; zaś do kontroli dodatkowej 10 Listopada a wyjątkowo dla flisaków, którzy za granicą przebywają, 22 Grudnia b. r.

Co się podaje do wiadomości osób interesowanych celem ścisłego zastósowania się.

Magistrat stoł. król. miasta

Krakowa dnia 23 Lipca 1883.

L. 28.236.

OBWIESZCZENIE.

W skutek pisma krakowskiego batalionu obrony krajowej z dnia 4 Września 1883 L. 1595 E. podaje się do wiadomości, że żołnierze obrony krajowej, ktorzy w r. 1872 zostali asenterowani a z końcem Grudnia r. 1882 przeszli do obrony krajowej, również wszyscy żołnierze obrony krajowej, którzy między rokiem 1872 a r. 1883 zostali asenterowani a dla jakiejkolwiek bądź przyczyny od ćwiczeń w r. 1883 uwolnieni zostali, winni się osobiście na mocy niniejszego obwieszczenia **w dniu 24 Października 1883 w koszarach obrony krajowéj przy ulicy Karmelickiej l. 49 przed południem o godzinie 9 zgłosić.**

Nie czyniących zadosyć temu obowiązkowi, pociągną władze wojskowe do odpowiedzialności.

Magistrat stoł. król. miasta

Krakowa, dnia 20 marca 1883.

L. 7413.

OGŁOSZENIE LICYTACYI.

Magistrat stoł. król. Miasta Krakowa podaje do powszechnej wiadomości, iż celem sprzedaży zuiszczonych naczyń i narzędzi ogrodniczych w przechowaniu u ogrodnika miejskiego będących a mianowicie: taczek 13, angielskiej kosiarki 1, sierpa angielskiego 1, piły ręcznej 1, rydli ogrodnicz 4, rydelka do klombów 1, gracy do błota 1, grabi żelaznych 5, noża ogrodniczego 1, raf do siana 2, przetaków 2—odbędzie się dnia **1. Października r. b.** w Magistracie w Wydziale Ekonomi, cznym **o godzinie 12tej w południe** publiczna głośna licytacya.

Na pierwsze wywołanie ustanawia się cena 10 Zła.

Wadyum wynosi 2 Zła.

Przedmioty sprzedać się mające można oglądać codziennie w czasie między godziną 12. a 3. popołudniu u ogrodnika w ogrodzie po Bystrzonowskich.

Magistrat m.

Krakowa dnia 27 Sierpnia 1883 r.

L. 24946.

OBWIESZCZENIE.

Na cmentarzu Krakowskim znajdują się nagrobki, które wskutek zaniedbanej reparacyi tak się pochyliły, że grożą zawaleniem się a tem samem i uszkodzeniem innych pomników sąsiednich.

Magistrat zamieszczając poniżej wykaz osób, których zwłoki spoczywają w grobach, których pomniki uległy zniszczeniu, wzywa uprzejmie członków rodziny lub osoby, których pamięć tych zmarłych obchodzi, aby zechciały zarządzić naprawę tych pomników, w razie bowiem, gdyby naprawa pomników najdalej do **dnia 25. Października** r. b. nie została wykonaną, natedy jako zniszczone i miejsce wiecznego spoczynku oszpecające, a przedewszystkiem zagrażające bezpieczeństwu publicznemu, będą usunięte.

Dozorca cmentarza ma obowiązek wskazania miejsca osobom interesowanym za zgłoszeniem się w krótkiej drodze miejsca, w którem znajduje się uszkodzony nagrobek. W grobach na których nagrobki są uszkodzone spoczywają:

Śp. Stasiak Anton., Neusserowa Katarzyna, Georgeon Ludwika z Dzikowskich, Anna z Grünfeldów Mikoszewska, Rychelska Antonina, Kowalska Autonina. Woźniakowska Marya, Tarnowska Anna, Konstancya z Porembskich Kozłowska, Chełmicki z Piotrkowa król. polskiego, Sumper Karolina.

Nadto znajduje się na pasie 19, pomnik z krzyżem bez wyrażonego nazwiska zmarłej osoby w grobie pod tym pomnikiem spoczywającej, który to pomnik również jest nachylony i zniszczony.

Magistrat miasta

Kraków 30 Sierpnia 1883.

Wydawca: Dr. M. Schmidt V. P. m. — Nakładem Gminy miasta Krakowa. — W drukarni A. Koziańskiego.

L. 9. Rok 1883.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną zła. 1, składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują dziennik rozporządzeń bezpłatnie.

Ustawa budownicza

dla stoł. król. miasta Krakowa

uchwalona przez Radę miasta, następnie przez Sejm krajowy a sankcyonowana przez Najj. Pana w Ischlu dnia 18 Lipca 1883 r., została ogłoszona dnia 10 września r. b. w Dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych do L. 63, zatem obowiązuje od 25 Września r. b.

Dla zaznajomienia z tą ustawą mieszkańców miasta, a przedewszystkiem właścicieli domów i osób trudniących się budowami, zamieszczamy ją w całej osnowie.

Ustawa ta brzmi jak następuje:

Dział I.

Pozwolenie na budowę.

Pozwolenie na prowadzenie budowy.

§. 1.

Na prowadzenie budowy w obrębie miasta Krakowa i przedmieść, a w szczególności na budowę nowych, przebudowanie i powiększenie istniejących już budynków, lub też wykonywanie w ostatnich zmian takich, które na moc i trwałość budynku, bezpieczeństwo ogniowe, względy sanitarne, zewnętrzny kształt lub nareszcie na prawa sąsiadów wpływ wywierają, potrzeba pozwolenia Magistratu.

W szczególności wymaga tegoż pozwolenia:

a) urządzenie wszelkiego rodzaju nowych ognisk lub kominów;

b) odnowienie lub zmiana wiązania dachowego;

c) budowa studzień, wodociągów, zbiorników na wodę i urządzenie lodowni, jakoteż wykonywanie wykopów;

d) budowa szluz i dołów kloacznych, również wykonywanie wszelkich robót, mających styczność ze ściekami, kanałami, stawami, rowami i rzekami publicznemi, lub też dotyczących nawodniania i osuszania;

e) rozebranie budowli lub jéj części:

f) odgraniczenia gruntów prywatnych od ulic i placów publicznych i t. p.

Postanowienia wyjątkowe.

§. 2.

Ustawa niniejsza nie narusza w niczem praw, jakie służą władzom wojskowym przy budowlach fortyfikacyjnych i przepisów, jakie obowiązują przy budowach wodnych, kolejowych i przy budowach w pobliżu kolei żelaznych, o ile one odmienne postanowienia zawierają.

Doniesienie o budowie.

§. 3.

Przy zmianach lub naprawach budowlanych, które nie należą do rodzaju robót w §. 1 określonych, wystarcza, jeżeli osoba do kierowania lub wykonania odnośnych robót w myśl ustaw obowiązujących upoważniona, zawiadomi poprzednio urząd budownictwa miejskiego przez zapisanie przedsiębrać się mającej roboty w księgach na ten cel przeznaczonych.

Urząd budownictwa miejskiego mocen jest wstrzymać wykonanie robót, któreby uznał jako ulegające przepisom §. 1 i zażądać postąpienia w myśl §. 4 niniejszej ustawy. Przy naprawach, które nie wprowadzają zmian w ogólnym stanie budynku, i których celem jest tylko trzymanie w dobrym stanie poszczególnych przedmiotów, nie wymaga się żadnego uwiadomienia

Prośba o pozwolenie.

§. 4.

Prośbę o pozwolenie na budowę przed rozpoczęciem tejże wnieść należy do Magistratu popartą planami.

Na żądanie Magistratu złożyć należy wykaz tytułu własności gruntu, na którym budowa ma być wykonaną, lub też przyzwolenie, albo pełnomocnictwo właściciela.

Jeżeli grunt na zabudowanie przeznaczony ma być na kilka osobnych własności podzielony, należy przedewszystkiem potwierdzenie planu działów uzyskać.

Tym celem właściciel gruntu przy załączeniu wyciągu hipotecznego przedłoży plan sytuacyjny zamierzonego podziału w dwóch egzemplarzach w myśl §§. 5 i 6 wykonanych. Plan ten obejmować winien liczby parcel katastralnych i dokładne wymiary całéj powierzchni gruntu do podziału przeznaczonego, jakotéż każdego z osobna działu.

Treść planu budowy.

§. 5.

Plan budowy winien być w dwóch egzemplarzach kolorowanych przedłożony i obejmować:

a) plan sytuacyjny oznaczający dokładnie granice gruntu pod zabudowanie przeznaczonego, znajdujących się na nim budowli, położenie ościennych realności z wymienieniem ich właścicieli i liczb konskrypcyjnych lub katastralnych, oraz wykazujący kierunek ulicy lub placu i przeciwległych zabudowań z uwidocznieniem linii regulacyjnej;

b) plan niwelacyjny, zawierający niwelacyę podłużną środka drogi i chodnika przed gruntem przeznaczonym na zabudowania, oraz niwelacyę poprzeczną przez środek zamierzonej budowy; nakoniec wysokości progów tak nowej budowli jakoteż przyległych realności z liczebnem oznaczeniem miar. Jeżeli budowa w bliskości Wisły lub Rudawy ma być przeprowadzona, winien być na planie wykazany poziom najwyższego i najniższego stanu wody;

c) rzuty poziome wszystkich piąter wraz z piwnicami i poddaszem, przekrój poprzeczny a w razie potrzeby i podłużny, oraz facyatę budynków od strony ulicy z oznaczeniem wysokości sąsiednich domów.

Na planie piwnic mają być uwidocznione doły kloaczne, kanały domowe, połączenie ich z kanałem głównym, ich przekrój poprzeczny i spadek, oraz ścieki i studnie.

Na planie poddasza należy nakreślić oprócz wiązania wszystkie mury strychowe, kominowe i ogniochronne, a oprócz tego ściany działowe, jeżeli poddasze ma być podzielone na oddziały przeznaczone dla użytku mieszkańców domu. Ważniejsze rozmiary, a mianowicie: powierzchnia całéj realności, odstępy budynku od ulicy i ościennych zabudowań, grubość murów i wymiary ubikacyj winny być liczbami dokładnie oznaczone.

Niezwykłe konstrukcye, mianowicie żelazne, należy szczegółowo nakreślić i na żądanie moc ich statycznym rachunkiem wykazać.

Do napraw lub zmian częściowych wystarcza przedłożenie planu tej części budynku, która ma być przeistoczona. Plany mają być przez właściciela i projektującego budowę podpisane.

Format planów budowy

§. 6.

Plany winny być rysowane na trwałym papierze lub płótnie, a pod względem rozmiarów odpowiadać dwom formatom, to jest: większemu 64 centymetrów długości, a 48 centymetrów szerokości mającemu, lub mniejszemu, który ma 48 centymetrów długości, a 32 centymetrów szerokości.

Plany rozpołożenia i niwelacyjne winny być kreślone wedle podziałki 1: 500 czyli 1 cm. = 5 m. z wyjątkiem wysokości, które przedstawione być mają w stosunku 1: 50 czyli 1 cm. = 05 m.

Do rzutów poziomych, pionowych i przekrojów zastosować należy podziałkę 1: 100 czyli 1 cm. = 1 m.

Szczegółowe konstrukcyjne plany wymagają podziałki takiej, aby mogły być z wszelką dokładnością rozpoznawane, a zatem przynajmniej 1: 20 czyli 1 cm. = 02 m.

Wymogi wobec sąsiadów.

§. 7.

Na wniesione podanie o udzielenie pozwolenia na budowę, zarządzi Magistrat w najkrótszym czasie, a najdalej w dniach 30 celem zbadania projektu, komisyę złożoną z administracyjnego i technicznego urzędnika Magistratu i komisarza obwodu.

Komisya odbywa się w ogólności na miejscu budowy. Magistrat jednak może zarządzić komisyę w urzędzie, wszakże i w tym razie służy interesowanym stronom prawo żądania oględzin na miejscu.

Do komisyi mają być zawezwani: właściciel przeprowadzić się mającej budowy, albo jego pełnomocnik, sąsiedzi i według uznania Magistratu także inne osoby, których zamierzona budowa dotyczyć może.

Komisya starać się będzie o usunięcie przeszkód w drodze dobrowolnéj ugody.

W protokole komisyi wniesione zarzuty, a w danym razie i ich załatwienie winny być dokładnie streszczone, a protokół przez obecnych podpisany.

Od przepisanego powyżej zarządzenia komisyi można odstąpić, jeżeli podający przedłoży uwierzytelnione pisemne zezwolenie osób interesowanych.

Udzielenie pozwolenia.

§. 8.

Na podstawie protokołu w §. 7 wzmiankowanego i planów w §. 5 przepisanych, Magistrat wyda najpó-

źniej w dniach 14 orzeczenie, czy pozwolenie na budowę w ogóle lub też pod pewnymi warunkami i zastrzeżeniami udzielone być może.

Gdyby protokół komisyi zawierał zarzuty z tytułu prawa prywatnego pochodzące, Magistrat przy zatwierdzeniu planów udzielić może pozwolenie na budowę, o ile względy policyjno-budownicze na przeszkodzie nie staną, odsyłając strony z ich zarzutami prywatnej natury do drogi prawa. Sąd orzeka, czy budowa, na którą uzyskano pozwolenie policyjno-budownicze, wstrzymaną być ma aż do ukończenia rozprawy nad podniesionymi zarzutami prywatnej natury, czy też w jakim rozmiarze i pod jakiemi ograniczeniami budowa rozpoczętą, lub dalej prowadzoną być może. (§§. 340 i 341 powsz. ust. cyw.)

Magistrat odmówić może pozwolenia do budowy na gruncie, niemającym z ulicy lub z placów publicznych przystępu, jakiego wymaga bezpieczeństwo od ognia.

Zmiany poczynione przez Magistrat w przedłożonym planie budowy, w wydanem pozwoleniu wyraźnie wykazane być winny.

Oba egzemplarze planu, z których jeden pozostaje w ręku władzy, drugi zaś zwrócony będzie budującemu, zaopatrzone zostaną odpowiednią klauzulą, obejmującą orzeczenie zatwierdzenia.

Przy budowlach, wykonywanych na cele publiczne kosztem państwa, kraju lub kosztem funduszu publicznego, zostającego pod bezpośrednim zarządem państwa, lub kraju, należą do zakresu działania Magistratu, tylko czynności co do oznaczenia linii regulacyjnej i poziomu, wysłuchania sąsiadów i innych interesentów i wykonania policyi bezpieczeństwa podczas prowadzenia budowy.

Magistrat zawiadomi władzę budującą, czyli i jakie przeciw budowie wniesiono zarzuty.

O wniesionych zarzutach, o ile takowe nie wypływają z prawa prywatnego, orzeknie c. k. Namiestnictwo Królestwa Galicyi i Lodomeryi według przepisów niniejszej ustawy; zarzuty zaś odnoszące się do praw prywatnych odeszle do drogi prawa.

O udzieleniu pozwolenia na budowę zawiadomieni będą sąsiedzi i wszystkie strony interesowane, oraz urząd budownictwa miejskiego.

Właściciel a względnie kierujący budową obowiązany jest ściśle zastosować się do planu zatwierdzonego i orzeczeń w udzielonem pozwoleniu zawartych. Budowy przed otrzymaniem pozwolenia rozpoczynać nie wolno.

W razie rekursu, orzeknie władza udzielająca pozwolenienie, czy przed rozstrzygnięciem rekursu przez właściwą władzę i pod jakiemi zastrzeżeniami, budowa może być rozpoczętą, lub dalej prowadzoną, a do orzeczenia tego należy zastosować się bezwzględnie.

Przepis ten nawet i wtedy obowiązuje, gdy właściciel do prowadzenia budowy przez władze znaglony został.

Pozwolenie na budowy przemysłowe.

§. 9.

Przy udzielaniu pozwolenia na budowy, przeznaczone na fabryki, rękodzielnie lub inne przedsiębiorstwa, Magistrat zastosuje się do wyjątkowych przepisów ustawy przemysłowej.

O ile być może, należy czynność komisyi budowniczej połączyć z rozprawą względem udzielenia pozwolenia na budowę zakładu ze stanowiska ustawy przemysłowej. Nie wolno zaś rozpoczynać budowy tego rodzaju przed prawomocnością udzielonego przez władze przemysłowe pozwolenia na prowadzenie przedsiębiorstwa.

Odstąpienie od zatwierdzonego planu.

§. 10.

Od zatwierdzonego planu i linii regulacyjnej ulicy odstępować nie wolno.

Zmiany w pierwotnie przyjętym planie, jeżeli należą do rodzaju robót w §. 1 określonych, mogą nastąpić tylko za ponownem zatwierdzeniem Magistratu, przy mniej ważnych zmianach wystarcza uwiadomienie urzędu budownictwa miejskiego (§. 3).

Przechowanie pozwolenia i planu.

§. 11.

Pozwolenie wraz z zatwierdzonym planem winno się znajdować na miejscu budowy, gdzie na każde żądanie władzy ma być okazane.

Ważnośc udzielonego pozwolenia.

§. 12.

Jeżeli od czasu uzyskanego pozwolenia dwa lata upłynęły, a budowy nie rozpoczęto, albo też rozpoczetą przez dwa lata przerwano, budujący obowiązany jest postarać się o ponowne zatwierdzenie planu.

Przekroczenie tego postanowienia uważane będzie jako rozpoczęcie budowy bez pozwolenia i pociąga za sobą bezzwłoczne wstrzymanie roboty.

Dział II.

Postanowienia szczegółowe o budowlach.

A. Dozór techniczny i środki ostrożności

Nadzór budowniczego.

§. 13.

Prowadzenie budowy przez nieuprawnionych i bez nadzoru budowniczego jest wzbronione, za przekrocze-

nie tego przepisu tak właściciel, jakoteż nieuprawnieni do prowadzenia budowy, ulegną karze ustawą niniejszą przepisanej, o ile ich przekroczenie nie podpada pod przpisy ogólnej ustawy karnej.

Kierujący budową odpowiedzialnym jest wobec władzy osobiście za jakość roboty i materyał, za umiejętne, dokładne i trwałe wykonanie budowy, za zastósowanie się do postanowień tej ustawy i odnośnych przepisów, tudzież zarządzenie potrzebnych środków bezpieczeństwa. O każdej zmianie kierującego budową, zawiadomi właściciel urząd budownictwa miejskiego w przeciągu 24 godzin.

Rozpoczęcie budowy i środki ostróżności.

§. 14.

O dniu rozpoczęcia budowy, kierujący zawiadomi na 24 godzin pierwej urząd budowniczy miejski i komisarza właściwego obwodu.

Każdą większą budowę w śródmieściu i w głównych ulicach przedmieść, należy na czas jej trwania zamknąć od ulicy parkanem i ustawić stosowne znaki ostrzegające.

Miejsca na ulicy, w których materyały do budowli, ziemia, narzędzia i t. p. są złożone, albo drogi i place publiczne rozkopane, winien kierujący budową, nocną porą latarniami oświetlić, a w razie potrzeby straż postawić.

Składanie materyałów budowlanych.

§. 15.

Na złożenie materyału budowlanego na ulicach i placach publicznych w bliskości miejsca budowy, również i na wysunięcie parkanu na ulicę, w każdym szczegółowym przypadku zezwolenie Magistratu jest konieczne.

W razie udzielonego zezwolenia, Magistrat oznaczy wysokość opłaty od zajmowanego miejsca na złożenie materyałów, na podstawie taryfy przez Radę miasta postanowionej.

Gaszenia wapna na ulicach i placach publicznych zakazuje się bezwzględnie; do zarabiania zaś zaprawy tamże potrzeba szczegółowego zezwolenia Magistratu.

Wykop z fundamentów i rumowisko należy natychmiast wywozić. Burząc mury od strony ulic i placów, gruz, rumowisko, drzewo i t. d. tak zwanemi trąbami lub za pomocą innych mechanicznych środków po poprzedniem zwilżeniu spuszczać należy.

B. Kształt i położenie budowy od strony ulicy.

Linia regulacyjna ulic.

§. 16

Jeżeli dla uregulowania ulicy wypadnie cofnąć budowę po za dotychczasową linię, albo też naprzód wysunąć, natenczas strony porozumieją się względem wynagrodzenia za grunt zajęty.

Jeżeli ze względu na linię regulacyjną ulicy, zajdzie potrzeba przymusowego wywłaszczenia prywatnej lub publicznéj własności, władze polityczne postąpią według istniejących w tym względzie przepisów.

Gdyby przy nowéj budowie, przebudowaniu lub przybudowaniu, celem zastosowania się do ustanowionej przez właściwą władzę linii uregulowania ulicy, wypadało cofnąć się po za granicę własności budującego, lub też przed nią wysunąć, wtedy gmina budującego, a względnie budujący gminę stosownie wynagrodzić winien.

Co do wysokości tego wynagrodzenia starać się należy przeprowadzić ugodę dobrowolną; gdyby jednak ugoda do skutku nieprzyszła, stronę wywłaszczoną odesłać należy z żądaniem wynagrodzenia na drogę sądową.

W tym jednak wypadku prowadzenie budowy dozwolone być może, skoro w sądzie właściwym złożoną zostanie kaucya, odpowiadająca wartości wywłaszczonego gruntu, jaką władza dozwalająca budowy, po wysłuchaniu dwóch biegłych oznaczy.

Położenie budowy.

§. 17.

Od strony ulicy tylko główne budynki i mieszkania mogą być stawiane, wszystkie zaś podrzędne budowle mieścić się winny w podwórzu.

Stawianie budynku w pewnej odległości poza kierunkiem linii ulicy, wyjątkowo dozwolone być może, jeżeli:

a) budynek co najmniej 3. metry po za linią ulicy, wedle przepisów tyczących się budynków frontowych pozostawiony będzie;

b) sposób odgraniczenia od strony ulicy, będzie zdaniem władzy odpowiadał upiększeniu miasta.

Wysokość domów.

§. 18.

W ulicach głównych nie wolno od strony ulicy stawiać domów poziomych (parterowych).

Pałacyki ozdobnej architektury po za kierunek ulicy cofnięte, mogą być wyjątkowo, w całości lub częściowo jako budynki poziemne (parterowe) stawiane.

Domy jednopiętrowe mogą być wszędzie budowane. Domy dwu lub więcej piętrowe wolno tam tylko stawiać, gdzie ich wysokość nie przewyższa szerokości ulicy w tém miejscu.

Wolno jednakże przy ulicach, których szerokość 12 metrów nie dochodzi, stawiać domy na 15 metrów wysokie, jakoteż w miejscach, gdzie dom już istniał, budować dom nowy w wysokości dawniejszego.

Jeżeli domy cofnięte są od ulicy w myśl §. 17, można zwiększyć ich wysokość w miarę szerokości odstępu.

Wysokość domów mierzy się od najwyższego punktu chodnika do górnej krawędzi gzymsu głównego; przy domach narożnych w ocenieniu wysokości trzymać się należy szerszej ulicy.
Pozwolenia do budowy domu wyższego nad 3 piętra licząc półpiętrza służące na mieszkanie, a nie licząc takichże poddasz (mansąrd), Magistrat odmówić może.

Balkony i galerye.

§. 19.

Balkony lub ganki wsparte na kroksztynach nie mogą występować nad 1.25 m. przed front bndynku.
Zamknięte balkony tylko w ulicach co najmniej 12 m. szerokich urządzone być mogą.
Balkony mają być przynajmniej 3 m. nad poziomem chodnika, na podstawach z materyału ogniotrwałego z takimiż poręczami urządzane.
Pałacyki ozdobnej architektury w ogrodach położone, mogą mieć balkony drewniane.

Części domu na chodnik wysunięte.

§. 20.

Urządzenie piwnic pod publiczną ulicą lub placem, daszków okapowych, stopni występujących, krat naprzód wysuniętych, poręczy i drzwi na zewnątrz się otwierających, o ile przechodzą linię zakreśloną ulicy lub placu, jest wzbronione.
Istniejące obecnie daszki okapowe winny być rynnami zaopatrzone.
Na urządzenie wystaw sklepowych, których wyskok 25 cm. przewyższać nie powinien, potrzebne jest zezwolenie Magistratu.
Okna i okiennice wychodzące na ulicę, a nie wzniesione na chodnik najniższą swą krawędzią przynajmniej na 2.5 m., należy urządzać do otwierania na wewnątrz albo na zewnątrz tak, aby zupełnie do muru przylegały.
Szyby okien sklepowych, których dolna krawędź niżej jednego metra nad chodnikiem się znajduje, winny być w tejże wysokości metalowym prętem zabezpieczone. Występ cokla po za linię ulicy dozwala się aż do 10 cm. Powiększenie tej miary, albo wysunięcie na chodnik wyskoków (ryzalit), bram ozdobnych, filarów, kandelabrów i t. p. może być tylko wyjątkowo dla względów architektonicznych dozwolone.

Facyaty.

§. 21.

Frontowa facyata budynku winna odpowiadać zasadom estetycznym i architektonicznym.
Do malowania nie należy używać barwy szpecącej lub dla wzroku szkodliwej.
Wykończenie budowy, a względnie wyprawienie zewnętrzne najpóźniej dwa lata od daty pozwolenia na zamieszkanie dokonane być winno pod nadzorem budowniczego.

Rynny dachowe.

§. 22

Domy frontowe przy ulicach i placach publicznych, winny być zaopatrzone nad okapem gzymsu głównego rynnami ogniotrwałemi, przynajmniej 25 cm. szerokiemi.
Rury spustne metalowe mają mieć co najmnie 13 cm. średnicy a wylot ich wedle możności ma być wpuszczonym do kanału podziemnego a gdzie wpuszczenie to nie da się zastosować, rura spustna winna dosięgać poziomo chodnika lub bruku.

Oparkanienie.

§. 23.

Puste grunta przeznaczone pod budowę domów winny być oparkanione, ogrody zaś przytykające do ulic publicznych, winny być w śródmieściu murem lub ozdobnemi sztachetami, a na przedmieściach przynajmniej parkanem obwiedzione.

C. Kształt budowy od strony podwórza i granic ościennych.

Dziedzińce

§. 24.

W każdym domu znajdować się winien porządnie wybrukowany lub wyszotrowany dziedziniec z wybrukowanymi ściekami dla spływu wody.
Dziedziniec winien być najmniej 5·5 m. szeroki,- obszar zaś jego ile możności obejmować piątą część zabudowanej powierzchni okalającego go domu.
Prócz dziedzińca głównego założone boczne dzie dzińczyki, li tylko do oświetlenia ubikacyi służące, mają obejmować najmniej 12 m. kw.
Jeżeli ubikacye te nie są zamieszkane, można wyjątkowo pozwolić na zmniejszenie dziedzińca aż do 6. m. kw.

Przejazdy i sienie główne.

§. 25.

W domach, po za któremi na dziedzińcu oficyny wzniesione być mogą, przejazdy urządzone być winny.

Przejazd ma być zasklepiony i mieć najmniej 2·5 m. szerokości a 3 m. wysokości. Sienie wchodowe przynajmniej 2 m. szerokie być winny.

Studnie.

§. 26.

Każda realność winna mieć urządzoną studnię z pompą.

Odległość ścian i otworów od granic ościennych i wspólność murów.

§. 27.

Każda budowa winna albo bezpośrednio do sąsiedzkiej przypierać albo też przynajmniej 5 m. od tejże być oddalona.

Okna i inne otwory w ścianach od ulicy lub dziedziedzińca przytykających do ościennej granicy winny być odległe przynajmniej na 70 cm. a balkony przynajmniej na 3 m. od linii granicznej.

Każdy dom winien mieć własne mury główne, jeżeli jednak zachodzi potrzeba budowania muru wspólnego, a na wyprowadzenie tegoż, użytkowanie i utrzymywanie wspólne, sąsiedzi między sobą się zgadzają, mur taki dozwolonym być może, wykonać go zaś należy jako mur zewnętrzny belkami obciążony w myśl §. 33

D. Konstrukcya budowy.

Rusztowania.

§. 28.

Rusztowania winny mieć moc odpowiednią swéj wysokości i tak być stawiane, iżby od wywrotu były bezpieczne.

Ustawienie drabin na rusztowaniach dla zyskania dostępu jest wzbronione, natomiast należy ich piętra silnemi schodami rusztowań (sztagami) ze sobą połączyć. Rusztowania wiszące winny być dostatecznie zabezpieczone i opatrzone poręczą.

Obciążenie materyałów i gruntu.

§. 29.

Obciążenie kwadratowego centymetra przekroju nie powinno przenosić:

1) w murze z cegły na zaprawie wapiennej 6 kilo;
2) w murze z cegły silnie wypalonej na zaprawie cementowej 11 kilo;
3) w drzewie jodłowem 55 kilo;
4) w drzewie sosnowem 70 kilo;
5) w żelazie kutem 750 kilo;
6) w żelazie lanem 250 lub 500 kilo;

stosownie do tego, czy ono stawiać ma opór sile wydłużającej, czy też skracającej.

Metr kwadratowy rodzimego gruntu (calca) co najwięcej 25.000 kilo obciążyć można.

W domach mieszkalnych metr kwadr. belkowań wraz z ciężarem przypadkowym na 650 kilo, sześcienny zaś metr muru na 1.600 oceniać należy.

Ograniczenie użycia materyałów.

§. 30.

Władzy służy prawo usunięcia i zniszczenia złego materyału na koszt dostawcy, zakazania słabych konstrukcyj i zburzenia lub wstrzymania budowy części wadliwej.

W czasie mrozów spoistość zaprawy niszczących, robót murarskich wykonywać nie wolno.

Rozmiary cegieł.

§. 31.

Rozmiary zwykłej cegły wypalonej mają wynosić: 29 cm. długości, 14 cm. szerokości, 6.5 cm. grubości.

Ściany murowane pruskie i drewniane.

§. 32.

Ściany tak zewnętrzne jak i wewnętrzne domów mieszkalnych stajen i wszelkich budynków piętrowych, jakoteż takich których ogniska mają być urządzone, powinny być w całej wysokości z kamienia lub cegły murowane.

Wyjątki stanowią:

A. ściany pruskie, to jest z drzewa i cegły;
  a) jako ściany wewnętrzne, działowe, podrzędne, gdzie wyprowadzenie muru ceglanego napotyka na trudności;
  b) jako ściany zewnętrzne do granic ościennych nie dotykające, najwięcej 5 m. wysokie w budynkach bez ogniska w dziedzińcu stojących n. p. wozowniach, magazynach, drwalniach i t. d.;

B. ściany drewniane, z dwóch warstw tarcic w krzyżujących się kierunkach zbitych w wypadku pod A a) przewidzianym;

C. ściany drewniane, w pomniejszych budynkach wolno stojących n. p. altanach ogrodowych, gołębnikach, kręgielniach, równie jak i w budynkach czasowych, których przeciąg trwania ściśle jest ograniczony.

Ściany wewnętrzne murowane i drewniane wymienione pod A i B winny być po obu stronach wyprawione. Co do zewnętrznych, postanowi władza w każdym wypadku.

Grubość murów.

§. 33.

Grubość murów kamiennych winna najmniej 65 cm. wynosić.

Grubość murow ceglanych zastosować należy do rozmiarów cegły w ten sposób, iż szerokość cegły „przez głowę“ położonej, jako najniższa jednostka miary ma być uważana.

Wynika z tego grubość murów, jak następuje:

mur na	1/2	cegły równa się	15 cm.
„	1	„ „ „	30 „
„	1 1/2	„ „ „	45 „
„	2	„ „ „	60 „
„	2 1/2	„ „ „	75 „
„	3	„ „ „	90 „ i t. d.

Mury zewnętrzne najwyższego piętra belkami obciążone, mają mieć przy rozpiętości pokoi 6.5 metrów nie przechodzącej grubości przynajmniej 45 cm. (1 1/2 cegły), przy większej zaś rozpiętości pokoi, grubość ta najmniej 60 cm. (2 cegły) ma wynosić.

Grubość tych murów powinna być w każdem piętrze, z góry na dół licząc, o 15 cm. (1/2 cegły), powiększona. Mury działowe najwyższego piętra belkami obciążone i mury zewnętrzne nie obciążone, mają mieć w najwyższem piętrze grubości przynajmniej 45 cm. (1 1/2 cegły); grubość tych murów winna być, licząc jak wyżej, co 2 piętra o 15 cm. (1/2 cegły) powiększona.

Murom działowym belkami nieobciążonym, dać należy najmniej 30 cm, (1 cegłę) grubości i rozszerzać je co dwa piętra jak wyżej.

W pokojach, których rozpiętość 6.5 m. nie przenosi, wystarcza jednakże dla murów działowych najwyższego piętra grubość 15 cm. (1/2 cegły)

W fundamentach wypada każdy mur o 30 cm. (1 cegłę) rozszerzyć.

Filary środkowe, któreby ze zwykłej cegły wykonane, należnej mocy niemiały, winny być z cegły silnie wypalonej na cemencie albo z kamienia lub żelaza wyrobione, co w planie uwidocznić należy.

Mury ogniochronne.

§. 34.

Poddasza domów do siebie przypierających lub mniej jak 20 m. od siebie odległych, należy oddzielić murami ogniochronnymi.

Mury te mają być bez otworów, grubość ich ma wynosić najmniej 30 cm. a przy wysokości nad 3 m. mają być filarami wzmocnione i powinny 40 cm. po nad szczyt i pochyłość dachu wystawać.

Jeżeli długość strychu wynosi przeszło 30 m. należy go w całej szerokości również murem ogniochronnym przedzielić.

Taki przedziałowy mur ogniochronny należy zaopatrzyć otworem zamykanym drzwiami żelaznemi, w osadzie ogniotrwałej, szczelnie dochodzącemi.

Wpuszczanie jakichkolwiek części wiązania dachowego lub belek w mury ogniochronne jest wzbronione.

Sklepienia i belkowania.

§. 35.

Sklepić należy: piwnice, korytarze stanowiące główne przejście w budynku, przejazdy (§. 25), sienie główne, klatki schodowe i miejsca przeznaczone na skład wyrobów palnych.

Wszelkie inne ubikacye mogą mieć belkowanie sufitowane.

Podłoga w każdem piętrze ma być oddzieloną od niżej położonej powały na 8 cm. warstwą suchego rumowiska. Na powale strychowej winna być posadzka lub polepa, z materyału ogniotrwałego ułożona.

Schody.

§. 36.

Schody piwniczne winny być kamienne lub na podmurowaniu z forsztów ułożone, od zewnątrz zamykane drzwiami żelaznemi lub blachą okutemi, w osadzie ogniotrwałej, szczelnie dochodzącemi. Nie wolno jest urządzać wchodów lub schodów do piwnic i podziem wprost z ulicy lub placu publicznego.

Każde pomieszkanie na piętrze winno mieć z ulicy lub z podwórza jeden przynajmniej bezpośredni przystęp za pomocą schodów ogniotrwałych.

Schody są ogniotrwałe, jeżeli się znajdują w klatce od dołu do góry murowanej i jeżeli wszystkie części konstrukcyi są ogniotrwałe. Pokrycie stopni ogniotrwałych forsztami z twardego drzewa jest dozwolone.

Szerokość schodów głównych nie powinna wynosić mniej jak 1.25 m., bocznych mniej jak 1 m., średnia szerokość stopni mniej jak 26 cm., ich wysokość więcej jak 18 cm.

Komórki drewnianie pod schodami, ogniska, otwory kominowe i t. d. w klatce schodowej są wzbronione.

Klatka schodowa winna być oddzielona od strychu pełnym murem i sklepieniem. Drzwi na strych mają być żelazne, w osadzie ogniotrwałej, szczelnie dochodzące. Drzwi leżące do podnoszenia nie są dozwolone.

Przy zakładaniu schodów uważać należy, aby były należycie oświetlone.

Ogniska otwarte, kuchnie, piece i wędzarnie.

§. 37.

W miejscach, gdzie się wyrabiają lub przechowują materyały łatwo palne, ognisk otwartych urzą-

dzać nie wolno. W ubikacyach nie sklepionych należy nad ogniskiem otwartem umieścić pokrywę z materyału ogniotrwałego, 30 cm. poza krawędzie ogniska wystającą.

Podłoga przed ogniskami otwartemi, kuchniami angielskiemi i piecami winna być na szerokość 40 cm. od ognia zabezpieczona, wszystkie zaś inne części drewniane budynku mają być od czeluści do nakładania paliwa służących, najmniej 60 cm. oddalone. Piece bezpośrednio na podłodze stojące winny mieć spód na 25 cm. pełno murowany.

Piece żelazne bez nóżek mają stać na podmurowaniu 15 cm. wysokiem.

Użycia rur blaszanych zamiast kominów murowanych wewnątrz budynków i urządzania zasuwek w rurach odprowadzajacych dym do komina, zabrania się bezwzględnie.

Piece w piekarniach winny być dwoma oddzielnemi sklepieniami zaopatrzone, czeluście zaś mocnemi drzwiczkami żelaznemi zamykane.

Wędzarnie winny być sklepione, drzwiami żelaznemi zamykane i posadzką kamienną lub ceglaną zaopatrzone.

Pręty do wieszania wędlin w kominach mają być żelazne.

Kominy.

§. 38.

Kominy wyprowadzić należy z fundamentów budynku, albo oprzeć je na murowanych filarach, łukach lub podporach żelaznych. Na podstawach drewnianych kominów opierać nie wolno.

Kominy do przechodzenia winny mieć przekrój kwadratowy z bokiem najmniej 48 cm. długim w świetle. Kominy wązkie czyli ruskie winny mieć przekrój okrągły o średnicy najmniej 15 cm. w świetle.

Kominy do przechodzenia mają być urządzone nad ogniskami otwartemi, niemniej w piekarniach i wędzarniach i mieć łatwo przystępne otwory wchodowe. W kominach szerszych nad 55 cm. należy dać przyrządy dopuszczające przechodzenia. Kominem okrągłym o średnicy 15 cm. dym najwięcej z dwóch pieców i to tego samego piętra ma być odprowadzony.

Kominy wązkie należy bez zmiany przekroju prowadzić ile możności pionowo, większe pochylenie do poziomu nad 60 stopni jest zakazane.

Jeżeliby wyjątkowo na pochylenie takie zezwolono, wtedy w miejscach, gdzie kierunek komina się zmienia, otwory urządzone i w drzwiczki żelazne zaopatrzone być mają.

Ściany kominowe mają mieć najmniej 15 cm. (pół cegły) grubości, którą na 30 cm. (1 cegłę) rozszerzyć należy w kominach dla większych ognisk, piekarni, wędzarni i t. p.

Każdy wązki komin winien być przy swym początku ile możności w piwnicy i na poddaszu w wysokości 1 m. nad polepą, zaopatrzony otworem bocznym tak szerokim, jak kanał kominowy a 25 cm. wysokim. Otwór ten ma być zamykany drzwiczkami żelaznemi, podwójnemi, w ramkach żelaznych w pewnej odległości od siebie osadzonemi.

Drzwiczki należy oznaczyć liczbą odpowiednią mieszkania, do którego komin prowadzi.

Od wewnętrznych ścian kominowych winny być wszelkie wiązania drewniane najmniej na 30 cm., od otworów do czyszczenia zaś najmniej 60 cm. oddalone lub blachą obite.

Wewnętrzne ściany wązkich kominów należy gładko wyprawiać, jeżeli nie są z cegły na ten cel formowanej murowane, lub też rurami glinianemi wyłożone.

Zewnętrzne mury kominów winny być aż do wysokości 60 cm. nad szczyt dachu wyprowadzone i od polepy strychowej począwszy aż do dachu wyprawione.

Sposób zaopatrzenia górnych wylotów kominów, odprowadzających dym z większych ognisk, n. p. z piekarni, tudzież wysokość tego rodzaju kominów oznaczy władza.

Dachy, gzymsy, dymniki i latarnie.

§. 39.

Wszystkie budowle winny być kryte materyałem ogniotrwałym.

Gzymsy winny być z materyału ogniotrwałego.

Okapy tylnych dachów nad gankami mają być ogniotrwałym materyałem pokryte; mogą zaś być drewniane, jednak odosobnione od dachu głównego.

Dymniki na dachach należy opatrzyć okiennicami ogniotrwałemi.

Latarnie czyli klatki okien w dachu służących do pionowego oświetlenia klatek schodowych lub ubikacyj, winny być ogniotrwałe i spoczywać ze wszech stron na murach po nad dach wzniesionych. Ramy okien i pręty przedziałowe mają być żelazne.

Ganki zewnętrzne.

§. 40.

Ganki stanowiące główne przejście, winny być całkiem ogniotrwałe i najmniej 1.25 m. szerokie. Ganki od strony dziedzińca, służące jedynie ku dogodności mieszkańców, należy oprzeć na kroksztynach żelaznych i takąż balustradą opatrzyć.

E. Warunki, jakim odpowiadać mają mieszkania.

Rozmiary pokoi.

§. 41.

Wysokość pokoi mieszkalnych w miejscach sklepionych przynajmniej 3 m. w kluczu; w niesklepionych zaś przynajmniej 2.85 m. wynosić winna.

Mieszkania w piwnicach i mieszkania strychowe.

§. 42.

Piwnic nie wolno obracać na mieszkania. Zamieszkanie podziem wyjątkowo dozwolonem być może, jeżeli odpowiadają przepisowi §. 41, a prócz tego: *a*) podłoga mieszkań poziemnych (parterowych) nad podziemiami położonych, co najmniéj 2 m. po nad poziom przylegającej ulicy lub podworca jest wzniesiona; *b*) okna mają co najmniej 1 m. wysokości; *c*) mury są z cegły mocno palonej wykonane; *d*) zewnątrz murów okalających podziemia na mieszkanie przeznaczone, urządzono odpowiedni system obsuszenia gruntu.

Pozwolenie na urządzenie mieszkań strychowych udzielonem być może, jedynie w budynkach ogniotrwale krytych i po ścisłem zbadaniu miejscowości o tyle, o ile warunkom zdrowia i bezpieczeństwa publicznego odpowiadać będą.

Mieszkania poziemne (parterowe).

§ 43,

Budynki na gruncie wilgotnym stawiane, winny być warstwą odosobniającą 15 cm. poniżej podłogi poziemia opatrzone.

Podłogi poziemnych (parterowych) mieszkań w domach nowo budujących się, należy układać przynajmniej o 1 m. wyżéj nad poziom ulicy istniejącej lub założyć się mającej. Wyjątkowo dozwala się obniżenie tej miary aż do 15 cm. dla sklepów, jeżeli pod nimi są piwnice lub spód ziemny jest suchy albo sztucznie obsuszony.

Oznaczenie wysokości podłogi w budynkach wystawionych na wylew wody, pozostawia się szczegółowym postanowieniom Magistratu.

Przewietrzanie kuchni.

§. 44.

Celem wypuszczenia pary niezdrowych wyziewów mają być w kuchniach pod sufitem urządzone otwory co najmniej 15 cm. w kwadrat mierzące, z osobnym kominem przewiewnym połączone i zastawką żelazną zamknięte.

Gazomierze.

§. 45.

Gazomierze nie mogą być ustawiane w ubikacyach na zamieszkanie przeznaczonych.

F. Podrzędne części mieszkań i budynki gospodarskie.

Składy na opał.

§. 46.

Składy na opał ile możności w piwnicach umieszczane być winny.

Gdzie z jakichkolwiek powodów budować piwnic wcale nie można lub tylko z trudnością, należy urządzić w dziedzińcu drwalnie odpowiedniej wielkości.

Wychodki, zlewy, doły kloaczne i kanały.

§. 47.

Wychodki powinny być murowane i nie mogą być nigdy stawiane od strony ulicy. W blizkości mieszkań poziemnych i na każdem piętrze winny być komórki ustępowe urządzone w takiej ilości, iżby przynajmniej na dwa pomieszkania jedna komórka przypadała.

Rury spustowe i zlewy pomyjowe winny być z metalu lub glinki na ten cel wyrabianej zakładane.

W okolicach nie mających dotąd kanałów podziemnych urządzać należy system beczkowy do wywozu nieczystości, doły kloaczne wyjątkowo tylko dozwolone być mogą.

Przy zastosowaniu systemu beczkowego, beczki winny być szczelnie wiekami zamknięte, a rury spustowe równie szczelnie w wiekach umocowane.

Komórki, w których beczki się mieszczą, należy tak urządzać, iżby dwóch ludzi około beczki wygodnie poruszać się mogło, niemniej zaopatrzyć otworem dla przystępu robotników i dźwigania beczek.

Doły kloaczne winny być z cegły silnie wypalonej w dnie i bokach na cemencie murowane, wewnątrz cementem gładko wyprawione i zawierać co najmniej 7 m. sześciennych.

Doły kloaczne mają być szczelnie zakryte podobnie urządzonym otworem do czyszczenia najmniej 75 cm. w kwadrat mającym opatrzone, a dla przewiewu należy oddzielny kanał, mierzący przynajmniej 15 cm. w kwadrat ponad dach przez komórki ustępowe przeprowadzić; nadto każda komórka ma być osobną wentylacyą zaopatrzona.

Pomiędzy ścianami dołu kloacznego a murami przyległego budynku, przedział przynajmniej 30 cm pozostawiony i iłem ubity być winien.

Odległość dołów kloacznych od granicy sąsiedniej najmniej 2 m. od studzien własnych jakoteż sąsiednich najmniej 8 m. ma wynosić.

W miejscach, gdzie są kanały, nie wolno urządzać ścieków z dziedzińców wprost na ulicę lub plac publiczny.

Gdzie nad kanałami lub oddzielnemi śluzami urządzone są komórki kloaczne, a przytem ścieki z dziedzińców spuszczone, otwory kanałowe w dziedzińcach winny być okratowane, a jako wyłącznie do użytku prywatnych służące, kosztem właścicieli utrzymywane.

Doły na śmiecie winny być murowane z przegrodą na popiół i śmiecie i ogniotrwale zamykane; górna ich krawędź winna być nad poziom najmniej 30 cm. wzniesiona.

Urządzenie dołów pochłonnych jest zabronione.

Budynki gospodarskie, zbiorniki nawozowe i szopy otwarte.

§. 48.

Stajnie i obory, nad któremi pomieszkania się znajdują, winny być sklepione a przewiewy w tychże urządzone, aby żadna część mieszkalna na niezdrowe i nieprzyjemne wyziewy nie była narażona.

Składy na słomę i siano i t. p. należy od innych budynków lub ubikacyj murami ogniochronnemi w myśl §. 34 oddzielić. Ścieki stajenne nie powinny gruntu zanieczyszczać a odpowiadać warunkom §. 47. Zbiorniki nawozowe należy urządzać tak, jak doły kloaczne (§. 47).

Szopy otwarte na murowanych lub drewnianych słupach bez powały, winny mieć pokrycie ogniotrwałe (§. 39) a przypierające do sąsiedniego budynku, być od strony sąsiedniej murem ogniochronnym zasłonięte.

G. Budynki przemysłowe.

Przepisy ogólne.

§. 49.

Przez budynki przemysłowe w odróżnieniu od budynków mieszkalnych, rozumieją się wszelkie fabryki, rękodzielnie i składy (magazyny).

Budynki przemysłowe są albo odosobnione, albo nieodosobnione.

Odosobnione budynki są te, których każda część od innych budynków i granic sąsiednich przynajmniej na 20 m. a w razie przypierania do innego zakładu przemysłowego, od tegoż przynajmniej 10 m. jest odległa.

Zabudowanie takiego odstępu jest bezwarunkowo zakazane.

Jednopiętrowe budynki przemysłowe odosobnione, w których nie wyrabiają się ani przechowują przedmioty łatwo zapalne, mogą być, z wyjątkiem ścian kominowych i przypierających do ulic publicznych, z ścian pruskich stawiane.

Zakłady przemysłowe nie odosobnione t. j. położone bliżej innych budynków, lub granic sąsiednich niż na 20 m., jako też wszystkie domy mieszkalne w zakładach przemysłowych w ogóle, podlegają warunkom, niniejszą ustawą dla zwykłych budynków przepisanym.

Przepisy szczegółowe.

§. 50.

Wszystkie budynki przemysłowe bez względu na to, czy są odosobnione lub nie, podlegają następującym przepisom:

a) kotły parowe w oddzielnych budynkach winny być umieszczone, gdzie zaś to być nie może, należy miejscowości te murem najmniej 60 cm. (2 cegły) grubym odosobnić; nad kotłami ani sklepień ani pował urządzać nie wolno;

b] co do kominów fabrycznych dane będą w szczegółowych przypadkach odpowiednie postanowienia,

c) pracownie winny mieć najmniej 3 m. wysokości i być odpowiednio przewietrzane;

d) odpływy nieczystości i odchodów fabrykacyi należy tak urządzać, iżby sąsiadom przykrymi lub szkodliwymi stać się nie mogły;

e) za moc i trwałość budynków, w których wyroby lub płody surowe się przechowują, albo w których maszyny są ustawione, odpowiedzialny jest właściciel;

f) podłoga piętra wyższego może służyć zarazem za powałę piętra niższego i może nie być sufitowaną;

g) ściany działowe, z wyjątkiem miejsc, w których się wyrabiają lub przechowują przedmioty łatwo zapalne, mogą być z drzewa budowane;

h) wiązanie dachowe może być bezpośrednio na belkach powałowych najwyższego piętra oparte;

i) w każdym budynku przemysłowym piętrowym winny być urządzone schody w klatce ogniotrwałej takimże stropem pokrytej w ten sposób, ażeby ich odległość od żadnego punktu budynku nie wynosiła więcej jak 40 m. Schody te mają być najmniej 1·2 m. szerokie, jeżeli w razie niebezpieczeństwa służyć mają dla ratunku, nie więcej jak 50 osób. Na każde 50 osób więcej, winna szerokość schodów o 0·15 m. być powiększona.

Dział III.

Postępowanie po ukończeniu budowy.

Oględziny budowy przed wyprawieniem.

§. 51.

Skoro w nowych budowlach i większych przebudowaniach mury i ściany, belki, powały, dachy, sklepienia i ogniotrwałe schody będą ukończone, należy o tem Magistratowi donieść celem zarządzenia oględzin przez komisyę złożoną z technicznego urzędnika Magistratu i komisarza właściwego obwodu.

Komisya ta najpoźniej w dniach 8miu od dnia zawiadomienia odbyć się winna. W terminie do tego wyznaczonym bezpieczny dostęp do wszystkich części domów urządzony być winien.

Wszystkie konstrukcye żelazne, nie wyjmując kotwic (ankrów), winny być o ile możności odkryte, otwory okien i drzwi niczem nie zasłonięte.

Jeżeli oględziny komisyi, przy której właściciel lub jego zastępca i kierujący budową obecni być winni, wykażą ważne usterki, które usunąć wypada, lub jeżeli zastrzeżeń poczynionych w pozwoleniu nie dopełniono, naznaczony zostanie powtórny termin, do którego wszystkie przez komisyę wykazane niedostatki usunięte być winny, w przeciwnym razie dalsze termina na koszt właściciela odbywać się będą.

Komisya wyda najpóźniej w trzy dni po ostatnim terminie świadectwo, iż pierwsze oględziny budowy nastąpiły i wewnętrzne wykończenie budowy, równie jak i wyprawienie odbyć się może.

Przy pomniejszych budowlach i przebudowaniach nie wymaga się powyżej wzmiankowanych oględzin, właściciel winien atoli żądać z urzędu budownictwa miejskiego poświadczenia od oględzin zwalniającego.

Postępowanie to nie uchyla bynajmniej prawa ciągłego nad budową nadzoru, służącego Magistratowi.

Pozwolenie na zamieszkanie lub używanie budynku nowego.

§. 52.

Do prośby wniesionej do Magistratu o pozwolenie na zamieszkanie, lub używanie nowego budynku,

winien dołączyć właściciel świadectwo oględzin budowy przed wyprawieniem lub poświadczenie urzędu budownictwa miejskiego, iż je za zbyteczne uznano (§. 51).

Następnie komisya złożona z fizyka miejskiego, administracyjnego i technicznego urzędnika Magistratu, tudzież komisarza odnośnego obwodu sprawdzi, czy budowa wybudowana zajęta być może na cel właściwy, poczem Magistrat urzędowe pozwolenie udzieli.

Załatwienie winno najpóźniej nastąpić w dni 14 od wniesienia podania.

Uprzątnienie materyału po ukończeniu budowy.

§. 53

Właściciel obowiązany jest najpoźniej w dniach 14, po ukończeniu budowy zasypać wszelkie doły, uprzątnąć rumowisko, materyał budowlany i w ogólności wszelkie przedmioty tamujące przejście w ulicy. Naprawa uszkodzonych bruków lub innych przedmiotów do użytku publicznego służących, na koszt budującego właściciela zarządzona będzie.

Dział IV.

Utrzymanie istniejących budynków i naprawa tychże.

Utrzymanie budowli.

§. 54.

Właściciel obowiązanym jest budynek w dobrym stanie, czysto i porządnie utrzymywać.

Jeżeli utrzymanie budynku tak jest zaniedbane, że nietylko zdrowiu ale i bezpieczeństwu publicznemu zagraża, Magistrat wyznaczy właścicielowi do koniecznego odbudowania odpowiedni termin, a następnie użyje środków przymusowych.

Budynki zawaleniem grożące.

§. 55.

Z budynkami grożącymi zawaleniem lub niebezpieczeństwem ognia, postąpi się według ustaw państwowych, a w szczególności według przepisu przez Ministerstwo spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i handlu. pod dniem 2 Września 1856 do L. 161. Dz. U. P. wydanego, z zastosowaniem postanowień §§. 62, 63 i 64 niniejszej ustawy.

Wstrzymanie przez dłuższy czas rozpoczętej budowy

§. 56.

Jeżeli właściciel rozpoczętą budowę przez dwa lata po sobie następujące wstrzymał, a mimo zawezwania pisemnego przez Magistrat do wykonania budowy nie przystępuje, Magistrat postąpi według postanowień §. 55 niniejszej ustawy.

Naprawy dachów gontowych.

§. 57.

Istniejące dotąd dachy gontowe w obrębie miasta Krakowa wraz z przedmieściami Kazimierzem i Stradomiem w latach 10, w innych zaś przedmieściach w ciągu lat 15 od dnia wprowadzenia w życie ustawy, na ogniotrwałe zamienione być winny.

Naprawy dachów gontowych, wymagające pokrycia mniej niż $^1/_6$ części powierzchni dachu, mogą być w powyższym przeciągu czasu dozwalane.

Przy każdej ważniejszej zmianie wiązania dachowego z pokryciem gontowem, właściciel domu obowiązany jest dach cały przerobić na ogniotrwały.

Zmiana studni.

§. 58.

Studnie z wiadrami w obrębie miasta, tudzież przedmieść Kazimierza i Stradomia w ciągu lat trzech, na innych zaś przedmieściach w ciągu lat sześciu, na pompy zamienione być winny.

Dział V.

Przepisy karne.

Wysokość kary.

§. 59.

Przekroczenia niniejszej ustawy karane będą jak następuje:

Przekroczenia §§. 8, 10 i 13 podlegają karom pieniężnym od 50 do 300 zła, w razie niemożności ściągnienia, karze aresztu od 10 dni do 2 miesięcy, mającym się wymierzyć tak na właściciela realności, jakoteż na kierującego budową; wszelkie inne przekroczenia, oraz niedopełnienie rozporządzeń władzy w zakresie niniejszej ustawy wydanych, podlegają karom pieniężnym od 5 do 100 zła., a względnie karze aresztu od 1 do 20 dni.

Kara nałożona nie narusza bynajmniej obowiązku dopełnienia zarządzeń władzy bez względu na to, czy niemi uchylenie niedostatków lub zniesienie budowy nakazano.

Przepisy niniejsze nie uwalniają od odpowiedzialności w drodze sądowej w przypadkach ustawą karną objętych.

Dział VI.

Władze czuwające nad wykonaniem niniejszej ustawy.

Władze.

§. 60.

Nad wykonaniem postanowień niniejszej ustawy czuwa:

1. Magistrat miasta Krakowa.
2. Rada miasta Krakowa.
3. Wydział krajowy Królestwa Galicyi, Lodomeryi i W. Księstwa Krakowskiego.
4. C. k. Namiestnictwo Królestwa Galicyi i Lodomeryi.
5. C, k. Ministerstwo spraw wewnętrznych.

Pierwsza instancya.

§. 61.

Magistrat miasta Krakowa jako pierwsza instancya w sprawach budowniczych:

a) czuwa nad wykonaniem postanowień ustawy niniejszej;
b) sprawuje nadzór budowniczo-policyjny nad istniejącymi i nowo budującymi się domami;
c) udziela lub odmawia pozwolenia na budowy i ich użytkowanie (§. 8).
d) orzeka i nakłada kary w sprawach budowniczo-policyjnych za wykroczenia przeciw postanowieniom niniejszej ustawy.

Wszelkie wywłaszczenia w sprawach budowlanych, bądźto dla uregulowania, bądźto dla utworzenia nowych ulic lub placów, bądź przy rozparcelowaniu placów budowlanych i t. p., wchodzą wyłącznie w zakres działania c. k. Namiestnictwa.

Druga instancya w własnym zakresie gminy.

§ 62.

Rada miasta Krakowa, a względnie sekcya lub komisya, której taż Rada sprawy z niniejszej ustawy wynikające przekaże, rozstrzyga w drugiej instancyi zażalenia przeciw orzeczeniu Magistratu w własnym zakresie.

Trzecia instancya we własnym zakresie działania.

§. 63.

Przeciw orzeczeniu Rady miasta Krakowa (a względnie sekcyi lub komisyi), służy stronom prawo odwołania się do Wydziału krajowego Królestwa Galicyi, Lodomeryi i Wielkiego Księstwa Krakowskiego.

Instancya w sprawie grzywien.

§. 64.

Co do grzywien nałożonych przez Magistrat za wykroczenia przeciwko postanowieniom niniejszej ustawy, przysłuża stronom odwołanie się w drugiej instancyi do c. k. Namiestnictwa Królestwa Galicyi i Lodomeryi, a w ostatniej do c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych.

Termin do rekursu.

§. 65.

Rekursa do władz wyższych przez pośrednictwo Magistratu w terminie dni 14. wnoszone być winny.

Nadzór władz rządowych.

§. 66.

Zakres działania władz rządowych, zastrzeżony w §§. 116, 117 i 118 statutu gminnego dla miasta Krakowa z dnia 1. Kwietnia 1866, l. 7. Dzien. ust. kraj. niniejszą ustawą w niczem naruszonym nie zostaje.

Dział VII.

Postanowienia wyjątkowo.

Budynki dotychczasowe.

§. 67.

W razie zamierzonego przeistoczenia domów przed wejściem w życie niniejszej ustawy istniejących, do których tejże przepisy ze względów miejscowych w zupełności zastosować się nie dadzą, wolno Magistratowi odstąpić od tychże z należytem jednak uwzględnieniem bezpieczeństwa publicznego.

Dział VIII.

Postanowienia wykonawcze.

§. 68.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

(Ischl, 18 Lipca 1883.)

Uwaga. Ustawę budowniczą można nabyć w **Kasie miejskiéj w Ratuszu** — cena 1 egzemplarza **5 ct.**

Wydawca: Dr. M. Schmidt V. P. M. — Nakładem Gminy miasta Krakowa. — W drukarni A. Koziańskiego.

L. 10. Rok 1883.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną zła. 1, składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują dziennik rozporządzeń bezpłatnie.

Rada miasta.

Uzupełniając uchwały zapadłe na posiedzeniu Rady miasta z dnia 5. Lipca r. b. (zamieszczone w Dzienniku rozp. L. 7. z r. b.), nadmieniamy, że w dniu 5. Lipca r. b. po ukończeniu posiedzenia jawnego, odbyło się posiedzenie tajne, na którém:

przeniesiono p. **Knowiakowskiego Jana** adj. budownictwa miejskiego w stan spoczynku po 38 letniej wiernej służbie, pozostawiając mu w uwzględnieniu zasług dodatek aktywalny;

mianowano p. **Żołdaniego Stefana** pierwszym adjunktem, zaś p. **Wężowicza Wincentego** drugim adjunktem budownictwa m.;

zrównano płacę p. **Bukowskiego Ludwika** komisarza targowego z płacą komisarzy obwodowych; wreszcie p. **Trzcińskiemu Stanisławowi**, dyrektorowi expedytu podwyższono płacę o 100 Zła.

Posiedzenie nadzwyczajne z dnia 6 Września 1883.

Uczczono pamięć zmarłego radcy m. Deichesa Salomona przez powstanie z miejsc.

Rada udzieliła urlopów radcom m.: hr. Lasockiemu na 3 miesiące, Milieskiemu, i Redykowi po 6 tygodni.

Przyjęto w sprawie wodociągów następujące wnioski komisyi sanitarnéj, przedstawione przez radcę m. Dra Domańskiego:

1. Uznano ze względów sanitarnych potrzebę jak najrychlejszej budowy wodociągów dla miasta Krakowa;

2. Rada miasta przyjęła do wiadomości owoc pracy komisyi wodociągowej, a mianowicie inżyniera p. Wł. Klugera, iż o użyciu wody gruntowej do wodociągów krakowskich dla braku dostatecznéj jej ilości myśleć nie można;

3. Uznano, iż jedynie woda źródlana odpowiada wszelkim słusznym wymaganiom sanitarnym, i iż tylko źródła regulickie zdatne są do przyszłych wodociągów krakowskich i uchwalono poczynić bezzwłoczne kroki zmierzające do jak najrychlejszéj budowy wodociągów z Regulic do Krakowa.

Zatwierdzono pełnomocnictwo dla syndyka miasta r. m. Dra Szlachtowskiego, gdyż od kilkunastu lat pełni on te obowiązki bez formalnego bezpośredniego pełnomocnictwa, lecz jako substytut obecnego marszałka krajowego Dra Zyblikiewicza. Do podpisania pełnomocnictwa wraz z p. Prezydentem, zaproszono r. m. pp. Dra Pareńskiego i Dra Domańskiego.

Na wniosek r. m. Kieszkowskiego, poparty podpisami 27 radców, uchwalono przyczynić się imieniem gminy sumą 2,000 zła. do zakupna przez naród cały obrazu mistrza Matejki „Sobieski pod Wiedniem".

Uchwalono subwencye: dla komitetu uroczystości ludowych 500 Zła., a dla Koła artystyczno-literackiego z okazyi zjazdu 500 Zła.

Zapewniono przyjęcie do gminy p. Bolesławowi Wilczyńskiemu, za opłatą taksy 50 Zła.

Vice-Prezydent m. p. Muczkowski imieniem sekcyi III, zdaje sprawę w przedmiocie urządzenia targowicy w Krakowie, a podając do wiadomości Rady m. rezultat narady w Namiestnictwie w d. 21 lipca b. r. odbytéj, w której brał udział imieniem gminy m., oraz podnosząc okoliczność, że Namiestnictwo reskryptem dnia 2 września doręczonym, żąda stanowczego oświadczenia się gminy do 10 września r. b., czy targowicę obecnie urządzić jest gotową, — zwraca uwagę Rady m. na niemożność wykonania polecenia Namiestnictwa w terminie tak krótkim. Po dyskusyi, uchwalono uprašzać Namiestnictwo o przedłużenie ostatecznie terminu, zakreślonego po koniec października b. r., upoważniając Prezydenta m., w razie nieprzychylnego załatwienia, do wniesienia rekursu do ministeryum spraw wewnętrznych. Jednocześnie polecono sekcyi III w razie, gdyby uznała, że założenie targowicy w Krakowie nieodpowiadałoby oczekiwaniom Rady m., aby względem otwarcia targów tygodniowych na bydło, owce i trzodę chlewną, oraz jarmarków na konie, wnioski swe bezzwłocznie Radzie przedłożyła.

Na wniosek r. m. Dr. Domańskiego, aby Prezydenta upoważnić do wniesienia podania do Sejmu o pozwolenie na wywłaszczenie gruntów pod wodociągi,

Vice-Prezydent p. Muczkowski zwrócił uwagę, iż nie jest to właściwa droga do uzyskania pozwolenia na wywłaszczenie. Elaborat musi być przedłożonym Namiestnictwu, względnie krajowej Radzie zdrowia z prośbą o zesłanie komisyi, co też uchwalono.

Nareszcie przystąpiono do wyboru członków Wydziału Wielkiego Kasy Oszczędności. Wyszli z urny pp. Friedlein, Goebel, Dr. Weigel, Muczkowski, Dr. Szlachtowski, Baranowski, Feintuch, Mendelsburg, Dr. Hajdukiewicz, Wentzl, Redyk i Dr. Kasparek.

Posiedzenie nadzwyczajne z d. 27 Września r. b.

Przewodniczący pierwszy Vice-Prezydent miasta p. Muczkowski odczytał następujące telegramy z życzeniami, nadesłane z powodu obchodu dwusetnej rocznicy odsieczy Wiednia przez króla Jana III, za które Rada miasta podziękowała przez powstanie z miejsc wszystkim osobom, które je nadesałały i uchwaliła te telegramy zamieścić w protokole posiedzeń.

Telegramy są następujące:

„**Polacy zamieszkali i w Wiedniu zebrani na uroczystości jubileuszowej Sobieskiego** przesyłają Komitetowi krakowskiemu pozdrowienie i wnoszą toast na Wasze zdrowie. Polacy, kochajmy się“. „Komitet jubileuszowy wiedeński“.

„**Towarzystwo historyczno-literackie w imieniu Polaków w Paryżu zamieszkałych**, przesyła wyrazy serdecznego udziału w dzisiejszej uroczystości. Rada Towarzystwa“.

„**Rada, dyrektor, profesorowie, uczniowie szkoły polskiej w Paryżu** przesyłają Prezydentowi, Komitetowi jubileuszowemu, zgromadzonym współziomkom w Krakowie w dniu wiekopomnej chwały Jana III najuroczystsze współczucie. Dr. ks. Gałęzowski prezes, Stanisław Malinowski dyrektor“.

„Z powodu dwusetnej rocznicy zwycięztwa naszego króla Sobieskiego, Polacy emigranci zamieszkali **w Nancy i departamentach Merthe Mozelle**, łączą swoje głosy najgorętszego patryotyzmu z głosami rodaków w Polsce“.

„**Polacy Lyonu i St. Etienne** zgromadzeni na Sobiescianę łączą się z Wami sercem, zapewniając o poświęceniu swem dla ojczyzny—“.

„**Zebrani Polacy w Gdańsku** na uroczystość Sobieskiego łączą się z Wami sercem i myślą braterską. Osmólski“.

„**Powiat Krobski** na uroczystości Sobieskiego w Krobi zebrany łączą się z Wami sercem i wyraża swą jedność“.

„**Zgromadzeni w Wrocławiu stolicy śląskiej** obchodzimy z całą świetnością uroczystość bohatera i zasyłamy Wam braterskie pozdrowienie. Niech Bóg połączy nasze myśli i uczucia. Komitet“.

Za wielkie zwycięztwo, którego dziś święcicie pamiątkę, nieśmiertelnego króla Sobieskiego, który oswobodził od jarzma tureckiego i naszą ojczyznę, dziękujemy Opatrzności i mamy nadzieję, że nadejdzie dzień w którym męczeński naród odbierzę nagrodę. Życzymy Wam tego z całego serca. Niech żyje Polska! i jej wielki król! **Ks. biskup Strossmayer z Diakowaru. Hr Vojnowicz**“.

„Sławionemu bohaterowi Janowi Sobieskiemu i mężnemu narodowi polskiemu niech będzie cześć i sława! **Cepelicz i Sabaricz, adwokat z Diakowaru**“.

„Święcimy wraz z bratnim narodem polskim pamięć bohaterskiego króla Sobieskiego. *Na zdar* potomkom chwały Sobieskiego. **Stowarzyszenie czeskich dziennikarzy. Nedoma Predseda**“.

„Dziś gdy tak świetnie manifestuje się Polska w potężnej narodowej wierze, nierozdartej jedności i bratnie Czechy święcą radośnie wspaniałą rocznicę. Sława Sobieskiemu. Sława Polskiemu narodowi. Za redakcyę **Czasopisma czeskich lekarzów dr. Chodousky.**“

„**Polacy uroczyście zebrani w Pradze czeskiej** sławiąc wiekopomny dzień dzisiejszy, myślą i sercem przenoszą się wśród Was, zasyłając serdeczne: Szczęść Boże! **Ognisko polskie**“.

„Choć nieobecny w Krakowie, obchodzę uroczystość dzisiejszą wielbiac przodków zasługi nieśmiertelnej. Szczerze życzę wnukom przyszłości najpomyślniejszej. Zawsze oddany **Emanuel Tonner**“.

„Polacy zebrani w Londynie na posiedzeniu historycznem łączą się z całego serca z braćmi obchodzącemi wspaniałą rocznicę. **Major Szulczowski**“.

„My Polacy zamieszkujący **w Anglii, w Sheffield, Manschester, Nottengham, Halifax**, prosimy Was, abyście przyłączyli nasze serdeczne uczucia z okazyi jubileuszu ocalenia Wiednia i Chrześcijaństwa przez naszych przodków pod wodzą króla Jana, i przesyłamy Wam serdeczne życzenia lepszego jutra. **John Figorski, Scheffield**“.

„Oddając cześć pamięci wielkiego naszego króla bohatera Jana III Sobieskiego po odbytej mszy polowej łączymy się przy dzisiejszem święcie narodowem z Wami myślą i sercem przepełnionem miłością przeszłości i wiarą w przyszłość naszą narodową. **Burmistrz w Żywcu Mierowski.**

„Nie mogąc wysłać delegatów dla wzięcia udziału w obecnej uroczystości, łączymy się z Wami duchem. **Komitet jubileuszowy w Zagórzu**“.

„Serdeczne powinszowanie kochanemu Prezydentowi za chlubnie, szczęśliwie i skutecznie przeprowadzoną uroczystość, przesyła przyjaciel, który w swoim kościele uroczystości nakazane przez biskupa, odprawił. **Poseł ks. Ruczka**

„Bracia z nad Sanu, odłam dwudziesto-milionowego narodu: Polski, Rusi i Litwy, łączy w radości i miłości swe uczucia z starym grodem królów polskich. **Komitet leżajski**“.

Posługując się iskrą elektryczną, łączymy się z Wami, z sercem Polski, czcząc pamięć króla-bohatera i dzień oswobodzenia chrześcijaństwa. Oby dzień ten wiekopomny natchnął serca szlachetnych i przyspieszył dzień naszego zmartwychwstania. Krystynopol. **Oddział trzeci budowy Jarosławsko-Sokolskiej.** Bolesław Długoszewski, kierownik sekcyi, Wasilewski, Komoczyński, Kolniszewski, Łuszczkiewicz, Wdówka, Stroński, Jasiński“.

„Obchodząc najuroczyściej dzisiejszy jubileusz, łączymy się z Krakowem. **Ttusto, Świderski, Sembowicz, Krab**“.

„Polacy obchodzący **w Pogrzybowie** uroczystą rocznicę odsieczy wiedeńskiej, przesyłają rodakom zebranym z całej Polski przy grobach królów naszych, braterskie pozdrowienie. Raszków. Niemojewski.

Przyjęto do wiadomości wyjaśnienie przewodniczącego p. Vice-Prezydenta Muszkowskiego, iż sekcya szkolna Rady miasta wniosła petycyę do Sejmu imie-

niem Rady miasta o subwencyę dla szkoły robót kobiecych i kursu handlowego przy szkole wydziałowej żeńskiej.

Rada miasta przyjęła zatwierdzająco do wiadomości budowę cysterny i szluzy w pobliżu zabudowań oprawcy w celu zlewania nieczystości kloacznych, wykonaną ogólnym kosztem 600 zła. Wydatek ten pokryty będzie z dodatkowego kredytu wyznaczonego na wydatki sanitarne spowodowane obawą cholery.

Zezwolono na budowę drogi szosowanej, począwszy od drogi prowadzące; do rzeźni miejskiej wzdłuż muru granicznego, aż do nowo-wybudowanej cysterny w długości 380 m. cztery metry szerokiej, kosztem 1700 zła., oraz zezwolono na użycie na ten cel kwot przewidzianych w Budżecie r. b. a mianowicie:

a) w tyt. XLIII poz. 5 w ogólnej sumie 300 zła.
b) „ XLIII „ 15 „ „ 900 „ ;

niedobór w kwocie 500 zła., ma być pokryty z oszczędności budżetu r. b.

Na wniosek Radcy miasta Dra Jakubowskiego Faustyna, uchwalono wnieść petycyę do Sejmu o przyznanie funduszu na zakupno dzieł sztuki od p. Schmidta-Ciążyńskiego.

Ceny targowe.

Miara lub waga	Dnia 28. Września 1883	I-go gatunku				2-go gatunku				3-go gatunku			
		od		do		od		do		od		do	
		zła.	c.	zła.	c.	zła.	c.	zła.	c.	zła.	c.	zła.	c.
100 Kilogram.	Pszenicy zimowej. . . .	10	40	10	70	9	50	10	—	8	50	9	—
„ „	Pszenicy jarej	9	75	10	—	9	—	9	50	—	—	8	50
„ „	Żyta	8	65	8	80	8	35	8	50	—	—	—	—
„ „	Jęczmienia	7	75	8	—	7	25	7	50	—	—	7	—
„ „	Owsa	7	40	7	60	—	—	7	10	—	—	—	—
„ „	Grochu	10	—	10	50	9	50	9	75	—	—	9	—
„ „	Jagieł	12	—	12	25	11	50	11	75	—	—	11	—
„ „	Fasoli	12	—	12	25	10	50	11	50	—	—	10	—
„ „	Tatarki	8	65	8	75	8	25	8	50	—	—	8	—
„ „	Prosa	7	25	7	50	—	—	7	—	—	—	—	—
„ „	Rzepaku zimowego . . .	17	50	17	—	—	—	16	—	—	—	—	—
„ „	Rzepaku letniego	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
1 Hektolitr	Ziemniaków	2	80	3	—	2	60	2	70	—	—	—	—
100 Kilogram.	Siana	4	—	4	20	3	20	3	60	—	—	2	80
„ „	Słomy	2	50	2	60	—	—	2	40	—	—	2	20
1 Kilogram	Mięsa wołowego ze spaśnego bydła z dokładkiem	—	54	—	56	—	—	—	52	—	—	—	50
„ „	Mięsa z drobniejsz. bydła.	—	—	—	52	—	—	—	50	—	—	—	48
„ „	Polędwicy wołowej . , .	—	—	1	—	—	—	—	90	—	—	—	—
1 Hektolitr	Spirytusu z opł. na 95° Tral.	—	—	60	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „	Okowity z opłatą na 75° .	—	—	53	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Garn.(4 litr.)	Masła 3 Kilogr. 66 Dgr. 4 l.	3	65	3	75	—	—	3	50	—	—	—	—
1 Kilogram	Słoniny	—	—	—	84	—	—	—	80	—	—	—	—
„ „	Soli	—	—	—	12	—	—	—	—	—	—	—	—
Kopa (60 sz.)	Jaj kurzych	—	—	1	60	—	—	1	50	—	—	—	—
10 Litrów	Kaszy jęczmiennéj zwycz.	—	75	—	80	—	—	—	70	—	—	—	—
„ „	„ tatarczanéj (częstochowskiéj) . . .	—	—	2	20	—	—	2	10	—	—	—	—
„ „	„ pszenicznéj . . .	—	—	2	—	—	—	1	80	—	—	—	—
„ „	„ perłowéj	1	60	1	80	1	40	1	50	—	—	—	—
„ „	„ tatarczanéj całéj .	—	—	2	20	—	—	2	—	—	—	—	—
„	„ tatarczanéj łupanéj	1	40	1	50	1	20	1	30	—	—	—	—
„ „	Pęcaku	—	—	1	—	—	—	—	90	—	—	—	—
„ „	Kaszy jaglanéj	—	—	1	30	—	—	1	20	—	—	—	—
100 Kilogram.	Mąki pszenicznéj . . .	1. 21	0 40	1. 20	1 90	1. 20.	2 40	1. 19	3 50	1. 17	4 70	1. 16	5 50

Na miesiąc Październik rb. złożyli piekarze następujące ceny pieczywa:

Właściciel piekarni	Rożki wiedeńskie	Bułki wiedeńskie	Bułki zwyczajne	Chleb stołowy dob. rowy	Chleb stołowy zwycz.
	Za jeden cent wypada gramów.				
Bartl Stanisław L. 3, ul. Sienna.	20	28	32	45	50
Bartl Józef L. 28 ul- Szewska.	20	$26\frac{2}{3}$	30	25	40
Piek. Gust. Barucha Podgórze.	$23\frac{1}{3}$	30	35	L.I.$51\frac{3}{7}$	L.III.60
Bicz Piotr L. 29 ul Starowiślna	20	$23\frac{1}{3}$	35	$42\frac{1}{2}$	45
Chęcińska. Julia L. 18 ul Długa	23	30	35	40	50
Długoszewski Jan L. 22 ul. Szewska	$16\frac{2}{3}$	$23\frac{1}{3}$	35	40	48
Kaparski Teofil L. 6 ul. Stolarska	20	$26\frac{2}{3}$	30	35	60
Knoll Józef 5 Mały rynek	$17\frac{1}{3}$	$23\frac{1}{3}$	25	40	60
Łysakowski Waleuty L. 1 ul. Długa	$23\frac{1}{3}$	33	40	45	54
Myszkowska Zofia L. 3 ul. Krótka	piecze tylko sam chleb			30	$47\frac{1}{2}$
Merkert Aleksander L. 5 ul. Szczepańska	$18\frac{2}{3}$	$28\frac{2}{3}$	36	56	60
Nowicki Ludwik L. 29 ul. św. Tomasza	$16\frac{2}{3}$	24	27	40	50
Opidowicz Maciej L. 40 ul. Floryańska	20	$26\frac{2}{3}$	35	$42\frac{1}{2}$	38
Owsiak Józef L. 5 ul. Wiślna	$23\frac{1}{3}$	$23\frac{1}{3}$	25	$42\frac{1}{2}$	45
Troczyński Romuald L. 11 ul. Stolarska	piecze tyko sam chleb			55	70
Węgrzynowska Anna L. 30 ul. Sławkowska	20	$26\frac{2}{3}$	40	45	$55\frac{5}{9}$
Wójcik Karol L. 7 plac Szczepański	$23\frac{1}{3}$	$26\frac{2}{3}$	35	40	42
Wątor-ski Jan L. 3 ul. Mikołajska	$21\frac{1}{3}$	28	82	45	66

Ceny mięsa na miesiąc Październik r. b.

Podali ceny:

a) Rzeźnicy w jatkach poddominikańskich murowanych i drewnianych.

	Jeden kilogram ct.
Mięsa wołowego z części tylnych	56
„ „ „ przednich	50
Polędwicy wołowej	90
Cielęciny z części tylnych	60
Cielęciny „ przednich	50
Baraniny „ tylnych	52
Baraniny z części przednich	48
Wieprzowiny ze skórką	64
„ bez skórki	60

b) Rzeźniny w sklepach sprzedający.

	Jeden kilogram ct.
Mięsa wołowego z części tylnych	60
„ „ „ przeduich	54
Polędwicy wołowej	100
Cielęciny z części tylnych	60
„ „ przednich	52
Barauiny „ tylnych	52
„ „ przednich	48
Wieprzowiny ze skórką	64
bez skórki	60

Przedmioty znalezione.

W czasie od dnia 1 do 30 Września 1883 roku, złożone zostały w Magistracie następujące przedmioty znalezione a mianowicie:

Artykuł 1199 klucz.
„ 1202 łódka do maszyny do szycia.
„ 1203 11 kluczy.
„ 1204 kapelusz.
„ 1205 klucz.
„ 1206 okulary.
„ 1207 cztery klucze.
„ 1225 łańcuch żelazny.
„ 1234 szpilka złota.
„ 1236 karta zastawnicza na pierścień.
„ 1252 książka do nabożeństwa.
„ 1253 książka do nabożeństwa.
„ 1254 dwa kluczyki i pierścionek.
„ 125[illegible] parasolka.
„ 1256 chustka do nosa.
„ 1257 dwa klucze.
„ 1258 dwa klucze.
„ 1264 połamane szczypczyki od cukru.
„ 1265 kluczyk.
„ 1266 parasolka.
„ 1267 6 kluczy.
„ 1274 5 koszyków.
„ 1291 bransoletka emaliowana.

Magistrat wzywa niniejszém właścicieli powyższych przedmiotów, aby celem ich odebrania, zgłosili się do Wydziału III. Magistratu i tam swe prawa własności do tychże przedmiotów udowodnili; w przeciwnym razie po upływie jednego roku, nabędą znalazcy pewnych praw do tych przedmiotów, a po upływie dalszych trzech lat staną się właścicielami.

Kraków, dnia 1 Sierpnia 1883.

L. 29631.

OBWIESZCZENIE.

W skutek reskryptu Wys. c. k. Ministerstwa wojny z dnia 31 Sierpnia r. b. L. 5811 podaje się do powszechnej wiadomości, że z powodu rozszerzenia

cmentarza w mieście Padwie, zwłoki osób wojskowych i ich rodzin pochowane na tym cmentarzu w czasie od roku 1835 do roku 1865 zostaną wykopane, a jeżeli krewni lub znajomi względem pochowania zwłok w osobném miejscu nic nie zarządzą, będą złożone w jednym wspólnym grobie, nad którym na tablicy będą wypisane imiona i nazwiska pochowanych.

Wykaz osób na owym cmentarzu pochowanych może być w godzinach urzędowych w wydziale V Magistratu przejrzany, a osoby interesowane winny wnieść odnośne oświadczenie do Wysokiego c. k. Ministerstwa wojny za pośrednictwem tutejszego Magistratu.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa
24 Września 1883.

L. 25660.

ROZPORZĄDZENIE.

Sprawdzono z urzędu, iż kilku lokatorów w kramach miejskich w Sukiennicach i w jatkach rzeźniczych przy klasztorze XX. Dominikanów używa do ogrzewania potraw, kuchenek naftowych i różnych piecyków.

Magistrat ze względu na niebezpieczeństwo ztąd wyniknąć mogące, na posiedzeniu dnia 14 Sierpnia b. r. uchwalił zabronić pod zagrożeniem grzywny używania tak wspomnionych kuchenek, jak i jakichkolwiekbądź innych przyrządów za pomocą ognia opalanych.

Wzywa się więc wszystkich najmujących kramy, aby się do niniejszego rozporządzenia ściśle zastósowali.

Kraków 24 Sierpnia 1883.

Wydawca: Dr. M. Schmidt V. P. m. — Nakładem Gminy miasta Krakowa. — W drukarni A. Koziańskiego.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

L. 11. Rok 1883.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną zła. 1, składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują dziennik rozporządzeń bezpłatnie.

Rada miasta.

Posiedzenie z dnia 4 Października 1883 r.

Na wniosek przewodniczącego pierwszego Vice-Prezydenta miasta p. Muczkowskiego, Rada miasta delegowała radców m. pp. Dra Jakubowskiego Faustyna i Dra Szlachtowskiego do podpisania wraz z p. Prezydentem m. w imieniu gminy zapisu na sąd polubowny w sprawie wynagrodzenia p. Prylińskiego za czwarty rok odbudowy Sukiennic.

Również na wniosek przewodniczącego p. Vice-Prezydenta poruczono Sekcyi prawniczej przedstawienie odpowiedniego wniosku ze względu na §. 62 ustawy budowniczej, który opiewa, że rekursa w sprawach budowniczych załatwiać będzie sekcya lub komisya, któréj Rada m. te sprawy przekaże.

Z powodu skarg podniesionych w ostatnim czasie na podrożenie mięsa w Krakowie, poleciła Rada m. na wniosek przewodniczącego p. Vice-Prezydenta Sekcyi prawniczéj zbadanie przyczyny tego podrożenia i obmyślenie środków zaradczych.

1. Rada miasta przeszła do porządku dziennego nad rekursami wniesionymi przeciw uchwałom komisyi akcyzowej z dnia 14 i 20 Kwietnia r. b., któremi zniesione zostały wszystkie prywatne składy transitowe jakiegobądź rodzaju i natury;

2. Przyznała zaś Rada miasta w zasadzie udzielanie zwrotu uiszczonego podatku w razie hurtownego wywozu po za rogatki miasta towarów, do dzisiejszych składów prywatnych wprowadzonych, jeżeli na takie zwroty zezwoli wys. c. k. Ministerstwo skarbu i w tym celu Rada miasta upoważniła p. Prezydenta m. do poparcia w temże c. k. Ministerstwie próśb przez osoby interesowane wnieść się mających, w celu uzyskania odpowiedniego zezwolenia.

3. Zwroty uiszczonego podatku akcyzowego przyznawane będą:

a) bez wyjątku wszystkim winiarzom krakowskim w razie wywozu najmniej 50 litrów wina w jednej partyi, za jedną ekspedycyą; za wino wywożone nie w beczkach, chociażby i w większych ilościach, nie należą się żadne zwroty;

b) hurtownym handlarzom węgla przyznawany będzie zwrot uiszczonego podatku w razie wywozu węgla najmniej 2000 klgr. w jednej partyi;

c) hurtownym handlarzom mąki przyznawany będzie zwrot w razie wywozu mąki w pełnych workach;

d) hurtownym handlarzom ryb przyznawane będą zwroty w razie wywozu najmniej 100 klgr. ryb w jednej partyi;

4. przy wszystkich zwrotach uiszczonego podatku z wyjątkiem przy mące, potrąca się 12% tak od podatku rządowego jak i od dodatku gminnego, na koszta administracyi, a na wniosek radcy p. Federowicza przyjęto rezolucyę, że o ileby się okazało, iż potrącenie 12% przy winie, jest za wysokie, Komisya akcyzowa zmniejszenie zarządzi.

5 Oznaczony przez Komisyę akcyzową termin do ostatecznego skasowania składów prywatnych transitowych, przedłuża się do 15 listopada 1883.

Rada miasta odstąpiła od zamiaru założenia w Krakowie stałych targów na bydło, trzodę chlewną, oraz owce z Galicyi i Bukówiny kolejami żelaznemi wywożone. O uchwale tej zawiadomi Prezydyum c. k. Namiestnictwo.

Wezwano Prezydyum Rady miejskiej, by poczyniło starania w c. k. Namiestnictwie o pozwolenie na jarmarki na konie w Krakowie dwa razy rocznie, każdym razem przez pięć dni na wiosnę, przed rozpoczęciem robót polnych i w jesieni po skończeniu tychże robót, odbywać sie mające. Oznaczenie dni jarmarków pozostawia się c. k. Namiestnictwu, za porozumieniem się z towarzystwem chowu koni, oraz towarzystwem gospodarczem rolniczém w Krakowie i z reprezentantem gminy miasta Krakowa.

Poleca się Magistratowi aby jak najprędzej przedłożył sekcyi III wnioski mające na celu uregulowanie i rozwój targów tygodniowych co do wszystkich przedmiotów na nie zwykle zwożonych.

Uchwalono wnieść petycyę do wys. Sejmu na ręce posła miasta Krakowa o łaskawe postanowienie, aby, gdy wszelkie wydatki na stały kwaterunek w myśl §. 23 ustawy kwaterunkowej z dnia 11 czerwca 1879 L. 93 Dz. u. p. począwszy od dnia wejścia tej ustawy w życie ma cały kraj ponosić, rozłożono ten ciężar na cały kraj i z funduszu uzyskanego w ten sposób, gminom obciążonym kwaterunkiem, zwrócono te sumy, jakie na cele stałego kwaterunku wydały a ewentualnie upraszać wys. Sejm o pożyczkę bezprocentową na budowę koszar, których władze wojskowe w Krakowie żądają.

Komisya akcyzowa na posiedzeniu d. 21 czerwca 1883 r. uchwaliła instrukcyę normującą sposób poboru dochodów akcyzowych w celu wykonywania kontroli rachunkowej.

Instrukcya ta obowiązuje od 1 Sierpnia.

Osnowa jéj jest następująca:

DZIAŁ I.

§. 1.

Pobór dochodów akcyzowych i myta rogatkowego odbywa się w Urzędzie głównym i w Urzędach rogatkowych.

§, 2.

W zasadzie Urzędy rogatkowe pobierają wszelkie opłaty, opłaty jednakże od płynów prowadzonych w większych ilościach i od towarów, które na rogatkach dokładnie zmierzone lub zważone być nie mogą, pobiera Urząd główny, do którego towary te pod konwojem wraz z deklaracyą przekazu do opłaty zawierającą szczegółowe i ilościowe opisanie przedmiotu a wrazie uznanéj potrzeby pod plombą lub pieczęcią z rogatki dostawione być mają.

§. 3.

Urząd główny i Urzędy rogatkowe wydają na wszelkie opłaty kwity juxtowe już to walorowe już to zwyczajne, które otrzymują z Wydziału rachunkowego do wyrachowania się za pokwitowaniem.

§. 4.

Wydział rachunkowy utrzymuje magazyn czyli zapas druków w przyzwoitem zamknięciu pod podwójnym kluczem, z których jeden w rękach Naczelnika Wydziału rachunkowego a drugi w rękach Naczelnika administracyi dochodów akcyzowych znajdować się będzie

§. 5.

Kontrolę nod magazynem druków wykonuje Komisya akcyzowa za pośrednictwem swych członków specyalnie do tego wyznaczonych.

§. 6.

Wobec członków Komisyi akcyzowej odbiera Naczelnik Wydziału rachunkowego zapas druków z drukarni i cały ten zapas według kategoryi druków wprowadza na przychód książki magazynowej.

Członkowie zaś Komisyi akcyzowéj, w obec których odbiór się odbywa, oznaczają wszystkie arkusze stampilią w rękach p. Prezydenta miasta przechowywaną.

§. 7.

Naczelnik Wydziału rachunkowego z oddanego mu magazynu druków wydaje potrzebną ilość tychże druków wszelkich kategoryj rogatkom i Urzędowi głównemu w pewnych odstępach czasu w miarę zapotrzebowania za pokwitowaniem, a wydane w ten sposób druki wprowadza według kategoryj na rozchód książki magazynowéj, dokumentując każdą pozycyę rozchodu potwierdzeniem odbioru ze strony Urzędu rogatkowego, lub też Urzędu głównego.

§. 8.

Papier pod druki akcyzowe zamawiany będzie w większych ilościach wprost z papierni i opatrzony będzie znakami wodnymi, przez Komisyę akcyzową od czasu do czasu oznaczyć się mającymi.

I. POBORY
na podstawie kwitów walorowych.

§. 9.

Na myto i na opłatę od wprowadzonych zwierząt wydają Urzędy rogatkowe i Urząd główny kwity walorowe, które otrzymują z Wydziału rachunkowego.

§. 10.

Druki na kwity walorowe wydaje Wydział rachunkowy w najmniejszych zeszytach. Dla rogatek zaś mniejszych oraz dla wszystkich rogatek te gatunki druków, które rzadziej do użycia przychodzą, wydaje Wydział rachunkowy w arkuszach.

Zeszyty mają być oparafowane i opieczętowane, każdy zaś kwit opatrzony będzie stampilią uwidoczniającą liczbę rogatki.

§. 11.

Z otrzymanych druków na kwity walorowe składać będą Urzędy rogatkowe i Urząd główny codzienny rachunek a mianowicie: wszystkie grzbiety spotrzebowanych kwitów jak również wszystkie napoczęte a nie spotrzebowane zeszyty i arkusze dołączają do wykazu dziennego jako dowód uzyskanego dziennego dochodu z kwitów walorowych.

§. 12.

Wydział rachunkuwy wykonuje codziennie kontrole tak dochodu uzyskanego na podstawie kwitów walorowych, jak również kontrolę spotrzebowanych druków, co w kontach każdej rogatki i Urzędu głównego uwidocznia.

II. POBORY

na podstawie kwitów juxtowych.

§. 13.

Pobór należytości akcyzowéj od wszystkich towarów opłacie ulegających, z wyjątkiem należytości od wprowadzanych zwierząt żywych, odbywa się za pomocą kwitów juxtowych z kontrolkami.

§. 14.

Strona wprowadzająca do miasta przedmiot opłacie ulegający, obowiązaną jest podać jakość przedmiotu jego ilość, wagę i miarę a gdyby tego dokładnie podać nie mogła, należy przedmiot zbadać i ocenić z urzędu.

§. 15.

Zadeklarowany towar ma być sprawdzony przez strażnika akcyzowego, specyalnie do tej czynności każdodziennie przeznaczonego, który w należyty sposób przekona się, że towar jest rzeczywiście taki, jak go strona deklaruje. Następnie towar ten ma być zważony, albo zmierzony, lub zliczony według zachodzącéj potrzeby, a jeżeliby się okazała potrzeba oszacowania np. wozu owoców, to czynności tej dokona strażnik łącznie z urzędnikiem akcyzowym kontrolę na placu sprawującym i z drugim strażnikiem. Gdyby zaś urzędnika kontrolującego na placu nie było, poborca rogatkowy do czynności oszacowania w jego miejsce przystąpić powinien.

§. 16.

Strażnik akcyzowy do ważenia, mierzenia i liczenia przeznaczony (wagmistrz) z czynności swej prowadzi książkę zapisków a mianowicie: otrzymuje książeczkę z czystego papieru urządzoną w ten sposób, że z pisma na jednej kartce zostaje duplikat na drugiej kartce i do książeczki tej w najkrótszych słowach zapisuje co spostrzegł np. chléb 4 kilo, 2 zające, 2 litry spirytusu, 50 kilo śliwek. Następnie oddziera oryginał, zostawiając duplikat i oddaje go stronie, która wręcza go poborcy pobierającemu opłatę.

§. 17.

Poborca na podstawie zapisku wagmistrza dokonuje wymiaru i poboru należytości i otrzymawszy gotówkę, wydaje stronie kwit juxtowy wraz z kontrolką i zapiskiem wagmistrza.

§. 18.

Kontrolę na placu wykonujący odbiera od strony kwit wraz z kontrolką i zapiskiem, sprawdza takowe, a znalazłszy je zgodne, kwit po naddarciu wydaje stronie, kontrolkę zaś wraz z zapiskiem zwija razem i wrzuca do puszki na ten cel przeznaczonej.

§. 19.

Wagmistrz książkę zapisków wypełnia ołówkiem i odséła ją codziennie wraz z innymi papierami rogatkowymi do Wydziału rachunkowego.

§. 20.

Kontrolę na placu wykonujący czy to urzędnik, czy to starszy strażnik, ma prawo, w razie dostrzeżénia jakiejkolwiek wątpliwości czy to przy wadze, czy to przy wymiarze należytości, zażądać ponownego zważenia i obejrzenia przedmiotu, lub też dokonania ponownego wymiaru należytości i dla tego kontrolę wykonujący przy porównaniu kwitu z kontrolką i zapiskiem, powinien sprawdzić, czy wymiar dokonano zgodnie z taryfą a w razie dostrzeżonego błędu, winien na okoliczność tę zwrócić uwagę poborcy.

§. 21.

Kontrolę na placu wykonujący za dokładne porównanie kwitu z kontrolką i zapiskiem, jak również za włożenie tych ostatnich do puszki, osobiście jest odpowiedzialny.

§. 22.

Poborca oopowiedzialny jest osobiście za dokładność wymiaru należytości, wagmistrz zaś za dokładność wagi, liczby i jakości wprowadzonego przedmiotu.

§. 23.

Potrzebne druki otrzymują Urzędy rogatkowe z Wydziału rachunkowego w zeszytach oparafowanych, opieczętowanych i opatrzonych stampilią z liczbą rogatki, w pewnych odstępach czasu w miarę potrzeby.

§. 24.

Urzędy rogatkowe dokumentują sumę każdodziennego dochodu z kwitów juxtowych w wykazie dziennym zamieszczoną, spotrzebowanymi juxtami, dołączając je do rachunku a mianowicie: dołączajac wszystkie zeszyty spotrzebowane i rozpoczęte.

III. POBÓR
w Urzędzie głównym, tak na podstawie kwitów juxtowych jak i walorowych.

§. 25.

Przepisy o kwitach walorowych przy poborze na rogatkach mają zastósowanie przy poborze w Urzędzie głównym.

§. 26.

Urząd rogatkowy, przez który towar do miasta wchodzi a ulega opłacie w Urzędzie głównym, odbiera od wprowadzającego deklaracyę pisemną lub ustną, w której ma być uwidocznione nazwisko wprowadzającego, oraz jakość i ilość towaru.

§. 27.

Na podstawie téj deklaracyi wystawia Urząd rogatkowe deklaracyę przekazu do opłaty i do takowej wciąga:

a) nazwisko wprowadzającego,
b) jakość i ilość deklarowanego towaru,
c) szczególne oznaki opakowania np. cechę i liczbę beczki,
d) jeżeli uznano za potrzebne plombowanie lub pieczętowania towaru, oznaczenie sposobu plombowania i opieczętowania, np. ile umieszczono plomb i w których miejscach.
e) ilość pakunków np. worków, pak, koszów itd.

Tak wystawioną deklerację oddaje Urząd rogatkowy strażnikowi do tego przeznaczonemu i pod dozorem tegoż z imienia i nazwiska w przekazie do opłaty wyszczególnionego, odstawia towar do Urzędu głównego.

§. 28.

Konwojent oddaje w Urzędzie głównym za pokwitowaniem przekaz do opłaty wraz z całym transportem towaru, a Urząd główny, za pośrednictwem urzędnika prowadzącego kontrolę miary i wagi wraz z drugim urzędnikiem przez Zarząd administracyjny do tego przeznaczonym, sprawdza przedewszystkiem, czy plomby i pieczęcie, jeżeli na rogatce wchodowej były dodane, nie są naruszone. Następnie ci dwaj urzędnicy obejrzą towar w ten sposób, aby dokładnie oznaczyć mogli jego jakość a na koniec towar zmierzą lub zważą wedle zachodzącéj potrzeby a wynik cały tej czynności uwidocznią w przekazie przez wypełnienie dolnych rubryk, urzędnik zaś prowadzący kontrolę miary i wagi uwidocznia osobno wynik czynności w księdze zapisków przez wyszczególnienie jakości towaru, jego miary lub wagi.

§. 29.

Uzupełnioną deklaracyę przekazu de opłaty podpisują obydwaj czynni urzędnicy i wręczają takową poborcy, który na jej podstawie dokonuje wymiaru należytości, uwidaczniając likwidacyę na deklaracyi samej i wystawia kwit juxtowy, takowy podpisuje i daje do sprawdzenia wraz z deklaracyą temu samemu urzędnikowi, który był użyty do kontroli miary i wagi.

Urzędnik ten po należytem sprawdzeniu likwidacyi kwit wspólnie z poborcą podpisuje.

§. 30.

Poborca po odebraniu należytości, kwit wraz z deklaracyą oddaje stronie, od której strażnik do tego przeznaczony, a przy drzwiach wchodowych stojący odbiera obydwa dokumenta w celu sprawdzenia ich zgodności. Znalazłszy cyfry zgodne, kwit oddaje stronie, a deklaracyę wrzuca do puszki opieczętowanéj na ten cel przeznaczonéj.

§. 31.

W razie gdyby urzędnicy do sprawdzenia towaru z rogatki przychodzącego przeznaczeni dostrzegli, że plomby lub pieczęcie są naruszone lub w ogóle dostrzegli, że towar nosi ślady naruszenia, winni są niezwłocznie złożyć o tem raport Naczelnikowi Administracyi akcyzowej.

§. 32.

Tak samo strażnik przeznaczony do porównania kwitu z deklaracyą przekazu do opłaty, w razie dostrzeżonéj różnicy obowiązany jest zatrzymać obydwa dokumenta i wręczyć je Naczelnikowi administracyi akcyzowéj.

§. 33.

Wozy z towarem odjeżdżające z placu akcyzowego winny się legitymować straży akcyzowej, czynnej na placu, kwitami uiszczonéj należytości.

IV. O SKŁADZIE

urzędowym dla spirytuozów i towarów suchych.

§. 34.

Kupiec wprowadzający do miasta spirytuozy a nie mający zamiaru uiszczenia od razu przypadającej należytości, może towar swój złożyć do składu urzędowego i w tym celu na rogatce wchodowej zeznaje odpowiednią deklaracyę, rogatka zaś na podstawie tej deklaracyi wystawia przekaz na skład z księgi juxtowej i towar wraz z tym przekazem odstawia pod konwojem, z imienia i nazwiska w przekazie wyszczególnicnym, do Urzędu głównego.

§. 35.

Urząd główny sprawdza jakość i ilość towarów i wynik tej czynności uwidocznia w dolnej części przekazu składowego mającego formę przekazu do opłaty a mianowicie uwidacznia:

a) jaki jest towar, a więc spirytus, okowita lub wódka.

b) ile jest tego towaru a więc 100, 200 etc. litrów. a naturalnie uczyni to po należytem sprawdzeniu i zmierzeniu.

§. 36.

Czynności tej dokona dwóch urzędników do tego przez zarząd akcyzowy przeznaczonych w obecności magazyniera i wszyscy trzej tak wypełniony przekaz składowy podpiszą.

§. 37.

Magazynier odbiera przekaz składowy wraz z towarem, oznacza beczki liczbami bieżącémi książki magazynowej, uwidocznia na przekazie jakiémi liczbami beczki oznaczył, a otrzymany w ten sposób towar wprowadza na przychód do książki magazynowej pod kontem każdej poszczególnej beczki, przy wyszczególnieniu nazwiska właściciela i sprawdzonej zawartości beczki, wreszcie przy podaniu daty i liczby przekazu składowego i wyszczególnienie rogatki, z której towar do składu przyszedł,

§. 38.

Jeżeli właściciel złożonego towaru oświadcza, że chce wyprowadzić jakąś część, lub całość towaru do miasta lub poza rogatki, magazynier wystawia z księgi juxtowej przekaz do zapłaty, lub przekaz na transito i w przekazach tych uwidoczni, z których beczek ma być wzięty towar, lub które beczki i jaka ilość towaru.

§. 39.

Z przekazem takim udaje się właściciel towaru do Urzędu głównego, który, jeżeli jest przekaz do opłaty, postąpi z towarem tak samo jak gdyby nadszedł z rogatki do opłaty, sposobem w ustępie IIIcim niniejszej instrukcyi podanym.

§. 40.

Jeżeli zaś właściciel towaru chce takowy wywieźć poza rogatki miasta i w tym celu otrzyma od magazyniera przekaz na transito, to Urząd główny obowiązany jest za pośrednictwem dwóch urzędników do tego przeznaczonych, towar mający być wywiezionym sprawdzić i zmierzyć, — otwory beczek opatrzyć pieczęciami i pod dozorem strażnika z imienia i nazwiska wyszczególnionego, odstawić do rogatki wychodowéj.

§. 41.

Powyższymi sposobami zbyty towar wprowadzi magazynier na rozchód w książce magazynowej pod kontami beczek, z których towar wzięto, z powołaniem się na datę i liczbę przekazu do opłaty lub przekazu na transito.

§. 42.

Magazynier wszystkie zebrane każdego dnia przekazy na skład, jak również juxty wydanych przekazów do opłaty na transito, przesyłać będzie codziennie Wydziałowi rachunkowemu.

§. 43.

Kupiec oddający spirytuoza do składu urzędowego odpowiedzialnym jest, że należytość od towaru wwiezionego uiści, z potrąceniem tego co zą rogatki wywiezie.

§. 44.

Przelewki z beczki do beczki, z własności jednego kupca do drugiego, są dozwolone, z tym jednakże rygorem, że każdy przelewajacy obowiązany jest magazynierowi o tej czynności z podaniem dokładnéj ilości meldować, aby magazynier odpowiednie konta beczek w należyty sposób mógł prostować.

W razie gdyby właściciel towaru zaniechał zawiadomić magazyniera o poczynionych przelewkach a skontro magazynu inny stan beczek wykryło, wtedy obowiązany będzie właściciel za brakującą ilość towaru w każdej beczce niezwłocznie uiścić należytość; a gdyby w beczce znaleziono więcej jak być powinno, nadwyżka wciągniętą będzie na przypis pod kontem tejże beczki, a właściciel należytość od tego przypisu w razie wywozu z magazynu uiści.

§. 45.

Magazynier z wszystkich tych przelewek i dolewek prowadzić będzie osobną ewidencyę, którą codziennie Wydziałowi rachunkowemu odesłać jest obowiązany.

§. 46.

Ponieważ cała czynność w magazynie a mianowicie przychód i rozchód towaru odbywa się w obecności i za współdziałaniem magazyniera, przeto tenże magazynier równorzędnie z właścicielem złożonego w magazynie towaru, za rzeczywisty stan magazynu jest odpowiedzialny.

§. 47.

Do magazynu towarów suchych, mogą wchodzić towary jedynie w opakowaniu n. p. w faskach, beczkach, pakach, workach i t. p.

§. 48.

Sposód wejścia i wyjścia towaru z magazynu jest taki sam, jak przy magazynie spirytusów. Magazynier zaś prowadzi książkę magazynową pod kontami każdego poszczególnego opakowania.

V. O POBORZE
należytości od niektórych towarów.

A) Pobór należytości od ryb.

§. 49.

Jeżeli transport ryb przechodzi albo koleją albo na wozie, pobór należytości odbywa się zwykłym sposobem, albo na rogatce o ile transport jest nie wielki, lub też w Urzędzie głównym.

§. 50.

Jeżeli transport ryb przcyhodzi Wisłą, kupiec obowiązany jest zgłosić swój towar na rogatce, przez którą transport ma przechedzić. Rogatka uwiadamia niezwłocznie deklaracyą przekazu do opłaty Zarząd akcyzowy, który zseła na miejsce komisyę do oszacowania przedmiotu i komisya ta wypełnia dolne części przekazu i takowy podpisuje.

§. 51.

Na podstawie tak wypełnionego przekazu do opłaty dokonuje Urząd główny wymiaru i poboru należytości według formalności w tytule III. niniejszej instrukcyi przytoczonych.

Transport zaś ryb wtedy dopiero przez rogatkę przechodową do miasta wpuszczony być może, gdy kupiec wylegitymuje się kwitem Urzędu głównego na uiszczoną należytość.

B) Pobór należytości od węgla.

§. 52.

Jeżeli węgiel przychodzi Wisłą, kupiec deklaruje transport na rogatce wchodowej, która przekazem do opłaty uwiadamia o tem Zarząd akcyzowy; Zarząd zaś zséła niezwłocznie na miejsce komisyę do oszacowania przedmiotu a całe dalsze postępowanie jest takie same jak przy rybach prowadzonych Wisłą.

§. 53.

Jeżeli wegiel przychodzi koleją dla kupców mających składy swe bezpośrednio przy kolei i węgiel wchodzi do nich w wagonach po torach kolejowych, pobór odbywa się w następujący sposób:

a) Kupiec chcący wprowadzić wagony węgla do swego składu, winien zgłosić się z frachtami kolejowemi do Urzędu rogatkowego na kolei, który na podstawie frachtu kolejowego wystawia przekaz do opłaty i takowy łącznie z frachtem przesyła do Urzędu głównego.

b) Urząd główny na podstawie frachtu wypełnia dolne rubryki przekazu, uwidocznia numer frachtu, znaki wagonów i ilość tychże, a następnie dokonujo wymiaru należytości, wystawia stronie kwit, ktory po porównaniu go przez tylną kontrolę z frachtem i przekazem, otrzymuje strona wraz z frachtem a przekaz wkłada strażnik do opieczętowanej puszki.

c) Kupiec z otrzymanym kwitem na uiszczoną należytość winien udać się do strażnika mającego klucze od bram wjazdowych, który obowiązany jest dopilnować, aby tylko te i tyle wagonów do magazynu wtoczono, ile na kwicie jest uwidocznione, który to kwit kupiec okazać jest obowiązany.

Po uskutecznieniu tej czynności, strażnik służbę wykonujący niezwłocznie bramy wjazdowe zamknąć jest obowiązany.

§. 54.

Jeżeli prywatny lub kupiec mający skład w mieścin sprowadza węgiel z kolei, to obowiązany jest z frachtem udać się na rogatkę kolejową, która na podstawie frachtu dokonuje wymiaru należytości i poboru w sposób taki sam, jak każdego innego towarn, a następnie obowiązaną jest dopilnować, aby opłacający tyle towaru wywiózł, wiele go opłacił.

C) Pobór należytości od zboża wprowadzanego do młynów krakowskich.

§. 55.

Właściciele młynów chcący wprowadzić zboże do młyna winni są złożyć w Urzędzie głównym deklaracyę opiewającą, iż w dniu tamże oznaczonym wprowadzą do swego młyna taką a taką ilość takiego a takiego gatunku zboża.

§. 56.

Urząd główny deklaracyę tę przesela straży akcyzowej stacyonowanej w młynach, która na podstawie tejże deklaracyi wpuszcza zadeklarowaną ilość zboża dopełniając za każdym wozem wagi na wadze istniejącej w młynach i uwidoczniając tę czynność na odwrotnej stronie deklaracyi.

§. 57.

Gdy przywieziono tyle zboża, ile zadeklarowano, straż wypełnioną deklaracyę odsela do urzędu głównego, który dopełnia wymiaru należytości, a właściciel młyna obowiązany jest przypadającą należytość zapłacić i kwitem straży w młynie stycyonowanej się wylegitymować, w przeciwnym bowiem razie straż więcej zboża do młyna nie wpuści..

VI. TRANSITO

A. Transito zwykłe z rogatki na rogatkę.

§. 58.

Kupiec lub prywatny, chcący swój towar opłacie akcyzowej ulegający jedynie przez miasto przewieźć, wystawia deklaracyę na transito, w której ma wyszczególnić:

a) swoje nazwisko,
b) jakość towaru,
c) sposób opakowania,
d) ilość pakunków i
e) wagę towaru.

§. 59.

Rogatka wchodowa na podstawie tej deklaracyi i po naocznem sprawdzeniu ilości pakunków a więc paczek, worków itd., wystawia boletę transitową zawierającą te same szczegóły co deklaracya, uwidocznia nazwisko kupca, oraz nazwisko dodać się mającego konwojenta, wreszcie w razie uznanej potrzeby towar opatruje plombami lub pieczęciami i odstawia go do rogatki wychodowej.

§. 60.

Zarząd rogatki wychodowej pod osobistą odpowiedzialnością ma sprawdzić, czy jest ta sama ilość pakunków i czy plomby lub pieczęcie nie są naruszone a po sprawdzeniu odbiera boletę, poświadcza na niej przejście towaru i uzbierane w ten sposób przez cały dzień bolety, odsela codziennie wraz z innymi dokumentami do Wydziału rachuby.

B. Transito za kaucyą.

Obywatel przyjeżdżający do Krakowa z towarem ulegającym opłacie, który przez miasto jedynie chce przewieźć, lecz zamierza w mieście wraz ze swym towarem jakiś czas pozostać, składa na rogatce wchodowej deklaracyę na transito za złożeniem kaucyi w formie §. 58 określonej.

§. 61.

Rogatka wchodowa zadeklarowany towar sprawdza w ten sposób, jak gdyby miał uledz natychmiastowej opłacie i oblicza przypadającą należytość, a właściciel towaru składa kaucyę wyrównywającą należytości, na którą otrzymuje kwit z księgi juxtowej w którym wyszczególnione być ma:

a) nazwisko właściciela,
b) jakość towaru,
c) sposob opakowania,
d) ilość pakunków,
e) waga towaru.

§. 62.

O wydanie takiego kwitu uwiadamia rogatka wchodowa rogatkę wychodową, a właścicielowi towaru przysłuża prawo w przeciągu 24 godzin towar swój nienaruszony z miasta wywieźć.

§. 63.

Rogatka wychodowa w razie zgłoszenia takiego towaru obowiązaną jest dokładnie sprawdzić czy towar jest nie naruszony, czy jest tej samej jakości ilości i wagi jak w kwicie wyszczególniono; a jeżeli tak rzeczywiście znajdzie, za ściągnięciem kwitu, zwróci właścicielowi uiszczoną należytość, co tenże na kwicie poświadczy.

§. 64.

Kupcom nie przysłuża prawo przeprowadzania towarów przez miasto za złożeniem kaucyi. Również wszelkiego rodzaju spirytuczy nie mogą być przez miasto przeprowadzane za złożeniem kaucyi.

C. Transito z magazynu urzędowego.

§. 65.

Kupcowi wyprowadzającemu towar z magazynu urzędowego wystawia na podstawie jego deklaracyi magazynier boletę transitową, która zawierać ma:
a) nazwisko kupca,
b) jakość towaru,
c) jego miarę lub wagę,
d) sposób opakowania,
e) ilość pakunków.

§. 66.

Urząd główny sprawdza jakość i ilość wyprowadzić się mającego towaru, co na bolecie uwidocznia, następnie otwory naczyń opatruje pieczęciami i plombami i pod konwojem z imienia i nazwiska wyszczególnionym odstawia do rogatki wychodowej.

§. 67.

Rogatka wychodowa odbiera boletę, sprawdza naocznie, czy plomby i pieczęcie nie są naruszone, lub czy towar w jakikolwiek inny sposób nie jest naruszony, a gdy niedostrzeże żadnego naruszenia, plomby i pieczęcie odejmie, towar przepuści i boletę poświadczy.

§. 68.

Jeżeliby się okazało, że plomby i pieczęcie są naruszone, lub spostrzeżono, że towar w jakikolwiek inny sposób jest naruszony, rogatka wychodowa obowiązaną jest cały transport zwrócić do Urzędu głównego przy odpowiednim raporcie i dodaniu nowego konwoju.

VII. O ZWROTACH UISZCZONEGO PODATKU.

A. Zwroty za mąkę wywiezioną z młynów miejscowych.

§. 69.

Właściciele młynów krakowskich, chcący wywieźć towar poza rogatki miasta i otrzymać zwrot uiszczonej należytości, składają deklaracyę na transito posterunkowi straży w młynie będącemu, który sposobem w §§. 58 i 59 określonym wystawia boletę transitową.

§. 70.

Z boletą transitową udaje się transport do urzędu głównego, który towar sprawdzi co do jakości i wagi, uwidoczni rzeczywistą wagę na bolecie i odeszle do rogatki wychodowéj, która postąpi sposobem w §. 60 określonym.

§. 71.

Na podstawie takich bolet transitowych poświadczonych przez Urząd główny i rogatkę wychodową, oblicza Wydział rachunkowy zwroty właścicielom młynów, do wypłaty przypadające, które to zwroty otrzymują właściciele młynów na podstawie asygnacyi z kasy miejskiej.

B. Zwroty za piwo wywożone z browarów miejscowych.

§. 72.

Właściciel browaru wywożący piwo własnego wyrobu w beczkach poza rogatki miasta, a chcący otrzymać zwrot należytości akcyzowej, zeznaje deklaracyę na transito w takiej samej formie jak właściciele młynów

§. 73.

Urząd główny na podstawie téj deklaracyi wystawia boletę transitową w formie §. 60 wskazanej, sprawdza jakość towaru przez wiercenie beczek i próbowanie zawartości, następnie sprawdza miarę towaru, co wszystko na bolecie uwidocznia i odséła transport do rogatki wychodowej, która postąpi sposobem w §. 60 wskazanym.

§, 74.

Na podstawie takich bolet transitowych dokonuje Wydział rachuby obliczenia przypadających zwrotów sposobem w §. 71 określonym.

DZIAŁ II.

O rozchodzie akcyzowym.

§. 75.

Wszystkie wydatki Zarządu akcyzowego polegać mają na budżecie, którego projekt sporządza Wydział rachunkowy i przedkłada do uchwalenia komisyi akcyzowej, najpoźniej w początku grudnia każdego roku.

§. 76.

Wszelkie wypłaty uskutecznia kasa miejska a mianowicie wydatki budżetem przewidziane, na podstawie asygnacyj przez Wydział rachuby sprawdzonych i przez p. Prezydenta podpisanych; wszelkie zaś wydatki nieprzewidziane, lub też wydatki, których tytuły budżetowe są już przekroczone, mogą być wypłacone jedynie na podstawie uchwały komisyi akcyzowej i asygnacyi

przez Wydział rachuby sprawdzonéj a przez p. Prezydenta, podpisanéj.

§. 77.

P. Prezydentowi miasta przysłuża prawo asygnowania bezpośrednio wydatków do wysokości 200 zła., w razach nagłych, albo wtenczas, gdy zachodzi potrzeba o zachowanie tajemnicy n. p. przy wynagrodzeniu donosicieli.

§. 78.

W razie wynagradzania donosicieli, p. Prezydent m. na przedstawienie Naczelnika zarządu akcyzowego, wyasygnuje przyznać się mające wynagrodzenie do kasy miejskiej, które naczelnik Zarządu akcyzowego podniesie za własnym kwitem i doręczy obdarować się mającemu donosicielowi.

§. 79.

Naczelnik Zarządu akcyzowego otrzyma zaliczkę stałą do wyrachowania w kwocie 200 zła. na opędzenie potrzeb drobiazgowych a nie cierpiących zwłoki, jednakże budżetem przewidzianych, n. p. opłata porta, reparacya, lub sprawienie utensiliów kancelaryjnych, reparacya uprzęży i t. p.

§. 80.

Należytości stałe, jak płace urzędników i służby, podnosić będzie Zarząd akcyzowy z kasy miejskiej na podstawie asygnacyj przez p. Prezydenta wystawionych, a polegających na dwóch konsygnacyach, a mianowicie jednej obejmującej płace wszystkich urzędników i drugiej obejmującej żołdy całej służby sporządzonych przez Zarząd akcyzowy a przez Wydział rachuby sprawdzonych.

§. 81.

Tak podniesione płace doręczy Zarząd akcyzowy wszystkim pobierającym, za pokwitowaniem na konsygnacyach, konsygnacye zaś same najpóźniej w trzy dni po terminie płatności, odeszle Wydziałowi rachuby.

§. 82.

Wszelkie inne należytości stałe, jak opłata rat dzierżawnych akcyzowych, opłata podatków, opłata czynszów z mieszkań, otrzyma kasa miejska na przepis i sama uskutecznia wypłaty we właściwych terminach pod kontrolą Wydziału rachunkowego.

§. 83.

Najpóźniej z końcem sierpnia każdego roku, Zarząd akcyzowy sporządzi i przedłoży specyfikacyę potrzeb na rok następny t. j. ilości dostarczyć się mających przedmiotów, jak umundurowanie, opał, oświetlenie, furaż i t. p.

§. 84.

Specyfikacye te co do potrzeby i ilości sprawdza Wydział rachunkowy a na podstawie tych sprawdzonych konsygnacyj uskutecznia Zarząd akcyzowy za współudziałem dwóch członków Komisyi akcyz. do tego przeznaczonych, zabezpieczenie dostawy przez rozpisanie i przeprowadzenie licytacyi.

§. 85.

Wynik licytacyi rozpoznaje i zatwierdza Komisya akcyzowa, należne zaś wynagrodzenie przedsiębiorcom za dostarczone przedmioty następuje na podstawie potwierdzeń odbioru sporządzonych przez Naczelnika Zarządu akcyzowego a potwierdzonych przez dwóch członków Komisyi akcyzowej.

§. 86.

O każdej potrzebie wydatku Zarząd akcyzowy składa raport p. Prezydentowi, który zarządza sprawdzenie potrzeby i obliczenie kosztów; po uskutecznieniu czego nastąpić może asygnacya i wypłata należytości.

§. 87.

Wszelkie mniejsze reparacye w budynkach akcyzowych, uskutecznia Ekonomat miejski wedle obowiązującej go instrukcyi.

Wszelkie zaś reparacye lub budowy większe polegać mają na kosztorysach i planach przez Budownictwo miejskie sporządzonych.

DZIAŁ III.

O rachunkowości i zakresie działania Kasy miejskiéj i Wydziału rachunkowego.

§. 88.

Wszystkie Urzędy rogatkowe jak i Urząd główny układają każdodziennie wykazy dzienne dochodu na podstawie juxtów i grzbietów kwitów walorowych.

§. 89.

Dzień w zarządzie akcyzowym rozpoczyna się o godzinie 6 wieczór i kończy o godzinie 6 wieczór.

§. 90.

Poborca tak rogatkowy, jak Urzędu głównego, układa za każdy taki dzień wykaz dziennego dochodu oraz wykaz gotówki i takowe wraz z juxtami i grzbietami jak również z wszystkimi innymi drukami w tym dniu zużytymi, wreszcie z gotówką wręcza za pokwitowaniem, urzędnikowi administracyi akcyzowej do tego przeznaczonemu, objeżdżającemu wszystkie rogatki i Urząd główny, codziennie w godzinach rannych.

§, 91

Urzędnik ten z tych poszczególnych dziennych wykazów sporządza sumaryczny dzienny wykaz dochodu, oraz sumaryczny wykaz gotówki, nie dokonuje jednakże rozdziału uzyskanej gotówki na fundusze.

§. 92.

Ten sumaryczny wykaz wraz ze wszystkiemi pojedyńczymi wykazami i wszystkimi allegatami, oraz z całą gotówką odstawia Zarząd akcyzowy codziennie o godzinie 9 rano do kasy miejskiej, gdzie za pokwitowaniem składa gotówkę, co kasa uwidocznia na wykazie sumarycznym, wszystkie zaś dowody i papiery doręcza niezwłocznie Wydziałowi rachunkowemu za pokwitowaniem.

§. 93.

Kasa miejska otrzymaną gotówkę wprowadza na przychód do dziennika Conto Corrente.

§. 94.

Wydział rachunkowy codziennie w terminie do godziny 5tej tego samego dnia obowiązany jest dokonać następujących czynności:

1. Sprawdzić wszystkie juxty z kontrolkami i zapiskami, względnie przy Urzędzie głównym z przekazami i zapiskami, przylepiając kontrolki i przekazy do juxtów.

2. Sprawdzić każdą poszczególną pozycyę, czy pobór dokonany wedle taryfy, czy kontrolka juxt i zapisek zgadzają się liczbowo i przedmiotowo, oraz sprawdzić laterowania i zebrania.

3. Sprawdziwszy juxta merytorycznie dokonać sprawdzenia wykazów dziennych.

4. Sprawdzić liczbę spotrzebowanych kwitów walorowych każdéj kategoryi, a wypośrodkowaną cyfrę sprawdzić z wykazem dziennym.

5. Sprawdzić dochód ze stajennego, ze składowego, z kar i z należytości konwojentów.

6. Po sprawdzeniu dochodów ze wszystkich rogatek i Urzędu głównego, dokonać sprawdzenia wykazu sumarycznego.

7. Na podstawie sprawdzonych rachunków sporządzić wykazy statystyczne każdej rogatki i Urzędu głównego, z każdego poszczególnego źródła.

§. 95.

Na podstawie tak sporządzonych wykazów statystycznych dokonuje Wydział rachunkowy dokładnego rozkładu dziennego dochodu na poszczególne fundusze i najpoźniej o godzinie 5tej po południu, doręcza kasie miejskiej polecenie odnośnego przeprowadzenia kasowego t. j. upoważnia kasę miejską do wydatkowania w dzienniku „Conto Corrente“ gotówki i wprowadzenia jéj na przychód we właściwych funduszach.

§. 96.

Kasa miejska prowadzi dwa dzienniki, a mianowicie:
a) dziennik „Conto Corrente“,
b) dziennik funduszu akcyzowego z dzierżawy.

§. 97.

Wydział rachunkowy prowadzi następujące książki:
a) Księgę Conto-Corrente,
b) Księgę główną,
c) Księgę magazynową dla druków,
d) Księgę magazynową dla składów urzędowych w dwóch oddziałach, dla płynów i towarów suchych.
e) Wykazy statystyczne każdej rogatki z osobna i sumaryczne co do poszczególnych przedmiotów.

§. 98.

Księga Conto-Corrente ma być prowadzona w ten sposób, by dawała dokładny pogląd na ogół dochodu akcyzowego i rozdział takowego na poszczególne fungusze.

§. 99.

Księga główna ma mieć tak w przychodach jak rozchodach tytuły budżetowe.

§. 100.

Księga magazynowa druków ma być prowadzoną w ogólności tak co do przychodu jak i rozchodu pod kontami każdéj poszczególnéj kategoryi druku; w szczególności zaś pod kontami każdéj rogatki i Urzędu głównego, co do każdego rodzaju druku.

§. 101.

Księga magazynowa składów urzędowych ma być prowadzona pod kontami każdego poszczególnego opakowania, a więc beczki, paczki, kosza, worka i t. p., a podstawą do prowadzenia tejże są przekazy na skład, przekazy do opłaty, juxty uiszczonéj należytości, przekazy transitowe i ewidencya magazyniera co do przelewek.

§. 102.

Wydział rachunkowy odpowiedzialnym jest za ścisłe przestrzeganie wszelkich wydatków tak co do normy budżetowej, jak również co do wymaganych formalności poprzedzać mających każdą wypłatę. W razie dostrzeżenia jakichkolwiek braków, Wydział rachunkowy wypłatę wstrzymać jest obowiązany i uczynić zawisłą od rozpoznania komisyi akcyzowej.

DZIAŁ IV.

Przepisy ogólne co do wykonywania rachunkowości.

§. 103.

Wydział rachunkowy przychodząc przy wykonywaniu przydzielonego sobie zakresu działania do wiadomości, że przy poborze zaszły jakie usterki, monita swe obowiązany jest przesłać niezwłocznie przy zwróceniu uwagi na szczególniejsze momenta Naczelnikowi administracyi akcyzowéj pod kopertą za pokwitowaniem, do zarządzenia właściwego dochodzenia.

§. 104.

Naczelnik administracyi obowiązany jest o wyniku zarządzonego dochodzenia Wydział rachunkowy uwiadomić, który w miarę należnych zwrotów odnośne przeprowadzenia kasowe i rachunkowe uskuteczni.

§. 105.

Jeżeli wydział rachunkowy z czynności swych przychodzi do wiadomości znaglających go do szczegółowego rachunkowego rozpatrzenia rzeczy, ewentualnie do przedsięwzięcia skontra czy to Urzędu rogatkowego, czy to urzędu głównego czy wreszcie składu urzędowego, lub gdy przedsiewzięcie tej czynności uważa za potrzebne, czy to dla własnéj oryentacyi, czy dla dobra służby, uwiadamia o zamierzonej czynności w krótkiej drodze p. Prezydenta m., który zarządzi, co uzna za stósowne.

§. 106.

Wydział rachunkowy sporządza we Wrześniu każdego roku projekt budżetu akcyzowego i przedkłada go do rozpoznania i zatwierdzenia komisyi akcyzowej.

§. 107.

Na podstawie sprawdzonych całorocznych rachunków, sporządza Wydział rachunkowy w Styczniu każdego roku zamknięcie rachunkowe dochodów i wydatków akcyzowych z roku ubiegłego i przedkłada je do rozpoznania i zatwierdzenia Komisyi akcyzowej, na ręce p. Prezydenta m.

§. 108.

Naczelnik administracyi akcyzowej ma prawo każdej chwili zażądać od Wydziału rachunkowego wyjaśnień, któremu do wykonywania jego zakresu działania potrzebne być mogą; — jak również wolno mu jest w biurze Wydziału rachunkowego przeglądać rachunki rogatkowe i w ogóle wszelkie dowody rachunkowe.

L. 2135.

ROZPORZĄDZENIE.

Użycie wozów nieodpowiednich do wywozu rumowiska, węgli itp. staje się powodem, że rumowisko spadając z wozów na ulice, przez które wozy przejeżdżają, przyczynią się w wielkim stopniu do ich zanieczyszczania.

Aby tym niewłaściwościom zapobiedz, Rada miasta na posiedzeniu dnia 18 Stycznia b. r. uchwaliła, iż na przyszłość węgle, rumowisko i ziemię z fundamentów, jedynie w wozach od dołu i boków szczelnie zamkniętych, przewozić wolno.

O czém się mieszkańców miasta i przedsiębiorców zawiadamia, z wezwaniem, aby począwszy od 1 Listopada b. r. ściśle się do niniejszego rozporządzenia zastósowali.

Magistrat stół. król. miasta

Krakowa dnia 30 Września 1883.

L. 29460.

OBWIESZCZENIE.

Z dniem 1 Stycznia 1884 r. rozpocznie się nowa kadencya sądów przysięgłych, dla sądzenia zbrodni i przestępstw w art. VI ustawy z dnia 23 Maja 1873 L. 119 Dz. u. p. wyszczególnionych.

Sporządzona w myśl powyższej ustawy lista pierwotna, osób powołanych na urząd sędziów przysięgłych na rok 1884, wystawioną zostanie z dniem 12 Października r. b w Piątek w Wydziale III. Magistratu na widok publiczny od godziny 9-tej do 1-ej z południa przez dni ośm tj. do d. 19 października br. włącznie.

Każdemu, komu na tem zależy, służy prawo przejrzenia téj listy i wniesienia w tym terminie ustnéj lub pisemnéj reklamacyi względem uwolnienia się od obowiązków sędziego przysięgłego, jakoteż z powodu opuszczenia siebie, lub innych ukwalifikowanych osób, wreszcie przeciw umieszczeniu osób, które ustawa od sprawowania urzędu sędziego przysięgłego wyłącza.

Wniesione reklamacye roztrzygnie komisya gminna, a jej uchwały będą we właściwym czasie reklamującym doręczone i nadto przez przybicie na tablicy w Ratuszu ogłoszone.

Kraków dnia 5 Października 1883.

L. 30405.

OGŁOSZENIE.

Do domu L. 9 zabłąkał się mały piesek, czarnego koloru z żółtemi nogami.

Właściciel zechce się tamże po odbiór tego pieska zgłosić. —

Magistrat stoł. król. miasta

Krakowa dnia 1 Października 1883.

Wydawca: Dr. M. Schmidt V. P. m. — Nakładem Gminy miasta Krakowa. — W drukarni A. Koziańskiego.

L. 14. Rok 1883.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stol. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną zła. 1, składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują dziennik rozporządzeń bezpłatnie.

Rada miasta.

Posiedzenie nadzwyczajne z dnia 15 Listopada 1883 r.

Nieusprawiedliwili swej nieobecności na posiedzeniu następujący pp. radcy miejscy:
Dr Bobrzyński Michał, Chęciński Tomasz, Kieszkowski Henryk, Milieski Alfred, hr. Potocki Artur, Dr hr. Tarnowski Stanisław.

Uproszono p. Prezydenta m. i pierwszego Vice-Prezydenta, oraz radcę p. Zieleniewskiego aby wzięli udział imieniem Rady miasta, w uroczystości otwarcia teatru narodowego w Pradze. Do tej delegacyi przyłączyli się r. m. pp. Dr. Jakubowski M. i Dr. Jordan. Na koszta podróży przyznano kwotę 200 zła.

Rada m. postanowiła rozpisać ponowną licytacyę na dostawę owsa, siana i słomy dla pociągów miejskich, oraz uchwaliła, iż z warunków licytacyi ma być usunięte zastrzeżenie, według którego przedsiębiorcy okazać mieli świadectwo rzetelności przez Izbę handlowo-przemysłową wydane; podwyższono zaś natomiast kaucyę do 1000 zła.

Upoważniono p. Prezydenta m., oraz radców miejskich pp. Friedleina Józefa i Pszorna, do podpisania imieniem gminy, kontraktów kupna i sprzedaży gruntów, spisanych na podstawie poprzednich uchwał Rady m. z p. Mörserową i Ripperową.

Zatwierdzono ugodę w dniu 23 Sierpnia 1883 r. zawartą, mocą której:
1. Gmina miasta Krakowa odstępuje p. Adolfowi Opidowi z kompleksu gruntowego pod nazwą: „grunt 342 sążni □, (który wydzielono z realności „**Strzelnica L. kat. 165 G. m. VIII**. i który stanowi wspólną własność z tymże p. Adolfem Opidem), na własność część gruntu na planie sytuacyjnym z dnia 5 Maja rb. literami **a, b, c, d** i kolorem niebieskim oznaczoną, a wynoszącą 542 metrów kwadratowych czyli 150 sążni, 3 stopy kwadrat.
2⁰ P. Adolf Opid z tegoż samego kompleksu gruntowego pod nazwą „342 sążni □ stanowiącego wspólną własność gminną miasta Krakowa, odstępuje Gminie m. Krakowa na własność część gruntu na planie sytuacyjnym lit. **d, e. f, c** i kolorem różowym oznaczoną, a wynoszącą 1165 metr. kwadr. czyli 324 sążni □.
3⁰ Gmina miasta Krakowa obowiązuje się wypłacić p. Adolfowi Opidowi kwotę 114 zła. 13½ ct. tytułem zwrotu nadpłaconej połowy sumy szacunkowej.
4⁰ Do zawarcia i podpisania kontraktu upoważnia się p. Prezydenta miasta i radców miejskich pp. Friedeina i Pszorna.

Zaniechano nateraz wytoczenia sporu X. X. Paulinom na Skałce o własność parcel L. 449. 450. 451. i 452.

Przyjęto do wiadomości sprawozdanie Magistratu o przekupniach w sieniach za III. i IV. ćwiećrocze rb.
Z tego sprawozdania okazuje się, że liczba przekupniów w sieniach zmniejszyła się w trzeciem ćwierćroczu z 64 na 63. Z początkiem czwartego ćwierćrocza r. b. stan ten w niczem się nie zmienił.

Prowizorycznego maszynistę przy rzeźni miejskiej Hieronima Thomana zamianowano maszynistą etatowym z płacą roczną w kwocie 500 zła. i mieszkaniem w naturze.

Udzielono p. Kajetanowi Zembaczyńskiemu, adjunktowi kasy miejskiej trzechmiesięczną zaliczkę w kwocie 225 zła. w 20 równych miesięcznych ratach od 1 Grudnia rb. zwrotną, z zastrzeżeniem, że niespłacone raty poprzedniej zaliczki, z powyższej kwoty 225 zła. potrącone być winny.

1) Zapewniono przyjęcie do Gminy pod warunkiem uzyskania obywatelstwa austryackiego:
a) poddanemu rosyjskiemu, Józefowi Blankensteinowi, za opłatą taksy w kwocie 50 zła.
b) obywatelowi szwajcarskiemu, Marcelemu Karolowi Baykowskiemu, za opłatą taksy w kwocie 10 zła.
c) poddanemu pruskiemu, Włodzimierzowi Tomickiemu z Borzęcina, za opłatą taksy w kwocie 10 zła.
2) Przyjęto do gminy:
a) Benjamina Feuera, przynależnego do Lubaczowa w Galicyi, właściciela realności w Krakowie pod

l. 6 przy ulicy Senackiej, za opłatą taksy w kwocie 25 zła.

b) Szymona Ungara przynależnego do Gorlic w Galicyi, właściciela realności l. 4 przy ulicy Karmelickiej w Krakowie, za opłatą taksy w kwocie 50 zła.

SPRAWY PRZEMYSŁOWE.

Ze względu na nową ustawę z dnia 15 Marca 1883 Dz. u. p. L. 39 (nowelę) zawierającą zmiany i uzupełnienia ustawy przemysłowej z r. 1859, podał p. minister handlu w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych, reskryptem z dnia 16 Września b. r. l. 26701, niektóre uwagi i wskazówki co do nowych zasadniczych postanowień tejże ustawy a dotyczących podziału przemysłu; oraz co do warunków, od których zawisło rozpoczęcie i samoistne prowadzenie rozmaitych rodzajów przemysłu.

Te uwagi i wskazówki zamieszczamy w niniejszém Dzienniku i uzupełniamy je kilkoma rozporządzeniami ministeryalnémi, które poprzednio również w celu objaśnienia noweli przemysłowéj wydane zostały:

Powołana powyżej ustawa rozróżnia w I. części §. 1 przemysł: a) **wolny,** b) **rękodzielniczy** i c) **przemysł konsensowy,** postanawiając zarazem, że wszystkie rodzaje industryi domowéj jako nienależące do rzędu zatrudnień przemysłowych, wyjęte są z pod postanowień ustawy przemysłowéj.

Do zakresu **industryi domowéj,** należy w ogóle owa produkcyjna przemysłowa czynność, którą stósownie do miejscowych zwyczajów, zajmują się w swych mieszkaniach poszczególne osoby, bądź wyłącznie, bądź jako pobocznym zarobkiem, jednakowoż w ten sposób, że do tych przemysłowych czynności, (o ile ich nie wykonują li tylko osobiście), nie używają przemysłowych pomocników (czeladników terminatorów), lecz ograniczają się do współudziału członków własnéj rodziny, będących oraz ich domownikami (sondern sich der Mitwirkung der Angechörigen des eigenen Hausstandes bedienen).

Co do przemysłu rękodzielniczego: według postanowień noweli przemysłowéj, zaliczone są w ogólności do rękodzieł, te rodzaje przemysłu, w których rozchodzi się o biegłość wymagającą wykształcenia w przemyśle przez wyuczenie się przemysłu i dłuższe nim się zajęcie i dla których to rodzajów przemysłu wykształcenie wyż wspomnione zazwyczaj wystarcza. Przytym zastrzegła ustawa, że szczegółowe oznaczenie tego rodzaju przemysłowości, przez c. k. ministerstwo handlu w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych w drodze rozporządzenia nastąpi.

Nadmienia się oraz, że rozporządzenie to ministeryalne już wydane i w dzienniku ustaw państwa do L. 143 z r. 1883 ogłoszone zostało i że rozporządzenie to oznacza następujące zatrudnienia przemysłowe, jako rękodzieła:

1. bednarzy (Fassbinder);
2. białoskórników (Weissgärber);
3. blacharzy (Spängler);
4. cukierników, i wyrabiających cukry i ciastka (Zuckerbäcker und Kuchenbäcker);

Wys. c. k. Namiestnictwo okólnikiem z dnia 31 października 1883 l. 67009 oznajmiło, że według resskryptu ministerstwa handlu z dnia 8 października 1883 l. 36577. do wymienionych powyżej w ustępie 4 **cukierników i piekarzy ciast** (Kuchenbäcker) zaliczyć należy tak zwanych piekarzy mandoletów (Mandolettibäcker) i wyrabiających kandyzowane owoce (Canditenerzeuger).

5. dachy pokrywających dachówką i łupkiem; (Ziegel und Schieferdecker);
6. fryzyerów, golarzy, perukarzy (Friseure, Raseure und Perrückenmacher);
7. garbarzy (Rothgärber);
8. grzebieniarzy, wyrabiających wachlarze, snycerzy kości (Kamm und Fächermacher, Beinschneider);
9. kufercarzy, rymarzy, bicze i szory wyrabiających siodlarzy, czapników (Taschner, Riemer, Peitschenmacher, Kappenschneider, Sattler und Pferdegeschirrmacher);
10. kapeluszników (Hutmacher);
11. kotlarzy; (Kupferschmiede);
12. koszykarzy (Korbflechter);
13. kowali sprzętowych, nożowników (Feinzeugschmiede, Messerschmiede);
14. kowali wozowych (Wagenschmiede);
15. krawców (Kleidermacher);
16. kuśnierzy (Kürschner);
17. malarzy pokojowych (Zimmermaler);
18. mechaników (do wyrobów subtelnych) i optyków (Mechaniker (Fein oder Praecisionsmechaniker) und Optiker);
19. mosiężników i bronzowników (Gürtler und Broncewaarenerzeuger):
20. muzyczne instrumenta wyrabiających (fortepiany organy, harmoniki; instrumenta blaszane, flety klarnety, fagoty, oboje, skrzypce, basetle; gitary cytry itd.) (Erzeuger musikalischer Instrumente (Clavier, Orgel, Harmonium u. dgl; Blechinstrumente, Flöte, Clarinette, Fagot, Oboë; Violine, Violon, Violoncello; Guitarre, Cither u. dgl.);
21. odlewników metalu i konwisarzy (Metall und Ziengiesser);
22. oprawiaczy książek; wyrabiających puzderka, rzeczy ozdobne ze skóry, pudełka (Buchbinder, Futteralmacher, Ledergalanterie und Cartonage Arbeiter);
23. parasolników (Sonnen und Regenschirmacher);
24. piekarzy (Bäcker);
25. piernikarzy i wyrabiających rzeczy z wosku (Lebzelter und Wachszieher);
26. platerujących (Plattirer);

27. pokostników i lakierników
(Anstreicherund Lackierer);
28. pozłotników
(Vergolder);
29. rękawiczników i bandażystów
(Handschuh und Bandagenmacher);
30. rzeźników
(Fleischhauer);
31. siodlarzy powozowych
(Wagensattler);
32. sita i siatki wyrabiających
Siebmacher und Gitterstricker);
33. smuklerzy
(Posamentierer);
34. stelmachów
(Wagner);
35. stolarzy
(Tischler);
36. szczotkarzy
(Bürstenbinder);
37. szewców
(Schuhmacher);
38. szklarzy
(Glaser);
39. ślusarzy
(Schlosser);
40. tapicerów
(Tapezierer);
41. tokarzy, rzeźbiarzy wyrobów z morskiej pianki, fajczarzy
(Drechsler und Meerschaumbildhauer, Pfeifenschneider);
42. wędliniarzy
(Fleischselcher);
43. zdunów (kaflarzy, garncarzy)
(Hafner);
44. zegarmistrzów
(Uhrmacher);
45. złoto, srebro i inne metale wyklepujących
(Gold Silber und Metallschläger);
46. złotników, jubilerów
(Gold Silber und Juwelenarbeiter);

Z uwagi na to, że według postanowień §. 1 ustęp 4 powołanéj noweli do roztrzygania watpliwości, czy przedsiębiorstwo przemysłowe zaliczyć należy do przemysłu rękodzielniczego, fabrycznie prowadzonego lub do przemysłu handlowego w ściślejszém znaczeniu, powołaną jest w pierwszym rzędzie, po wysłuchaniu opinii izby handlowo-przemysłowej i interesowanego stowarzyszenia, **krajowa Władza administracyjna**, a w drodze rekursu ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministerstwom handlu, — zwróciło ministerstwo szczególną baczność na dalszy przepis §. 1 ustęp 3 noweli, według którego wyjęte są z przemysłu rękodzielniczego tak przemysł handlowy w ściślejszem znaczeniu, jak i przedsiębiorstwa fabrycznie prowadzone.

Pod względem bliższego określenia znamion przemysłu fabrycznie prowadzonego, dostarcza wyjaśnień rozporządzenie ministeryalne z dnia 18 Lipca 1883 zamieszczone w Dzienniku rozporządzeń z roku bieżącego L. 8 na stronnicy 70, a tu się dodaje dla oznaczenia znamion przemysłu handlowego tylko tę uwagę, że do niego zaliczyć należy wyłącznie te rodzaje przemysłu, w których zgłoszenie przemysłu a względnie karta przemysłowa opiewa na prowadzenie handlu, a tem samem handel jest wyłącznym zatrudnieniem, a nie zaś wynikiem przysługującego producentom prawa prowadzenia handlu własnymi wyrobami i towarami.

Postanowienia dotyczące przemysłu konsensowego, ogłosiło już ministerstwo osobném rozporządzeniem (L. 151 z r. 1883 Dz. u. p.) Rozporządzenie to wymaga dowodu „szczególnego uzdolnienia“ do rozpoczęcia rodzajów przemysłu konsensowego, wzmiankowanych w §ie 15 ustępach 1, 2, 5, 7, 8, 10, 11, 14, 17, 18, 20 i 21 noweli i tak:

1. Drukarstwo.

Starający się o konsens do jednego z rodzajów przemysłu w §. 15 noweli pod 1 i 2 wzmiankowanych, udowodnić muszą Władzy przemysłowej, iż mają wykształcenie ogólne, do wykonywania przemysłu wystarczające, a gdy się rozchodzi o rodzaje przemysłu, których przedmiotem jest rozmnożenie sposobem mechanicznym lub chemicznym tworów literackich lub artystystycznych, muszą udowodnić także dostateczne uzdolnienie zawodowe a to przez dołączenie świadectwa pracy kilkuletniej w tej właśnie gałęzi przemysłu. Ten ostatni dowód można zastąpić świadectwem, potwierjącém ukończenie z dobrym skutkiem kursów w odpowiednim zakładzie przemysłowo-naukowym.

2. Flisactwo.

Starający się o konsens do przemysłu flisackiego, to jest trudnienia się prowadzeniem statków żaglowych lub wiosłowych na wodach wewnątrz kraju, udowodnić winni potrzebną praktyczną znajomość rzeczy i swoje przymioty.

O ile dla niektórych wód istnieją osobne przepisy, należy się do nich zastósować.

3. Kominiarze.

Starający się o konsens do kominiarstwa, udowodnić winni Władzy przemysłowej świadectwem nauki, że wyuczyli się należycie tego przemysłu i złożyć świadectwo pracy, na dowód, że przez rzeczywistą pracę w tym przemyśle, nabyli praktycznego uzdolnienia.

4. Przemysł czyszczenia kanałów.

Starająay się o konsens do przemysłu czyszczenia kanałów, udowodnić winni Władzy przemysłowej świadectwem pracy, że przez rzeczywistą pracę w swoim przemyśle nabyli praktycznego uzdolnienia.

5. Wyrób i sprzedaż broni i amunicyi.

Starający się o konsens do wyrobu i sprzedaży broni i amunicyi, udowodnić winni Władzy przemysłowej dostateczne zawodowe uzdolnienie, oparte na znajomości rzeczy, nabytej w szkołach zawodowych lub przez praktyczną pracę w przemyśle, a to przez złożenie świadectwa odpowiedniej szkoły zawodowej lub świadectwa pracy.

Jezeli się rozchodzi o konsens do wyrabiania i sprzedaży broni palnej, a starający się o niego, nie jest

w możności złożenia świadectwa odpowiedniej szkoły zawodowej, natedy winien złożyć świadectwo nauki, na dowód, że się wyuczył należycie swego przemysłu.

6. Wyrób i sprzedaż materyałów pyrotechnicznych, przedmiotów pyrotechnicznych i przetworów wybuchowych wszelkiego rodzaju.

Starający się o konsens do przemysłu wyrabiania i sprzedaży materyałów pyrotechniczych i przedmiotów pyrotechnicznych, winni wykazać Władzy przemysłowej potrzebną znajomość pyrotechniki przez udowodnienie, iż poprzednio pracowali w tym przemyśle lub że nabyli wiadomości chemiczno-technicznych swego zawodu.

Starający się o konsens do wyrobu przetworów wybuchowych, udowodnić mają szczególne uzdolnienie, stósownie do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 2 lipca 1877 (Dz. u. p. L. 68),

7. Wyrób trucizn i przyrządzanie materyałów i przetworów przeznaczonych do użytku lekarskiego, jakoteż sprzedaż tych przedmiotów, o ile nie jest zastrzeżona wyłącznie dla aptekarzy; tudzież wyrób i sprzedaż wód lekarskich sztucznych.

Starający się o konsens do wyrobu trucizn, do przyrządzania materyałów i przetworów, przeznaczonych na użytek lekarski, jakoteż do wyrobu wód lekarskich sztucznych, winni udowodnić, że w zakładzie naukowym technicznym albo w instytucie chemicznym, nabyli potrzebnych wiadomości z chemii, do wykonywania zamierzonego przemysłu; nadto, że przez pracę najmniej dwuletnią w laboratoryum chemicznem lub w zakładzie przemysłowym, który zajmuje się tem samem, co ma być przedmiotem upoważnienia, przyswoili sobie potrzebną do tego biegłość.

Starający się o konsens do sprzedawania trucizn, wymienionych w §fie 1ym rozporządzenia ministeryalnego z dnia 21 kwietnia 1876 (Dz. u. p. L. 60), udowodnić mają uzdolnienie szczególne, stósownie do §. 2go rzeczonego rozporządzenia.

Od starających się o konsens do sprzedawania materyałów i przetworów wyrabianych do celów lekarskich, tudzież do sprzedawania wód lekarskich sztucznych, o ile sprzedaż tych wyrobów nie jest zastrzeżona dla aptekarzy, nie będzie wymagany dowód szczególnego uzdolnienia.

8. Zakładanie rur gazowych i zakładów oświetlania wodociągów.

Starający się o konsens do zakładania rur gazowych, zakładów oświetlania i wodociągów, to jest o uzyskanie konsensu na instalatorów zakładów gazowych i wodociągów, winni udowodnić;

1. że wyuczyli się mechaniki lub ślusarstwa albo blacharstwa i

2. że przez cztery lata zajmowali się pracami instalacyjnemi w zakresie swego zawodu.

Jeżeli zaś ubiegający się, mogą udowodnić potrzebne wykształcenie techniczno naukowe, wystarczy jako dowód, że przez dwa lata pracowali praktycznie w tym właśnie przemyśle instalacyjnym.

Co do dostarczenia dowodu szczególnego uzdolnienia do urządzania w sposób przemysłowy oświetlenia za pomocą elektryczności, obowiązuje rozporządzenie ministeryalne z dnia 25 maja 1883 (Dz. u. p. L. 41).

9. Wyrób i reparacya kotłów parowych.

Kto chce trudnić się osobiście wyrobem i reparacyą kotłów parowych, lub objąć kierownictwo techniczne tego przemysłu, winien udowodnić Władzy przemysłowej świadectwem szkoły zawodowej technicznej, że nabył odpowiednich wiadomości mechaniczno-technicznych; jakoteż, że już pracował w tym przemyśle.

10. Kucie koni.

Starający się o konsens do trudnienia się kuciem koni jako przemysłem, winni złożyć dowód szczególnego uzdolnienia, stósownie do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 21 czerwca 1874 (Dz. u. p. L. 100).

11. Wytępianie szczurów, myszy itd. środkami zawierającymi truciznę.

Kandydaci do przemysłu tępienia szczurów, myszy, szkodliwych owadów i t. p. środkami zawierającymi trucizny, winni udowodnić Władzy przemysłowej potrzebną znajomość rzeczy.

Tu zamieszcza się także rozporządzenie min. L. 152 z roku 1883 Dz. u. p. tyczące się rozgraniczenia uprawnień między aptekami a handlami materyałów.

Na zasadzie trzeciego ustępu §fu 54 noweli przemysłowej, rozporządza się pod względem rozgraniczeni uprawnień między aptekami a handlami materyałów, co następuje :

§. 1.

Przyrządzanie i sprzedaż lekarstw wszelkiego rodzaju i sposobu według recepty lekarskiej, zastrzega się wyłącznie dla aptekarzy.

Nie wolno w ogóle nigdzie a więc i w aptekach trzymać na sprzedaż lub sprzedawać lekarstw zrobionych podług recept, które się w aptece nie znajdują a zatem lekarzom okazane być nie mogą, lub podług recept, z których nie można poznać dokładnie ilości i jakości składników.

§. 2.

Trzymanie na sprzedaż i sprzedawanie przetworów farmaceutycznych, zrobionych czy to według przepisów, zawartych w austryackiej książce aptekarskiej (Pharmacopoea austriaca), czy według przepisów aptekarskich innych krajów, dozwolone jest tylko aptekom.

Wyjątek od tego zastrzeżenia stanowią tylko środki dyetetyczne i kosmetyczne, jakoteż środki do czyszczenia zębów, o ile nie są mięszaninami lekarskiemi, tudzież wody lekarskie naturalne i na wzór naturalnych sztucznie przyrządzone; wyroby zdrojowe i bandaże chirurgiczne wszelkiego rodzaju. Atoli sztucznie zrobione roczyny soli kopalnych w wodzie, które według jakości zewnętrznej, wydają się wodami lekarskiemi naturalnemi, chociaż nie są na wzór tychże zrobione, wolno trzymać na sprzedaż i sprzedawać tylko w aptekach,

§. 3.

Trzymanie na sprzedaż i sprzedawanie materyałów, tudzież przetworów chemicznych, które używane bywają wyłącznie do celów lekarskich zastrzeżone jest dla aptek.

Przedmioty służące do celów nie tylko lekarskich lecz także technicznych, przypuszcza się do obrotu powszechnego z zastrzeżeniem dopełnienia warunków ustawy. —

§. 4.

Co się tyczy przedmiotów, w §fie 3cim dla aptek zastrzeżonych, mogą Władze administracyjne rządowe w razie szczególnych potrzeb i stosunków, za zezwoleniem ministerstw spraw wewnętrznych i handlu, ogłoić spisy takich przedmiotów, których trzymanie na sprzedaż i sprzedawanie, także w innych handlach będzie dozwolone.

Jednakże zarządzone być winny owe środki ostrożności, którym przedmioty przypuszczone do powszechnego obrotu, ze względów policyjnych lub zdrowotnych, podlegają w drobnej sprzedaży.

Od zamieszczenia w tym spisie wyłączone są wszystkie te przedmioty, których wydawanie z aptek podlega według przepisu szczególnym ostrożnościom lub ograniczeniom lub względem których słusznie obawiać się należy nadużycia lub wydawania mylnie w ich miejsce, innych środków gwałtownie działających.

§. 5.

Ograniczenia obrotu, przepisane §§. 2 i 3 odnoszą się do drobnej sprzedaży. Postanowienia te nie mają zastósowania do handlu hurtownego między producentami, fabrykantami, kupcami i aptekarzami. Pod względem obrotu trucizn, materyałów trucizny zawierających i przetworów zdrowiu szkodliwych, zatrzymują w zupełności moc swoję przepisy rozporządzenia z dnia 21 kwietnia 1876 (Dz. u. p. L. 60).

§. 6.

Wykroczenia przeciwko niniejszemu rozporządzeniu, o ile nie kwalifikują się do ukarania podług ustawy karnej powszechnej lub podług przepisów karnych przemysłowych, karane będą według rozporządzenia ministeryalnego z dnia 30 września 1857 (Dz. u. p. L. 198).

§. 7.

Z zaprowadzeniem rozporządzenia niniejszego, które nabywa mocy jednocześnie z nowelą, tracą moc dotychczasowe przepisy rozgraniczające prawa sprzedaży między aptekami a handlami materyałów i fabrykami chemicznemi.

Przechodząc do przepisów §. 14 noweli o warunkach rozpoczęcia przemysłu rękodzielniczego oznajmia się, że chcąc rozpocząć przemysł rękodzielniczy, należy przestrzegać przepisów §§. 11, 12 i 13 noweli i prócz tego udowodnić nabyte praktyczne uzdolnienie. Do wodu tego dostarczają: świadectwo odbytej nauki i świadectwo kilkuletniej pracy jako pomocnik w dotyczącym przemyśle lub w analogicznym zakładzie fabrycznym. Oba te świadectwa mają być stwierdzone przez przełożonego odnośnej korporacyi przemysłowej i przez naczelnika tejże gminy do której majster względnie chlebodawca przynależy; w gminach zaś w których niema związku między uczestnikami dotyczącego przemysłu albo jeżeli ubiegający się pracował w zakładzie fabrycznym, wydaje to świadectwo naczelnik dotyczącej gminy

Celem wykonania §. 14 ustępu 4 noweli do ustawy przemysłowej co do kwestyi, w jaki sposób prawnie wymagany czas nauki i pracy pomocniczej, zastąpiony być może świadectwem odbytej z dobrym postępem nauki w szkole przemysłowej, wydano również w drodze właściwej odrębne rozporządzenie ministeryalne do L. 150 Dz. u. p. z r. 1883.

Rozporządzenie to oznacza zakłady przemysłowo-naukowe, ktorych świadectwa, potwierdzające skończenie z dobrym skutkiem kursów w tychże zakładach, uprawniają do rozpoczęcia i wykonywania samodzielnie odpowiedniego przemysłu rękodzielniczego a te zakłady są:

1. dla przemysłu tokarskiego:
świadectwo szkół zawodowych dla przemysłu drzewnego: w Kralikach, Tachowie, Rivie, Międzyrzeczu wołoskiem, Zakopanem i Chrudimie, tudzież oddziałów zawodowych dla przemysłu drzewnego w szkołach przemysłowych rządowych w Gradcu i Insbruku i świadectwo szkoły zawodowej techniczno-przemysłowej lwowskiej;

2. dla rzemiosła bednarskiego:
świadectwo szkoły zawodowej w Bergreichenstein;

3. dla rzemiosła kowali sprzętowych, nożowników:
świadectwo szkół zawodowych w Celowcu, Królowem Gradcu, Chomutowie i Steyrze, jakoteż szkoły zawodowej machino-technicznej w szkole przemysłowej rządowej w Pradze;

4 dla rzemiosła szklarskiego;
świadectwo szkół zawodowych w Borze i Kamiennej Szeniawie;

5. dla rzemiosła mosiężników i bronzowników:
świadectwo szkół zawodowych w Borze, Kamiennej Szeniawie, Jabłońcu, jakoteż szkoły złotniczej w Pradze;

6. dla rzemiosła złotników i jubilerów;
świadectwo szkoły złotniczej w Pradze i szkoły cyzelowania w szkole techniczno-przemysłowej muzeum austryackiego sztuk i przemysłu w Wiedniu;

7. dla rzemiosła zdunów:
świadectwo szkół zawodowych w Cieplicach, Deczynie, Znojmie i szkoły zawodowej sztuk i rzemiosł w szkole przemysłowej rządowej w Gradcu;

8. dla rzemiosła kotlarskiego:
świadectwo szkół zawodowych w Celowcu i Chomutowie, jakoteż szkoły zawodowej machino-technicznej w szkole przemysłowej rządowej w Pradze;

9. dla rzemiosła ślusarskiego:
świadectwo szkół zawodowych w Celowcu, Królowem Hradcu i Chomutowie, jakoteż szkoły zawodowej machino-technicznej w szkole przemysłowej rządowej w Pradze;

10. dla rzemiosła stolarskiego: świadectwo szkół zawodowych w Kralikach, Halleine, Hallsztadzie, Kinżbergu, Marianie, Belaku, Międzyrzeczu wołoskiem, Wolarach, Wolsbergu, Zakopanem, Chrudimiu, Rivie, Brucku n. M., jakoteż szkół zawodowych dla przemysłu drzewnego w szkołach przemysłowych rządowych w Gradcu, Salzburgu i Innsbrucku i szkoły zawodowej techniczno-przemysłowej we Lwowie, nakoniec świadectwo niższej szkoły zawodowej z kursów wyłącznych dla stolarstwa sprzętowego i budowlanego w muzeum technologiczno-przemysłowem w Wiedniu;
11. dla rzemiosła zegarmistrzowskiego: świadectwo szkoły zawodowej w Karlsteinie;
12. dla rzemiosła stelmachów: świadectwo szkoły zawodowej w Bergreichensteinie.

Dalsze szczegółowe przepisy co do prawnie wymaganego czasu, nauki i wykazać się mającej pracy jako pomocnik w przemyśle, zawarte są w osobno wydanem i w dzienniku ustaw państwa ogłoszonem rozporządzeniu ministeryalnem. L. 149 z r. 1883 Dz. u p.

Osnowa tego rozporządzenia jest następująca:

Ażeby starający się o przemysł rękodzielniczy mógł go rozpocząć i samodzielnie wykonywać, winien stósownie do przepisów §fu 14go noweli przemysłowej udowodnić, że w tym samym przemyśle lub podobnym zakładzie fabrycznym, pracował jako uczeń i jako pomocnik.

Czas nauki wynosić powinien nie mniej jak **dwa** lata a nie więcej jak **cztery** lata.

W tych granicach służy zgromadzeniom stowarzyszeń, stósownie do §fu 119 *b*), ustęp *f*) ustawy powyższej, prawo powzięcia w tej mierze uchwał, które w statucie stowarzyszenia winny być zamieszczone.

Gdyby zgromadzenia stowarzyszeń, uchwał takich nie wydały, oznaczenie ilości lat nauki w granicach powyższych, będzie przedmiotem dobrowolnej umowy.

Jako pomocnik (a według okoliczności, jako robotnik fabryczny), pracować trzeba najmniej **dwa** lata

Celem bliższego wyjaśnienia postanowień zawartych w §. 14 ustęp 6 noweli z 15 Marca r. b. zauważył pan Minister, że **krajowa władza administracyjna** winna robić użytek z przyznanego jej upoważnienia w tych przypadkach, w których pozwolenie do przejścia z jednego rodzaju przemysłu do innego da się usprawiedliwić, albo względami na konsum, albo zwyczajem miejscowym, albo wreszcie względami na trudne warunki zarobkowe, które przez połączenie kilku pokrewnych sobie przemysłów, usunąć można.

Oraz oznajmił Pan Minister, że jeżeli przemysłowcy, — którzy mają w swym ręku wydane im jeszcze przed wejściem w życie noweli z dnia 15-go Marca na podstawie przepisów ustawy przemysłowej z 20-go Grudnia 1859 roku, karty przemysłowe do prowadzenia przemysłu, zaliczonego obecnie nowelą do przemysłu rękodzielniczego, — upraszają o pozwolenie bądź do przejścia z jednego rodzaju przemysłu do innego, bądź do jednoczesnego wykonywania kilku przemysłów z sobą pokrewnych, to w takich przypadkach można odstąpić od zasady wykazania się świadectwem uzdolnienia.

W obu nadmienionych wypadkach tj. w razie zmiany przemysłu rękodzielniczego i w razie połączenia kilka spokrewnionych przemysłowości tego rodzaju, będzie można wyjątkowo udzielić dyspensy od ponownego przedłożenia świadectwa uzdolnienia co do nowo obranego, względnie co do poszczególnych z sobą połączyć się mających przemysłów, także przemysłowcom wykonywującym przemysł na podstawie noweli przemysłowej z dnia 15 Marca 1883.

Ważnym jest przepis §. 14 ustęp 7 według którego **polityczna władza krajowa** upoważniona jest uwalniać w razach wyjątkowych, po zasięgnięciu opinii odnośnego stowarzyszenia, od wykazania się świadectwem nauki (terminowania).

Takie wyjątkowe traktowanie tych, którzy zamierzają wykonywać przemysł rękodzielniczy, będzie wskazane, szczególniej w pierwszych latach po wprowadzeniu nowych przepisów prawnych; nie mniej w tych przypadkach, w których ubiegający się o przemysł rękodzielniczy ze względu na wprowadzoną dawniejszą ustawą wolność w dziedzinie przemysłu, o uzyskanie świadectwa nauki wcale się nie troszczył, i wskutek zmienionych ustaw widzi przed sobą zamkniętą drogę do rękodzieł pomimo, że mógłby wykazać się praktyką nabytą w tym przemyśle jako czeladnik.

W każdym wypadku będzie mógł uzyskać dyspensę od przedłożenia świadectwa nauki kompetent, który wykaże, że odbył taką ilość lat praktyki jako pomocnik w przemyśle lub w podobnym zakładzie fabrycznym, jakiej wymaga osobne rozporządzenie ministeryalne do nauki i pracy pomocniczej, od rękodzielników. —

Przepis §. 14 ustęp 8 noweli, zmierza do tego, aby nie czynić trudności **kobietom, w spółubieganiu się na polu przemysłowem.**

W tej mierze postąpią władze przemysłowe I. instancyi zupełnie w duchu ustawy z dnia 15 Marca 1883 i zgodnie z intencyą wys ck. Ministerstwa handlu, jeżeli przy zatrudnieniach przemysłowych, któremi zazwyczaj kobiety się zajmują, w razie niemożności wykazania się świadectwem nauki i pracy wymaganem do rozpoczęcia przemysłu,—odstąpią od żądania świadectwa uzdolnienia, skoro tylko kompetentka wykaże, iż nabyła odpowiednich wiadomości i wprawy, bądź to pracą domową, bądź przez praktykę przy podobnem zarobkowaniu domowem, bądź przez uczęszczanie do żeńskiej szkoły przemysłowej.

Również zwrócił pan Minister uwagę na fakt powszechnie wiadomy, w jak niekorzystnych warunkach zarobkowych, rozwija się dzisiejszy drobny przemysł i z jakimi przeciwnościami ma do walczenia; czego dowodem głosy tysięcy drobnych przemysłowców, domagających się na rozlicznych wiecach przemysłowych, opieki dla rzetelnej i uczciwej produkcyjnej pracy przemysłowej.

Snać tę potrzebę powszechnie odczuto, skoro nowela przemysłowa uchwalona została w Radzie państwa przeważną większością głosów. W obec faktu, że legislatywa z całem zaufaniem powierzyła decyzyę w najważniejszych kwestyach przemysłowych, władzom administracyjnym, wyraził p. Minister nadzieję, że przeprowadzenie przepisów noweli przemysłowej, odniesie pożądany skutek; że bez narażenia interesów wolnej zarobkowości przemysłowej, wielkiej industryi, handlu

i przemysłu domowego, znajdzie i stan rękodzielników zasłużoną opiekę i możliwe uwzględnienie.

W końcu zamieszczamy ustawę z dnia 17 czerwca 1883 L. 117 Dz. u. p. o inspektorach przemysłowych.

Ustawa ta opiewa, jak następuje;

§. 1.

Minister handlu mianuje w porozumieniu z ministrem spraw wewnętrznych, potrzebną liczbę inspektorów przemysłowych i naczelnego inspektora przemysłu.

§. 2.

Działalność inspektora przemysłowego rozciąga się w zasadzie na wszystkie przedsiębiorstwa przemysłowe jednego lub kilku powiatów kraju, a minister handlu może ją każdego czasu w obrębie granic tego kraju, rozszerzyć lub ścieśnić.

Inspektorowie przemysłowi podlegają krajowej Władzy administracyjnej, w której obszarze leży ich okrąg urzędowy.

§. 3.

Minister handlu może wyjątkowo polecić inspektorowi przemysłowemu, aby działalność swoją rozciągnął na kraj lub obszar kraju, graniczący z jego okręgiem urzędowym.

§. 4.

Zastrzega się Ministrowi handlu prawo wyłączenia od nadzoru inspektorów przemysłowych niektórych gałęzi przemysłu w tych powiatach, w których znajdują się przedsiębiorstwa owych gałęzi przemysłu i oddania ich pod nadzór osobnych inspektorów przemysłowych, których czynności rozciągać się mogą na kilka krajów.

§. 5.

Zadanie inspektorów przemysłowych względem dostarczających pracę i przyjmujących ją, polega na tém, iż mają przestrzegać wykonywania ustaw:

1. co do środków i urządzeń, które przedsiębiorcy przemysłowi obowiązani są zaprowadzić dla ochrony życia i zdrowia robotników, tak w pracowniach jak i w lokalach mieszkalnych, jeżeli je dają;
2. co do sposobu zatrudnienia robotników, czasu pracy codziennej i peryodycznych przerw pracy;
3. co do utrzymywania spisów robotników, jakoteż istnienia porządków służbowyh, wypłaty zarobku i wykazów robotników;
4. co do przemysłowego wykształcenia młodocianych pomocników.

§. 6.

Inspektor przemysłowy ma być dla Władz przemysłowych, organem pomocniczym, a mianowicie przez wykonywanie nadzoru, składanie sprawozdań i udzielanie rad w wykonaniu odnośnych przepisów ustawy przemysłowej. Może mu być także poruczone wydawanie opinii co do próśb o pozwolenie na otwarcie zakładów przemysłowych lub na poczynienie zmian w zakładach już zatwierdzonych, o ileby się tu rozchodziło o życie i zdrowie robotników.

§. 7.

Celem spełniania zadań swoich, winien inspektor przem. przez ciągłe rewidowanie przedsiębiorstw przemysłowych, nad któremi nadzór mu poruczono, wywiadywać się dokładnie o ich stosunkąch, rozumie się, o ile do jego zakresu działania należą.

§. 8.

Gdy inspektor przemysłowy okaże przedsiębiorcy przemysłowemu lub jego zastępcy kartę legitymacyjną przez naczelnika kraju wydaną, (którą odnawiać trzeba corocznie), dozwolić mu należy wstępu do wszystkich pracowni, jakoteż mieszkań robotników przedsiębiorstwa przemysłowego pod jego nadzorem zostającego, a to każdego czasu; w nocy jednak tylko dopóki trwa praca. Przedsiębiorca przemysłowy lub jego zastępca ma prawo towarzyszyć inspektorowi przemysłowemu, podczas inspekcyi.

Inspektor przemysłowy mocen jest przesłuchiwać każdą osobę w przedsiębiorstwie przemysłowem zatrudnioną, także przedsiębiorców przemysłowych lub ich zastępców, wszędzie, gdzie tylko praca owego przedsiębiorstwa się odbywa, pod względem spraw, do jego zakresu działania należących; w razie potrzeby bez świadków, jednak ile możności bez przerywania biegu pracy.

Przedsiębiorcy przemysłowi lub ich zastępcy obowiązani są okazać inspektorowi przemysłowemu, gdy tego zażąda, dokumenta tyczące się pozwolenia na otwarcie ich zakładu, jakoteż należące do niego plany i rysunki.

Gdyby która z osób powyżej wzmiankowanych wzbraniała inspektorowi przemysłowemu wstępu do lokalów, które ma obejrzeć; uchylała się od uczynienia zeznań, których on żąda lub innych od tego odwodziła; zeznawała fałszywie lub usiłowała nakłonić innych do fałszywych zeznań; nakoniec, gdyby przedsiębiorca przemysłowy lub jego zastępca odmawiał okazania dokumentów, tyczących się pozwolenia na otwarcie zakładów, planów lub rysunków; natenczas każda z tych osób, o ile istota czynu nie wymaga ukarania według ustaw karnych powszechnych, staje się winną przekroczenia i Władzy przemysłowa karać ją będzie w myśl przepisów ustawa przemysłowej.

§. 9.

Jeżeli inspektor przemysłowy spostrzeże, że w jakiemś przedsiębiorstwie, nie są należycie wykonywana te przepisy, które należą do jego zakresu działanie (§. 5), ma zażądać od przedsiębiorcy przemysłowego, aby niezwłocznie uchylił tego rodzaju bezprawia lub wadliwości, a w razie odmowy, winien donieść właściwej Włazy przemysłowej, w celu zarządzenia, co potrzeba.

§. 10.

Władze przemysłowe winny uwiadamiać niezwłocznie inspektora przemysłowego o tem, co zarządziły w skutek jego doniesień (§. 9), a jemu wolno wnieść w terminie rekursowym zarzuty przeciw decyzyom tak pierwszej jak i drugiej instancyi; w skutek czego sprawa ta musi być przedłożona do wyższej decyzyi.

§. 11.

Gdy zdrowie robotników zdaje się być zagrożone' bądź to z przyczyny sposobu, w jaki są zatrudniani' bądź z przyczyny używanej w zakładzie metody fabrykacyi, Władza przemysłowa ma prawo przyzwać na wniosek inspektora przemysłowego lekarzy, chemików i innych znawców do zbadania rzeczy, a jeżeli wadliwości, których się inspektor przemysłowy domyślał, zostaną stwierdzone, koszta znawcom, zapłaci przedsiębiorca przemysłowy.

§. 12.

Inspektorowie przemysłowi spełniając zadanie swoje, winni dokładać starania, aby przez swoją, oględną kontrolę, nietylko pomocnikom przemysłowym, zapewnili dobrodziejstwa ustawy, lecz aby także przedsiębiorców przemysłowych przez stósowne postępowanie wspierali w wykonaniu tego, czego ustawa od nich wymaga; dalej winni podług słuszności pośredniczyć na podstawie swoich wiadomości zawodowych, i doświadczeń urzędowych między interesami przedsiębiorców przemysłowych z jednej, a pomocników z drugiej strony i wzbudzić tak u dostarczających pracę, jak i u przyjmujących pracę, wzajemne zaufanie, które przyczynić się może do utrzymania i utorowania dobrych stosunków między obydwoma stronami.

§. 13.

Inspektorowie przemysłowi przesyłać mają corocznie ministrowi handlu, za pośrednictwem przełożonej Władzy krajowej, dokładne sprawozdania ze swoich czynności i swoich spostrzeżeń, a w nich podawać także wyjaśnienia co do wypadków nieszczęśliwych, którym robotnicy przy sprawowaniu swojej służby ulegli; jak również co do przyczyn tych wypadków; oraz czynić winni wnioski tyczące się środków administracyjnych i ustawodawczych, które należałoby zaprowadzić tak dla dobra przemysłu, jak i dla dobra robotników.

Sprawozdania te odpowiednio opracowane, będą przedstawiane corocznie Radzie państwa.

§. 14.

Inspektorowie przemysłowi używają w ciągu swego urzędowania powagi urzędników rządowych i podlegają przepisom istniejącym dla urzędników rządowych w ogólności.

§. 15.

Inspektorem przemysłowym mianowany być może tylko ten, kto jest w odpowiednim stopniu zawodowo wykształcony i posiada biegłość w językach, które w owymże okręgu inspekcyjnym, są w używaniu.

§. 16.

Inspektorów przemysłowych obowiązuje przysięga urzędowa do zachowywania w tajemnicy stosunków przemysłu i fabrykacyi, o których się dowiedzą; mianowicie zachowywać winni w najściślejszej tajemnicy owe urządzenia techniczne, sposoby postępowania i właściwości fabykacyi, o których przedsiębiorcy przemysłowi powiedzą im, że są tajemnicą zakładu.

Kto takie, tajemnicą okryte urządzenia, sposoby postępowania i wszelkie inne właściwości, w czasie gdy pełni obowiązki inspektora przemysłowego lub po wystąpieniu z tego stosunku służbowego, nieprawnie komu innemu wyjawia lub ogłasza, albo je na własną korzyść wyzyskuje, staje się winnym przestępstwa i karany być ma aresztem od trzech miesięcy aż do dwóch lat, o ileby nie należało zastósować surowszych przepisów powszechnej ustawy karnej.

Postanowienie to nie wyklucza zastosowania przepisów dyscyplinarnych.

§. 17.

Inspektorowi przemysłowemu nie wolno trudnić się żadnem przedsiębiorstwem przemysłowem, bądź fabrycznem bądź warsztatowem, i to ani na własny rachunek, ani jako zastępca; niewolno mieć udziału w takiem przedsiębiorstwie, ani pracować w niem jako zawiadowca, mechanik, inżynier, itp.

§. 18.

Inspektorom przemysłowym nie wolno przyjmować za swoje urzędowanie, ani od przedsiębiorców przemysłowych ani od pomocników żadnego, jakiegobądź rodzaju wynagrodzenia, a nawet obowiązani są nie przyjąć gościnności, gdyby im była ofiarowana.

§. 19.

Inspektorów przemysłowych nie wolno obarczać zadaniami obcemi ich zakresowi działania a w szczególności administracya skarbu, nie ma zatrudniać ich w żadnym względzie.

Nie wolno im też przeglądać ksiąg handlowych, przedsiębiorców przemysłowych, ani ich wykazów fabrykacyi, korespondencyj i td.

L. 34747.

WEZWANIE

popisowych, urodzonych w latach 1864, 1863, 1862, i 1861.

W myśl paragr. 13, 14, 17 ustęp 4 instrukcyi do ustawy wojskowej z d. 5 Grudnia 1868 r. L. 51 Dz. u. p.. **Magistrat stoł. król. miasta Krakowa** wzywa wszystkich popisowych, którzy się urodzili w latach 1864, 1863, 1862 i 1861 tak przynależnych do miasta Krakowa, jak i obcych, stale w Krakowie przebywających, ażeby w czasie

od 1 do 31 Grudnia 1883 r. zgłaszali się w godzinach urzędowych **od 9 rano do 1széj z południa w Wydziale V. Magistratu**, celem zamieszczenia ich w spisie powołanych do poboru na rok 1884.

Zgłaszać się należy osobiście, jednak w razie ważnej przeszkody, mogą w tem popisowych wyręczyć, rodzice, krewni; opiekunowie lub pełnomocnicy.

Popisowi w r. 1864, 1863, 1862 i 1861 urodzeni, do Krakowa nie przynależni, tutaj jednak przebywający, winni nadto wykazać się dowodami pochodzenia i przynależności, a gdyby sobie życzyli stawić się przed Komisyą poborową w Krakowie, mogą w przeciągu miesiąca Grudnia wnieść podania opatrzone marką stęplową na 50 ct. za pośrednictwem tutejszego Magistratu do tego c. k. Starostwa lub Magistratu z własnym statutem, z którego obrębu pochodzą.

Popisowi, którym przysłuża prawo czasowego uwolnienia od wojska, winni postarać się o dowody uzasadniające to uwolnienie a to celem złożenia tychże na ręce Komisarzy obwodowych najpóźniéj do **31** Stycznia **1884**. r.

Nadmienia się, że popisowi nie stósujący się do tego wezwania, ściągną na siebie odpowiedzialność w myśl paragr. 42 ustawy wojskowej i narażą się na grzywnę do 100 zła, a względnie na karę aresztu do 20 dni.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa

dnia 12 Listopada 1883 r.

L. 18006.

OBWIESZCZENIE.

W pierwszych dniach Maja 1883 r. znaleziono w kościele Najświętszej Maryi Panny trzy sznurki korali, klamrę srebrną, kulczyk złoty i jednę perłę

Wzywa się właściciela, aby do Wydziału III. Magistratu celem udowodnienia prawa własności i po odbiór powyższych rzeczy w terminie jednego roku, licząc od daty poniżej zamieszczonej, się zgłosił, gdyż po upływie tego terminu nabędzie znalazca pewnych praw do tychże przedmiotów, a po upływie dalszych trzech lat stanie się ich właścicielem.

Magistrat stoł. król. miasta

Krakowa d. 12 Czerwca 1883 r-

L. 32060.

OGŁOSZENIE LICYTACYI.

W wykonaniu uchwały Rady miasta z dnia 15 b. m., Magistrat stoł król. miasta Krakowa podaje do publicznej wiadomości iż celem zapewnienia dostawy owsa, siana i słomy dla pociągów miejskich, oraz słomy dla aresztów miejskich na czas od 1 Stycznia do ostatniego Grudnia 1884, odbędzie się w dniu **5 Grudnia 1883 r.** w Wydziale I. Magistratu **o godzinie 12 w południe** publiczna licytacya ustna i za pomocą ofert.

Wadyum wynosi 400 zła.

Deklaracye pisemne marką stemplową na 50 ct. opatrzone, tylko do godziny 12 w poł. przyjmowane będą.

Warunki licytacyi mogą być przejrzane w Wydziale I. Magistratu, w godzinach od 9 rano do 1 z południa.

Kraków 16 Listopada 1883.

L. 30.:21.

OGŁOSZENIE LICYTACYI.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa podaje do powszechnej wiadomości, iż celem wydzierżawienia gruntu miejskiego za Skałką nad Wisłą, wynoszącego 1036 metrów kwadratowych czyli 288 sążni, poczynające od 1 Stycznia 1884, do ostatniego Grudnia 1884, odbędzie się w dniu **10 Grudnia 1883** w Wydziale I Magistratu, o godzinie wpół do 12, publiczna licytacya.

Na pierwsze wywołanie ustanawia się cenę w kwocie 3 Zła. 50 ct.

Wadyum wynosi 1 Zła.

Warunki liaytacyi mogą być przejrzane w Wydziale I. Magistratu.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa

dnia 24 listopada 1883.

Wydawca: Dr. M. Schmidt V. P. M — Nakładem Gminy miasta Krakowa — W drukarni A. Koziańskiego

L. 15. Rok 1883.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną zła. 1, składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują dziennik rozporządzeń bezpłatnie.

Rada miasta.

Posiedzenie nadzwyczajne z dnia 26 Listopada 1883.

Nieusprawiedliwili swej nieobecności na posiedzeniu radcy miasta pp.:
Dr. Horowitz Leon, Kieszkowski Henryk, hr. Potocki Artur, Dr. hr. Tarnowski Stanisław.

P. Prezydent m. oznajmił, iż otrzymał pismo od Rady miasta Pragi, udzielające wiadomość, że Wydział krajowy czeski polecił wyrazić podziękowanie Radzie m. Krakowa za dowód szacunku i pobratymczej przychylności, okazany przez wysłanie reprezentantów na uroczystość otwarcia teatru narodowego w Pradze. Rada przyjęła pismo to z oznaką zadowolenia i upoważniła p. Prezydenta m. do wyrażenia podziękowania Radzie miasta Pragi, za serdeczne i gościnne przyjęcie delegatów.

Następnie zawiadomił p. Prezydent Radę m. że ministerstwo skarbu wstrzymało uchwałę Rady miasta co do skasowania składów transitowych win, aż do merytorycznego załatwienia zażalenia wniesionego przez winiarzy, oraz, że dyrekcya skarbu oznajmiła, że zwroty transitowe, nie będą na przyszłość udzielane.

1) Rada miejska przyjęła do wiadomości sprawozdanie względem procesu z Towarzystwem gazowem, rozpoczętego, przez to Towarzystwo przeciw gminie miasta Krakowa, z powodu odmówienia mu położenia rur gazowych w ulicy Starowiślnej, Długiej, Karmelickiej i Wolskiej, a to w skutek prośby z dnia 22 Czerwca 1882 r.;

2) Rada miejska uchwaliła wytoczyć proces przed sądem polubownom, na mocy umowy z 16-go kwietnia 1856 r. przeciw kontynentalnemu Towarzystwu gazowemu w Dessau, o orzeczenie, iż toż Towarzystwo gazowe nie ma prawa kłaść rur gazowych w gruncie gminy m. Krakowa na ulicach i placach, na których rury gazowe po dziś dzień położone nie zostały; również, że nie ma prawa na ulicach i placach miasta Krakowa, na których rury gazowe są podziśdzień położone prowadzić i położyć rury boczne, celem połączenia rur głównych lub ubocznych z realnościami;

3) Do wytoczenia procesu powyżej określonego upoważniła Rada miejska p. Prezydenta m. zaś do podpisania zapisu na sąd polubowny, nadto radców pp. Dra Feliksa Szlachtowskiego i Dra Faustyna Jakubowskiego;

4) Sędzią polubownym do procesu powyżej określonego, tudzież do procesu określonego w uchwale Rady miejskiej z dnia 29 listopada 1882 r. wybrała Rada miasta Wgo Dra Franciszka Kasparka, profesora Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Wydelegowano radców m. pp. Dra Hajdukiewicza i Dra Szlachtowskiego do wzięcia udziału imieniem Rady miasta, w rozprawie odbyć się mającej w c. k. Starostwie krakowskiem, względem utrzymania brzegów Rudawy i upoważniono ich, aby w złożyć się mającem oświadczeniu, odparli zamierzone narzucenie gminie miasta Krakowa, obowiązku konkurencyi do utrzymania brzegów młynówki, gdyby nawet korzyści zrzec się przyszło; aby się sprzeciwili wnioskowi zasypania Rudawy; na resztę zaś wniosków właścicieli domów nad Rudawą, co do kosztów czyszczenia Rudawy i czasu, w którym się czyszczenie odbywać ma, imieniem gminy miasta Krakowa, się zgodzili; oraz uchwalono, iż w razie, zrzeczenia się wspomnionych korzyści, delegaci mają przedłożyć Radzie m. deklaracyę do zatwierdzenia.

W celu uporządkowania cmentarza, oraz zyskania większych przestrzeni pod budowę grobów stałych, zatwierdzono plan przez budownictwo miejskie przedłożony na otoczenie wszystkich grobów (**kwater**) w miarę turnusów przekopywania pasami, na groby stałe w szerokościach 3—4 metrów.

Zezwolono na budowę kanału z realności l. 107. dz. VIII. i wpuszczenie go do kanału miejskiego, pod następującemi zastrzeżeniami:

a) kanał ma być budowany pod nadzorem budownictwa miejskiego;
b) służyć będzie jedynie do odprowadzania ścieków i nieczystości kuchennych;
c) wpadać ma pod kątem ostrym do kanału miejs. w kierunku spadku tegoż;
d) dno ma być przy ujściu do kanału miejs. przynajmniej od dna tegoż o 10 cm. wyżej założone;
e) wszelkie uszkodzenia kanału m., wykona gmina na koszt budującego.

Zezwolono klasztorowi pp. Felicyanek w Krakowie przy ul. Smoleńsku, na przeprowadzenie kanału ściekowego, wprowadzającego wody meteoryczne i kuchenne z podworca klasztornego ul. Smoleńsk do rzeki Rudawy i przyjęto ich deklaracyę, pozwalającą bezinteresownie wpuszczenią ścieków miejskich z ulicy Smoleńsk do kanału, o którym mowa; oraz że wszelkie dodatkowe roboty przy koniecznéin obniżeniu bruków w ulicy Smoleńsk powstałe, zarządzone zostaną, kosztem pp. Felicyanek w Krakowie.

Przyjęto zatwierdzająco do wiadomości:

1) że w dniu 1 Września br. bruki wykonane przez towarzystwo tramwajowe w Krakowie, odebrane zostały w myśl art. V. kontraktu, zawartego między towarzystwem a gminą miasta Krakowa dnia 25 listopada 1882 i że od dnia 1 Września br. gmina miasta przymuje obowiązek utrzymania wspomnianych bruków na siebie, za rocznem wynagrodzeniem, kontraktem ustanowionem;

2) zarządzenie sekcyi I. i VI. w sprawie wewnętrznéj restauraayi gmachu szkolnego w zabudowaniach poszpitalnych św. Ducha, wykonane we własnym zarządzie kosztem 2000 Zła. i udzielono na pokrycie tegoż wydatku kredyt dodatkowy w kwocie 2000 Zła. z oszczędności budżetu br. pokryć się mający;

3) wykonanie zabezpieczenia tarasów asfaltowych na Sukiennicach kosztem ogólnym 1313 zła. w. a., które przeprowadzono we własnym zarządzie z powodów nagłości i udzielono w tym celu kredyt dodatkowy na pokrycie wspomnianego wydatku, pokryć się mający z dochodów Sukiennic r. 1883; oraz polecono Sekcyi I. przedstawienie wniosków względem zabezpieczenia okien i wejść do komnat pierwszego piętra.

Uchwalono zakupić na rozszerzenie ulicy Koletek z realności L. 193 i 194 dz. VII. będących własnośaią OO. Bernardynow, grunt w ilości 279 sążni i 5′ kw. czyli 972.50 mtr. kwadr., na planie sytuacyjnym literami a, b, c, d, e, oznaczony, pod warunkami:

a) zapłacenia OO. Bernardynom za sążeń kwadr. nabytego gruntu po 5 zła.
b) wypłacenia tytułem wynagrodzenia za drzewa owocowe kwoty 290 zła. za krzewy 50 zła.;
c) rozebrania kosztem funduszu miejs. muru granicznego i wystawienia na gruncie OO. Bernardynów nowego muru z cegły, 45 ctm. szérokiego i wysokiego jak obecny i oddania go na własność OO. Bernardynom;
d) wynagrodzenie nastąpi z funduszu zakładowego.
e) do podpisania zawrzeć się mającego kontraktu upoważniono p. Prezydenta miasta, oraz radców miejskich pp. Friedleina Józ. i Pszorna Juliana.

Rada miasta przyjęła bezpłatną darowiznę kawałka gruntu przy ul. Studenckiej w objętości 2☐5′ na rozszerzenie téjże ulicy, uczynioną przez c. k. radcę Wgo Krumłowskiego i upoważniła p. Prezydenta miasta, aby temuż Wmu Krumłowskiemu za darowiznę tę, podziękował na piśmie.

OBWIESZCZENIE.

Ogłasza się instrukcye dla dozorcy cmentarza, dla grobarzy, dla dziadka tow. dobroczynności i dla kapelana cmentarnego wraz z taryfą należytości pogrzebowych — które to instrukcye p. Prezydent m. Dr. Weigel, reskryptem z d. 21 Marca 1882 L. 74 prez, tymczasowo wprowadził w wykonanie, a mianowicie:

A. Instrukcya dla dozorcy cmentarza.

§. 1.

Dozorca cmentarza w sprawach dyscyplinarnych podlega Prezydentowi miasta; w czynnościach odnoszących się do utrzymania porządku na cmentarzu jako parku, komisyi plantacyjnej; we wszystkich zaś innych czynnościach służbowych, Magistratowi.

§. 2.

Do obowiązków dozorcy należy:

a) zarząd i nadzór domowy nad budynkami cmentarnymi;
b) prowadzenie biura cmentarnego;
c) wykonywanie czynności odnoszących się do grzebania zmarłych;
d) czuwanie nad porządkiem na cmentarzu;
e) kierownictwo służbą cmentarną;
f) czuwanie nad uiszczeniem należytości pogrzebowych.

§. 3.

Zarząd i nadzór domowy nad budynkami cmentarnymi.

Dozorca powinien czuwać nad porządkiem i czystością w budynkach cmentarnych, powinien baczyć na to, aby w nich nikt nie mieszkał, oprócz osób do tego przez Magistrat upoważnionych; aby lokale na mieszkanie, kancelaryę i poczekalnię przeznaczone, jedynie na ten cel były użyte i aby nikt nie prowadził na cmentarzu gospodarstwa wiejskiego, a mianowicie nie trzymał krów, nierogacizny i drobiu, oraz nie hodował kwiatów na cmentarzu.

Jeżeli się okaże potrzeba jakiego sprawunku lub reparacyi w budynkach lub murze cmentarnym, winien o tem dozorca donieść w krótkiej drodze, inspektorowi ekonomatu.

§. 4.

Prowadzenie biura cmentarnego.

Do jego czynności biurowych należy: składanie raportów na piśmie Prezydentowi miasta i Magistratowi, ile razy do tego wezwany zostanie; utrzymywanie w porządku: planu cmentarza, oraz zbioru pozwoleń na pogrzebanie i otwieranie grobów murowanych, prowadzenie księgi głównej, indeksu do tejże, inwentarza, dziennika podawczego, indeksu alfabetycznego, indeksu topograficznego co do grobów stałych murowanych.

Na żądanie stron, winien dozorca na podstawie swych ksiąg wszelkich wyjaśnień co do zwłok pogrzebanych z uprzejmością udzielać. Świadectw urzędowych niemoże od siebie samodzielnie stronom wydawać, lecz zgłaszające się w tej mierze osoby, winien do Magistratu odesłać.

§. 5.

Wykonywanie czynności odnoszących się do grzebania zmarłych.

Dozorca może przyjmować przywiezione zwłoki zmarłych do domu przedpogrzebowego z polecenia lekarza

miejskiego lub komisarza; grzebać zaś zmarłych wolno tylko po okazaniu karty pogrzebowej. Bez szczegółowego pozwolenia niewolno otwierać grobów murowanych i dokonywać ekshumacyj zwłok. Pozwolenia na otwieranie grobów murowanych w celu ich naprawy lub złożenia zmarłych, udziela Prezydyum Magistratu w krótkiej drodze; na ekshumacyę zwłok Magistrat. Otwieranie trumien przywiezionych na cmentarz dla złożenia w grobie, bezwarunkowo jest wzbronione.

Dozorca powinien utrzymywać prosektoryum cmentarne w porządku, pod jego dozorem pozostają środki do trzeźwienia osób omdlałych służące i powinien nieść pomoc w razie powrotu do życia, zmarłych pozornie, zanim przybędzie lekarz miejski.

Również winien znać dokładnie podział cmentarza, pamiętać gdzie leżą groby stałe, być obecnym przy każdej czynności pogrzebowej, przestrzegać, aby tylko oznaczony obszar ziemi pod grób zajmowano, aby roboty grobowe rozpoczynano dopiero po okazaniu na to pozwolenia ze strony Magistratu, aby materyały budowlane, nie zalegały na chodnikach, kamienie na groby i nadgrobki jedynie obrobione, przywożono i nie uszkadzano grobów sąsiednich podczas fabryki.

Przy kopaniu grobów winien dopilnować, aby je we właściwej kolei i w potrzebnej ilości kopano i to dla osób dorosłych 190 cm. długie i głębokie, a 64 cm. szerokie; dla dzieci zaś 95—120 cm. długie w odstępach 64 cm.; ma czuwać aby szczątki dawniej pogrzebanych w pogłębionym grobie chowano i ma przedkłapać na początku każdego miesiąca liczebny wykaz na cmentarzu pogrzebanych, wyszczególniając osobno, pogrzebanych wojskowych, a z cywilnych osobno ze wsi a osobno z miasta

Dozorca cmentarny powinien oznaczyć każdy grób deszczułką opatrzoną w liczbę bieżącą księgi głównej i roku, oraz dopilnować, aby w trumnach składanych do grobów familijnych, były umieszczone blaszki z wytłoczonem imieniem i nazwiskiem zwłok osób w nich złożonych.

§. 6.

Czuwanie nad porządkiem na cmentarzu.

Szczególniejszą baczność winien zwracać dozorca na cmentarz i okalający go mur; również ma czuwać nad ścieżkami, mogiłami, drzewami, krzewami i kwiatami, aby ich nikt nie niszczył, a względnie nie zabierał i nieuszkadzał, oraz, aby je utrzymywano w należytym porządku. — Pod względem utrzymywania ścieżek, trawników, drzew, winien się stosować do wskazówek komisyi plantacyjnej.

Co roku w Maju powinien sporządzić spis grobów i pomników uszkodzonych i przedłożyć Magistratowi do dalszego zarządzenia.

Ma także baczyć dozorca na to, aby psów nie wpuszczano na cmentarz, aby wozami nie uszkadzano dróg i ścieżek, aby publiczność nie cisnęła się do otwartych grobów i ubodzy nie stawali się natrętnymi dla publiczności a w ogóle czuwać nad cmentarzem, aby nikt na nim szkody nie wyrządzał. Szkodników obowiązany dozorca przytrzymać i do właściwego Wydziału Magistratu odstawić, jeżeli się dokładnie nie wylegitymują z imienia, nazwiska itd.; w przeciwnym razie wystarczy złożenie Magistratowi raportu.

Od czasu do czasu, należy z grobarzami w nocy inspekcyę urządzać.

§. 7.

Kierownictwo personalem cmentarnem.

Do służby cmentarnej należą: gróbarze i dziadek cmentarny.

Dozorca cmentarny jest ich bezpośrednim przełożonym. Gróbarze i dziadek cmentarny, winni słuchać jego poleceń.

Względem przyjmowania, oddalenia lub ukarania gróbarzy, czynić będzie dozorca, Prezydentowi miasta, odpowiednie wnioski.

Osobna instrukcya określa obowiązki gróbarzy i dziadka cmentarnego.

§. 8.

Czuwanie nad uiszczeniem należytości pogrzebowych.

Należytości pogrzebowe wyszczegolnione są w poniżej zamieszczonej taryfie. Na dowód, że należytości w pozycyach ad A 1 do 6 włącznie zamieszczone, skarbowi miejskiemu zapłacone zostały, winien dozorca, domagać się, okazania kwitów przed pogrzebaniem zwłok, a względnie przed kopaniem grobów stałych, stawianiem pomników lub rozpoczęciem budowy grobów murowanych.

W razie zwolnienia przez komisarza obwodowego krewnych zmarłego dla ubóstwa od opłaty pokładnego lub taksy za kopanie grobów, dozorca zwolnienia te odbierze i razem zebrane, każdego 1 Stycznia i Lipca Magistratowi przez dziennik podawczy celem kontroli co do stanu ubóstwa przedkładać będzie.

Gdyby osoby zajmujące się pogrzebem zmarłego, ani kwitów ani zwolnienia od opłaty pokładnego i taksy za kopanie grobów, nie posiadały, ta okoliczność nie może być przeszkodą pogrzebania zwłok, ale dozorca winien o tem donieść niezwłocznie na piśmie Magistratowi, wymieniając imię, nazwisko zmarłego, miejsce śmierci, oraz jak się nazywają jego najbliżsi krewni, a względnie kto się pogrzebem zajmował.

§. 9.

W razie choroby winien dozorca niezwłocznie o tem donieść Prezydentowi m. celem zarządzenia zastępstwa.

W godzinach, w których się zwykle pogrzeby odbywają lub w czasie zapowiedzenia pogrzebów, nie może się dozorca bez ustanowienia zastępcy z cmentarza wydalać.

Chwilowe wydalenie się w innej porze dnia, jest dozwolone.

Do dłuższego wydalenia się, niż na 5 godzin, potrzeba pozwolenia Prezydenta miasta.

W zetknięciu się z publicznością winien dozorca zachować się uprzejmie; względem podwładnego personalu z taktem i stanowczo.

W razie ubliżenia dozorcy, lub komu ze służby mu podwładnej, winien tenże ubliżającego grzecznie upomnąć, a gdyby to nie skutkowało, donieść o tem urzędownie Prezydentowi miasta.

Również winien dozorca donieść Prezydentowi miasta, gdyby się ktokolwiekbądź dopuszczał jakich niewłaściwości na cmentarzu lub w zabudowaniach, pod jego zarządem domowym, zostających.

§. 10.

Przekroczenia niniejszej instrukcyi, karane będą, na mocy pragmatyki służbowej dla urzędników i sług Magistratu z r. 1875.

B. Instrukcya dla gróbarzy.

§. 1.

Gróbarze są sługami miejskimi. Ich bezpośrednim przełożonym, jest dozorca cmentarza, którego polecenia ściśle wykonywać mają.

§. 2.

Główne obowiązki gróbarzy są dwojakiego rodzaju; jedne z nich odnoszą się do grzebania zmarłych, drugie do utrzymania porządku na cmentarzu jako parku. —

§. 3.

Czynności odnoszące się do grzebania umarłych są następujące, a mianowicie: kopanie codziennie dostatecznej ilości grobów, grzebanie zmarłych, ekshumowanie zwłok, przenoszenie ich do innego grobu i udzielanie pomocy przy sekcyach. Wszystkie te czynności winni wykonywać podług wskazówek, udzielonych im przez dozorcę cmentarza, względnie komisyę dokonującą sekcyi zwłok.

§. 4.

Do czynności mających na celu porządek na cmentarzu jako parku, należy: utrzymywanie ścieżek, grobów, drzew, krzewów i kwiatów w porządku.

W tych czynnościach mają się stósować do poleceń komisyi plantacyjnej, udzielonych im za pośrednictwem dozorcy cmentarza, i mają być do nich użyci w czasie wolnym od zajęć, odnoszących się do grzebania zmarłych.

§. 5.

Oprócz powyższych głównych obowiązków, mają gróbarze nad tem czuwać, aby osoby widocznie nie trzeźwe i włóczęgi nie wchodziły na cmentarz, aby tam nie palono tytoniu, psów nie wprowadzano i w ogóle nad tem czuwać, aby żadnej szkody i kradzieży się nie dopuszczano.

Szkodników i osoby nieprzyzwoicie się zachowujące, obowiązani są gróbarze odstawić do kancelaryi cmentarnej i oddać ich dozorcy.

§. 6.

Gróbarze jako płatni z kasy miejskiej, nie mogą za wykonywanie swoich obowiązków domagać się od publiczności żadnej zapłaty. Za opiekowanie się grobami, należy się im wynagrodzenie według ustanowionej taryfy. Czynnościami temi, mogą się jednak zajmować o tyle tylko, o ile na tem nie ucierpi służba obowiązkowa.

§. 7.

Od gróbarzy wymaga się, aby byli trzeźwi i moralni, aby przestrzegali porządku i czystości w swoich własnych mieszkaniach i ogóle w zabudowaniach cmentarnych. W zetknięciu się z publicznością winni się zachować grzecznie i przyzwoicie. W razie ubliżenia im przez kogo, winni grzecznie zwrócić uwagę ubliżającego na tę niewłaściwość, a gdyby to nie skutkowało, zawiadomić o tém dozorcę cmentarza. — W czasie pogrzebów, winni gróbarze mieć na sobie mundury czyste; do kopania grobów i gracowania ścieżek i innej pracy, używać mają mundurów starych.

§. 8.

W razie przeszkody pełnienia obowiązków lub choroby, winni o tem niezwłocznie zawiadomić dozorcę cmentarza. Bez pozwolenia dozorcy cmentarza, nie wolno im się nigdzie wydalać. Do wydalenia się na dłużej, niż na 2 dni, potrzeba urlopu od Prezydenta miasta.

C. Instrukcya dla dziadka tow. dobrocz.

§. 1.

Rada towarzystwa dobroczynności, ma na cmentarzu swego dziadka, którego obowiązkiem jest pilnowanie puszki przeznaczonej na zbieranie składek na rzecz wspomnionego towarzystwa, oraz dzwonienie w czasie pogrzebów.

§. 2.

W czynnościach, o ile się odnoszą do pilnowania puszki, podlega dziadek cmentarny, Radzie towarzystwa dobroczynności; pod względem zaś zachowania się na cmentarzu, dozorcy cmentarza.

§. 3.

Dziadek winien być trzeźwy i moralny. Wymaga się od niego, aby nie wpuszczał osób widocznie nie trzeźwych i włóczęgów, oraz nie pozwalał, aby psy wprowadzano. W razie niemożności zapobieżenia tym nieporządkom, lub w razie dostrzeżenia, że ktoś jakąś szkodę na cmentarzu zrządza, zawiadomi o tem niezwłocznie dozorcę cmentarza lub którego z gróbarzy.

§. 4.

Jeżeliby zachowanie się dziadka cmentarnego było niewłaściwe, dozorca cmentarza zawiadomi o tem Prezydenta miasta, celem zaradzenia złemu w porozumieniu z Radą towarzystwa dobroczynności.

D. Instrukcya dla kapelana.

§. 1.

Na mocy listu fundacyjnego z dnia 9 Grudnia 1876, zatwierdzonego przez c. k. Namiestnictwo we Lwowie reskryptem z dn. 26 Kwietnia 1877 L. 10058 ustanowioną została posada Kapelana cmentarnego.

§. 2.

Gmina stoł. król. miasta Krakowa, jako kolatorka kapelanii cmentarnej, udziela prezentę kapelanowi, który w zakresie służby na cmentarzu podlega Magistratowi.

Kapelan nie może być do posług parafialnych przez żadnego proboszcza użyty.

§. 3.

Do głównych obowiązków Kapelana, należy odprawianie żałobnych nabożeństw za duszę śp. Ludwika i Anny Stersztyn Helclów, fundatorów kaplicy i odprowadzanie zwłok ubogich zmarłych od bramy cmentarnej do grobu — a to w sposób, jaki określa wspomniony powyżej list fundacyjny; oraz odprawianie nabożeństw, jakich wymagać będą fundacye w przyszłości powstać mogące.

O nabożeństwach fundacyjnych, winien kapelan zawiadamiać pobożną publiczność za pomocą kartek przylepionych dwa dni wprzód, na bramie cmentarnej i na tabliczce umieszczonej na murze kaplicy. Kapelan winien utrzymywać dokładny wykaz nabożeństw fundacyjnych.

§. 4.

Kapelan obowiązany jest mieszkać stale w budynku cmentarnym i nie może się wydalać z domu w godzinach popołudniowych.

§. 5.

Kapelan jest odpowiedzialnym za całość i stan inwentarza kaplicznego, jaki odbierze w obec proboszcza kościoła św. Mikołaja, inspektora ekonomatu i dozorcy cmentarza. Dokładny spis przedmiotów w kaplicy się znajdujących, winien posiadać kapelan i inspektor ekonomatu.

§. 6.

Kapelan winien utrzymywać porządek w kaplicy i nie pozwalać, aby bez wiedzy Magistratu umieszczano na jej murach tablice pamiątkowe, blaszki z trumien lub obrazki.

§. 7.

Kapelanowi wolno brać udział w nabożeństwie i pogrzebach fundacyą nie zastrzeżonych, jeżeli to nie przeszkodzi jego obowiązkom na cmentarzu i nie będzie temu przeciwny proboszcz kościoła św. Mikołaja.

§. 8.

Do kaplicy cmentarnej ma wstęp proboszcz kościoła św. Mikołaja, oraz inni proboszczowie krakowscy lub ich zastępcy. Nabożeństwo zaś w kaplicy mogą pod tym warunkiem odprawiać, jeżeli na tem nie ucierpią obowiązki fundacyjne.

§. 9.

Kapelan obowiązany jest utrzymywać sługę kapliczuego za wynagrodzeniem, jakie na ten cel przyznaje list fundacyjny. Kapliczny podlega kapelanowi. Kapliczny przedewszystkiem winien starać się o utrzymywanie porządku w kaplicy i posługiwać kapelanowi w czasie nabożeństw. Za moralne zachowanie się kaplicznego, jest kapelan odpowiedzialnym.

§. 10

Kapelan obowiązany jest udzielać Prezydentowi miasta i Magistratowi na żądanie, wszelkich wyjaśnień odnoszących się do jego obowiązków.

§. 11.

Nadzór nad skarbonką, która będzie umieszczona w kaplicy celem zbierania datków na światło i potrzeby kaplicy, należy do kapelana.

Otwieranie skarbonki odbywać się będzie raz na miesiąc w obecności kapelana, dozorcy cmentarza i fizyka miejskiego. Przeliczone pieniądze odbierze fizyk miejski celem złożenia w kasie miejskiej, poświadczając odbiór w utrzymywanej w tym celu księdze przez kapelana.

§. 12.

Nad dozorcą cmentarza i służbą cmentarną, nie ma kapelan żadnej władzy.

E. Taryfa należytości pogrzebowych.

Należytości pogrzebowe, które osoby zajmujące się pogrzebem uiścić są obowiązane, są dwojakiego rodzaju; a mianowicie:

A) jedne winny być uiszczane w kasie miejskiej;
B) drugie do rąk dozorcy cmentarza.

ad A) W kasie miejskiej należy uiszczać:

		Zł.	ct.
1)	Pokładne za dzieci do 15 lat życia	—	$26^1/_2$
	„ powyżej lat 15 „	—	70
2)	Za kopanie grobu dla dzieci do 5 lat	1	—
	powyżej lat 5 lub ekshumacye zwłok bez względu na wiek	1	50
3)	a. Za grunt na stały grób pojedyńczy 190 cm. długi i głęboki a 64 cm. szeroki, zwykle	24	—
	za groby mniejsze, stosunkową należytość;		
	b) za kwadratowy metr powierzchni gruntu pod groby familijne . . .	20	—
4)	za osobne miejsce po za grobem na ustawienie pomnika, lub na pozwolenie umieszczenia pamiątkowej tablicy na murze cmentarnym, za każdy kwadratowy metr zajętej powierzchni gruntu lub muru . . .	20	—
	a względnie stosunkową część tej należytości, w razie zajęcia mniejszej części powierzchni, niż m. □ wynosi.		
5)	Na utrzymanie ścieżek cmentarnych po 16 ct. od każdego metra kubicznego wymurowanego grobu lub ustawionego pomnika; w każdym razie najniższa łączna należytość, nie może wynosić mniej, niż Zła. 1.		

6) Za dzwonienie w kaplicy przy wprowadzeniu zwłok na cmentarz, o ile zmarły nie należy do tych, którym na mocy listu fundacyjnego z dnia 9 Grudnia 1876, bezpłatnie dzwonić należy, od 10 do 50 ct.

7) a. Dyeta dla fizyka miejskiego z powodu udania się na cmentarz dla otwierania i desinfekcyonowania grobów, oraz ekshumowania zwłok; jak niemniej na zakupienie środków desinfekcyjnych . . . . Zła. 5 ct. —
b. na fijakra i rogatkowe . . . . „ 1 „ —

8) a. Dyeta dla urzędnika Budownictwa miejsk. celem oznaczenia i wymierzenia gruntu pod grób, kolaudowanie wymurowanych grobów . . „ 3 „ —
b. na fiakra i rogatkowe . . . . „ 1 „ 12

ad B. Do rąk dozorcy cmentarza będą wypłacane następujące należytości:
a) dla gróbarzy zatrudnionych przy ekshumacyach lub sekcyach zwłok, po 50 ct. dla każdego;

b) za opiekowanie się grobami.

Należytości za opiekowanie się grobami ad b), zawisłe są od umowy zawartej między dozorcą a osobami interesującemi się grobami. — W każdym jednak razie, należytości te, nie mogą przekraczać maximum oznaczonego poniżej:

1) a. za obłożenie darniami, oraz obsadzenie barwinkiem, bratkami lub goździkami i utrzymanie mogiły grobowej większej od 1 Zła. do . Zła. 1 ct. 50
b) mogiły mniejszej od 50 ct do . „ 1 „ —
c) grobu z nadgrobkiem kamiennym od Zła. 1 ct. 50 do . . . . . . „ 2 „ —
d) grobu murowanego od 2.50 do . „ 3 „ —

2) Za obłożenie zuzlami i obsadzenie rozchodnikiem:
a) grobu pojedyńczego od Zła. 2 do „ 2 „ 50
b) „ małego „ „ 1 „ „ 1 „ 50
c) „ murowanego „ „ 3.50 . „ 4 „ —

3) Za obsadzenie mogiły kwiatami szlachetnymi np. kameliami, prymulami irysem itp. a mianowicie za czynność sadzenia każdorazowo 20 ct.; za kwiaty zaś dostarczane, podług rachunku ogrodnika, od którego te kwiaty powzięto, jeżeli osoby interesujące się grobami, nie dostarczą same kwiatów.

4) Za podlewanie, plewienie, obsypywanie piaskiem, omiecenie mogiły, miesięcz. Zła. 1.

C. Zasadzone na grobach kwiaty lub ułożone darnie i zuzle, nie mogą być bez pozwolenia osób, na których żądanie tamże umieszczone zostały, usunięte lub na inny grób przenoszone.

D. Z pomiędzy należytości, ktore mają być w kasie miejskiej uiszczone, kasa miejska poweźmie wyszczególnione w pozycyach ad A od 1 do 5 włącznie, zaraz przy ich zapłaceniu do funduszu miejskiego do właściwych rubryk. Należytości w pozycyi 6 wspomnione wprowadzi kasa miejska na depozyt miejski pod nomenklaturą „fundusz na potrzeby kaplicy". Dyety fizyka i urzędnika budownictwa, przyjmie kasa na depozyt tymczasowy i wyda im je, za zgłoszeniem się.

Na złożone w kasie dyety, otrzyma strona dowód kasowy z wyrażeniem kwoty i artykułu, pod którym należytość zapisano.

E. Na należytości ad B. 1, 2, 3, 4, uiszczane do rąk dozorcy, winien tenże prowadzić szczegółowy wykaz w którym ma być wyszczególniona osoba płacąca, oraz od czyjego grobu i jaką kwotę zapłacono. — Z zebranych należytości, mają być przedewszystkiem zakupione przedmioty służące do utrzymania grobów; pozostały czysty dochód podzielony zostanie na pięć części, z których $1/5$ przypada dozorcy cmentarza a $4/5$ części czterom grobarzom za pracę koło grobów.

F. Zastrzega się, że czynnościami pod B. 1, 2, 3, 4, wyszczególnionemi, tak dozorca cmentarza jak i gróbarze, o tyle tylko zajmować się mogą; o ile one nie będą przeszkodą do wypełniania obowiązków służbowych.

G. W razie nie złożenia dobrowolnie, której z powyżej ad A i B wyszczególnionych należytości, obowiązany jest Magistrat ściągnąć je w drodze administracyjnej w sposób przymusowy.

L. Wydz. kj. 55·687. / Magistr. 37.168.

Obwieszczenie.

Jego Excellencya Pan Minister Skarbu reskryptem z dnia 28-go pazdziernika 1883 r. L. 4445/F. M., zezwolił na podstawie opinii Izby giełdy wiedeńskiej, aby obligacye galicyjskiej pożyczki krajowej z r. 1883, opiewające na walutę austryacką i oprocentowane po $4\frac{1}{2}$ od sta rocznie, a mianowicie w półrocznych terminach — kadego 1 maja i 1 listopada, — mające być spłacone najdalej w przeciągu $38\frac{1}{2}$ lat od 1 maja 1884 począwszy, — notowane były w urzędowym dzienniku kursów giełdy rzeczonej.

Z Rady Wydziału Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Ks. Krakowskiem.

Lwów dnia 24 listopada 1883.

Wydawca: Dr. M. Schmidt V. P. M. — Nakładem Gminy miasta Krakowa. — W drukarni A. Koziańskiego.

L. 16. Rok 1883.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną zła. 1, składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują dziennik rozporządzeń bezpłatnie.

OBWIESZCZENIE.

Ogłasza się **Instrukcyę**, dotyczącą porządku w **rzeźni miejskiej**, uchwaloną przez komisyę akcyzową dnia 30. Grudnia 1878.

Instrukcya ta opiewa jak następuje:

DZIAŁ I.

Przepisy administracyjne.

§. 1.

Zarząd rzeźni jest obowiązany:

a). utrzymywać wszelkie budowle podziemne i nadziemne, bruki, szosy i t. d. jakoteż ruchomości, w dobrym stanie, porządku i czystości, a w ważniejszych przypadkach składać swej władzy raporta o potrzebie napraw;

b). zapobiegać szkodom, sprawdzać zrządzone szkody, poszukiwać winnych, ściągać wynagrodzenia za szkody, i czynić wnioski o ukaranie;

c). ściągać kwity, opłaty stajennego i prowadzić odpowiednie księgi;

d). kontrolować wydawanie i zużytkowanie paliwa, smarowidła i wszystkich do regularnego ruchu rzeźni potrzebnych materyałów;

e). czynić zadość rekwizycyom weterynarza miejskiego;

f). czuwać nad wykonywaniem przepisów policyi ogniowej, sanitarnej, budowniczej i niniejszej instrukcyi.

§. 2.

Organa zarządu rzeźni przeznaczone do spełniania poszczególnych czynności, a mianowicie: kontrolor, maszynista i stróże, podlegają bezpośrednio dyspozycyom zarządcy rzeźni.

Za odpowiednie prowadzenie, użytkowanie i stósowne utrzymanie machiny parowej, wodociągów i przyrządów czysto mechanicznych, jest maszynista osobiście odpowiedzialny.

§. 3.

Wprowadzanie bydła do zakładu odbywa się **z rana od godziny 8 — 12**; popołudniu w czasie od **1-go Kwietnia do 1-go Października**, od godz. **2 — 6**; od **1-go Października do 1-go Kwietnia od 2 — 4½**.

Bydło wprowadzone do zakładu, niemoże już z niego być wyprowadzone.

§. 4.

Bydło przychodzące do zakładu winno być wprowadzone albo do stajen, jeżeli ma stać jeszcze dni kilka, albo do przegród i baryer, jeżeli tego samego dnia ma być zabite, albo nareszcie wprost do hal rzeźniczych.

Pod żadnym pozorem nie powinno stać bydło na podworcu, drogach i szosach.

§. 5.

Niebezpieczne bydło winno być spętane a w stajniach przywiązywane do kółek, urządzonych przy drabinkach.

§. 6.

Bydło ma być przynajmniej raz na dzień karmione i pojone, w którym to celu rzeźnicy dostarczą potrzebnej paszy, która za upoważnieniem ze strony zarządcy może być wprowadzoną i na strychu nad stajniami bezpłatnie składaną.

§. 7.

Wozy przywożące paszę, o tyle tylko będą wpuszczane do zakładu, o ile ich wyładowanie może nastąpić, zanim noc zapadnie.

Wchód do składów paszy, od zachodu do wschodu słońca, jest wzbroniony.

§. 8.

Gnój ze stajen i trzewiów, jest własnością gminy miasta Krakowa.

§. 9.

Bydła przeznaczonego da zabicia „na koszer“ nie wolno wprowadzać do hali rzeźnej, zanim nie będą ukończone wszelkie przygotowania do bicia i zanim potrzebne osoby nie będą na miejscu.

§. 10.

Wszystkie czynności tyczące się bicia i oprawiania zabitych zwierząt, winny się odbywać wewnątrz hal i miejscowości na to przeznaczonych, przyczem drzwi winny być przymknięte.

§. 11.

Rzeźnia używaną być może tylko w dni powszednie i to **od I-go Kwietnia do I-go Października** od godz. **6. rano do godziny 6. wieczorem;** wczasie zaś od **I go Października do I-go Kwietnia** od godziny **7-ej rano** do godziny **5. wieczorem.**

§. 12.

Wrazie naglącej potrzeby urząd akcyzowy może dozwolić bicia w niedzielę i dni świąteczne w godzinach popoludniowych, albo też w dni powszednie w godzinach wieczornych i nocnych, za osobnem nadzwyczajnem wynagrodzeniem weterynarza, urzędników, maszynisty i stróżów w kwocie ogólnej ośm zła. składać się mającem, oprócz zwykłych taks i opłat.

§. 13.

Zabrania się wszelkich kłótni, hałasów, przeszkadzania innym w używaniu rzeźni, i t. p. wybryków. Każdy majstęr w czynnościach uskutecznionych w rzeźni odpowiada za porządek, spokoj i pracę swych czeladników, terminatorów i osób przez niego użytych.

§. 14.

Niewolno ostrzyć narzędzi na ciosowych kamieniach, mięsa rąbać na pokładzie asfaltowym, przyrządami mechanicznemi bez potrzeby się bawić, ani też ich lekkomyślnie uszkadzać.

Rzeźnicy i masarze są odpowiedzialni za wszelkie lekkomyślne a nie w skutek wadliwości przedmiotu samego powstałe uszkodzenia budynków rzeźni, ruchomości i przyrządów mechanicznych, popełnione tak przez nich, jako też ich służbę lub robotników i to tak pod względem odszkodowania strat jak i poniesienia kar pieniężnych porządkowych.

§. 15.

Tylko posługacze rzeźni mają prawo otwierać kurki od kotłów i do nich prowadzące; naczynia pod kurkami nie mogą być pozostawiane, lecz winny być ponapełnieniu natychmiast usunięte.

§. 16.

Zabrania się sypiać w halach rzeźnych, stajniach, strychach i innych lokalach należących do zakładu.

§. 17.

Palenie tytoniu bezwarunkowo jest wzbronione w obrębie stajen i składów paszy.

§. 18.

Zabrania się chodzić po podworcu lab budynkach zakładu z światłem, nieosłoniętem latarnią.

§. 19.

Wprowadzanie i wyprowadzanie wszelkich przedmiotów w obręb rzeźni i z tejże, podlega kontroli urzędników akcyzy.

§. 20.

Osobom nie zatrudnionym w rzeźni, wstęp do niej jest wzbroniony.

§. 21.

Psów do zakładu wprowadzać nie wolno.

§. 22.

Wózki i wozy przeznaczone do wywozu mięsa, łoju, skór, krwi i pozostałości, ustawiane być mogą tylko w miejscu na ten cel przeznaczonem, to jest na obszernem placu, pomiędzy rzeźnią bydła i rzeźnią trzody

§. 23.

Wozy naładowane mięsem lub pozostałościami, nie będą wypuszczone z zakładu, jeżeli nie są czystą pokrywą tak osłonięte, iż nie widać ich zawartości.

DZIAŁ II.

Przepisy zdrowotno-policyjne.

§. 24.

Zabrania się zabijania jakiejkolwiek sztuki bydła; jak wołów, byków, krów, trzody, cieląt, owiec i kóz, jakoteż oprawiania ich i czyszczenia pozostałości, gdzie indziej, jak w rzeźni miejskiej.

§. 25.

Weterynarz miejski kontroluje rzeź bydła i urzęduje w myśl obowiązujących go szczegółowych instrukcyj.

§. 26.

Cielęta i jagnięta mające mniej, niż dni 14, nie mają być bite, równie jak bydło chore albo też o chorobę podejrzane, które na żądanie weterynarza lub zarządcy, w osobnej na ten cel przeznaczonej stajni, winno być umieszczone.

§. 27.

Służba rzeźni o spostrzeżonych oznakach choroby na bydlęciu, winna bezzwłocznie zawiadomić weterynarza lub zarządcę rzeźni.

Mięso, którego konfiskata na wniosek weterynarza stanowczo przez Magistrat orzeczoną została, ma być w **przeciągu 24 godzin**, po przesypaniu chlorkiem wapna, przez oprawcę zakopane.

§. 28.

Rzeźnicy lub ich pomocnicy, którzy podczas rzeźi dostrzegą płód, winni o tem zawiadomić zarządcę, który go każe zakopać.

Niewolno przywłaszczać sobie płodu albo oddawać go do zużycia; skóra tylko może być zwrócona właścicielowi.

§. 29.

Rzeź sama winna się odbywać szybko, bez niepotrzebnej męczarni, wedle zwyczaju w rzemiośle przyjętego lub z postępem czasu przyjąć się mogącego.

Niewolno cieląt przed zabijaniem zawieszać, trzody przed zupełnem zabiciem do kotłów wpuszczać.

§. 30.

Każdy rzeźnik lub masarz winien podczas pracy w rzeźni zachowywać jak największą czystość.

Niewolno rzucać na ściany żadnej nieczystości, kału, mięsa, sierści, krwi, odpadków i t. d.; lecz należy je natychmiast z hal rzeźniczych usuwać i o ile nie mają innego przeznaczenia do gnojowni wywozić. Prócz mięsa, które na krępulcach i hakach przez 24 godzin w rzeźni wisieć może, nie wolno żadnych innych odpadkow, tamże na noc pozostawiać.

§. 31.

Trzewia winny być wypróżnione przed wywiezieniem, w miejscach rzeźni, na ten cel przeznaczonych

§. 32.

W halach rzeźnych nie wolno uskuteczniać żadnych pobocznych robót, niebędących w koniecznym związku z biciem bydła, mianowicie zaś należy, w miarę bicia i po dokonanej rewizyi przez weterynarza, jelita, żołądki, i t. d. wywozić do płukarni i tamże czyścić.

§. 33.

Mięso uznane za zdrowe, ma być oznaczone na każdej ćwierci wypaloną pieczęcią, zawierającą datę dnia zabicia bydlęcia, z którego pochodzi.

Niewolno w mniejszych ilościach, niż w ćwierciach, mięsa z rzeźni wywozić.

§. 34.

Stróże obowiązani są utrzymywać w ciągłej czystości stolnice, szafliki, kubełki, taczki, biesiagi, korytka, schodki i inne naczynia, które się w rzeźni znajdują.

§. 35.

Po ukończeniu dziennej rzezi, winni stróże ściany, podłogi i ruchomości, we wszystkich lokalach, starannie oczyścić przez zamiatanie a następnie obficie wodą spłukiwać, zapomocą wężów na ten cel urządzonych.

§. 36.

Studzienki pod okienkami kanałowemi umieszczone, winni stróże starannie czyścić a mianowicie, w miesiącach letnich **od Igo Kwietnia do Igo Października** przynajmniej, co drugi; w miesiącach zaś zimowych od **I-go Października do I-go Kwietnia**, przynajmniej co trzeci dzień. Wydobyte ze studzienek odpadki należy odwieźć do gnojowni.

§. 37.

Kanał główny należy przepłukiwać w zimie przynajmniej raz, w lecie zaś dwa razy na tydzień, wodą w pławiarni się znajdującą.

§. 38.

Kanał boczny z rzeźni trzody wychodzący, należy co drugi dzień wodą równocześnie spuszczoną z wszystkich trzech kotłów, aż po same krawędzie napełnionych, co drugi dzień starannie przepłukać.

§. 39.

Chodzenie na ustęp w inne miejsca jak do wychodków, zakazuje się pod karą.

§. 40.

Wychodki winny być raz w tydzień wyczyszczone, zamiecione i wyszorowane.

W miesiącach letnich, należy je starannie proszkiem odwaniającym posypywać.

§. 41.

Stajnie winny być w miarę ich użytkowania, raz lub dwa razy tygodniowo z mierzwy oczyszczone i zamiecione.

§. 42.

Gnojownik należy jak najczęściej wypróżniać; wczasie letnich upałów, mianowicie po wyczyszczeniu studzienek kanałowych, należy go wedle potrzeby, odwaniać.

§. 43.

Szosy, bruki i cały podworzec, należy w czasach posuchy za pomocą urządzonych na ten cel hydrantów, często wodą skrapiać a w miarę potrzeby, dwa lub trzy razy na miesiąc zamieść.

DZIAŁ III.

Przepisy techniczne.

§. 44.

Maszynista odbiera w myśl §. 2. bezpośrednie dyspozycye od zarządcy w sprawach dotyczących porządku domowego, utrzymania czystości i karności; sam zaś osobiście jest odpowiedzialny:

a). za ruch i dobry stan machiny parowej;

b). za dobre fungowanie, utrzymanie i zabezpieczenie wodociągów;

c). za utrzymanie w dobrym stanie i należytem porządku wszystkich przyrządów mechanicznych;

d). za odpowiednie opalanie kotłów w rzeźni trzody i płukarni jelit;

e). za oszczędne gospodarswo opałem i smarowidłem.

§. 45.

W tym celu przydany jest maszyniście stróż- pomocnik, który w sprawach co dopiero wymienionych jest wprost od maszynisty zależny, osobiście nie odpowiedzialny.

§. 46.

Jak należy palić pod kotłem, jak się obchodzić z maszyną parową i jakie zachowywać środki bezpieczeństwa, maszynista egzaminowany, wiedzieć winien; niniejsze przepisy nie naruszają w niczem obowiązających pod tym względem zasad ogólnych.

§. 47.

Celem utrzymania maszyny w należytym porządku należy ją:

a). szmatami obcierać wśród ruchu i po zastanowieniu;

b). czuwać, iżby zeszczelnienia nieparowały i wody nie przepuszczały;

c). czuwać przedewszystkiem nad utrzymaniem w dobrym stanie tłoka maszyny, tłoka pompy, klap, szufladki cylindrowej i wentyli;

d). nareszcie na około maszyny utrzymać zupełną czystość, iżby nie było kurzu z węgla lub z popiołu; ani też stojącej wody.

§. 48.

Około **I-go i 15-go każdego miesiąca**, należy czyścić kocioł z osadu i kamienia.

W tym celu winien maszynista w piątek wieczór napełnić rezerwoar, ażeby cała sobotę i niedzielę miał wolną do czyszczenia kotła, wymiany klap i innych zużytych części, w razie potrzeby smarowania tłuszczem kurków i do naprawy wszelkich zeszczelnień; w niedzielę na wieczór winien być rezerwoar znowu napełniony.

§. 49.

O większych reparacyach, których sam uskutecznić nie może, winien maszynista, ile możności jak najwcześniej zarząd rzeźni zawiadomić, iżby tenże w odpowiednim zakładzie fabrycznym zamówił to, co będzie potrzeba i aby naprawa się odbyła w najbliższą niedzielę lub dzień świąteczny.

§. 50.

Obowiązkiem jest maszynisty zwracać swą baczność na to,aby cały zakład sowicie w wodę był zaopatrzony; nadto winien zapobiegać lekkomyślnemu marnowaniu wody, czyto ze strony rzeźników, czy też stróży a jeżeli temu sam zapobiedz nie może, o spostrzeżeniach donieść zarządcy.

§. 51.

Pompowanie wody winno się odbywać w miarę potrzeby w taki jednakowoż sposób, aby po skończonéj dziennéj rzeźi i zupełnem oczyszczeniu zakładu przez stróżów, rezerwoar został na noc zupełnie napełnionym.

§. 52.

Wentylem głównym winien maszynista według doświadczenia i potrzeby regulować silniejszy lub słabszy dopływ wody do zakładu; wentyl ten winien być co dzień po oczyszczeniu rzeźni zamknięty.

§. 53.

W czasie silnych mrozów należy celem ochronienia pompy i rezerwoaru od zamrożenia, utrzymywać ciągły, choćby słaby ogień pod kotłem parowym, a oprócz tego również, choćby miernie ogrzewać piecyk żelazny' przy pompie ustawiony.

§. 54.

Szczególnej przezorności wymaga zabezpieczenie rur wodociągowych od zamrożenia.

Rury otoczone są, o ile nie leżą w ziemi, warstwą sieczki; wszystkie studzienki dające dostęp do wentyli i zbiorników mułu, należy starannie nawozem wypełnić.

W czasie pory mroźnej, należy wodę z rur wodociągowych po skończoném czyszczeniu zakładu i po uprzedniem zamknięciu wentyla głównego, co wiecźó zupełnie wypuszczać i najprzód za pomocą wentyla znajdującego się w kanale przy komórce izraelickiej, następnie zaś za pomocą kurka o dwóch przelotach, który jest umieszczony w studzience obok maszyny.

§. 55.

Naprawa rur winna się odbywać w ten sposób, że należy zamknąć tę część rur (odgałęzienie), która naprawy potrzebuje, zwłaszcza też, że każde odgałęzienie za pomocą urządzonych na ten cel wentylów; odcięte być może od komunikacyi z innemi ramionami, które są wodą napełnione.

§. 56.

Maszynista nadzoruje szczegółowo czynności stróżów w §§. 35, 37, 38 i 43; bliżej opisane, a tyczące się

użytkowania pławiarni, kotłów, wężów i hydrantów do czyszczenia budynków, kanałów i podworca.

§. 57.

Wszystkie części ruchome do czyszczenia służące a mianowicie węże, nadstawki hydrantowe, klucze i t.d. przechowuje maszynista, zakłada je i odejmuje po zrobieniu użytku.

Czyszczenia wzmiankowanych przedmiotów dokonywa podług wskazówek maszynisty, stróż-pomocnik; co kwartał zaś odbywać się winny z wszystkimi tymi przyrządami próby w obecności zarządcy.

§. 58.

O ile zachodzić będzie potrzeba, winien maszynista dawać rzeźnikom wskazówki odpowiedniego używania wind, wózków i innych przyrządów mechanicznych.

§. 59.

Codziennie należy 5 wind i 5 przynależnych do nich wózków, nasmarować oliwą, zęby zaś trybów łojem lub szarem mydłem, tak że po kolei idąc na każdą windę (sztuk 29), przypadnie smarawanie co 6 dni. Czynność ta winna się odbywać w godzinach rannych, przed rozpoczęciem rzeźi. Należy przytem windy i wózki dokładnie zbadać, uszkodzenia mniejsze naprawić, o większych zarząd zawiadomić.

§. 60.

Co dwa lata, najstosowniej około 1-go Lipca należy maszynę i komin żelazny opokostować, rezerwoar wyczyścić i również opokostować; zbiorniki w rurach osadzone po zdjęciu nakrycia, z piasku i mułu oczyścić; śruby zaś nakrycie przytrzymujące, celem niedopuszczania rdzewienia, przynajmniej co jedno ćwierćrocze nasmarować.

§. 61.

Rzeczą jest maszynisty dopilnować, iżby materyjału opałowego przed otworami ognisk, czy to machiny czy też kotłów na noc nie pozostawiono, ani też w części spalonego na podwórzec celem ugaszenia nie wyrzucano. Maszynista co wieczór, naocznie przekonać się winien, czy wszystkie ogniska są zupełnie wygaszone, z wyjątkiem gdyby zachodziły okoliczności w §. 53. przewidziane.

§. 62.

Paliwo i smarowidło zakupione przez zarząd, odbiera maszynista do użytku od zarządcy rzeźni za pokwitowaniem; ze swej zaś strony prowadzić winien książeczkę uwidoczniającą ilość, czas i sposób zużycia otrzymanego materyału.

Szczególowe pod tym względem przepisy, wyda urząd akcyzowy miejski.

§. 63.

Przedmioty rezerwowe a mianowicie: zeszczelnienia gumowe, klapy, szkła, dalej minię i szmaty, winien mieć maszynista w zapasie, a w razie wyczerpania się tego zapasu, wcześnie uwiadomić o tem zarząd rzeźni.

§. 64.

O każdym wyjątkowym wypadku i stanie przedmiotów swej pieczy i staraniu powierzonych, winien maszynista zarząd rzeźni, natychmiast zawiadomić.

DZIAŁ IV.

Przepisy ogólne.

§. 65.

Przynajmniej dwa razy do roku odbywa się nadzwyczajna rewizya rzeźni przez Komisyę złożoną z członków Komisyi administracyjnej dochodów akcyzowych, urzędu akcyzowego i budownictwa miejskiego. Protokół z tej rewizyi winien być na najbliższem posiedzeniu Komisyi administracyjnej do wiadomści podany.

§. 66.

Karom porządkowym pieniężnym i karom dyscyplinarnym podlegają wszyscy przy rzeźni miejskiej urzędujący, w myśl przepisów obowiązujących urzędników i sługi urzędu akcyzowego.

§. 67.

Wynagrodzenia za uszkodzenia popełnione w myś §. 14. bez względu na ich wysokość; również kary porządkowe pieniężne za niechlujstwo i zanieczyszczanie aż do wysokości 2. zła., naznacza i ściąga zarządca rzeźni.

Kary porządkowe pieniężne wyższe niż 2 zła., za powtarzające się uszkodzenia, nieporządki, samowolności lub też za niezachowanie przepisów bezpieczeństwa ogniowego i td. naznacza i ściąga, na wniosek zarządcy, urząd akcyzowy.

Wynagrodzenia za uszkodzenia, użyte będą na koszta naprawy zepsutego przedmiotu; kary pieniężne porządkowe wpływają bez wyjątku do funduszu ubogich miejskich.

§. 68.

Komisya administracyjna dochodow akcyzowych, zastrzega sobie rewizyę lub uzupełnienie niniejszej instrukcyi w każdym czasie.

Ceny targowe.

Miara lub waga	Dnia 4. Grudnia 1883	I-go gatunku od zła.	c.	I-go gatunku do zła.	c.	2-go gatunku od zła.	c.	2-go gatunku do zła.	c.	3-go gatunku od zła.	c.	3-go gatunku do zła.	c.
100 Kilogram.	Pszenicy zimowej. . . .	10	25	10	50	9	25	10	—	8	75	9	—
„ „	Pszenicy jaréj	10	—	10	25	—	—	9	75	—	—	—	—
„ „	Żyta	8	30	8	40	8	—	8	25	—	—	7	75
„ „	Jęczmienia	8	—	8	25	7	25	7	75	6	50	7	—
„ „	Owsa	7	30	7	40	—	—	7	10	—	—	—	—
„ „	Grochu	10	50	10	75	10	—	10	25	9	—	9	50
„ „	Jagieł	12	—	12	50	11	—	11	50	—	—	—	—
„ „	Fasoli	12	—	12	50	11	—	11	50	10	—	10	50
„ „	Tatarki	7	75	8	—	7	—	7	50	—	—	—	—
„ „	Prosa	7	—	7	25	—	—	6	75	—	—	—	—
„ „	Rzepaku zimowego . . .	16	25	16	50	—	—	16	—	—	—	—	—
„ „	Rzepaku letniego	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
1 Hektolitr	Ziemniaków	2	80	3	—	—	—	2	60	—	—	—	—
100 Kilogram	Siana	4	50	4	80	3	60	4	—	—	—	3	50
„ „	Słomy	2	50	2	60	—	—	2	40	—	—	2	20
1 Hektolitr	Spirytusu z opł. na 95° Tral.	—	—	59	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „	Okowity z opłatą na 75° .	—	—	52	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Garn. (4 litr)	Masła 3 Kilogr. 66 Dgr. 4 l.	4	40	4	50	—	—	4	25	—	—	—	—
1 Kilogram	Słoniny	—	82	—	84	—	—	—	80	—	—	—	—
„ „	Soli	—	—	—	12	—	—	—	—	—	—	—	—
Kopa (60 sz.)	Jaj kurzych	1	90	2	—	—	—	1	80	—	—	—	—
10 Litrów	Kaszy jęczmiennéj zwycz.	—	85	—	90	—	70	—	80	—	—	—	—
„ „	„ tatarczanéj (częstochowskiéj) . . .	—	—	1	80	1	60	1	70	—	—	—	—
„ „	„ pszenicznéj . . .	—	—	1	90	—	—	1	80	—	—	—	—
„ „	„ perłowéj	1	80	2	20	1	50	1	60	1	20	1	40
„ „	„ tatarczanéj całéj .	—	—	1	80	—	—	1	60	—	—	—	—
„ „	„ tatarczanéj łupanéj	—	—	1	20	—	—	1	10	—	—	—	—
„ „	Pęcaku	—	—	1	10	—	—	1	—	—	—	—	—
„ „	Kaszy jaglanéj	—	—	1	20	—	—	1	10	—	—	—	—
100 Kilogram.	Mąki pszenicznéj . . .	l.	0	l.	1	l.	2	l.	3	l.	4	l.	5
		20	40	20	—	19	50	18	50	17	20	16	50

Ceny mięsa na miesiąc Grudzień r. b.

Podali ceny:

a) Rzeźnicy w jatkach poddominikańskich murowanych i drewnianych.

	Jeden kilogram ct
Mięsa wołowego z części tylnych	56
„ „ „ przednich	48
Polędwicy wołowej . . . . . . od 70 ct. do	90
Cielęciny z części tylnych	52
Cielęciny „ przednich	44
Baraniny „ tylnych	50
Baraniny z części przednich	44
Wieprzowiny ze skórką	60
„ bez skórki	56

b) Rzeźniny w sklepach sprzedający.

	Jeden kilogram ct.
Mięsa wołowego z części tylnych	56
„ „ „ przednich	52
Polędwicy wołowej . . . . . . od 70 ct. do	100
Cielęciny z części tylnych	56
„ „ przednich	48
Baraniny „ tylnych	52
„ „ przednich	48
Wieprzowiny ze skórką	60
„ bez skórki	56

Na miesiąc Grudzień rb. złożyli piekarze następujące ceny pieczywa:

Właściciel piekarni	Rożki wiedeńskie	Bułki wiedeńskie	Bułki zwyczajne	Chleb owy doborowy	Chleb stołowy zwycz.
	Za jeden cent wypada gramów.				
Bartl Stanisław L. 3. ul. Sienna.	20	28	32	$40\frac{1}{2}$	50
Bartl Józef L. 28 ul. Szewska.	20	$26\frac{2}{3}$	30	20	40
Piek. Gust. Barucha Podgórze.	$23\frac{1}{3}$	30	35	L.I.57	L.III.68
Bicz Piotr L. 29 ul Starowiślna	20	$23\frac{1}{3}$	35	$42\frac{1}{2}$	45
Chęcińska Julia L. 18 ul Długa	$23\frac{1}{3}$	30	35	40	50
Długoszewski Jan L. 22 ul. Szewska	$16\frac{2}{3}$	$23\frac{1}{3}$	35	40	48
Kaparski Teofil L. 6 ul. Stolarska	20	$26\frac{2}{3}$	30	$37\frac{1}{2}$	60
Knoll Józef 5 Mały rynek	$15\frac{1}{3}$	$23\frac{1}{3}$	25	40	45
Lewik Franciszek L. 29 Starowiślna	$23\frac{1}{3}$	$23\frac{1}{3}$	25	$42\frac{1}{2}$	45
Łysakowski Walenty L. 1 ul. Długa	$23\frac{1}{3}$	33	40	45	52
Myszkowska Zofia L. 3 ul. Krótka	piecze tylko sam chleb			30	$47\frac{1}{2}$
Merkert Aleksander L. 5 ul. Szczepańska	$18\frac{2}{3}$	$28\frac{2}{3}$	36	56	60
Nowicki Ludwik L. 21 ul. Sławkowska	$16\frac{2}{3}$	$23\frac{1}{3}$	27	40	$67\frac{1}{2}$
Opidowicz Maciéj L. 40 ul. Floryańska	20	$26\frac{2}{3}$	35	$42\frac{1}{2}$	38
Owsiak Józef L. 5 ul. Wiślna	$23\frac{1}{3}$	$23\frac{1}{3}$	25	$42\frac{1}{2}$	45
Schmidt Anna L. 44 Floryańska	$16\frac{2}{3}$	$26\frac{2}{3}$	40	50	67
Troczyński Romuald L. 11 ul. Stolarska	piecze tylko sam chleb			55	70
Węgrzynowska Anna L. 30 ul. Sławkowska	20	$26\frac{2}{3}$	40	45	60
Wójcik Karol L. 7 plac Szczepański	$23\frac{1}{3}$	$26\frac{2}{3}$	35	40	42
Wątorski Jan L. 3 ul. Mikołajska	$21\frac{1}{3}$	28	32	45	66

Chleba Prądnickiego światłego 1. kilogr. 12.
" " śniadego 1. " 10.
" Pędzichowskiego światłego 1. " 13.

Magistrat stoł. król. Miasta Krakowa

dnia 1 Grudnia 1883.

Przedmioty znalezione.

W czasie od dnia 1 do 30 Listopada 1883 roku, złożone zostały w Magistracie następujące przedmioty znalezione a mianowicie:

Artykuł 1478 woreczek z kwotą centów 72.
" 1491 parasolka.
" 1492 portmonetka z kwotą Zła. 1 cent. 59.
" 1498 bok od łóżka.
" 1499 2 klucze.
" 1500 list z wekslem.
" 1501 dwa klucze.
" 1504 weksel na Zła. 257 cent. 73.
" 1505 brzytwa.
" 1506 książka do nabożeństwa.
" 1536 bransoletka srébrna.
" 1540 klucz.
" 1542 ręczników 8, ścierek 4. chustek 14.
" 1543 chustka do nosa.
" 1544 sznury do firanek.
" 1558 portmonetka cent. 6.
" 1559 3 klucze, okulary i woreczek z cent. 22
" 1560 chustka.
" 1592 pled.
" 1593 pierścionek.

Magistrat wzywa niniejszém właścicieli powyższych przedmiotów, aby celem ich odebrania, zgłosili się do Wydziału III. Magistratu i tam swe prawa własności do tychże przedmiotów udowodnili; w przeciwnym razie po upływie jednego roku, nabędą znalazcy pewnych praw do tych przedmiotów, a po upływie dalszych trzech lat staną się właścicielami.

Kraków, dnia 1 Sierpnia 1883.

L. 35163.

OGŁOSZENIE LICYTACYI.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa podaje do powszechnej wiadomości, iż celem wydzierżawienia poboru nawozu ze stajni miejskich i zmiotków z ulic, na przeciąg trzechletni, poczynając od 1 Stycznia 1884 do ostatniego Grudnia 1886 r., odbędzie się w dniu **17 Grudnia 1883** w Wydziale Iym. Magistratu o godzinie 12 w południe,

publiczna licytacya.

Na pierwsze wywołanie ustanawia się cenę w kwocie 600 zła.

Wadyum wynosi 60 zła.

Deklaracye pisemne, na których poświadczenie zamieszczone być winno, że złożono wadyum w kasie miejskiej, przyjmowane będą do godziny 12.

Warunki licytacyi, mogą być przejrzane w Wydziale Iym Magistratu, w godzinach urzędowych

Kraków 30 Listopada 1883.

L. 17. Rok 1883.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną zła. 1, składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują dziennik rozporządzeń bezpłatnie.

Rada miasta.

Posiedzenie z dnia 6 Grudnia 1883.

Nieobecności swéj na posiedzeniu Rady miasta, nie usprawiedliwili następujący pp. radcy:
Goldgarth Abraham; John Juliusz August; hr. Potocki Artur; Pszorn Julian; Dr. Retinger Józef; Dr. hr. Tarnowski Stanisław.

Radcy m. p. Friedleinowi Józefowi, udzielono dwumiesięcznego urlopu.

Przyjęto do wiadomości wyjaśnienie sekretarza prez., że w Listopadzie r. b. odbyła sekcya Isza posiedzeń 4 a z jej grona wydelegowana komisya gospodarcza 9; sekcya III., IV. i V. po jednem posiedzeniu.

Rada miasta upoważniła p. Prezydenta m., aby z Komitetem urządzić się mającéj wystawy, imieniem miasta, zawiązał stosunek **na takich samych warunkach**, na jakich zawarty był stosunek z Komitetem wystawy „Sobiescianów".
1) Przyjęto do wiadomości sprawozdanie sekcyi skarbowéj w sprawie odbudowy sukiennic;
2) uchwalono udzielić odpowiedzialnym urzędnikom kasy m. absolutoryum z administracyi funduszu sukienniczego za lata 1877, 1878, 1879, 1880 i 1881 r;
3) z uwagi zaś, że z przedstawionego sprawozdania wynika, że p. Pryliński nie przedłożył we właściwym czasie planów i kosztorysów i wskutek tego opóźnienie budowy nastąpiło; upoważniono p. Prezydenta m., aby obrońcy gminy w sądzie polubownym, sprawozdanie wspomnione, dla informacyi doręczył.

Zatwierdzono ofertę Mojżesza Landesdorfera na dostawę furażu w r. 1884, jako dla gminy najkorzystniejszą, którą tenże zobowiązał się dostarczać 100 kilo owsa po 8 zła. 65 ct., 100 kilo siana po 5 zła. 35 ct. a 100 kilo słomy po 3 zła. 10 ct.

Na sprawienie przyborów naukowych do nauki kroju sukien, koronkarstwa, prania i prasowania, oraz na sprawienie sprzętów do dwóch sal kursu robót kobiecych, wyznaczyła Rada miasta kwotę 1200 zła.

Wydatek ten ma być zamieszczony w budżecie na rok 1884.

Rada Miasta uznała pilną potrzebę założenia szkoły pływania w Krakowie i poleciła Magistratowi, aby w porozumieniu z sekcyą ekonomiczną i komisyą sanitarną, przedstawił jak najrychlej odpowiednie wnioski, a komisya wniosek o dodatkowy kredyt.

Zezwolono na budowę kanału ściekowego z realności L. 362 i 363 dz. VIII na Kaźmierzu przy ul. Starowiślnej, p. Reicha własnej i na wpuszczenie tegóż kanału pod zwykłymi warunkami, do kanału miejskiego.
Zezwolono na budowę kanału ściekowego, z realności nowo budującej się przy rogu ul. św. Sebastyana i św. Gertrudy, p. S. Lembergera własnej, oraz na wpuszczenie go do kanału miejskiego pod zwykłymi warunkami.
Zezwolono na budowę kanału ściekowego i kloacznego z realności L, 402 dz. I. (budynek kasy oszczędności przy ulicy Szpitalnej i św. Marka), oraz na wpuszczenie go do kanału miejskiego, pod zwykłemi zastrzeżeniami.
Zezwolono na wybrukowanie i uporządkowanie dziedzińca w koszarach obrony krajowéj według planu sporządzonego przez budownictwo m. Wydatek ten ma być pokryty w ten sposób, jak wydatki poprzednie na budowę koszar obrony krajowej, a wnioski co do ostatecznéj amortyzacyi téj, dotąd tytułem pożyczki z innych funduszów powziętéj kwoty, mają być Radzie m., w jak najkrótszym czasie przedstawione.

Zezwolono:
a) na dalsze brukowanie ścieżki głównej na cmentarzu krakowskim, oraz na wstawienie na ten cel kwoty 1500 zła, do budżetu na r. 1884 w tyt. 43 „wydatki nadzwyczajne";
b) na wstawienie do budżetu kwoty 500 zła. tyt. 43, na utrzymanie i naprawę ścieżek wysypanych żwirem na cmentarzu krakowskim z zastrzeżeniem, aby plan i kosztorys przedłożono przed rozpoczęciem robót.

Zezwolono na wstawienie kwoty 4000 zła. w tyt. 43 wydatki nadzwyczajne, w budżecie na rok 1884, na budowę stajni oraz cieplarni.

Pragmatyka służbowa

zawierająca urządzenie stosunków służbowych urzędników i sług Magistratu, oraz wydziału obrachunkowego.*)

Pragmatyka służbowa opiewa jak następuje:

Rozdział I.

O kwalifikacyi do służby miejskiej.

§. 1.

Ubiegający się o służbę miejską winien się wykazać.

a) nieposzlakowanem życiem;
b) odpowiedniemi zdolnościami
c) wiekiem nieprzechodzącym 40go roku życia.

§. 2.

O kwalifikacyi drugiego Vice-Prezydenta, Radców i tak zwanych urzędników konceptowych Magistratu, urzędników wydziału obrachunkowego i kasy miejskiej, stanowi §. 60 statutu gminnego miasta Krakowa.

Co do reszty urzędników i sług miejskich, Rada miejska na mocy §. 64 statutu gminnego, określać będzie w poszczególnych przypadkach, warunki przyjmowania do służby i kwalifikacyę według zachodzących potrzeb służby.

§. 3.

Ubiegający się o posadę winien wskazać — czy i w jakim stopniu jest spokrewnionym lub spowinowaconym z którymkolwiek z urzędników miejskich.

O stósunkach służbowych spokrewnionych lub spowinowaconych urzędników miejskich, stanowi §. 60 statutu gminnego.

§. 4.

Wszystkich urzędników etatem objętych, mianuje Rada miejska na przedstawienie Prezydenta miasta lub Magistratu, według postanowienia §. 60 statutu gminnego.

Przy obsadzeniu posad wydziału rachunkowego Prezydent m. zażąda zdania naczelnika tegóż wydziału.

Do przyjmowania i oddalenia sług miejskich, jest upoważniony Prezydent miasta. O każdem przyjęciu lub oddaleniu, Prezydent miasta, zawiadomi Radę miejską.**)

§. 5.

O ile na opróżnioną posadę ma być rozpisany konkurs, rozstrzyga Rada miejska.

§. 6.

Mianowany urzędnik lub sługa, wykona do rąk Prezydenta m. lub jego zastępcy przysięgę, według przepisanej roty.

Z dniem złożonej przysięgi, rozpoczyna się czas służby, do której powołanym został.

Rozdział II.

Obowiązki urzędników i sług miejskich.

§. 7.

Urzędnicy miasta winni ściśle pełnić obowiązki poruczonej sobie służby i zachowywać się przyzwoicie, jak tego powaga ich zawodu i urzędu wymaga.

§ 8.

Z stronami urzędnicy winni się **obchodzić uprzejmie, wysłuchać cierpliwie ich życzeń, oświecać i poinformować, gdzie tego zachodzi potrzeba.**

§. 9.

Urzędnik pełnić będzie nietylko wszystkie czynności zwyczajne swej służby, ale i **nadzwyczajne**, które mu wrazie potrzeby przez Prezydenta miasta przydzielone lub przez przeniesienie na inną posadę poruczone zostały.

Przeniesiony urzędnik, zatrzymuje tę samą płacę i rangę, jeżeli przeniesienie nie nastąpiło w skutek dyscyplinarnego postępowania.

§. 10.

Urzędnik powinien się odznaczać **nieskazitelną rzetelnością**. Za czynności, które z urzędu pełnić jest obowiązany, **nie wolno mu pod żadnym pozorem przyjmować od stron jakichkolwiek darów, lub innych jakichkolwiek korzyści.**

Za każde pod tym względem przekroczenie, surowo ukaranym zostanie.

Według okoliczności, pierwsze już przekroczenie tego rodzaju, utratę służby za sobą pociągnąć może. (§. 20.)

§. 11.

Urzędnik winien zachować **tajemnicę** urzędową. Nie wolno mu przeto wyjawić stronom **uchwał zapadłych w urzędzie** lub stanu spraw, szczególnie takich przez których wyjawienie, ucierpieć by mógł interes, miasta lub interes prywatny.

§. 12.

Wszelkie takie **uboczne zatrudnienia** poza urzędem, któreby uwłaczały godności urzędnika miejskiego lub czyniły uszczerbek służbie urzędowej w jakikolwiek bądź sposób lub były niezgodne z bezstronnem stanowiskiem jego, jako urzędnika miejskiego — surowo są wzbronione.

§. 13.

Urzędnicy winni przestrzegać **przepisanych godzin urzędowych.** — Wrazie potrzeby obowiązani są według

*) Uchwalona przez Radę miasta na posiedzeniu 12 marca 1874.

**) Uchwała Rady m. z dnia 2 Lipca 1879.

polecenia Prezydenta m. pracować nawet nad czas przeznaczony.

§. 14.

Urlopy udzielane będą urzędnikom według przepisów §. 64 i 98 statutu gminnego.

Urzędnikom kasowym lub do składania rachunków z pobieranych opłat albo materyałów obowiązanym, urlop wtenczas tylko udzielony być może, jeżeli się okaże, że ich rachunki są w porządku a pieniądze lub materyały należycie oddane zostały, tymczasowemu zastępcy.

§. 15.

Urzędnik, który przez dwa tygodnie bez usprawiedliwienia się, nie uczęszczał do biura, traci służbę.

§. 16.

Każdy urzędnik winien w sprawach urzędowych z wszelką gotowością zastósować się do poleceń swego przełożonego i zachować się względem niego z przynależnem uszanowaniem.

Naczelnicy winni obchodzić się z swoimi podwładnymi uprzejmie.

§. 17.

Naczelnicy biur czuwać mają pod własną odpowiedzialnością nad odpowiednim rozkładem prac między swych podwładnych, nad ich ściśłem i gorliwem pełnieniem obowiązków urzędowych, nad porządkiem, przyzwoitością i karnością służbową, wszystkich do biura należących sług i urzędników.

Spostrzeżone w swych biurach niewłaściwości lub brak porządku, winni bezzwłocznie uchylić, w razie potrzeby odwołać się do Prezydenta miasta.

§. 18

Prezydent miasta kieruje wszystkimi urzędami i zakładami miejskimi według przepisu statutu gminnego i uchwał Rady miejskiej.

Przedewszystkiem czuwać będzie, ażeby w wszystkich biurach, urzędach i zakładach, panował co do czynności urzędowych porządek, instrukcyami przepisany; żeby urzędnicy pilnie uczęszczali do biur i gorliwie pełnili obowiązki swej służby, ażeby sprawy biurom przekazane, szybko i zgodnie z przepisami były załatwiane

§. 19.

Szczegółowe obowiązki urzędników i sług miejskich, określają osobne instrukcye i rozporządzenia przez **Radę miejską** wydane.

Rozdział III.

O postępowaniu przeciw urzędnikom i sługom uchybiającym swym obowiązkom.

§. 20.

Urzędnicy uchybiający swoim obowiązkom karani będą:

a) Upomnieniem ustnem.
b) Skarceniem na piśmie wydanem.
c) Grzywną.
d) Cofnięciem na niższą posadę z mniejszą płacą połączoną.
e) Oddaleniem ze służby.

Kary pod *a, b* i *c*, orzeka Prezydent miasta; kary pod *d* i *e* Rada miejska, na przedstawienie Prezydenta

Przeciw orzeczonym czy to przez Prezydenta czy przez Radę miejską karom, dalsze odwołanie się w drodze prawa niema miejsca.

Co do urzędnikow według §. 60. statutu gminnego za stałych uznanych, obowiązuje co do uwolnienia od służby, §. 61 tegoż statutu.

§. 21.

Zawieszenie w urzędowaniu urzędników przez Radę miejską mianowanych, wyjąwszy przypadki zwłoki niecierpiące, do Rady miejskiej; zawieszenie zaś tych, których Magistrat nominował, do Magistratu należy §. 99 statutu gminnego.

Urzędnik w urzędowaniu zawieszony pobierać będzie $^1/_2$ płacy, aż do stanowczego rozstrzygnienia jego sprawy. W razie zaś udowodnionej niewinności, płaca zwróconą mu zostanie.

Rozdział IV.

O prawach urzędników i sług miejskich.

§. 22.

Urzędnik przyjęty do służby miejskiej nabywa prawo:

a) do płacy i innych korzyści z otrzymaną posadą połączonych;
b) do emerytury i w razie śmierci do zaopatrzenia swej rodziny, według przepisu statutu gminnego i postanowień Rady miejskiej.

§. 23.

Płaca należy się urzędnikowi od dnia złożonej przysięgi a w razach gdzie złożenie przysięgi nie ma miejsca, od objęcia służby.

Płaca roczna, wypłacaną będzie z góry w równych miesięcznych ratach, z dniem pierwszym miesiąca.

§. 24.

Co do zaliczek urzędnikom i sługom miejskim udzielać się mających, obowiązują dotychczasowe przepisy statutu gminnego i rozporządzenia Rady miejskiej.

§. 25.

Dodatki na pomieszkanie etatem oznaczone, wypłacane będą z góry w kwartalnych równych ratach.

Dodatek na pomieszkanie należy się urzędnikowi tak .jak płaca od dnia złożenia przysięgi lub objęcia służby.

§. 26.

Dodatek na pomieszkanie ustaje prócz wypadku śmierci; jeżeli urzędnik:

a) zrzekł się służby;
b) przeniesionym został w stan spoczynku;
c) otrzymał mieszkanie bezpłatne;
d) oddalonym został ze służby;

W żadnym jednak razie urzędnik wypłaconego mu z góry dodatku na mieszkanie, zwracać nie będzie.

§. 27.

Jeżeliby mieszkanie należące się urzędnikowi było zajęte, bądź przez jego poprzednika, bądź przez tegoż rodzinę, mający prawo do pomieszkania czekać musi na opróżnienie przez miesiąc.

Urzędnik, który się zrzekł służby lub oddalonym został, z pomieszkania ustąpić musi najdalej w dniach 15tu.

§. 28.

Wysokość płacy i dodatków na mieszkanie, oznacza etat ustanowiony artykułem XIX urządzenia Magistratu z dnia 20 Stycznia 1870 r., oraz uchwałami Rady m. z dnia 22 i 28 Czerwca 1875 i 15 Grudnia 1881 (Dziennik rozp. str. 50—52 i 83 z r. 1881.)

Emerytury, pensye wdowie, sierocińskie i datki na wychowanie, będą wymierzane urzędnikom i sługom miejskim, według postanowień ustawy emerytalnéj dla urzędników i sług Magistratu miasta Krakowa.

Rozdział V.

O rozwiązaniu stosunku służbowego.

§. 29.

Stosunek służbowy oprócz wypadku śmierci rozwiązuje się:

a) przez zrzeczenie się — rezygnacyę;
b) przez przeniesienie w stan spoczynku;
c) przez uwolnienie albo przez oddalenie ze służby.

Rezygnacya do wiadomości Rady miejskiej podaną być musi, która ją przyjmuje lub też odrzuca, jeżeli rezygnujący nie dopełnił obowiązków, których przepisy służbowe po nim wymagają.

§. 30.

Rezygnujący traci prawo do emerytury, alimentacyi, wsparcia lub zaopatrzenia, tak dla siebie, jak i dla swej rodziny.

§. 31.

Z urzędnikiem żądającym przeniesienia w stan spoczynku, postąpi się według przepisów emerytalnych.

Radzie miejskiej służy prawo przenieść w każdej chwili urzędnika niestałego, w stan spoczynku, chociażby tego nie żądał (§. 61 stat. gm.)

§. 32.

Względem uwolnienia od służby stanowią §. 60 statutu gminnego i art. XX. urządzenia Magistratu.

Oddalony ze służby, traci dla siebie prawo do emerytury lub jakiegokolwiek zaopatrzenia.

§. 33.

Obecna pragmatyka służbowa stosuje się do wszystkich urzędników i sług etatem objętych.

§. 34.

Postanowienia dotyczące stosunków służbowych urzędników i sług miejskich w statucie gminnym i urządzeniu Magistratu z dnia 20 Stycznia 1870 r. zawarte, a tu nie wyłuszczone, obowiązują nadal.

§ 35.

Pragmatyka obowiązuje od dnia jej uchwalenia przez Radę miejską.

L. 35457.

KONKURS.

W celu obsadzenia opróżnionej posady zastępcy prowadzącego metryki dla ludności izraelickiej, zamieszkałej w mieście Krakowie z przedmieściami, oraz w gminach w c. k. Starostwie krakowskim, położonych okrąg zboru izraelickiego krakowskiego stanowiącéj, rozpisuje się niniejszem konkurs **do końca Grudnia b. r.**

Urząd zastępcy prowadzącego metryki jest urzędem publicznym i może być powierzony tylko godnemu zaufania, własnowolnemu mężowi wyznania mojżeszowego i posiadającemu prawo obywatelstwa austryackiego.

Zastępca prowadzącego metryki, winien władać dokładnie językami krajowymi, mieszkać lub osiedlić się w Krakowie, oraz zajmować się zatrudnieniem, któreby go niezmuszało wydalać się częściej z miejsca zamieszkania.

Zastępca winien prowadzącego metryki wyręczać, w przypadkach przeszkodzenia tegoż lub w razie opróżnienia posady, aż do ponownego jej obsadzenia.

Za każde wpisanie aktu metrykalnego i za każde wydanie poświadczenia metrykalnego, może żądać opłaty po 50 ct.; za wydanie zaś wyciągu rodzinnego w wykonaniu ustawy, opłaty 1 zła.

Ubiegający się o tę posadę, winni wnieść w powyżej oznaczonym czasie do **Prezydenta miasta** podania własnoręcznie przez siebie pisane, należycie ostęplowane i zaopatrzone:

a) metryką urodzenia,
b) świadectwem z odbytych nauk,
c) świadectwem moralności,
d) deklaracyą, iż w Krakowie stale przebywać będą.

Kraków dnia 4 Grudnia 1883.

Prezydent miasta
Dr Weigel.

Wydawca: Dr. M. Schmidt V. P. M. — Nakładem Gminy miasta Krakowa. — W drukarni A. Koziańskiego.

L. 18. Rok 1883.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną zła. 1, składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują dziennik rozporządzeń bezpłatnie.

REGULAMIN

obrad Rady miasta Krakowa. *)

§. 1.

Zwyczajne pełne posiedzenia Rady miejskiej mają się odbywać **co miesiąc,** *a mianowicie* **w pierwszy czwartek** *każdego miesiąca.*

Gdyby na Czwartek wypadło święto uroczyste, posiedzenie odbędzie się w poprzedzającym dniu powszednim (§. 65 statutu).

§. 2.

Posiedzenia Rady miejskiej tylko przez Prezydenta zwoływane, i pod jego przewodnictwem odbywać się mogą.

W razie nieobecności lub przeszkody Prezydenta, zastępuje go pierwszy Wiceprezydent, tego zaś najstarszy wiekiem radca miejski.

Posiedzenie przez kogo innego zwołane, lub pod innem przewodnictwem odbyte, za nieważne i niebyłe uważanem będzie (§. 66 statutu).

§. 3.

Na polecenie politycznej władzy krajowéj lub na umotywowane żądanie dziesięciu radców, Prezydent obowiązanym jest zwołać posiedzenie Rady miejskiej najdaléj w dni ośm (§. 67 statutu).

§. 4.

Przewodniczący w Radzie miejskiéj, zaprasza na każde posiedzenie okólnikiem wszystkich radców miejskich przynajmniéj na dwa dni przed posiedzeniem.

Radca, który dla przdszkód w §. 69 statutu przewidzianych, na posiedzenie przyjść nie może, jeżeli o zaszłéj przeszkodzie wprost przewodniczącemu nie doniesie, winien jest w okólniku zrobić wzmiankę, że na posiedzeniu nie będzie.

Jeżeli sekretarz Rady z okólnika osiągnął przekonanie, że posiedzenie dla braku przepisanego kompletu do skutku przyjść nie może, winien o tem donieść Prezydentowi, który według okoliczności, albo posiedzenie okólnikiem odroczy, albo wywiesić każe ostrzeżenie, że posiedzenia dla braku kompletu nie będzie.

Posiedzenie najpóźniej w 30 minut po oznaczonéj godzinie rozpocząć się winno.**)

Gdyby na posiedzeniu, sprawy wymagające większego kompletu traktowane być miały, okoliczność ta w okólniku wspomnianą będzie (§. 68 statutu).

§. 5.

W okólniku zwołującym posiedzenie Rady, zamieszczony być winien porządek dzienny posiedzenia i dosłowna treść wniosków, jakie pod obrady, przyjść mają.

§. 6.

Posiedzenia Rady miejskiej są publiczne. Sprawy dotyczące obsadzenia posad, zawieszenia lub oddalenia ze służby urzędników i sług gminnych, traktowane będą przy drzwiach zamkniętych. Również i ze względów obyczajności, zarządzone być może tajne posiedzenie (§. 70 statutu).

§. 7.

Do otwarcia posiedzenia lub głosowania, obecność 30 radców miejskich, nie licząc w to prezydującego, jest konieczną (§. 71 statutu).

§. 8.

Urzędnik magistratu przez Prezydenta wyznaczony, prowadzi protokół obrad.

Protokół każdego posiedzenia *najdalej w dni 8*, w każdym jednak razie *przed najbliższem posiedzeniem*, złożony być winien do przejrzenia przez członków Rady, w sekretaryacie. Po otwarciu następującego posiedzenia, jeżeli co do protokółu nikt głosu nie zażąda, takowy przez przewodniczącego i dwóch radców do tego na poprzedniem posiedzeniu wyznaczonych, oraz sekretarza prowadzącego protokół, podpisanym zostanie. O zakwestyonowanych ustępach protokółu, Rada

*) Regulamin został uchwalony na posiedzeniu Rady m. dnia 4. Października 1866 r. Od tego czasu, uchwalono wiele zmian, które w regulaminie zamieszczamy.

**) Uchwały Rady m. z dnia 12 Lutego 1880 (Dziennik rozp. strona 2); oraz z dnia 8 Marca i z dnia 13 Grudnia 1883 (Dziennik rozp. strona 41 i 149).

decyduje i sprostowanie lub pozostawienie redakcyi, orzeka. *)

§. 9.

Po przyjęciu protokółu ostatniego posiedzenia, przewodniczący podaje do wiadomości Rady, treść wszelkich pism i rekursów do reprezentacyi miasta wniesionych i wyjaśnia, której Sekcyi lub Komisyi przekazane zostały;**) zawiadamia ją także o ważniejszych czynnościach sekcyj, komisyj, jakoteż organów wykonawczych, i o tem wszystkiem, o czem Radzie z jej powołania wiedzieć należy.

§. 10.

Następujące z kolei miejsce, zajmują interpelacye do Prezydenta, do sekcyj lub komisyj, tudzież odpowiedzi na nie. Wolno je jednak czynić i bezpośrednio przed zamknięciem posiedzenia. Interpelowany winien dać odpowiedź natychmiast, lub na najbliższem posiedzeniu. Odpowiedź może być przedmiotem natychmiastowych rozpraw, jeżeli Rada to orzecze większością głosów na wniosek interpelanta lub innego radcy. Orzeczenie to zapada w Radzie bez poprzedniej dyskusyi. Jednak w toku rozpraw nad odpowiedzią na interpelacyę, nie można czynić żadnego wniosku, lecz wolno każdemu Radcy w przedmiocie interpelacyi lub odpowiedzi wnieść następnie wniosek samoistny, z którym należy postąpić odpowiednio do przepisów regulaminu.***)

§. 11:

Następnie czytane być mają wnioski, bądź od **organów wykonawczych**, bądź też od radców pochodzące.

§. 12.

Każdy wniosek samoistny, złożony być winien na piśmie, i ma być tak wyrażony, w jakiem brzmieniu życzy sobie wnioskujący, aby był w uchwałę zamieniony.

Do wniosku dołączone być mogą motywa.

§. 13.

W sprawach do zakresu działania Sekcyi należących, może członek Sekcyi wnioski samoistne czynić bądź w Sekcyi, bądź też na pełnem posiedzeniu Rady; w sprawach jednak do zakresu działania Rady pełnej należących, samoistne wnioski tylko na pełnej Radzie czynione być mogą.

§. 14.

Jeżeli wniosek znajdzie poparcie **czterech** przynajmniej członków, a był złożony bez dołączenia motywów, wnioskodawca może ustnie myśl swoją w krótkości objaśnić, poczem Rada, nie wdając się w rozprawę nad istotą przedmiotu, uchwala, czy wniosek ma być odesłany do Sekcyi lub komisyi *ad hoc* dla bliższego rozpoznania.

*) Uchwała Rady m. z d. 17 Maja 1883 r.

**) Uchwała Rady m. z dnia 5 Października 1882 (Dziennik rozp. str. 47).

***) Uchwała Rady m. z d. 6 Marca 1873 r.

Wniosek do bliższego rozpoznania nieprzekazany, upada.

Wnioski organów wykonawczych nie potrzebują poparcia i w Sekcyi lub komisyi rozpoznane być winny.

§. 15.

Wniosek większością głosów za nagły uznany, może natychmiast być pod obrady wzięty; w takim przypadku postąpi się z nim, jak z przedmiotem zamieszczonym na porządku dziennym.

O nagłości wniosku stanowi Rada na żądanie prezydującego, lub na żądanie którego z radców, poparte przez $^1/_2$ część członków obecnych Rady, a to bez rozpraw nad istotą przedmiotu.

§. 16.

Po załatwieniu, lub w braku powyższych czynności, Rada przystępuje do porządku dziennego.

Wyjąwszy przypadek §. 15. przewidziany, *te tylko przedmioty pod obrady brane być mogą, które poprzednio przez Sekcye lub Komisye do obrad Rady przygotowane zostały* (§. *74 statutu*).

Przedmiot na porządku dziennym nie zamieszczony, może być wzięty pod obrady, jeżeli Rada w sposób §. 15. przepisany uzna go za nagły (§. 74. statutu).

§. 17.

Po przystąpieniu do obrad, pierwszy głos zabiera sprawozdawca; on odczytuje, albo też ustnie rozwija myśl Sekcyi lub komisyi, a jeżeli mniejszość wygotowała odmienny projekt, sprawozdawcy mniejszości, należy się głos drugi, poczem przewodniczący ogólną rozprawę otwiera.

§. 18.

Rozprawa ogólna ogranicza się do trzech kwestyj a mianowicie:

czy od przedmiotu obrad, Rada ma przejść do porządku dziennego,

albo czy przedmiot ma być komisyi lub Sekcyi zwrócony,

albo też czyli ma być odroczony.

Rozprawa ogólna nie może więc mieć miejsca, jeżeli przynajmniej w jednym z tych kierunków, wniosek zapowiedzianym nie będzie.

§. 19.

Przejście do porządku dziennego, czyli odrzucenie projektu wziętego pod obrady, jest proste lub motywowane. W drugim przypadku wnioskodawca motywa na piśmie złożyć powinien.

§. 20.

Wniosek zwrócenia przedmiotu Sekcyi lub komisyi, nie będzie podany pod obrady, jeżeli nie zawiera zasad lub wskazówek, wedle których projekt miałby być zmieniony.

§. 21.

Przy głosowaniu trzymać się należy porządku, w jakim te trzy kwestye w §. 18. po sobie następują.

§. 22.

Po rozprawie ogólnej, następuje szczegółowa.
Jeżeli projekt składa się z kilku ustępów, nad każdym osobno obradować i głosować należy.
Poprawki i dodatki do wniosku winny być na piśmie podawane, nie będą jednak dopuszczone do rozpraw, jeżeli nie znajdą **u sześciu** radców poparcia.
Poprawki w sposobie czysto przeczącym, czynione być nie mogą.

§. 23.

Przy głosowaniu, poprawce służy pierwszeństwo przed wnioskiem głównym; gdy zaś poprawek jest kilka, te które od wniosku głównego więcej odstępują, pierwej poddane być mają pod głosowanie.
Po zamknięciu rozpraw przewodniczący oznajmi, w jakim porządku zamierza poddać pod głosowanie poprawki i wnioski. Każdemu radcy służy wówczas prawo uczynienia poprawki co do tego formalnego porządku poddawania wniosków pod głosowanie a jeżeli ta poprawka jest ostatecznie popartą, winien ją Przewodniczący poddać pod głosowanie; w razie zaś przyjęcia jej przez Radę zastósować się do niej. *)

§. 24.

Nikt głosu zabierać nie powinien, dopoki go od przewodniczącego nie otrzyma.
W jednéj i tej saméj kwestyi, **więcéj jak dwa razy** żaden mowca głosu zabierać nie może.
Przewodniczący rozdaje głosy w tym samym porządku, w jakim ich żądano; przestrzega jednak, aby głosy sobie przeciwne, na przemian zabierano; dla tego też mowca zgłaszając się do głosu, oświadczyć winien, czyli **za** lub **przeciw** wnioskowi mówić zamierza.

§. 25.

Zamknięcie rozpraw każdej chwili żądane i bez wszelkiej dyskusyi uchwalone być może. W takim razie zapisani do głosu wybiorą mowców generalnych, zwolennicy wniosku jednego, a przeciwnicy drugiego.
Sprawozdawca ma zawsze ostatni głos.
Jeżeli zaś wniosek przyszedł pod obrady bez odesłania go do komisyi lub Sekcyi, ostatni głos należy się wnioskodawcy.

§. 26.

Przewodniczący chcąc uczestniczyć w rozprawach opuści swoje miejsce i ustąpi go zastępcy.

§. 27.

Przewodniczący upomni każdego wykraczającego na posiedzeniu przeciw regulaminowi.
Mowcę odstępującego od przedmiotu, wezwie przewodniczący „do rzeczy"; po dwukrotnem bezskutecznem wezwaniu, odbierze mu głos.

*) Uchwała Rady m. z d. 6 Marca 1873.

Mowcę, który ubliży przyzwoitości lub wystąpi z osobistościami, wezwie przewodniczący „do porządku."
Wezwany „do porządku" traci głos, który jednak dla wytłumaczenia się, danym mu być winien.
Każdy radca może od przewodniczącego żądać, aby wezwał mowcę „do rzeczy" lub „do porządku".

§. 28.

W razie niepokojenia obrad przez publiczność, przewodniczący wezwie ją do spokojnego i przyzwoitego zachowania się, a gdy powtórne upomnienie okaże się bezskutecznem, może zarządzić wydalenie jéj z sali obrad.

§. 29.

Jeżeli przewodniczący porządku między radcami lub publicznością przywrócić nie może, winien posiedzenie zawiesić lub zamknąć.

§. 30.

Rada uchwala bezwzględną większością głosów obecnych radców.
Głosuje się, przez powstanie lub podniesienie rąk, albo też imiennie, jeżeli 10 radców tego zażąda.
Przy imiennem głosowaniu, głosuje się bez wywodów wyrazami „*za*" lub „*przeciw*".
W sprawach osobistych na żądanie 15 radców, głosowanie odbywa się tajnie kartkami.

§. 31.

Wybory zawsze odbywają się kartkami.
Za wybranego ten tylko poczytanym być może, kto otrzymał bezwzględną większość głosów. Jeżeli pierwsze głosowanie nie doprowadzi do pożądanego skutku, następuje wybór ściślejszy w §. 47 statutu przy wyborze Prezydenta przepisany. Przewodniczący wymieni przeto kandydatów, z pomiędzy których ściślejszy wybór ma być dokonany.

§. 32.

Nieobecny przy imiennem wywołaniu, później, ani głosu, ani kartki oddać nie może.

§. 33.

Na żądanie poparte przez 10 członków, tak głosowanie nad podanem pytaniem, jak i wybory, na 10 minut wstrzymane być muszą.

§. 34.

Do obliczenia głosów wyznacza pzzewodniczący komisyę z trzech przynajmniej członków złożoną, jeżeli Rada co innego nie postanowi.

§. 35.

Każdy z Radców miejskich ma głos stanowczy.
Radcy Magistratu w przedmiotach pod obrady przychodzących, głos doradczy lub wyjaśniający zabierać mogą.

Prezydujący nie głosuje, lecz rozstrzyga równość głosów (§. 76. statutu).

§. 36.

Każdy przyjęty wniosek staje się uchwałą, i o ile wyższego zatwierdzenia nie potrzebuje, bez zwłoki w wykonanie wprowadzony być ma.

Przewodniczący może wstrzymać wykonanie uchwał, które zdaniem jego przepisom statutu lub prawom obowiązującym są przeciwne, lub też interes gminy na szkodę narazić mogą.

Obowiązanym jest jednak decyzyę w pierwszych dwóch wypadkach politycznej władzy krajowej, w trzecim zaś wypadku Wydziałowi krajowemu, w terminie dni ośmiu do rozpoznania przedstawić, przy zawiadomieniu o tém Rady na najbliższem posiedzeniu, obok wyłuszczenia powodów zawieszenia (§. 78. statutu).

§. 37.

Trzech gospodarzy przez Radę z grona swego na **pół roku** wybranych, czuwać będzie nad wewnętrznem gospodarstwem i porządkiem w sali radnej.

§. 38.

Sekretarz prowadzi protokół obrad.

W protokóle obrad członkowie obecni wymienieni i treść zapadłych uchwał zamieszczoną być ma.

Na żądanie głosujących, zdania uchwale przeciwne, zapisane będą. Na piśmie podawane wota, które na posiedzeniu wypowiedziane, lecz odczytane nie były, do protokółu dołączone nie będą.

Oprócz tego protokół zawierać ma krótki obraz całego posiedzenia.

§. 39.

Członek Rady niemogący przybyć na posiedzenie o powodzie nieprzybycia swego, przewodniczącemu przed posiedzeniem donieść powinien.

W protokóle obrad wymienieni być przeto powinni radcy, **którzy nieobecności swojej nie usprawiedliwili,** a nadto wyszczególnieni być mają w dzienniku **„rozporządzeń dla miasta Krakowa.“** *)

§. 40.

Członków Rady bez dostatecznego powodu obowiązków swoich nie wypełniających, upomni Rada na wniosek przewodniczącego.

Po dwukrotnem bezskutecznem upomnieniu, może Rada na niedopełniających swych obowiązków radców miejskich orzec karę od 2 do 20 złą., na korzyść miejscowych zakładów dobroczynnych.

Czynienie wniosku o orzeczenie kary na radców niedopełniających swych obowiązków, nie od woli Prezydującego zależy, lecz jest obowiązkiem jego urzędu.

Tylko choroba własna, familii, usprawiedliwiona nieobecność w mieście, nakoniec inne ważne nieprzewidziane przeszkody, uwzględnione być mogą

*) Uchwała Rady m. z dnia 8 Marca 1883 (Dziennik rozp. strona 41, 42).

Przeciw takim orzeczeniom, rekurs niema miejsca (§. 69 statutu).

§. 41.

Posiedzenia sekcyj wedle potrzeby odbywać się mają, niemniej jednak raz co miesiąc zwoływane być muszą.

Dzień odbywania posiedzeń, każda sekcya naprzód oznaczy.

Prezydent lub jego zastępca ma prawo w każdym czasie zwołać nadzwyczajne posiedzenie sekcyj (§. 84. statutu).

§. 42.

Członkowie sekcyj wybierają z grona swego, Prezydującego.

Wybór co rok się powtarza.

Wymawianie się od prezydowania w sekcyi, nawet w razie ponownego wyboru, miejsca mieć nie może.

Prezydent, a w jego nieobecności pierwszy Wiceprezydent przy obradach każdej sekcyi przytomnym być może, i wtenczas prezydowanie w sekcyi do niego z prawa należy.

Członkom innych sekcyj, znajdowanie się na posiedzeniach wzbronionem nie jest; mogą nawet doradczo głos zabierać, lecz prawa głosowania nie mają.

Referentem sekcyi jest urzędnik Magistratu w właściwym Wydziale przewodniczący — jednakże przełożony sekcyi, innego członka do referowania przeznaczyć ma prawo.

Urzędnik Magistratu przez Prezydenta miasta wyznaczony, prowadzić będzie protokół obrad sekcyj, w sposób dla Rady miejskiej w zebraniach pełnych przepisany (§, 85 statutu).

§. 43.

Do wydania ważnej uchwały, obecność przynajmniej **trzech** *członków sekcyi, nie licząc w to Prezydującego, jest konieczną.*

Uchwały zapadają prostą większością głosów. Urzędnik Magistratu (referent) ma głos doradczy. Prezydujący rozstrzyga przy równości głosów.

Prezydującemu w sekcyi równie jak i Prezydentowi miasta służy prawo zawieszenia wykonania uchwały sekcyi i odwołania się do Rady pełnej (§. 86 statutu).

§. 44.

Posiedzenia sekcyj przy drzwiach zamkniętych, odbywać się mają (§. 87 statutu).

§. 45.

Radzie miejskiej i sekcyom służy prawo poruczania szczególnych czynności komisyom. do składu których członkowie Rady miejskiej lub inni członkowie gminy wybranymi być mogą (§. 89 statutu).

§. 46.

Komisya szczegółowa ma obowiązek, poruczoną jej czynność sumiennie wykonać i o wykonaniu lub przeszkodach donieść Radzie miejskiej lub tej sekcyi, od której wybraną została (§. 90 statutu).

§. 47.

Tak sekcye jak i komisye winny uchwały swoje, które pełnej Radzie do rozpoznania i decyzyi przedłożone być mają, Prezydentowi miasta, na piśmie składać.

§. 48.

Porządek obrad w sekcyach lub komisyach, zostawia się taktowi członków, w braku porozumienia jednak, przewodniczący każe przestrzegać przepisów niniejszego regulaminu.

§. 49:

Członek sekcyi, który na posiedzenie sekcyjne bez gruntownego usprawiedliwienia ustnie lub na piśmie przewodniczącemu złożyć się mającego, nie uczęszcza, ma być na doniesienie przewodniczącego, przez Radę miejską do pełnienia swych obowiązków wezwanym, a gdyby dwukrotne upomnienia okazały się bezskuteczne, na zapłacenie kary pieniężnej od 2 do 10 zła. skazanym (§. 88 statutu).

§. 50.

Żaden Radca miejski na posiedzeniach znajdować się nie może, na których sprawy jego własne, krewnych lub powinowatych, aż do czwartego stopnia włącznie, traktowane będą (§. 77 statutu).

L. 37743.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat przypominając przepisy względem uprzątania i wywożenia śniegu, lodu i błota z miasta postanawia co następuje:

Właściciele domów obowiązani są kazać chodniki a względnie tam, gdzie niema chodników, ulicę wzdłuż ich posiadłości na szerokość jednego sążnia z lodu, śniegu i błota oczyścić.

Uprzątanie to, winno się odbywać wczas rano, a w razie potrzeby i kilka razy na dzień lub w czasie, który przez Komisarzy obwodowych zostanie oznaczony.

Śnieg, lód, oraz błoto zmiecione z chodników nanależy ułożyć w kupki na połowie szerokości ścieku od strony ulicy, nie zaś na środku ulicy, aby nie tamować ruchu wozów na ulicach przez wygórowanie środka i przez ścieśnienie ulic.

W ulicach zaś, przez które prowadzi tor kolei konnej śnieg, lód lub błoto należy składać w połowie ścieku po tej stronie ulicy, gdzie niema toru kolei konnej.

W razie gołoledzi obowiązani są właściciele domów, śliskie miejsca wzdłuż swych realności, kazać posypać piaskiem lub przesianym popiołem.

Śnieg z dachów w ulicach, należy zrzucać na podwórze i to na każdej stronie osobno, rzędem domów a nie pojedynczo, o jednym czasie; zrzucanie zaś śniegu z dachu na chodniki tylko w takim wypadku nastąpić może, gdyby położenie dachu nie dozwalało zrzucenia śniegu na podwórze.

Śnieg zrzucony na ulice, przez które nie prowadzi tor kolei konnej, ma być natychmiast zebrany na jedno miejsce w połowie ścieku od strony ulicy; śnieg zaś na podwórze zrzucony nie może być składany na ulicy, lecz ma być wywieziony kosztem właściciela domu na miejsca poniżej oznaczone.

W ulicach zaś, przez które prowadzi tor kolei konnej, zrzucanie śniegu z dachów odbywać się będzie ze wszystkich domów równocześnie, w dniu przez komisarzy obwodowych wyznaczonym, między godz. 8ą a 11ą przedpołudniem.

Nad tą czynnością mają ściśle czuwać Komisarze obwodowi wraz z pachołkami i w tym celu mają być obecni na ulicach, przez które kolej konna prowadzi.

W czasie zrzucania śniegu z dachów, kolej konna zastanowi ruch wozów, a o godzinie 11téj przedpołudniem, uprzątnie pługami śnieg nagromadzony na torze. Śnieg zaś wyrzucony pługami na ścieki i chodniki właściciele przeciwległych domów, obowiązani są kazać wspólnemi siłami uprzątnąć i złożyć na połowie ścieku po tej stronie ulicy, gdzie niema toru kolei konnéj.

Miejsca przeznaczone do wywożenia śniegu zrzuconego z dachów na podwórza są następujące:

a) Z Obwodu I- na błonia, po zawałem fortecznym nad sam brzeg Rudawy.

b) Z Obwodu II. na brzeg Wisły, za mostem Zwierzynieckim.

c) Z Obwodu III. na brzeg Wisły, przy fabryce zapałek między zakładem gazowym a dworkiem zwanym Dajwór.

W porze ogólnego wyrąbywania lodu obowiązkiem będzie pp. właścicieli w myśl §. 5. regulaminu, kazać wyrąbać lód do połowy ulicy, a względnie z przed domów przy placach położonych, na trzy sążnie odległości od domów.

Przekroczenia powyższych przepisów, karane będą grzywnami.

Z Magistratu. stoł. król. m. Krakowa

dnia 10. grudnia 1883 r.

L. 35743.

ODEZWA.

Magistrat podaje do powszechnej wiadomości, iż zarządził zbieranie dobroczynnych datków z powodu uwolnienia od powinszowań Nowego roku.

Różne nieszczęścia pogrążyły w nędzy wielką liczbę rodzin naszego miasta, dlatego też Magistrat, pragnąc ulżyć niedoli, odzywa się przy nadchodzącym roku 1884 do wspaniałomyślności i szlachetnego współczucia mieszkańców miasta Krakowa z prośbą, aby tym nieszczęśliwym rodzinom datkami w pomoc przyjść zechcieli.

Wykazy dobroczynnych darów, tudzież karty uwolnienia od powinszowań Nowego roku, znajdują się we wszystkich tutejszych księgarniach, u pp. Komisarzy obwodowych, oraz w prezydyum miasta, gdzie każda dobrowolna ofiara zapisaną i karta uwolnienia od powinszowań wydaną, a wykaz zebranych datków do wiadomości powszechnej, w dzienniku rozporządzeń, podanym zostanie.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa

dnia 15 grudnia 1883 r.

Wydawca: Dr. M. Schmidt V. P. M. — Nakładem Gminy miasta Krakowa. — W drukarni A. Koziańskiego.

L. 19. Rok 1883.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną zła. 1, składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują dziennik rozporządzeń bezpłatnie.

Rada miasta.

Posiedzenie nadzwyczajne z dnia 13 Grudnia 1883.

Nieusprawiedliwił swéj nieobecności na posiedzeniu, radca m:
Goldgarth Abraham.

Proboszcz w Ossyaku ks. Kraintz zawiadomił p. prezydenta miasta, że pomnik Bolesława Smiałego w tamtejszym kościele znajdnje się w zaniedbanym stanie. Zarządzone przez niego składki przyniosły zaledwie 133 zła. 83 ct. a ponieważ zaś koszta odnowienia pomnika według kosztorysu sporządzonego przez architekta i konserwatora Stippergera wyniosą 258 zła. 99 ct., przeto brakuje jeszcze kwoty 125 zła. 17 ct. o której nadesłanie ks. Kraintz uprasza. Na wniosek p. prezydenta, Rada bez rozpraw upoważniła go do asygnowania wspomnionej kwoty z funduszów miejskich.

Rada m. Krakowa po wysłuchaniu wyczerpującego sprawozdania, które r. m. Dr Hajdukiewicz, imieniem Sekcyi I przedstawił, uchwaliła co następuje:

1) pod pomnik Adama Mićkiewicza odstępuje gmina m. Krakowa każde miejsce, czy to w rynku głównym czyli też na innym placu miejskim, a to każdego czasu i bezpłatnie, w przekonaniu, że Komitet pomnika, najodpowiedniejsze miejsce wybierze;

2) na koszta pomnika Adama Mićkiewicza przeznacza gmina m. Krakowa sumę 1500 Zła. a suma ta w trzech równych ratach po 500 Zła. przez trzy lata, począwszy od r. 1884 zawsze w drugiej połowie stycznia z funduszów gminy wypłaconą będzie do funduszu pomnikowego; w skutek czego odpowiednio do uchwały, przez trzy lata do budżetu na ten cel, kwota po 500 Zła. jako wydatek wstawioną być ma.

Zatwierdzono sprawozdanie komisyi jubileuszowéj i zamknięcie rachunkowe wydatków z powodu jubileuszu Sobieskiego. Wydatki wyniosły ogółem 17.209 zła. 9 ct. a ponieważ Rada uchwaliła na ten cel tylko 13.800 zła.; przeto komitet zażądał kredytu dodatkowego 3.409 zła. 9 ct.

Wyrażono podziękowania: r. m. Rzewuskiemu za zajęcia się częścią dekoracyjną i oświetleniem elektrycznem; Piusowi Welońskiemu za artystyczne wykonanie płaskorzeźby; r. m. Karolowi Zarembie za wykonanie projektu obramienia płaskorzeźby; hr. Stanisławowi Tarnowskiemu za napisanie broszury rozdawanej podczas jubileuszu.

1) Sprawę dotyczącą przepisów, wskazujących obowiązki radców miejskich, odesłano do będącego w toku projektu do statutu miejskiego;

2) Ponowiono uchwałę Rady m. z dnia 12 lutego 1880 i z d. 8 marca 1883 w celu regularnego odbywania posiedzeń pełnych.

Uchwałę z dnia 9 Lutego 1882 względem mianowania dyrektora biura statystycznego, zmieniono w ten sposób:

a) dyrektora biura statystycznego na przedstawienie komisyi statystycznej, wybiera Rada miasta, na przeciąg lat trzech;
b) Rada miasta uchwaliła, iż członkowie Magistratu lub inne osoby do składu komisyi powołane, we wszelkich sprawach komisyi statystycznéj, mają głos stanowczy.

Na wynagrodzenie prowadzących protokoły obrad Sekcyj i wszelkich komisyj, w tyt. VII. ad 2 przeznaczono rocznie kwotę 300 Zła. i w tym celu podnosi się dotychczasową kwotę, do wysokości 800 Zła.

Podwyższono w drodze łaski p. Józefie Urasińskiej, wdowie po kanceliście magistratu, datek na wychowanie dziecka do kwoty 100 zła.

Zapewniono przyjęcie do gminy, pod warunkiem otrzymania obywatelstwa autryackiego, następującym poddanym rosyjskim:

a) ks. Tomaszowi Góreckiemu, za opłatą taksy 10 zła.
b) Mojżeszowi Sandbergowi, właścicielowi handlu korzenngo w Krakowie, za opłatą taksy 25 Zła.
c) Dr Adamowi Dobruhowskiemu, za opłatą taksy 10 Zła.

Przyjęto zaś do gminy:
a) Izabellę Janko, bez opłyty taksy;
b) Wilhelma Gessnera, właściciela realności pod l. 7 ulica Kurniki, za opłatą taksy 25 Zła.;
c) Józefa Grychowskiego, naczelnika stacyi kolej półn. w Krakowie, za opłatą taksy 10 Zła.;
d) Julią Hałacińską wdowę po notaryuszu Feliksie Hałacińskim wraz z 3giem małoletnich dzieci, za opłatą taksy 10 Zła.
e) Józefa Stylińskiego cukiernika, za opłatą taksy 10 Zła.

Instrukcya służbowa

dla

urzędnika konceptowego,

pełniącego obowiązki sekretarza prezydyalnego.

Urzędników konceptowych, powoływanych peryodycznie przez Prezydenta miasta, do pełnienia obowiązków sekretarza prezydyalnego, obowiązuje następująca

INSTRUKCYA.

§. 1.

Powołany, pełni prócz czynności prezydyalnych nie wyczerpujących w całości jego godzin urzędowych, także służbę w biurze, z którego powołanym lub do którego przeznaczonym został, w miarę przydziału czynności, poruczonych mu (a to w pewnéj części) — przez Prezydenta miasta w porozumieniu z naczelnikiem departamentu.

Uchylanie się od tego przydziału pracy, z jakichkolwiek bądź pozorów, zpowoduje powrót powołanego, do biura, z którego do służby w prezydyum był zawezwany.

§. 2.

Celem ewidencyi czynności swojej, powołany utrzymywać winien **na biurku swoim ternion pracy,** obejmujący czynności załatwione dla prezydyum w odróżnieniu od prac, załatwionych dla departamentu swego.

§. 3.

Do czynności jego w prezydyum należą:
a) redakcya protokołów z posiedzeń Rady miejskiej, komisyj lub ankiet, pod przewodnictwem Prezydenta odbywanych, jeżeli do nich dla trzymania pióra obrad, kto inny przyzwanym nie będzie;
b) zapisywanie na referatach biur, w czasie posiedzeń Magistratu, powziętych uchwał przez niego;
c) utrzymywanie dziennika podawczego i archiwum prezydyalnego (akt), oraz indeksu tychże; tudzież indeksu uchwał Rady miejskiej (jak a) podczas pełnienia służby prezydyalnej zapadłych; w reszcie chronologiczny i porządkowy spis normaliów, sobie doręczonych;
d) utrzymywanie w ścisłym porządku katalogu, rewersów i dzieł biblioteki magistrackiej, z dopilnowaniem oddawania dzieł, najdalej **w miesiąc** od dnia wypożyczenia, które nigdy bez rewersu miejsca mieć nie może.
Ustępując z biura prezydyalnego winien oddać tę bibliotekę z katalogami, rewersami i aktami bibliotecznymi, następcy swemu, za dokładnym spisem i poświadczeniem odbioru.
e) To samo ma miejsce w ogóle co do całego przydziału, referatów i aktów prezydyalnych, również co do przedmiotów kancelaryjnych sekretaryatu i niezałatwionych jeszcze w czasie ustępywania z tegoż, exhibitów lub poruczeń prezydyalnych, ewentualnie przechowywanych u siebie składek, lub jakichkolwiek pieniędzy, zaliczek i t. p.

§. 4.

Poruczone sobie przez Prezydenta miasta zlecenia w ogóle lub osobne szczegółowe, wykonać winien pełniący obowiązki sekretarza bezzwłocznie i najściśléj z zachowaniem tajemnicy służbowej lub dyskrecyi czy to z natury przedmiotu czy też przepisami służbowymi (§. 11 pragmatyki służbowéj) wskazanéj.

§. 5.

Aktów prezydyalnych lub jakichkolwiek innych, bez upoważnienia Prezydenta, niewolno mu wydawać nikomu. Bez opowiedzenia się Prezydentowi i zezwolenia na to, nie wolno mu także nikomu pozwolić odczytywania i przeglądu aktów, oraz brania z nich wypisów lub kopij.

§. 6.

O uchwałach Magistratu, o dyskusyi podczas obrad lub na posiedzeniach niejawnych Rady, komisyj, sekcyj lub ankiet i t. d.; nie wolno mu wynosić lub podawać żadnych wiadomości gdziekolwiek i komukolwiek; ani też wyjawiać jak kto głosował lub jakiego był zdania.

W ogóle wymagane jest od niego postępowanie poważne, i taktowne, stwierdzające, że godny jest pełnienia służby sekretarza w prezydyum. Wprzeciwnym razie sam sobie przypisze natychmiastowe wydalenie go z tej służby, z zastósowaniem przepisów dyscyplinarnych i postanowień pragmatyki służbowéj, w miarę uchybienia jakiegoby się dopuścił.

§. 7.

Akta dyscyplinarne, osobiste i propozycye do obsadzania posad, jak w ogóle akta lub dokumenta ważne, przechowywane będą pod kluczem Prezydenta, któremu je w danym razie, bezzwłocznie składać należy do przechowania. Gdyby pełniący obowiązki sekretarza prezydyalnego dostrzegł, że jakie akta lub przedmioty za poprzednika zaginęły, lub zaronione zostały, donieść o tem winien Prezydentowi miasta, który zarządzi albo poszukiwanie, albo w miarę winy, śledztwo dyscyplinarne.

§. 8.

Pełniący obowiązki sekretarza prezydyalnego urzędnik konceptowy, stoi bezpośrednio pod rozkazami i zwierzchnictwem Prezydenta miasta lub jego zastępcy (I Vice Prezydenta). Drugi Vice-Prezydent ma wszakże zlecenie przekonać się od czasu do czasu, jak i o ile pełniący obowiązki sekretaryalne, czyni im zadość mianowicie w razie nieobecności Prezydenta. Sekretarz podlega w końcu jego zleceniom i aprobacyi co do służby magistratualnej i spraw, przydzielonych mu do załatwiania z tego biura magistratu, do którego należy (§. 1) będąc pod tym względem bezpośrednio podporządkowany swemu radcy lub naczelnikowi wydziału Magistratu.

Kraków, dnia 1 Czerwca 1882.

Prezydent miasta
Dr Weigel.

L. 375.

ROZPORZĄDZENIE
do Wydziałów Magistratu.

Celem przyśpieszenia przedkładania wyższym władzom rekursów wniesionych przeciw orzeczeniom Magistratu i Rady miasta, a względnie w jej imieniu orzekających Sekcyj — rozporządzam co następuje:

Dla spraw poruczonego zakresu istnieje rozp. mi. nist. z 30 Sierpnia 1868 L 124. Dz. u. p., według którego przedłożenie rekursów wyższym władzom, winno nastąpić **w dniach ośmiu**.

Przypominam to rozporządzenie wszystkim Wydziałom Magistratu i wzywam, aby tego terminu tak dla dobra służby miejskiej jak i dla dobra stron, ściśle przestrzegano i to nietylko w sprawach **poruczonego**, lecz i w sprawach **własnego zakresu działania.**

Nadmieniam, że niestósujący się do niniejszego rozporządzenia, ściągną na siebie odpowiedzialność służbową.

Kraków 11 Grudnia 1883.

Prezydent miasta.
Dr Weigel.

L. 33975.

WEZWANIE.

Francuzka ambasada w Wiedniu, udała się do wysokiego c. k. Rządu, o udzielenie wiadomości o pobycie rodzeństwa Franciszka Baranowskiego alias Boranowskiego.

Franciszek Baranowski był synem Henryka i Agaty z Klossów-Baranowskich; urodził się w Krakowie w roku 1791, mieszkał od roku 1814 we Francyi, gdzie też w roku 1863 umarł.

Ktoby miał jaką bliższą wiadomość o teraźniejszym pobycie jego krewnych i ich stosunkach familijnych lub gdzie i kiedy pomarli, raczy udzielić tej wiadomości pisemnie lub ustnie Wydziałowi Vmu Magistratu.

Również jest pożądaną wiadomość, gdzie Henryk i Agata Baranowscy, rodzicé Fraciszka Baranowskiego pomarli.

Z Magistratu stoł. król. miasta
Krakówa 12 Grudnia 1883 roku.

L. 25494.

OGŁOSZENIE LICYTACYI.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa podaje do powszechnéj wiadomości, iż celem sprzedania starych węży gutaperkowych, smoków skórzanych i starych pasów strażackich, odbędzie się **w dniu 28 Grudnia** r. b w Wydziale I-ym Magistratu o godzinie **12 w południe** publiczna licytacya ustna.

Na pierwsze wywołanie ustanawia się cenę w kwocie 10 Zła.

Wadyum wynosi 1 Zła.

Warunki licytacyi mogą być przejrzane w wydziale I. Magistratu, pomiędzy godzinami **11ą** a **1ą** każdego dnia.

Kraków, 13go Grudnia 1883 r.

L. 34218.

OGŁOSZENIE LICYTACYI.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa podaje do powszechnéj wiadomości, iż celem oddania w przedsiębiorstwa za wynagrodzeniem ryczałtowém, utrzymania w dobrym stanie w ciągu **roku 1884** wszelkich napraw części umundurowania, przyborów i przyrządów straży pożarnéj miejskiej, należących do robót

a) **brązowniczych;**
b) **blacharskich;**
c) **dostawy i wprawiania szkieł do latarń** straży pożarnéj;

odbędzie się **w dniu 27 Grudnia r. b.** w wydziale ekonomicznym o godzinie **11 przedpołudniem** publiczna licytacya za pośrednictwem „deklaracyj“ pisemnych.

Wadyum wynosi: na roboty **brązownicze** Zła 20;
„ „ „ „ **blacharskie** Zła. 10;
„ „ a na dostawę **szkieł** Zła. 10;

Deklaracye pisemne, wypelnione na formularzu w biurze Ekonomatu miejskiego otrzymanym, na stemplu 50 ct. przepisanym, przyjmowane będą przez komisyę licytacyjną tylko **w dniu** licytacyi w powyższym czasie.

Warunki licytacyi ogólne i szczegółowe, mogą być przejrzane w wydziale I-ym Magistratu, co dziennie od godziny **11-ej** przedpołudniem do **1-ej** popołudniu.

Kraków 9 Grudnia 1883 r.

Wydawca: Dr. M. Schmidt V. P. M. — Nakładem Gminy miasta Krakowa. — W drukarni A. Koziańskiego.

L. 20. Rok 1883.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną zła. 1, składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują dziennik rozporządzeń bezpłatnie.

Rada miasta.

Posiedzenie nadzwyczajne z dnia 20 Grudnia 1883 r.

Nie usprawiedliwili swéj nieobecności na posiedzeniu Rady miasta radcy m. pp.:

Chęciński Tomasz; Kieszkowski Henryk; hr. Lasocki Bronisław; Dr Wechsler Maurycy.

1) Rada miasta przyznała p. Anastazemu Redykowi na zasadzie ostatecznego orzeczenia znawców, tytułem wynagrodzenia za roboty nadkosztorysowe budowy szkoły na Kazimierzu i szkoły miejskiej na placu Scholastyki kwotę 15,182 zła. 89 ct. z procentem 6% za lat trzy wstecz licząc; *)

2) Gdy na rachunek téj należytości Rada miasta wyasygnowała już p. Anastazemu Redykowi kwotę 10,000 zła.; przeto do wypłaty przypada obecnie kwota 5,182 zła. 89 ct. i procenta po 6% za lat trzy wstecz licząc.*)

3) Odesłano sprawę do sekcyi prawniczej, celem ostatecznego zbadania, czy i pod jakimi warunkami połowa kwoty wypłacona być może p. Leonowi Kurkiewiczowi i do przedłożenia wniosku dla asygnowania tejże połowy należytości przez Prezydenta.

Nałożona jednorazowa opłata na etatową służbę miejską oraz na straż pożarną i nocną od dekretów nominacyjnych w łącznej kwocie 532 zła. 50 ct. ma być uiszczona z obrotowego funduszu miejskiego na rachunek r. 1883.

W ostatnim numerze Dziennika rozporządzeń z r. 1883, zamieszczamy w sposób sumaryczny, wynik działalności Rady miasta, sekcyj, komisyj i Magsitratu w ciągu roku 1883, jak następuje :

A. Rada miasta.

Rada miasta odbyła posiedzeń 39.

Sekcya I odbyła posiedzeń 50, załatwiła na nich 722 przedmiotów.

*) uhwałą późniejszą z dnia 10 stycznia 1884, Rada odmówiła przyznania 6% odsetek.

Sekcya II odbyła posiedzień 17, załatwiła na nich 112 przedmiotów.

Sekcya III odbyła posiedzeń 15, załatwiła na nich 96 przedmiotów.

Sekcya IV odbyła posiedzeń 17, załatwiła na nich 208 przedmiotów.

Sekcya V odbyła posiedzeń 12, załatwiła na nich 140 przedmiotów.

Komisya jubileuszu (Sobieskiego) odbyła posiedzeń 15.

Komisya Muzeum narodowego odbyła posiedzeń 5.

Komisya plantacyjna odbyła posiedzeń 6.

Komisya Sanitarna odbyła posiedzeń 8.

Komisya szkoły rzemieślniczej odbyła posiedzeń 4.

Komisya uporządkowania miasta odbyła posiedzeń 2.

Komisya wodociągowa odbyła posiedzeń 4.

Komisye z Sekcyi I delegowane:

a) Komisya dla drobnych sprawunków i t. p. odbyła posiedzeń 6, załatwiła na nich 286 przedmiotów.

b) Komisya licytacyjna odbyła posiedzeń 24, załatwiła na nich 18 przedmiotów.

c) Komisya kanałowa odbyła posiedzeń 4, załatwiła na nich 12 przedmiotów.

d) Komisya brukowa odbyła posiedzeń 21, załatwiła na nich 63 przedmiotow.

e) Komisya dla umundurowania służby odbyła posiedzeń 4, załatwiła na nich 10 przedmiotów.

B. Magistrat.

W ciągu roku 1883 wpłynęło do Dziennika podawczego Magistratu **40.715** exhibitów. Z porównania z rokiem 1882, w którym wpływ exhibitów wynosił **38.044**, okazuje się, że **w roku bieżącym** wpływ był większy o **2671** exhibitów.

Dziennik prezydyum Magistratu wykazuje w 1883 r. 387 exhibitów.

Z powyższéj ogólnej liczby exhibitów 40715 przypadło 3364 exhibitów na Budownictwo miejskie; 3493 na Wydział I; 9060 na Wydział II; 8314 na Wydział III; 5975 na Wydział IV; 11299 na Wydział V; a 815 na Fizykat miejski.

Posiedzeń gremialnych odbył Magistrat 96, na których załatwiono około 1500 przedmiotów.

Komisyj na zewnątrz odbyto 2487; z tych przypada na Budownictwo m. 885 komisyj; na Wydział I. 718; na Wydział II 44; na Wydział III 20; na Wydział IV 121; na Wydział V 56; na Fizykat 643.

Przedmioty znalezione.

W czasie od dnia 1 do 30 Grudnia 1883 roku, złożone zostały w Magistracie, następujące przedmioty znalezione a mianowicie:

Artykuł 1633 dwa klucze.
„ 1635 lornetka, odebrana podejrzanej osobie.
„ 1626 9 garnków żelaznych, odebranych podejrzanej osobie.
„ 1637 trzy kieliszki, odebrane podejrzanej osobie.
„ 1694 torba skórzana, odebrana podejrzanej osobie.
„ 1709 jeden zła.
„ 1710 łańcuch żelazny.
„ 1724 krąg płótna.
„ 1725 serweta.
„ 1727 karta zastawnicza na łańcuszek.
„ 1728 kaftanik.
„ 1729 jednaście kluczy.
„ 1738 nóż z ostrzem srébrnym, odebrany podejrzanej osobie.

Magistrat wzywa niniejszém właścicieli powyższych przedmiotów, aby celem ich odebrania, zgłosili się do Wydziału III. Magistratu i tam swe prawa własności do tychże przedmiotów udowodnili; w przeciwnym razie po upływie jednego roku, nabędą znalazcy pewnych praw do tych przedmiotów, a po upływie dalszych trzech lat staną się właścicielami.

Kraków, dnia 31 Grudnia 1883.

L. 38644.

ODEZWA.

Zbyt często powtarzają się przypadki, że posiadacze psów spaźniają się z wykazywaniem psów do podatku, albo ich wcale nie wykazują, oraz iż właściciele i zarządcy domów nie wypełniają należycie obowiązku ustawą na nich nałożonego, aby wszystkie psy w ich domach znajdujące się do podatku miejskiego wykazywali.

Takie postępowanie sprzeciwia się ustawie i pociąga za sobą przykre następstwa, których Magistrat zarówno w interesie służby jak w interesie samychże obywateli radby uniknąć i dla tego zarządził odbicie całéj odnośnéj ustawy na fasyach udzielonych na początku roku właścicielom realności do wykazywania psów, dając w ten sposób każdemu możność dokładnego obznajmienia się z tą ustawą.

Zwracając przeto uwagę wszystkich osób interesowanych na przepisy téjże ustawy, wzywa Magistrat pp. właścicieli domów a względnie tychże pełnomocników, aby najdalej do 8 Stycznia 1884 złożyli wykazy psów do opłaty i wykazy psów nieulegających opłacie za rok 1884 u właściwych komisarzy obwodowych, oczekując, iż ten termin ściśle zostanie dotrzymany, oraz iż wykazy zgodnie z wymaganiem ustawy zostaną wypełnione.

Nie stosujący się do ustawy, narażą się na skutki postępowania karnego wskazanego tą szczegółową ustawą.

Magistrat stoł. król. miasta.

Kraków 21 Grudnia 1883 r.

SPROSTOWANIE.

W Dzienniku rozporządzeń **L. 10** strona 85 ustęp piąty, ma być téj osnowy, że p. Bukowskiemu Ludwikowi przyznała Rada m. dodatek osobisty w kwocie rocznej 300 zła. (L. Mag. 21061/883;) a do **L. 19** strona 149 i 150 zamieszcza się sprostowanie, że Rada miasta przejęła do gminy ks. Tomasza **Góreckiego** i p. Józefa **Grychowskiego** bez opłaty taksy.

Wydawca: Dr. M. Schmidt V. P. M. — Nakładem Gminy miasta Krakowa. — W drukarni A. Koziańskiego.